

1771

1772

1773

1774

1775

1771

1772

1773

1774

1775

P. de la H.

I. H. S.

Siglo 16

Año 1529. Selecta Epigrammata

graeca Latina versis. Basilicae ex Aedibus Io. Bebelii.

(Archivo de Loyola).

SELECTA

EPIGRAM

MATA GRAECA LATINE
uerfa, ex septem Epigramma-
tum Graecorum libris.

Accesserunt omnibus omnium prioribus
editionibus ac uersionibus plus
quam quingenta Epigrammata,
recens uersa, ab Andrea Alciato,
Ottomaro Luscinio, ac Iano Cornario
Zuicciensi.

BASILEAE EX AEDIBVS
IO. BEBELII, MENSE
AVG. M. D. XXIX.

ILLVSTRISSIMO PRINCIPI

pi ac domino, D. MAGNO Megalopyrgensiu
Duci, Vandalorum Principi, Comiti ac Episcopo
Suerinensi, Rostochij ac Stargardiae Domino,
domino suo clementi, Ianus Cornarius
Zuiccaniensis S. D.

INTER omnia scriptorū gene-
ra, nullum est quod magis ingenia
probet ac exerceat, quam carmē,
maxime quod peculiariter Epi-
grāma adpellatur. Nā nisi qua-
dam arguta festiuitate lectorem detineat, felleq; sub-
inde ac melle, et sale aliquādo uberius aspersum ir-
ritet, modoq; ungat, modò pungat, non est quod ma-
gnopere iuuet, quū aliās sibi propria breuitate nul-
las longiores narrationes queat cōprehendere, qui-
bus queat legentis animum sibi conciliare, sitq; pro-
pterea ut quæ eiusmodi nō sint, etiam uulgo contem-
nantur, ac fatuus mariscis à Valerio Martiali, apud
Latinos in hoc genere Principe, comparentur, qui
mauult Chiam, quæ aliquo modo pungat gustare si-
cum. Quare quū infelicitatē ingenij mei in his sepe
sim expertus, nunquam in animum induxi, mea talia
esse quæ lucē ferre queant, etiamsi tu Illustris Prin-
ceps Magnæ nostras sepe uisus es, esse aliquid puta-
re nugas, ut uel benignissimi ingenij tui demerendi

EPIST. NVNCVPATORIA.

gratia aliquando, quū à serijs medicorū studijs, qui-
bus totos nos cōsecrauimus, digressus animum exhila-
rare uellē, tecū familiariter planē his ueluti talis ac
tessarīs colluserim, atque id tanta uoluptate feci quō
uiderem tibi me gratū facere, quāta nunquā isti loco
presui, quo ab Illustris. ac prudentis. Principe Hen-
rico, parente tuo, annuo salario conductus medicus
physicus, partim in aula, partim in urbe tua Rosto-
chio uixi, quanquam nihil defuerit, quod ad eius lo-
ci dignitatem tutandam cōferre posset. Quū autem
rerum medicarum experiendarū gratia plures Eu-
ropæ regiones inuaserim postea, ne putes aliud Ger-
manie ingenū sepius animo meo obuersatū, pro-
pterea quod in tanto rerum humanarum fastigio po-
situs sis, ac tam ardentem literas et studia ames, quæ
rara hodie aulæ gloria, rarissima Principū existi-
t, ut nullū ego putem (citra inuidiam) Germanie Prin-
cipem esse, qui pari ingenio ac studio, pro ista eta-
te, ad bonas utriusq; lingue literas contendat. Eius
rei ut testimoniū aliquod C. T. exhibeam, hunc Epi-
grammatum Græcorū libellum, sic cum annexis la-
tinis uersionibus à me adornatū, ac tribus centurijs
à me uersorū auctū tibi dono mitto, non quidē ea fi-
dulia, ut Græcis mea respondere putē, sed ut aliquod
saltem exemplum nostri lusus uel apud te extaret:
Si tamen nostra dici possunt, quæ reddimus ab alijs

EPIST. NVNCVPATORIA.

accepta. Accessit Basileae cōmoditas, & Bebelij typographi promptissima in eiusmodi excudendis industria & sedulitas. Dignus est aut̄ libellus ipse, quē linguarū studiosi frequenter pellegāt, ac ex illo graecorū ingeniorū praestantiā asiment, unā cū latinorum diligenti ac felici in plerisq; imitatione. Quāq; his lasciuiorū nihil, & quae ueram Venerem spirant est admixtum, Sicut quoq; pleraq; eiusmodi nimium seuere piorum hominū manibus perierunt, neq; in catalogū ceterorū à Maximo Planude sunt relata. Potest ergo C. T. ea tutissime legere, quū nihil inest quod uel castiss. aures offendere possit. Et ex hoc studiorū genere aliās semper maximi principes cōmoda animorum solatia quae fuerunt. Nolo profere Augustum Caesarem qui non libenter tantū talia sepe legit, sed lasciuus etiam imitatus est aliquando ac expressit. Taceo Neronis coronas, & Aeliū Verum Imperatorem, qui Martialem suum Virgilium uocare solitus fuit. Nuper apud Pannonas Baro generosus Ianus Quinquecclesiensis Episcopus in hac re tantum praestitit, ut cum omni uetustate comparari possit. Eum non indecorū esset Magnū Megalopyrgen. Principem imitari, quod ut C. T. feliciter facere pergat, Musas benigne adspirare precor, ut aliquando nobis uicissim tua mittas legenda. Vale. Basileae, Mense Augusto. Anno M. D. X X I X.

TITVLI QVI EX PRIMO LIBRO.

Εἰς Ἀγῶνας . Pag. 1	Ζῶα	67
Ἀμπελον 4	Ζωῶ	70
Ἀναπήρες 4	Ἥχῶ.	71
Ἀνδρείς 7	Θάνατον	71
Ἀνταπόδοσιν 11	Θεοῦς.	75
Ἀπελῶ. 12	Ἰαξοῦς.	78
Ἀρετῶ. 14	Ἰχθνας	81
Ἀυλητάς. 15	κάλλος	84
Ἀυτάριον 15	κλέπας	107
Βίον ἀνθρώπων 19	κόλακας	84
βρέφῃ 33	κριτάς.	87
γάμον 33	Λογογεαΐαν	89
Γῆρας 36	Μαινομλίς	90
Γραμμαϊκός. 38	Μαθήματα	90
Γραΐδα 40	Μεξιοτήτα	91
Γωαῖκας 41	Μνήμων	94
Δίκων 42	Μυήσιον.	94
Δυσπραγίαν 47	Ναοῦς.	95
Ἐλπίδας 50	Νανάγιον	95
Ἐπαῖνος 51	Νανάλια	97
Ἐρωτα 51	Νῆας	98
Εὐσέβειαν 62	Οἶνον	100
Εὐτυχίαν 63	Ορις	103
Εὐχαρίστας 64	Παραμυθίαν	104
Εὐχῶ. 66	Πλατώτας	105
Ἐχθρός. 66	Ποιητάς.	107

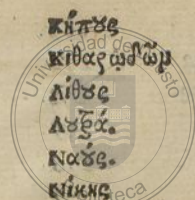
Πόλις	113	Αστυγῆς.	147
Πόνηδες.	113	Αστρολόγος	148
Πόρνας	117	Βραχῆς.	154
Πτωχός.	116	Γραίας	154
Σάπφω	110	Γραμματικὸς.	158
Σκαπύ.	118	Γυναικας	160
Σοφίαν	119	Δυσσεύς.	160
Σύγκρισιν	120	Δυσώδεις	170
Σωφροσύνη	120	Δολίς	171
Τιμί.	122	Δονλς	172
Τύχην	122	Ζωγράφος	173
Υποψία	127	Ουγατέρας	175
Ψόνομ	128	Ιαξός.	175
Ψιλαργύς	130	Ιππς	185
Ψιλίαν	132	Κιθαρωδός.	186
Ψιλοσόφος	133	Κλέπας	187
Ψιλοσοφία	137	Κεξείας	189
Ψρόνησιν	140	Κωηγόρ.	190
Ψροντίδας	140	Κωμωδόν.	190
Χρόνομ	141	Κωφός.	190
Ωρας	142	Λαμαργύς	191
		Λεπτοῦς.	192
		Μακρούς.	197
		Μεθύσας	197
Εἰς Ἀγωνιάς.	143	Μιλιάσιον	198
Αδύατομ	144	Νομικός.	199
Ανοήτης	145	Οκνηρόν.	199
Αρπαγός.	146		

EX SECVNDO.

Ορχησάς.	200	Βρέφην	269
Παχῆς.	202	Γέροντας	270
Ροικτάς.	203	Γυναικας	271
Πλοία	205	Δόλως	275
Πολυτεχνῆς.	206	Ηρώας	276
Πονηρός.	207	Ιαξούς.	281
Προβλή.	210	Ιξούτας.	282
Παρορσιώ.	211	Ιχθνας	283
Ρήτορας	211	Μεθύσας	283
Συμπικαΐσμοσ	216	Μοιχός.	284
τα.	216	Ναυαγί(αντας	285
Τολμηρός.	229	Νέες, κρη νέας	289
Φεδωλός.	230	Ποικτάς.	291
Φθονερός.	239	Φιλοσόφος	296
Φιλοσόφος	239		
Χωλός.	243		
		EX QVARTO.	
		Εἰς εἰκόνας	
		Ανδρῶν ἀγαθῶν	316
		Βακχῶν	317
		Βασιλέων	317
		Ζωγράφων	318
		Ζώων	319
		Ηρώων	328
		Ηρωίδων	335
		Θεῶν	343
		Ιαξῶν	368
		Καμρῶν	372

EX TERTIO.

Εἰς Ἀγαθούς ἄν			
δρας.	246		
Ἀγωνιάς.	248		
Ἀδελφός.	248		
Ἀνδρείος	250		
Ἀνδρας οὐκ ἐπισή			
μος.	260		
Ἀρχαίος ἄνάς.	264		
Ἀυλητάς.	268		

κίπτε	376	Ἐἰς τὰς ἐν ᾧ Δρωμῶν	
κίθαρισματων	377	κωνσταντινουπολεως	
λίθρε	378	σίλας ἑ' αθλητῶν. 390	
Λεξία.	378	EX SEXTO.	
Ναός.	380	Ἀπὸ Αλιέων	393
νίκης	381	Γερώντων	393
Ξενοδοχεῖα	382	Γεοργῶν.	394
Οἴκρε	383	Γωακκῶν.	394
Ποικτῶν.	383	Θηρῶν.	395
Ρητόρων	386	Ερωτικῶν.	396
Σκευή	387	Κωμικῶν.	397
φιλοσόφων	387	Μεθύων	399
EX QVINTO.		Ναυτῶν.	399
Ἐἰς τὰ ἀγάλματα ἐἰς		Ναυαγῶν.	400
τὸ δημόσιον γυμνάσιον		Παιζόντων.	401
δ' ἐπικαλεσμενον ἑ' Ζώνζιππῶν, Χριστώρεσ ποικτῶν		EX SEPTIMO.	
δ' ἑ' Ζώνζιππῶν, Χριστώρεσ ποικτῶν		Ἐταιρικῶν	402
βαύς κοπίτῶν. 389			

SELECTA GRAECA EPIGRAMMA
TA LATINE VERSA, EX
LIBRO PRIMO.

EIS TOIS TESSAPAZ AGONAS.

Αρχίς.

Εσάρεε εἰσιμ ἄγωνεσ ἀν' ἐλλάδα,
τέσσαρεσ ἰσοί,
οἱ δύο μ' ἠνιχῶ, οἱ δύο δ' ἀθανάτων
ζῶονσ, Λητοῖδαο, Παλαίμονοσ,
Αρχεμόροιο.

ἄθλα δὲ τῶν, καὶ ἄνθ, μῆλα, σέλινα, πίπτεσ.

RAPH. VOLATER.

Græcia concelebrat duo bis certamina sacra,
Quorum hominum duo sunt, cætra caelicolum.
Sacra Iouis, Phæbiq̃, Palemonis, Archemoriq̃,
Dona oleaster erunt, mala, felina, pinus.

IO. BAP. PIVS.

Quatuor insignis certamina conficit Hellas.
Sunt duo quippe hominum, sunt superūmq̃ duo.
Archemori, Iouis & Phæbi, atq; Palemonis, ipsa
Pinus, oliuaster præmia, poma, apium.

ALCIATVS.

Sacra per Argiuas certamina quatuor urbeis
Sunt, duo facta uiris, & duo cœlitibus.
Ut Iouis, & Phæbi, Melicerteq̃, Archemoriq̃,
Præmia oliuaster, poma, apium, picea.

EX LIBRO PRIMO

POLITIANVS.

Ζητῶς Ὀλύμπια νικῶντες φέρον ἄγχιέλαιον,
 Μῆλα δ' ἀπόλων ὄψιν ἠερὶ ἀγῶν.
 Ἰαθ' ἡμῶν δὲ τίπυρ πῶρρον ἰνῶος μελικέριτας.
 Σὺ δ' ἰστέλιον ἐτίθεισ ἀρχέμοζ' ἐν νεμείᾳ.

Εἰς Ἡρακλῆον ἢ Αὐτῶρον.

Διοτίμης.

Τὰρ ἦσ' ἀμ' ἐς ἀέθλα πάλαι ἦσ' ἔκτισε κραιπλά
 ἄδ' ἐπ' ἄσπετον ἔργον, καὶ Διὸς ἄγχιέλαια.
 Κεῖτη δ' ἐσφιν ἀγῶν οὐ χαλκίης ἀντίλεβητος,
 Ἀλλ' ὅστις ζῶν οἴσεται, ἢ θάνατον.
 Αὐτῶν τὸ πῶμα. πρὸς περὶ δ' Ἡρακλῆα νικῶν
 Τὸν Διὸς ἀρχέμοζ' ἀπὸ πάλαι, οὐ λιβύων.

POLITIANVS.

Incaluere animis dura certare palaestra
 Neptuni quondam filius atque Iouis.
 Nec certamen erant operoso ex aere lebetes,
 Sed quod uel uitam, uel ferat interitum.
 Occidit Antaeus, Ioue natum uincere fas est,
 Estq; magistra pales Graecia, non Libya.

ALCIATVS.

Conseruere manus ualida in certamina luctae
 Neptuni soboles stirpsq; superba Iouis.
 Praemia non illis lucenti ex aere lebetes,
 Dicta sed alterutri uita ue mors ue fuit.

Occidit

EPIGRAM. GRAECORVM.

Occidit Antaeus, decuit uictoria Graium,
 Graecia enim luctae non Libya autor erat.

Εἰς Ἀρίαν. Ἀνὴρ πᾶσις.

Ὁσαδ' ἐὺς Ἀρίης ὁ μιν κλέει, οὐ κατέλεγε χα
 Περσέα σὸν κίσιλον, τὰρ σὲ κίλισσα πόλι
 Τοῖοι γὰρ πᾶσι δὲ πῆνοι τῶδες, οὐδ' ἄρ' ἐκείνῳ
 Οὐδ' αὐτὸς Περσεύς νῶτον ἐδάξε θέων.
 Ἡ γὰρ ἐφ' ὀσπλήγγων, ἢ τέρεματος εἶδ' ἔξ ἄκρας
 ἠέθειρον, μέσσω δ' οὐρετ' ἐν ἰσθμῶ.

ALCIATVS.

Ecce Meneclides Arias ut Persea cursor
 Indicit autorem Tarse Cilissa tuum.
 Qui tales summis habet in plantaribus alas,
 Ut sua nec Perseus huic dare terga queat.
 Ergo in carceribus poteris uel cernere metis
 Currentem, medio non poteris st adio.

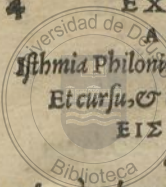
IANVS CORNARIVS.

Ecce Menecliden Arias, qui Persea cursu
 Autorem uincat Tarse Cilissa tuum.
 Alatus uolat, an tu Persea posse putabis
 Terga sua ante illum ut conspicienda ferat?
 Carcere, suprema aut licet hunc tibi cernere meta
 Currentem, medio non uideas stadio.

Σίμωνίδης.

Ἰαθ' ἡμῶν, ἢ πῶτον Διοφῶρον ὁ Φίλων ἔνικα,
 ἔλμα, πρὸς κείνῳ, δίσκορον, ἐκνοῦτα, πάλαι.

B 2

DALCIATVS.

Isthmia Philonis, Diophon, & Pythia uicit,
Et cursu, & iaculo, & saltibus, orbe, pale.

EIS AMPELON.

Φιλίππυς.

Τίς σε πάρος δυσέρηκε, ἀνήλιος δ' ἐθέρεψεν,
ἢ βορέης σκυθίνης, ἄμπελομ' ἀγριάδα,
ἢ κελτῶν νιφοβλήπτε ἀεί κρυμώδεες ἄλπερ,
τῆς πεσιδ' ηροτόκ' βώλορ ἰβηριάδορ;
ἢ τοῦς ὀμφακορ ἄσασ ἐγείναο τοῦς ἀπειπάνθες
βόξυα, οἱ συμφελίρ δ' ἐξέχειρ σαγόνα.
δ' ἰζκμά λυκορ γέπεās χέρας, ὡς ἀπ' ἕξικη
κλήματορ ὤμοτοκ' βλασὸρ ὄλορ θερ ἰξικη.

IO. BAR. PIVS.

Agrestem uitam te nunquid inhospita Phæbo
Saxa aluere? Scythas propter Hyperboreos.
Celtarum gelidæ ne alpes, tumuliq; niuales?
An tellus ferri mater Ibera trucis?
Immatura acinis, tristi foecunda racemo,
Nil nisi duritiem, nil nisi uirus habes.
Quæro Licurge tuas falces, radicitus omnis
Turpis ut ancipiti pampinus ære cadat.

EIS ANAPHROΥΣ.

Φιλίππυς, οἱ δ' ἰσιδώρ.

Πυρὸς δ' ἢ γῆοι, ὀδ' ἄρ' ὀμμασιρ, ἀμφοτέρωι δ'.
Εἰς αὐτοῦς τὸ τύχης ἔνδεεσ ἡράνιζερ.
τυφλὸς

EPIGRAM. GRÆCORVM.

τυφλὸς ἐλιπόγγορ ἐπωμάδιορ βόρεορ αἴζωρ,
ταῖε κείνυ φωνάει, ἄξ' ἀπ' ὠρθοβάτῃ.
πάντα δ' ταυτ' ἐδίδαξε πικρῇ πάντολμορ ἀνάγκη
ἀλλήλοισ μερίσαι τοῦλλιπέε εἰς ἔλεορ.
λεωνίδεσ.

τυφλὸς ἀλητινῶρ χωλορ πόδαρ ἡέρταζερ,
ὀμμασιρ ἄλλοξίοισ ἀντεραιζόμελυκε.
ἄμφω δ' ἡμιτελεῖε πρὸς ἐνὸς φύσιρ ἡρμόοδ' ἔκρη.
τοῦλλιπέε ἀλλήλοισ ἀνὰ πρῶταχόρμηοι.
πλάτωνε νεωτέρεσ.

ἀνέρα τίε λιπόγγορ ὑπὲρ νότιο λιπαυγῆε
ἦγε, πόδαρ χηίρε, ὀμματα χηισάμυνοσ.
ἀνὰ εἰλα.

ἄμφω μὲ πηροί, ἢ ἀλήμονεσ, ἀλλ' ὀμῶν, ὄφειε,
ὅσδε, βάσσει, ἄλλο δ' ἄλλοσ ὑπηρεσίη.
τυφλὸς γῶ χωλοῖο κατωμάδιορ βόρεορ ἄσασ,
ἄξ' ἀπ' ὀθνείοισ ὀμμασιρ ἀκροβάτῃ.
ἢ μία δ' ἀμφοτέρωισ ἦρκει φύσιε, ἔν γῶ ἐκάσῳ
τοῦλλιπέε, ἀλλήλοισ εἰς ὄλορ ἡράνιζερ.

AVSONIVS.

Insidens cæco graditur pede claudus utroq;
Quo caret alteruter sumit ab alterutro.
Cæcus nanq; pedes claudio gressumq; ministrat.
At claudus cæco claudio lumina pro pedibus.

IDEM.

Ambulat insidens cæco pede captus utroq;

Atque alterna subit munia debilitas.

Nam cæcus claudio pede commodat, ille uicissim,

Mutua dat cæco lumina pro pedibus.

POLITIANVS.

Τυφλὸς ἄπυρε τ' ἠπίω ἀλλ' ἡλοισι π θεράπυτες,

Τυφλὸς ὀδὴ γῆτο, νωτοφ ορζῆτο δ' ἄπυρε.

MORVS.

Claudipedem gestat cæcus uicinus ocellis,

Conducitq; oculos arte, locatq; pedes.

IDEM.

Cæcus claudipedem gestat, prudenter uterq;

Rem gerit, atque oculos hic locat, ille pedes.

IDEM.

Cæcus fert claudum, atque opera conducit eadem,

Istius ille oculos, istius ille pedes.

IDEM.

Claudum cæcus onus graue, sed tamen utile uectat.

Prospicit atque oculis, huic regit ille pedes.

IDEM.

Tristis erat nimium miseris fortuna duobus,

Huic oculos, illi dempsit iniqua pedes.

Sors illos copulat similis, claudum uehit alter,

Sic sua cõmuni damna leuant opera.

Hic pedibus quauis alienis ambulat, itur

Huic recta alterius semita luminibus.

IDEM.

Vtilius nihil esse potest, quam fidus amicus,

Qui tua damna suo leniat officio.

Fœdera

Fœdera contraxêre simul mendicus uterq;

Cum claudio solidæ cæcus amicitia.

Claudio cæcus ait, collo gestabere nostro,

Rettulit hic, oculis cæce regêre meis.

Alta superborum fugitat penetralia regum,

Inq; casa concors paupere regnat, amor.

IDEM.

Cum claudio cæcus sic lege paciscitur æqua, ut

Hic ferat illum humeris, hunc regat ille oculis.

ALCIATVS.

Loripedem sublatum humeris fert lumine captus,

Et socij hæc oculis munera retribuit.

Quo caret alteruter, concors sic præstat uterq;

Mutuat hic oculos, mutuat ille pedes.

LVSCINIUS.

Coniunxit fortuna duos feliciter orbos

Quondam, alter cæcus, claudus at alter erat.

Illius hic humeris fertur, res mira, uicissim

Voce regens gressus, latiuagosq; pedes.

Durior en ferro quid non molitur egestas

Mutui & in socijs hic amor officij.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Εἰς λάκκουνα. Ἀδελφον.

Ἐμνὸν ἰδὲ ἔλακκουνα παλινξοπρὲν πλέμοιο

παῖδ' ἐὸν ἐς πάτραν ὠκῶν ἰέντα πόδα,

ἀντὶν αἰζαῖρα, δ' ἰκπτατος ἤλασε λόχλω,

B 4

Comprimere haud potuit uocem insultantibus illis,

Dum curru et pedibus nectere umbra parant.

Distrabite ut libitum est, sic casti luce leonis,

Conuellunt barbam uel timidi lepores.

Εἰς Ρώμην. Κριναγός.

οὐδ' ἢρ ὠκεανὸς πᾶσαρ πλῆμμῦσαρ ἐγείρη,

οὐδ' ἢρ Γερμανίη ξῆνον ἅπαντα πῆ,

ξώμῃ οὐδ' ὄσορ βλάβη ἀθέρος, ἀρχὴ κέ μίμνη

δεξιὰ σημῶν καί σαρξ δαρσαλέη.

οὕτω κῆ, ἱερὰ ζῆνος θύρας ἐμπεδα ξίζαις

ἔσῳσιν. φύλλωρ δ' αὖα χέουθ' ἄνεμοι.

IO. SLEIDANVS.

Oceanus moueat licet omneis undiq; fluctus,

Et potet Rhenum Theutona terra suum.

Non cadet imperium Romæ, quo tempore Cæsar

Præerit, ac solus publica facta reget.

Sacra Ioui quercus nam sic radicibus hæret,

Et tamen aridulas huic rapit aura comas.

ALCIATVS. IMITATIO.

Oceanus quauis fluctus pater excitet omnes

Danubiumq; omnem barbare Turca bibas.

Non tamen irrumpes præfracto limite, Cæsar

Dum Carolus populo bellica signa dabit.

Sic sacre quercus firmis radicibus adsunt

Sicca licet uenti concutiant folia.

Βάσος

Βάσος.

Ἀθηαῖκός ἀκάριο γρηκκοσίγος ὅτε ναύτας

δεύτερον ἔχ' αἰδέης πάντας ἀρηϊφάτους.

πᾶσαις ὁ δόλος εἶπεν, ἴδ' ὡς πάλι προόδια πάν

τραύματα κῆρ σέρνοις δῆρις ἐνεσι μόνοις. (Ἰα

ναῦ γέ μοθς κορέσασθε, κῆ εἰς ἐμὸν ἄμπαύσα

ὑπνον, ἀνικῆτς δ' ἦμος ἐνουαλίς. (ὁς

ALCIATVS. IMITATIO.

Et feruentem animis, et adhuc sua signa sequuntam,

Aduentantem uno tempore Myriadem,

Pluto uidens, hic Heluetij ne (ait) agminis ordo est,

Quos uicisse hostes præuia turma negat;

Optauere mori potius, uident integra seruant

Terga, et ut in solo pectore uulnus adest.

O satiata animis tandem, ut post bella quiescas

In nostrum gremium martia turba ueni.

Ἀλφαῖς μιτυλιναῖς.

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβοτς ἐλικῶνος

τίκτε μοι ἄλλον ὄμηρ, ἐπεὶ μόλερ ἄλλος ἀχιλλ

ALCIATVS.

(λεῖς.

Mæoniden alium parias Heliconis alumna

Calliope, est alius nunc satus Acicides.

EIS ANTAPOΔΟΣΙΝ.

Εὐλύς.

κλύρ με φάγης ἐπὶ ξίζαρ, ὅμως ἔα κρηφορήσω

ὄσορ ὑπνωθεῖσαι σοι τράγε δυομῶφ.

OVIDIVS.

Rode caper uitem tamen hinc qui stabis ad aras,

In tua quod spargi cornua possit erit.

Δεωνίδης Ταραντίνος.

Ἔξαλος ἐπὶ πώγων αἰγός πόσις ἐμπετ' ἀλώη,

οἶνε τοὺς ἀπαλοὺς πάντας ἐδάψε κλάδους.

Τῶ δ' ἐπεὶ ἐκ γαίης τόσον ἄπυε, τῆρε κάκιε

Γναθμοῖτε ἡμέτερον κλῆμα τὸ κατ' ἐφόρον.

Ἔξαρ' ἐμπεδος οὐχ, πάλι γλυκὺ νέκταρ ἀνήσφ,

ὅσον ἐπιπαῖσαι σοὶ τράγε θυομυθῶ.

IOAN. SOTER.

Barbatus caper alta petens quum erraret in agro,

Decerpit tenera brachia uitis ouans.

Talibus affata est quem uitis: Pessime, rode

Fœcunda usq; tuis germina nostra labris.

Hæc feret ipsa tamen radix mox robore sulca, ut

Sufficiant aris, uictima, uina tuis.

ΕΙΣ ΑΠΕΙΑΗΝ.

Αδκλор.

Ο Ζεὺς πρὸς τ' ἔρωτα, βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελῶ

Χῶ πᾶνός, βροῦπα, νῆ πάλι κύκνος ἔση. (μαί)

LVSCINIVS.

Iupiter ad puerum Veneris, tibi spicula tollam

Dixit, at is rursus, tum mihi cygnus eris.

IAC. SANNAZARIVS.

De Veneris nato quæsta est Dictynna tonanti,

Quod

Quod nimis ille puer promptus ad arma foret.

Tunc pater accito ostendens graue fulmen Amori,

Hoc tibi sæue puer spicula franget, ait.

Cui lasciuius Amor motis hæc reddidit alis,

Quid si iterum posito fulmine cygnus eris?

Μῦσικίς, οἱ δὲ, Πλάτωνος.

Ἀ κύπρις μῦσαισι, κοράσια τὰρ ἀφροδίταμ

Τιμᾶτ', ἢ τὸν ἔρον ὑμῶν ἐφοπλισομαι.

Χαί μοι (χ) πετὶ κύπριμ, ἄρει τὰ σωμύλα ταῦτα

ἡμῖν δ' οὐ πέτατ' ἔστω τὸ παιδάριον.

ALCIATVS.

Hæc Venus ad Musas, me siccine temmitis? in uos

Tela acuens saxo filius ultor erit.

Tum Musæ, has uano nugas dic Cypria Marti,

In nos nanq; tuus non habet arma puer.

CORNARIVS.

Sic Venus ad Musas, Venerem colitis? ne puellæ!

Aut colite, aut nati tela timete mei.

At Musæ contra, Marti isthæc uana loquaris

Nam nunquam nobis aduolat ille puer.

BENTINVS.

Hæc Venus ad Musas. Venerè exhorrescite nymphæ

In uos armatus aut Amor insiliet.

Cui contra Musæ: lepida hæc ioca tolle precamur,

Aliger huc ad nos non uolat ille puer.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ.

Αδ' κλον.

Ω σωτηριῶν μύθων εἰδήμονες, ὧ πανάριστα
 Δόγματα ταῖς ἱερῶν ἐνθέμνοι σελίσιν.
 Τὰρ ἄρεταρ, ψυχῶν ἀγαθὸν μόνον. ἄλλε δ' ἀνδρῶν
 μέννα, ἢ βίοτον ἔξυσατο, καὶ πόλινα.
 σαρκὸς δ' ἠδὲν πάθιμα θίλον τέλοσ, ἀνδράσιν
 ἢ μία τ' μνήμησ λιόνσ θυγατέρων. (ἄλλοισ

BENTINVS.

*Stoicidæ spectata cohors, qui insignia sacris
 Mandatis melius dogmata uestra libris.
 Vnam animi summum uirtutem culmen habere,
 Vrbes quod seruet, sola quod ipsa homines.
 Carnis at illecebras alijs, sibi finis ut esset
 Vnica perfecit filia Mnemosynes.*

IDEM.

*O Stoicæ gnari sectæ, quàm insignia uestra
 Dogmata, quæ sacris scribitis in tabulis.
 Esse bonum unam animi uirtutem, sola tuetur
 Quod ualidas urbes, quodq; ea sola homines.
 Ast alijs uitæ scopus esset spurca uoluptas
 Vna egit pulchre filia Mnemosynes.*

INTERP. LAER.

*Stoicidæ menti solum æui fertis honestum,
 O quàm dogma bonum uestra tabella tenet.
 Hoc etenim solum uita est seruata uirorum,*

Mœnia

*Mænia est hostili tuta fuere manu.
 Meta uiris alijs dulcis sit passio carnis
 Vna uiris dixit filia Mnemosynes.*

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ
ΟΡΧΗΣΤΑΣ. Βοήθου.

Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθιμι ὄλυμπον
 καμᾶζων λήναισ σώποτε, καὶ σατύροισ,
 οἷορὸ τεχνήσιν ψυλάδης ὠρχήσατο κείνομ
 δετὰ καὶ τραγικῶν τέθμια μισσοπόλων.
 παυσσαμένη ζήλοσ διὸσ ἀρ φάτο σύγγαμοσ ἦεν
 ἐψύτω σε μέλησ, βᾶκχορ ἐγὼ δ' ἔτεκορ.

ALCIATVS.

*Si talis sacrum uenisset ad aethera Bacchus
 Colludens satyros inter est Ogygidas.
 Qualem illum Pylades saltauit ludio, nuper
 Actorum tragicis lusibus adpositè
 Regia dixisset coniunx Iouis immemor iræ
 Mentiris Semele, nam hunc peperit ipsa deum.*

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ.

Αλφειῶ Μιπιλλωάσ.

Οὐδέγω βαθυλήθισ ἀρδρασ,
 Οὐκ ὄλωρὸν πλύχουσορ οἷα Γύγης.
 Αὐτάρκισ, ἔραμα βίου μακρῖνε.
 τὸ μὴ ἐμ' ἄγαρ, ἄγαρ με τέρπα.

MORVS.

Agros ego haud porrectiores appeto,

Non auream aut Gygis beatitudinem.

Que sit satis sibi uita, sat eadem est mihi.

Illud, Nihil nimis, nimis mihi placet.

Αἰχλον.

Ελθὼν εἰς ἀΐδω ὅτε δὴ σοφοὶ ἴωυσε γέρας
 Διογῆνης δούρομ, κροῖσορ ἰδὼμ ἐγέλα.
 καὶ εἰσῶρε ὁ γέρωμ τὸ βιβῶνιομ ἐγυῖς ἐκείνυ,
 τὸ πλωῖ ἐκ πταμῶστος ὁρ ἄχισαμλῖς,
 εἴ περ, ἐμοὶ νῆ νῶω πλειώμ τόπρς ὄσα γ' εἶχομ,
 πάντα φέρω σὺρ ἐμοὶ κροῖσε, σὺ δ' οὐδὲρ ἔχες

AVSONIVS.

Effigiem rex Cræse tuam ditissime regum
 Vidit apud manes Diogenes Cynicus.
 Constitit, utq; procul solito maiore cachinno
 Concussus, dixit, quid tibi diuitiæ
 Nunc profunt regum rex ô ditissime? quum sis
 Sicut ego solus, me quoq; pauperior.
 Nam quecumq; habui mecum fero, quum nihil ipse
 Ex tantis tecum Cræse feras opibus.

LVS CINIVS.

Perfecta ut manes uidit clara ille senectæ
 Diogenes, Cræsum sentit adesse sibi.
 Et ridens strauit regi sua pallia pone,
 Aurum cui uiuo flumina multa dabant.
 Heus ait, hoc mihi cede loco mox, huc retuli nam
 Quicquid erat mihi, tu sed puto Cræse nihil.

Παλλιαδᾶ.

Παλλιαδᾶ.

Ελπίδος, οὐδὲ τύχης ἔα μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
 λοιπὸμ τ' ἀπάτης. ἦλυθομ εἰς λιμνῖα.
 εἴ μὲ πένης ἀνθρώπρς, ἐλυθερῖη δὲ σαωικῶ,
 ὑβρισημ πενίης πλῆστομ ἀπρσφρομα.

CORNARIVS.

Non ego fortunam, nec spem, nec deniq; curo
 Fraudes, optatum portum ego contineo.
 Nam sum homo, sum pauper, libertatemq; reseruo,
 Diuitiæ nullæ quam uiolare queant.

Λεκιανῶ.

Ὡς πεθνηζόμενος, τῶν σῶμ ἀγαθῶμ ἀπόλαυε.
 ὡς δὲ βιοσόμῳμωσ. φείδεο σῶμ κτεάνωμ.
 ἔσι δ' ἀνῆρ σοφός οὐτρε, δεῖ ἄμφω ταῦτα νοήσας
 φειδοῖ, καὶ δ' ἀπάνη μέτρομ ἐφρημόσατο.

AVSONIVS.

Re fruire ut natus mortalis, dilige sed rem
 Tanquam immortalis. Sors est in utroq; uerenda.

LILIVS.

Diuitijs utare tuis tanquam moriturus,
 Tanquam uicturus denuò parce tuis.
 Vir sapiens est ille quidem, qui hæc ambo uolutans,
 Parcit, quiq; modum sumptibus applicuit.

MORVS.

Tanquam iam moriturus partis utere rebus,
 Tanquam uicturus denuò parce tuis.

C

Me sapit, qui perpensis his rite duobus,
Parcus erit certo munificusq; modo.

ALCIATVS.

Vtere diuitijs ut morti proximus, idem
Tanquam uicturus parce tuis opibus.

Me sapit uere qui callens hæc duo, nouit
Non nimium largus, nec nimis esse tenax.

ΠΑΛΛΑΔΩ.

Βέλετε ὁρ ὅστι τύχης ἠαὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι
ἢ τῶν πλεονεκτημάτων ἢ τῶν κινδύνων.

ALCIATVS.

Fortunam urgentem melius tolerare ferendo est
Quam nos diuitibus ludibrio esse pati.

Αἰκλῶρ.

Ὁ γὰρ κινδύνατος, δὲ ἢ κινδύνου πᾶσι τοῖς
ζώουσιν ὡς δὲ δεισμονία ἐλθούσης.

LVSCINIUS.

O uenter Cynomya ferox, dapibus parasitos,
Qui libertatis uendere iura doces.

Αἰκλῶρ.

Σώματα πολλὰ τρέφει, ἢ δώματα πολλὰ ἀνεγείρει
ἅ τινες εἰς πένου ὅστις ἐπιμοσάται. (εἰς)

MORVS.

Multas ædificare domos, & pascere multos,
Est ad pauperiem semita recta quidem.

G. LILIVS

G. LILIVS.

Corpora multa alere, & complures ponere sedes,
Ipsa est ad summam semita pauperiem.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΒΙΟΝ.

Αρχὴς.

Θρηϊκάς ἀνείπω λέγῃ, ὅτι σοναχεῖσι μὲν ὕψος
μικτότερον ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένης
ἔμπροσθεν ὁλοθίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπούσας,
ἂν προΐδῃς κηρῶν λάτρες ἑμαρτε μὲν ὅσον
οἱ μὲν γὰρ ζῶντες αἰεὶ παντοῖα πρῶσιν
εἰς κακὰ, τοὶ δὲ κακῶν εὖρον ἄκος φθίμενοι.

ALCIATVS.

Ecquis non laudet Thracas? qui prodit ut infans,
In lucem ex utero fletibus ora rigant.

Quiq; beant cernunt quoscunq; relinquere seclum,
Parcarum & quos mors dira ministra rapit.

Nam uiui uario iactantur turbine semper,

Qui moritur finem reperit ille mali.

LVSCINIUS.

Laudantur Thraces, natos quod uiscera matrum

Egressos gemitu protinus excipiunt:

Quodq; relinquentes uitam sine fine beatos

Credunt, incautos dum fera Parca rapit.

Illos uita malis quia destinat omnibus: hinc hos,

Pharmaca quod mortem tot reperere malis.

C 3

Αδελφο.

Τὸν βίον ἢ ἐκλήψτε πολλὸν πλέον ἢ πῶς ὅτ' ἔζηε
 δ' ἄκρυνε, νῦν ὁ βίος ἐς' ἑλεεινότερος.
 τὸν βίον ἄρ' ἂν γέλα δὴ μόκρῃτε τὸ πλέον, ἢ πρῖν.
 νῦν ὁ βίος πάντων ὄβρι γελαιότερος.
 εἰς ὑμᾶς δὲ κ' ἂν αὐτὸς ὄρωρ, τὸ μεταζῦν μ' ἰμνῶ,
 πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

BARPTOLOMAEVS SIMONETA.

Desse hominum uitam plus quàm Heraclite solebas,
 In lachrymas totos solue age nunc oculos.
 Concute maiori splenem Democrite risu,
 Et toto resonans ore cachinnus hiet.
 Vita fuit nunquam post condita secula mundi,
 Et risu pariter dignior est lachrymis.

ALCIATVS.

Plus solito humanæ nunc desse incōmoda uitæ
 Heraclite, scatet pluribus illa malis.
 Tu rursus si quando aliàs extolle cachinnum
 Democrite, illa magis ludicra facta fuit.
 Interea hæc cernens meditor, qua deniq; tecum
 Fine fleam, aut tecum quomodo splene iocer.

C. VRS. VELIVS.

Tristius atq; olim, uitæ Heraclite labores
 Vt mage qua miserum nil queat esse, gemas.
 Tu quoque maiori Democrite diffue risu,
 Quando quidem hæc uita est ridiculosa magis.

Ipse

Ipse autem interea uos cernens, differor anceps
 Te risu, lachrymis quomodo teq; iuueni.

Ποσὶ δ' ἴππυ. οἶδ', κράτη
 τοῦ καυικοῦ.

ποίω τις βοιότοιο τάμοι τριβον, εἴρ' ἀγορῆ μῦν,
 νείκεια, ἢ καὶ χαλεπαὶ πρῆξιες, ἐν ᾗ δόμοις,
 φροσίδες. ἐν δ' ἀγοραῖς, καμάτων ἄλις. ἐν ᾗ θα
 τὰς βος, ἐπὶ ξεινῆς, ἢ μ' ἔχης ἂν, δέος. (λάσῃ
 ἢ δ' ἀπρῆξ, ἀνικρόρ, ἔχης γάμου; οὐκ ἀμέριμνος
 ἔσεται. οὐ γὰρ ἐξ ἑστ' ἔρημότερ' ὅ.
 τέκνα, πόντοι, πῆρωσις, ἅπαις βίος. αἰ νεόπτης,
 ἄφρονες, αἰ πρῆλαι δ' ἔμπαλιρ' ἀδρανέες.
 ἢ ἄρα τῶν δ' οὐσῶν ἐνός ἀίρεσις, ἢ τὸ γλυέως
 μηδ' ἔπειτ', ἢ τὸ δανείρ, αὐτίκα ἀκτόμῳ.

LVSCINIVS.

Quem teneas uitæ callem? si iurgia, formas
 Difficilesq; forum seruat, at in domibus
 Curæ durus agris labor imminet. undiq; ponto
 Terror. opes peregre qui gerit, usq; pauet.
 Pauperies grauior. connubia mente quietem
 Excitant. cælebs heu male solus eris.
 Tædia dat proles, genus hæc sine concidit. omnis
 Mente caret iuuenis. uiribus inde senex.
 Vtrum igitur mauius optandum, uel neq; nasci
 Vnquam, uel fato præpropere occidere.

C 5

Nam quod iter uitæ sectaberis? plena molestis
Sunt fora litigijs. anxia cura domi.

Rure labor, terrent medio discrimina ponto.
Si peregre es, partis rebus ubiq; times.

Ac rursum tristaris egens. uxorijs autem
Angeris. es uita coelibe, solus eris.

Sollicitant nati. non uiuis & integer, orbis.
Corde iuuenta caret, robore canities.

Alter utrum idcirco est nobis optabile, nunquam
Aut nasci, aut natos occubuisse citò.

ERASMVVS.

Quod nam iter humanæ cupias insistere uitæ?
Quoquò te uertas, omnia plena malis.

Litigijs causisq; forum strepit usq; molestis.
Perpetua cruciat sollicitudo domi.

Enecat assiduis rus triste laboribus. undas
Et freta si sulces, mille pericla premunt.

Viuenti peregre, si res tibi suppetit ampla,
Cuncta miser metues, nec bene tutus ages.

Rursum si uacua pendebunt ære crumena,
Vt durum ac miserum est hospitem egere uirum.

Coniugium sequeris, quanta hic te cura sequetur?
Desolatus eris, si sine coniuge eris.

Si tollis sobolem, multo educanda labore est.
Non tolles, orbi lumine uita uacat.

Si iuuenis

Si iuuenis fueris, uaga & inconsulta iuuenta est,
Viribus effœta est cana senecta suis.

Ergo quid reliquum est quæso nisi sanus ut optes
Alter utrum, aut nunquam tristibus è sinibus
Materni prodijisse uteri, aut ubi protinus illinc
Exieris, stygias abdiere in latebras.

AVSONIUS.

Quod uitæ sectabor iter? Si plena tumultu
Sunt fora. Si curis domus anxia. Si peregrinos
Cura domus sequitur. Mercantem si noua semper
Damna manent. Cessare uetat si turpis egestas.
Si uexat labor agricolam. mare naufragus horroꝝ

Infamat: pœnæq; graues in coelibe uita:
Et grauior cautis custodia uana maritis.

Sanguineum si Martis opus, Si turpia luera
Fœnoris, & uelox inopes usura trucidat.

Omne æuum curæ: cunctis sua displicet ætas.
Sensus abest paruis lactentibus: & puerorum

Dura rudimenta: & iuuenum temeraria pubes.
Afflicta fortuna uiros per bella, per æquor,

Iras, insidiasq; catenatosq; labores,
Mutandos semper grauioribus. ipsa senectus

Expectata diu, uotisq; optata malignis,
Obijcit innumeris corpus lacerabile morbis.

Spernimus in cõmune omnes præsentia. Quosdam
Constat nolle deos fieri: Iuturna reclamatione:

C 4

Quò uitam dedit æternam? Cur mortis adempta
 Conditiō? Sic calicæsea sub rupe Prometheus
 Testatur saturnigenam: nec nomine cessat
 Incusare Iouem, data sit quod uita perennis.
 Respice & ad cultus animi. Sic nempe pudicum
 Perdidit Hippolytum non felix cura pudoris.
 At contrà illecebris maculosam ducere uitam
 Quem iuuat: aspice & ad pœnas & crimina regum,
 Tercos incesti, uel mollis Sardanapali.
 Perfidiam uitare monent tria Punica bella:
 Sed prohibet seruare fidem deleta Saguntos.
 Viue, & amicitias semper cole: crimen ob istud,
 Pythagoreorum perijt schola docta sophorum.
 Hoc metuens igitur nullas cole: crimen ob istud,
 Timon Palladijs olim lapidatus Athenis.
 Dissidet ambiguus semper mens obuia uotis.
 Nec uoluisse homini satis est: optata recusant.
 Esse in honore placet: mox pœnitet. Et dominari
 Ut possint, seruire uolunt. Idem auctus honore,
 Inuidiæ obijcitur. Pernox est cura difertis:
 Sed rudis ornatu uitæ caret. Esto patronus,
 Et defende reos: sed gratia rara clientis.
 Esto cliens grauis imperij personæ patroni.
 Exterrent hunc uota patrum: mox aspera curis
 Sollicitudo subit: contemnitur orba senectus:
 Et captatoris præda est hæredis egenus.

Vitam

Vitam parcus agas: auidi lacerabere fama.
 Et largitorem grauius censura notabit.
 Cuncta tibi aduersis contraria casibus. Ergo,
 Optima Graiorum sententia: quippe homini aiumt,
 Non nasci esse bonum, natum aut citò morte potiri.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ ΠΙΘΑΝΑ.

ΜΙΚΡΟΘΩΡΟΣ.

Παντοῖμυ βοιότιο τάμοις τρισυμῆμ ἄρορῆ μῦν
 κύδεα, κῆ πιυῖαι πρῆξερε. ἔν δὲ δόμοις,
 ἄμπαυμ. ἔνδ' ἄρορῆ, φύσιος χάρει. ἔν δὲ δα
 κέροδ, ἐπι ξείνης, ἢ μ' ἔχης ἄ, κλέος. (λάωμ
 ἢ δ' ἄπρῆς, μόνος οἶδαε, ἔχης γάμου, οἶκος ἄρ
 ἔασε τ. οὐ γαμῆρε; ἔχης ἔτ' ἐλαφρότερος. (σοε
 τέκνα, πόθος, ἄφρονῆς ἄπαιε βίος, αἱ νεόπτε
 ἔω μαλέα, πρῆλαι δ' ἔμπαλιμ εὐσεβέεε.
 οὐκ ἄρα ἤν' διασώμ ἐνδὲ αἰρεσιε, ἢ τὸ χυρέα
 μηδ' ἐρετ', ἢ τὸ θανῆμ, πάντα ἔξ' ἐοδ' λα βία.

LVSCINIUS.

Quem lubeat uitæ callem tene. summa forensis
 Gloria & ingenij quæstus. at in domibus,
 Certa quies. gratas fruges ager educat. affert
 Lucra, mare. hospitibus, ere paratur honos.
 Pauperiem norunt soli. uxor rite gubernat
 Aedes: ni placeat libera uita magis.
 Proles, dulcis amor. minor hæc sine cura. iuuentam.

C 5

Vires: at canos gloria pulchra manet.
Optandum est igitur, nec luce carere, nec orbe
Diuelli, in summis est quia uita bonis.

C. VRS. VELIUS.

Omne iter insistas uita, fora nomen, & usus
Dant rerum uarios, uita quieta domi est.
Gratia delectat ruris, dant æquora lucrum.
Laus est si peregre diues habebis opum.
Solus egens noris, domus est uxorē beata.
Cælebs curarum pondere uita uacat.
Pignora nata iuuant, non sollicitaberis orbis.
Robur inest iuueni, sunt pia uota seni.
Alterutrum ne optes igitur, non nascier, aut non
Esse diu, nam sunt cuncta referta bonis.

ERASMVVS.

Quamlibet immo uiam uita ingrediare licebit,
Vndiq; blanditur plurima commoditas.
Concio si placet atq; forum, hinc uberrima famæ
Materia, hinc ingens gloria colligitur.
Hic bene tractandis prudentia callida rebus
Exeritur, rursum uita quieta domi est.
Rura petis, uario illic oblectamine mentem
Naturæ facies pascet amoena tuam.
Dulcia prædiues lucra suppeditauerit æquor.
Si peregre uiuis, resq; tibi superest,
Multus honos comitatur, habes nihil, ergo pudoris

Est

Est minus, ipse tibi conscius unus eris.
Vxor ducta tibi est, domus optima proinde futura est.
Non ducta est, curis exoneratus ages.
Si tibi dulce patris cognomen, pignora nata
Donant, & quod ames, unde & ameris erit.
Orbus ages, orbi est sine sollicitudine uita,
Quam patribus sobolis ferre alitura solet.
Vt constant uiridi, roburq; uigorq; iuuentæ:
Commendat pietas sic sua canitiem.
Nil igitur uideo causæ cur alterutrum optes,
Aut nasci nunquam, aut interijisse statim.
Quandoquidem humanæ quæ tandem est portio uitæ
Non optanda bonis, atq; adamanda suis?

ΛΥΚΙΩΣ.

Θυητὰ τὰ τῆν θνητῶν, καὶ πάντα τὰ πρὸς ἑσχατῶν ἡμῶν,
ἢρ δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ πρὸς ἑσχόμεθα.

LVSCINIUS.

Mortales fugiunt nos cuncta, cadentia fato,
Vel, quod crediderim, nos magis hæc fugimus.

Παλλὰδῶ.

Γῆς ἐπέθει γυμνός, κυμνός δ' ὑπὲρ γαῖαν ἄπρημ.
καὶ τί μάτηρ μοχθῶ, γυμνὸν ὄρωρ τὸ τέλος.

LVSCINIUS.

Conscendi terram nudus, subiturus eandem
Nudus quid facio? mors quoq; nuda uenit.

G. LILIVS.

Ingridior nudus terram, egredior quoque nudus.

Quid frustra studeo, funera nuda uidens?

MORVS.

Nudus ut in terram ueni, sic nudus abibo,

Quid frustra sudo, funera nuda uidens?

ALCIATVS.

Nudus humo exilij, sub terram nudus abibo,

Ad finem nudum sudo ego cur temere?

Τὸ αὐτὸ.

Πλῆθες σφαλεροὺς τὸ ζῆλον, χεῖμαζόμενοι δὲ ἐν αὐτῷ
πολλὰ κινναυκῶν πῆλιν οὐκ ἴσθουσι.

πλὴν δὲ τυχῆν βιότοιο κυβερνήτασαν ἔχοντες,
ὡς ἐπὶ τῷ πελάγῳ ἀμβίβολοι πλέουσι.

οἱ μὲν ἐπὶ εὐπλοίῃ, οἱ δὲ ἐμπαλίῃ. ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἓνα τῷ ἦτι γῆρας ὄρμονται χόμειθα. (περὶ)

LVSCINIVS.

Vita rapit miseros scapha ccu uicina periclis,

Naufragus eruminis qua patet asiduis.

Inconstans regit hanc fortuna uolubilis, errans,

Nec nisi per gyros, & uada caeca trahit.

Nauigat hinc felix alius, sorte alter iniqua,

Cuiq; tamen puluis, tumbaq; portus erit.

Τὸ αὐτὸ.

Σικκὴν πᾶσι ὁ βίος, καὶ τὸ πάθος. ἢ μάθε παύσατο

πλὴν τῶν μετὰ τὸν θάνατον, ἢ φέρε τὰς ὁδὸν αἰῶνος.

LVSC.

LVSCINIVS.

Disce iocos, scena est, ludus quoq; uita: repugnans
Fortuna, tristis tristia damna feres.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρε. εἰ δ' ἀγανακτῶ
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει. (κῆρ.)

LVSCINIVS.

Si ducunt te fata, feras: dolor additur omni

Inuito, & collo non minus illa trahunt.

MORVS.

Si ferris ferre & fer: sin irasceris, & te

Læseris, & quod fert te feret, immo trahet.

Ab huius epigrammatis sententia, quæ Bi-
antis est fertur, non abhorret hoc

Αἰκλόν.

Εἰ μὲν ἢ μαθεῖν ἢ δὲ παθεῖν,

καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν ἢ τὸ μαθεῖν.

εἰ δὲ δὲ παθεῖν ἢ δὲ μαθεῖν,

τί δὲ μαθεῖν; παθεῖν γὰρ καλόν.

G. LILIVS.

Si posset casus quisquam præscire futuros,

Et uitare simul, scire suaue foret.

Sin patienda tibi prorsus quæ scire requiris,

Quid præscisse uiuat? namq; necesse pati.

MORVS.

Si uitare queas, quæ sunt patienda, sciendo,

Scire quidem pulchrum, quae paterere, foret.
 Sin quae praescieris vitandi est nulla potestas,
 Quid praescire iuuat, quae patiêre tamen?

I D E M, Carmine Iambico trimetro.

Praescire si queas, quae oporteat pati,
 Quaeque non pati, bonum est ut praescias.
 At si te oporteat, licet scias, pati,
 Praescire quid iuuat? neesse enim est pati.

Παλλὰ δ' ἄ.

Δακρυχέωμ γήυόμμ, ἢ δακρυχέε ἀπθνήσκω,
 δ' ἀκρυσὶ δ' ἐν πῆλοισι τὸν βίον εὖρον ὄλομ.
 ὦ γήυος ἀνθρώπων κελυδάκρυστορ, ἀδενέε, οἴκω
 σνρόμυσομ ἢ γῆε, ἢ διαλυόμυσομ. (ἔομ,

ALCIATVS.

Flens ego sum genitus, celebrantur funera fletu,
 Transacta innumeris uita fuit lachrymis.
 O miserum mortale genus, lachrymabile semper,
 Quod factum ex cinere est, soluitur in cinerem.

LVSCINIUS.

Fundebam lachrymas genitus, moribundus idem nūc
 Plango, uidens luctu tempora cuncta teri.
 O mortale genus, male firmum, triste, misellum,
 Seu te habeat tellus, seu fera parca ferat.
 Τὸ αὐτὸ.

ὦ γήυος ἀνθρώπων ἀνεμώλιομ, ἀντ' ἰχόλωτομ,
 μέγχι τέλωε βιότω μνδὲ μ' ἐπισάμυλομ.

LVSCINIUS.

O quam uana tenet fiducia proxima uento
 Mortales, uerum non nisi morte scient.

Ἰσλιων.

Ἡδέα πάντα κέλυθα λάχεμ βίος, ἄσει μέσσω,
 εὐχος, ἔταυρῆαι, κερύπτα δόμοισιρ ἄκκ.
 ἄχρὸε τέρψιρ ἄγαι, κέρδοε πολόσε, ἀλλοδ' ἀπὴ χθῶμ
 γνώστιαε, ἐκ τ' γάμωμ, οἴκοε ὄμοφρονεε.
 τίε δ' ἀγάμοιε, ἀφρονεε αἰε βίος, ἔρκοε ἐτύχθμ
 παρ', τέκοε, φρῶδοε τοῖε ἀγόνοισι φόβοε.
 ἦνοε ἐμ νεόπωε, πρλην φρέναε οἶ δ' ἐμ ὀπάζεμ.
 ἐνθεμ θάρσοε ἔχωμ, ζῶε φύτθνε γήυ.

LVSCINIUS.

Dulcia cuncta homini fors praebuit. Vrbe repostum,
 Hinc decus, hinc socij, grata domiq; quies.
 Agris, deliciae, lucrum, mari, & extera tellus,
 Rara docet, concors coniugioq; domus.
 Exors est curis caelebs, nati, addere robur
 Norunt, ast orbos non tenet usque timor.
 Flore iuuentutis uires, sapientia canis
 Parta, ergo augeto letus abinde genus.

Αἰκίλομ.

Πῶε ζε ἀνθὸ θανάτω σε φύγοι βίε, μνηε γὰρ σε
 λυγρὰ, καὶ οὔτε φυγῆμ ἐμ μαρτεε, οὔτε φέρεμ,
 Ἡδέα μ' γὰρ σε τὰ φνσε καλλὰ, γαῖα, θάλασσα.

ἄσπρα, σελινοαῖνε κύκλα, ἠελίηελίε,
 τὰ λατὰ ἢ πάντα, φόβοιτε, ἢ ἄλγεα, κλύ' ἢ πάθη ἴσ
 ἀδύλορ, ἀμοιβάμ' ἐκδέχεται νέμεσιρ.

LVSCINIUS.

Non mihi uita patet, te, dein tua dona reuoluens,

Quo mala tot fugiam, uel tolerare queam.

Allicit aspectu blando mare, campus, et aether,

Cinthius ac Phœbe, sidera quæq; poli.

At rogo quis contra numeret mala cuncta uicissim,

Utrix non æqua quæ mihi lance refers?

Αδύλορ.

πάντα γέλωε, ἢ πάντα κόνοε, ἢ πάντα τ' ἢ κδέρ,
 πάντα ἢ ἄλόγωρ ὄσι τὰ γιγνόμωα.

πάντα ἢ ἄλόγωρ ὄσι τὰ γιγνόμωα.

LVSCINIUS.

Sanum nil, puluis sunt omnia quæ capit orbis,

Deniq; ni fallor, mens quoq; stulta simul.

Αδύλορ.

φροντίδες οἱ πάθεε, μέγα ἢ κακὸρ εἰ ἢ πά
 εἰσι δὲ ἠελί ῥώντεε φροντίδες οὐκ ὀλίγα.

ἢ γαμετή, ῥησὴ μὲν, ἔχθ' ἴνα τέρψιρ ἐς αὐτῶν,

ἢ δὲ κακὴ, πικρὸν τ' ἴστωρ ἀνδρὶ φέρει.

ἢ δὲ κακὴ, πικρὸν τ' ἴστωρ ἀνδρὶ φέρει.

LVSCINIUS.

Cura patris nati rebus licet usque secundis,

Sollicitant animum, tum mage si doceat.

Quæ frugi est coniunx fateor bona plurima præstat:

Præua uero certo certius exitium.

Αδύλορ.

Αδύλορ.

ὦ θεῶν θεοτὲ μάλλορ ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ

παντολέτορ. πάντη δ' ἐκδέχεται σε μόρορ.

ἢ ἐπὶ γῆε φεύγεε, ἀγχι ὄλικοε, ἢ ἢ πρὸς ὑψοε

δενδρροσάτηε, ἀπὸε δ' εἰ μ' ὑπὲρ ἀκρεμόνωρ.

παιράζεε ἠελί νείλορ; ὄσ' ἴν' ἴναεε κροκόδαλορ

ἔτρεφερ, εἰε ἀσεβεῖε θεῶε δικαιοδύτορ.

LVSCINIUS.

O caput inuisum cunctis crudelior ipse,

Macans cæde feras, præda futurus homo.

Te lupus in terris ui strangulat, alta petentem,

Dendrobates herbis uiperæ seu necat.

Rascitur et Nili pestis crocodilus in antris,

Utrix dira mali, certaq; perniciæ.

Εἰε βρεφῆ. βιάνορ.

ἠεπτερ ὄσ' ἀκρεε δ' ὄμοε ἀθεόεε, ἀλλ' ἐπὶ πάθεε

νηπιάχωρ ζεφύρεε πολλὸρ ἐλαφρότερεε.

φείξετο κροσάωνε ἢ ἐρείπιουρ, ὦ μεγάλαυχοε

μητέρεε, ἴδ' ἴνωρ ἠελί λίθοε ἀδύάντη.

ALCIATVS.

Corruit à summo domus omnis, flamine multum

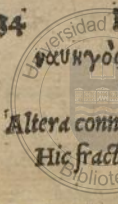
Sed leuior, pueri membra super cecidit.

Gaudete ô matres, puerum miserata ruina est,

Afficitur partus ecce dolore lapis.

Εἰε γάμον. Αδύλορ.

εἰ ἴε ἀπάε γήμαε, πάλι δ' εὐπερα λεκτὸ ἀδύωκῆ,

Ἐπιγράμματα εἰς Βυθὸν ἀεργαλέου.

ERASMVVS.

Altera connubium experto cui ducitur uxor.

Hic fracta repetit aquora seuu rate.

MORVS.

Qui capit uxorem defuncta uxore secundam.

Naufragus in tumido bis natat ille fretu.

ALCIATVS.

Coniux cui perijt prior et connubia rursus

Prosequitur, rursus naufragium patitur.

LVSCEINVS.

Si moritur coniux, thalamosq; sequare secundos.

Naufragus immensum iam repetis pelagus.

Παύλος Σιλενάριος.

Καλὰ τὰ πρῶθενικῆ καμῖλια. πρῶθενιν δὲ,
τὸν εἰορῶλεσερ ἄρ, πᾶσι φυλατῆορ μὲν. (μοφ)
τὸννε κερ ἐνθῆσ μωε ἀλοχορ λάβε, καὶ ἕνα κῶσ
δὲσ βροτῶν ἀντὶ σέθερ. φεῦγε ἧ μαχλοσύνκρ.

ARNOL. VESALIEN.

Virginitas pulchris ornatur dotibus. at si

Illam omnes foueant, uita peribit iners.

Duc itaq; uxorem, tibi fac succedat et orbi

Heres legitimus. Subfuge adulterium.

SOTER.

Optima uirginitas homini est possessio, uerum

Amplexa à cunctis, uitam ea perdidit.

Rite

Rite igitur tu uxorem ducito, mundus ut olim

Pignus pro te habeat: sed fuge adulterium.

ALCIATVS.

Ad Venerem propere omnes, nam perdere posses

Vitam hominum nimius uirginitatis amor.

Idcirco uxorem capias, da pignora mundo,

Et caue sis spurci fautor adulterij.

Αὐτομέδοντος.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὁ μηδενὶ μηδὲρ ὀφείλωρ
εἶτα δ' ὁ μὴ γήμαε, τὸ τρίτον ὅσιε ἄπαε.

ἢρ δὲ μαεῖε γήμη ἄε, ἔχε χάρηρ, ἢρ κατορῦεη
εὐθὺε τῆ γαμετῶν, προῖκα λαβῶρ μετ' ἄλλω.

Ταῦτ' εἰδῶε, σοφὸε ἰδί. μάλω δ' Ἐπικρορ ἔασ
τῶν τὸ κενὸρ ζητεῖρ, ἢ τίνεε αἰ μὸν ἰδέε.

ERASMVVS.

Qui nulli debet, fortunatissimus ille est.

Proximus huic caelebs, tertius orbis erit.

Quod si quis demens uxorem duxerit, illi

Hec ita res demum comoda grata feret,

Eueniat si fors, ut grandi dote recepta,

Protinus uxorem deserat in tumulum.

Hec doctus sapias, Epicurum querere frustra,

Qua sit inane sinas, quaeq; sient monades.

MORVS EXPRESSIT.

Res gravis est uxor, poterit tamen utilis esse,

Si sua det propere se moriente tibi.

D 2

ALCIATVS.

Est felix qui non alieno obnoxius ære est,
Et cui nec soboles, ulla nec uxor adest.

Quam si aliquis duxit, felix est, protinus hæret
In magnam dotem si morientis erit.

LVSCINIUS.

Ille mihi felix primo est qui debita nescit,
Inde carens natis coniugioq; simul.

Si tamen uxorem uecordia præbuit, et mox
Dotata intreat, cōmoda magna dabit.

Hæc sapiens spectata, hinc Epicurum tutus inane
Querere mente sinas, atq; suas monadas.

ΑΔΗΛΟΝ.

Οὐκ ἔσι γήμας, ὅσις οὐ χαμάζειτη.
Λέγασσι πάντες, κῆ γαμῶσιρ εἰδότες.

MORVS.

Hoc quisque dicit. Rebus in mortalibus
Quod tristius sit, ac magis uiros grauet,
Natura nil produxit his uxoribus.

Hoc quisq; dicit, dicit, at ducit tamen.

Quin sex sepultis, septimam ducit tamen.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

ΔΣΚΙΛΙΣ.

Εἰ τις γηράσας ἔλιε εὐχετη, ἄξιός ὄβρι
γηράσκαρ πρῶτον εἰς ἑτέων δεκάδας.

LVSCINIUS.

Qui senio pressus uult uiuere, uiuere dignum

Amorib

Annorum multas iudico per decades.

IOAN. SOTER.

Dij dent, Nestoreos optanti uiuere in annos,
Multas annorum uiuere myriadas.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ.

Γῆρας ἐπάρ μ' ἀπὸν, πᾶς εὐχετη. ἢρ δ' ἐπ' ἔλθη.
μέμφετ', ἐσι δ' αἰ κ' εἴσορ ὀφειλόμην.

LVSCINIUS.

Dum procul est speras, quereris uenisse senectam
Ceu doceas reddi, mutuo quod dederas.

CORNARIUS.

Absens expetimus, ueniens sed carpinus omnes
Cur senium? num quod debita grata manent?

ΒΙΒΑΝΤΙΝΣ.

Ω μοι ἐγὼρ ἦβης, κελὶ γήραος οὐλομύοιο
τὸ μὲν ὑπὸ χρομύς, οὐ δ' ἀπνεατομύης.

ALCIATVS.

Hei mihi pubertatis, mortiferæq; senectæ,
Hæc quia amica fugit, hæc inimica uenit.

ΑΔΕΨΟΤΟΝ.

Αρ πῶ λαφθῆ μικρὸν ἔν' ἀγροσιρ ἠδέος οἴνος,
εἰς ὅζυ τρέπεται τὸτο τὸ λαπόμηνον.
οὕτως ἀντλήσας τὸλομ βίον, εἰς βαθύ δ' ἐλθῶρ
γήρας ὀπρεσθίτης γίγνετη ὀξύχολος.

CORNARIUS.

Dolia si fundum gustu tentaris accescunt
Protinus ut dulci sunt uacuata mero.

D 5

Et spacijs exhausta suis annosa senectus,
Iam præter fecem nil habet et choleram.

Επιγόνος θεΐαλς.

Η πάρος εν πτόαλοισι εν οινάνθα νεάσαα
ηολΐ τετανωρ βοξίωρ ζάγα κομισαμιν.
ναυ ούπω γεαζμα, ιδως χρονοσ οια διαμάζα
ηολΐ σαφυλι ηίρωσ αιδάνητ ζυτιδωρ.

CORNARIUS.

Oenanthes inter uigui florentibus annis,
Contexi botros flore simulq; acinos.
Iam sum facta senex: ecce ut domet omnia tempus.
Vna etiam rugas contrahit ipsa senex.

φίλων.

Αί πλιαί σων νω, γεραζώπερα. αί γω άπερ νδ,
μαλλον τω πλωρ είσιρ ονδ.
αί τριχες, ηρ σιγαε, είσι φρένεσ. ηρ ζ' λαλίσησ.
ωσ αί τ' ηδνε, ου φρένεσ, αλλά τριχες.

ARNOL. VESALIEN.

Si mentem sociam teneant in uertice cani,
Oblectant: aliás sanna perennis erunt.
Si taceas, cani mentis sunt signa disertæ:
Sunt pilus ut iuuenium, si blaterare uclis.

ΒΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙΣ.

Παλλαδᾶ, εις τιν έαυτω γωαίκα
Αυδσομάχλω.

κλωίρ τ' ουλορλω γαμετιω οτάλασ γεγάμη

(κα.

ηολΐ

ηολΐ πρᾶτ' τέχνης κλωιδ ὄρεξάμλω.
μοι εγω κλωίμνιεσ έχωρ διχόλωτμ ανάγκλω
τέχνης γραμματικῆσ, ηη γαμετιεσ μαχίμης

LVS CINIUS.

Grammatico ducta est uxor mihi, pestifer' ira,
Artis et infelix ira mihi auspicium.
Heu miser, en gemina fatis modo comprimor ira,
Artis Grammaticæ, scemineaq; domi.

AVSONIUS.

Arma uirumq; docens, atq; arma uirumq; peritus,
Non duxi uxorem, sed magis arma domum.
Nanq; dies totos, totasq; ex ordine noctes
Lutibus oppugnat meq; mecumq; larem.
Atq; ut perpetuis dotata à Marte duellis,
Arma in me tollit, nec datur ulla quies.
Iamq; repugnanti dedam me, ut deniq; uictum
Iurget ob hoc solum iurgia quod fugiam.

τῶ αὐτῶ.

Αρχη γραμματικῆσ πεντάσιχόσ ὄσι κατάρα.
πρώτοσ, κλωίρ έχασ δέντεσ, ουλορλωίλω.
ηη μετᾶ δ' ουλορλωίλωσ δαναωρ πάληρ άλλεα κλωα
ὀ τρίτατοσ, φυχάσ εις αιδλω κατάγα.
τω δε πεταταύσ, τᾶ ελώρια, ηολΐ κώεσ ἀργοί.
πέμπεσ δ' οίωνοί, ηη χόλω ὄσι Διοσ.
π' ζ' οἱρ γραμματικῆσ δάωατ μετᾶ πέντε κατᾶ
ηη πέντε πῶσθεσ, κλωί μέγα πένθεσ έχημ. (ραε

ALCIATVS. IMITATIO.

Si magni inspicias diuinam Aeneida uatis,

A noxis coeptum quinque uidebis opus.

Arma uirum primo referuntur martia uersu,

A patrijs profugum sedibus alter ait.

Mox sequitur terris ut sit iactatus et alto.

Vim superum et dominae uirgia quartus habet.

Supremus bello memorat quae plurima passus.

Tot mala tam paucis sunt sita carminibus.

Quid mirum est igitur miseris nunc esse poetas?

Atque inopem uitam degere grammaticos?

Quum tantum miseris coeptent a casibus armis,

Errore atque aestu ui superum atque necesse.

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ.

Ημῶν ἄχρηστον κάλαμος φυτόν. ἐκ γὰρ ἐμῶν

οὐ σῦν, οὐ μῆλον φύεται, οὐ σαφυλή.

ἀλλὰ μὲν ἄνῃ ἐμύνθη ἑλικωνίδα, λεπτὰ τρησάσας

χείλια, καὶ σανὸν ῥῶν ὀχειπυσάμυρος.

ἐκ δὲ τῶν, ἔντε τῶν οἰοίμι μέλαρ πότον, ἔνθεος οἶα.

πᾶρ ἔπος ἀφθέρητο τῶν λέγω σώματι.

ALCIATVS.

Vilis canna prius, nec fructibus apta ferendis,

Non acinos, ficus, poma uel ulla dedi.

Sed sacra nunc Musis, tenuisq; dolata labello,

Angusto uenas fonte liquoris ago.

Quem si quando bibi, inukolito uelut enthea chartis,

Et muto

Et muto innumeros proloquor ore modos.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Παλλὰ δ' ἄ.

Ὅσον τὸ δῖός ἐστι γυνή, πῶσον ἀνδροθεῖα

δῶσον ἀνδροθόρ, τὸ πῶσον ἀνδρόθόρ.

ἀνδρα γυναικείαις ταῖς φροντίσι, ἢ δὲ μαραινί,

καὶ γῆρας προπετὲς τῆ νεότητι φέρει.

οὐ δ' ὅσον ἀμείνονα ἔχει χρυσόθερον ἢ ἔρω.

πολλὰ γὰρ αὐτῷ ῥίψεν ἀπ' ἀθανάτων.

ἢ ἐξ καὶ νεφέλησι μετ' ὄσον. οἵ δὲ ὄμνησθαι

καὶ δία συγγράφει τῆ γαμετῆ χόλιον.

οὕτως οὐδ' ἐστὶ γυνή σύμφωνος ἀκοίτη

οὐδὲ καὶ ἔν χρυσῷ μιγνυμένη διαπέδω.

τῶν αὐτῶν.

πᾶσιν ὄμνηστος ἐδῆξε κακὴν σφαλερήν τε γυναῖκα

σώφρονα καὶ πόρνην, ἀμφοτέρων ὀλεθρον.

ἐκ γυναικῶν ἐλένη μοι χολῶσα μύνη φόνος ἀνδρῶν,

καὶ δία σωφροσύνην τῶν ἐλπίων, θάνατοι.

ἢ ἰατρῶν οὐκ τὸ πόνημα μιᾶς χάρις ὅσον γυναικῶν

αὐτὰς ὀδύσασθαι πικρὰ πικρὰ προσφασίς.

τῶν αὐτῶν.

Ὁ Ζεὺς ἀντὶ πῶσον πῶσον ὅσον ἄλλο γυναικῶν

εἶθε δὲ μήτε γυνή, μήτε τὸ πῶσον ἐφάνη.

πῶσον μὲν δὴ ταχέως καὶ σθένος, ἢ ὅσον γυνή, πῶσον

ἄσβεστον, φλόγος, πᾶσι τὸ ἀναπτόμενον.

*Fœmina nos tacitis urit de pectore flammis
Quas pro sublato Iupiter igne dedit.
Cur tibi summe parens incendia spargere uisum est?
Quæ rapiant miseris pectora nostra modis?*

*Nanq; alij pereunt modicis humoribus ignes,
Hic proprio sese robore semper alit.*

*Ossa uirum absument tenuis uacuatq; medullas,
Vt citius properet curua senecta facit.*

*Sed nec letus habet Iunonem Iupiter, an non
Legimus è superis hanc cecidisse locis?*

*Nubibus atque polo pendentem scribit Homerus,
Vxori iratam sæpius atque Iouem.*

*Nam bona sit quamuis mulier, mala plurima gignit,
Nos Helena exemplo Penelopeq; iuuent.*

*Fœcrat hæc ruerent sacrae testæ ardua Troiæ,
Sanguineas flueret Xanthus ut altus aquas.*

*Illa autem dum casta procos spe ludit inani,
Atria purpureo plena cruore uidet.*

*Ergo caue hos proprijs ignes inducere testis,
Et potius læto pectore castus age.*

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ. Αδελφον.

*Απίδ' ἀχιλλῆος τὴν ἐκταρσῶν αἷμα πιδῶν,
λὰρ ἰάδης δαναῶν εἶλε κακοκρίσιν.
φανήγδ δὲ θάλασσα κατέπαυσε, καὶ πῶρ' ἀτύμβον
αἰαντος νυκτὶν ὄρμισεν, οἶκ' ἰθάκη.*

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτὸ.

*Καλὰ προσδάωρ δ' ἴκασεν πολὺ μάλλον ἀθλίω
καὶ κρισίμ' ἐλλώωμ, σὺν γρηρ' ἀπέδ' ἔξε θάλασσα
ἀπὸς ἐν αἰγιαλοῖσι βοῶν, καὶ σῆμα ἰνάσει
αὐτῶρ' ὁ ἑκαλέσθαι τὸν ἄξιον ἀπιδιώτω,
ἔγχεο πᾶσι τελαμῶν, ἔχχεε σάκος αἰακίδαο.*

ALCIATVS EXPRESSIT.

*Aeacide Hectoræo perfusus sanguine scutum,
Quod Græcorum Ithaco concio iniqua dedit.*

*Iustior arripuit Neptunus, in æquora iactum
Naufragio, ut dominum posset adire suum.*

*Littoreo Aiæcis tumulo, nanq; intulit unda,
Quæ boat et tali uoce sepulchra fecit.*

*Vicisti Telamoniade, tu dignior armis,
Affectus sis est cedere iustitiæ.*

Βιάνορ.

*Ἄγγελίω πᾶρ Ζηῶος ἐπεὶ φέρεν ἠεροδινῆς
αἰετῶ, οἰωνῶν μὲν ἐνὸς ἀνιῶν.
οὐκ ἔφθην τὸν κρηῖτα, δοῦρ δ' ἐνέτε ἰνάτω νουρηρ
πλωῶν δ' ὄππρωσας ἰὸς ἐλπίστω
Ζηῶος δ' οὐδ' ἀδικλῆ λαθερ νόμος, ἐμπεσε δ' ὄρως
ἀνδρῶν, τὰ δ' εὐσοχίης ἀνταπέλασε βέλιν.
αὐχένι δ' ἰὸρ' ἐπικριεμ, ὄρ' ἠπάλα κοίμισεν αὐτὸς
ἐμ δὲ βέλως, διασῶν αἰμ' ἐπιερ δαναῶν.*

ALCIATVS.

Regia quæ puerum uolucris super æthera traxit,

Portabat summo nuncia dicta Ioui.
 Gnosiacæ interea male cavit tela pharetræ,
 Fixerunt rapidum spicula certa iccur.
 Noxam poena subit, nec uulnus mansit inultum,
 Nam caput in Cretis missa sagitta redit.
 Fallaces ueram populi torfere sagittam,
 Sed non certa minus tela fuere Iouis.

ΑΡΧΙΣ.

Ἐμπρὲ παμφαίνοντι μελάντερον αἰθέρι ναίων,
 σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θεοῦ ἄκα κόραξ,
 ὅμ μάρψω ὡρσσεμ, ὅδ' αἰξάντων ἐπ' οὐδ' αε,
 οὐ βραδύε, εὐκένεω πῶζαρ ἔτυφε βέλα,
 ἢ ζώης μιμ' αἰδσεμ. ἰδ' ὄσορι ἔτευχερ ἐπ' ἄλλω,
 ἐκκείνσ τλήμων ἀντὸς ἔδεκτο μόρομ.

ERASMVVS.

Scorpius è terra prorepserat, idq; uidente
 Coruo, qui caelo uictitat in liquido,
 Corripuit uisum, fugitq; sed hic ut humum ales
 Contigerat, telo mox ferit, atq; necat.
 Ecce tibi quod in hunc auis insidiosa parabat,
 Inde sibi acciuit ipsa necem misera.

ALCIATVS.

Raptabat uolucres captum pede coruus in auras
 Scorpion, audaci premia parta gule.
 Ast ille infuso sensim per membra ueneno
 Raptorem in stygias compulit ultor aquas.

Orisa

Orisu res digna, alijs qui fata parabat,
 Ipse perit proprijs succubuitq; dolis.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀνδροφόνω σαθρόν πρὸς ταχίον ὑπνώοντι,
 νυκτὸς ἐπιστάται φασὶ Σάραπι ὄναρ.
 ἢ χρησμοφῆσαι, καὶ αὐκείμνος οὗτος, ἀνίσω,
 ἢ καὶ κοιμῶ μεταβάς ὧ τάλας ἀλλαχόθι.
 ὅς δέ, διυπνιοθεῖς, μετέβη. τὸ δὲ σαθρόν ἐκείνο
 ταχίον, ἔλαφνε εὐθύς ἐκίτη χαμαί.
 σῶσρα δ' ἔωθεμ ἔθυσθεοῖς χαίρων ὁ κακῶργος,
 ἢ δεῦξ νομίσας τὸν δεῖον ἀνδροφόνου.
 ἀλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστάς
 κίθ' ἐοδαί με δοκεῖς ἄθλιε πῶν ἀδίκων;
 εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκας θανῆν, θάνατον μὲν ἄλυτον
 νῦν ἔφυγε, σαυρῶ δ' ἴοδι φυλατῆ ὀμυλῶ.

C. VRS. VELIVS.

Pone ruinosas homicida quieuerat aedes,
 Cui uisus, tacita nocte, Serapis ait
 Prescius: hinc o qui stertis te protinus aufer.
 Atq; aliò cubitum progrediare miser.
 Euigilans homicida abiit, pariesq; ruinam
 Lapsus humi uasta mole repente dedit.
 Sospita dehinc fecit dijs sacra nepharius, orto
 Sole, ratus letum cædibus esse deum.
 Cui deus in somnis iterum uentura ferebat:
 Men fontes scelerum perditè amare putas?

Quippe quod auerti facilis discrimina leti,
Hinc te seruandum noueris esse cruci.

L V S C I N I V S .

Dum caperet somnos murum prope latro uetustum,
In somnis praesto numen adesse uidet.

Et subito oraculum monuit : Latro mitte soporem,
Teq; miser aliò confer, abiq; celer.

Cessit ut ille loco, parens, mox concidit ingens,
Inq; solum paries sternitur innocuus.

Sacra memor tantae fecit latro mane salutis,
Atque adeò gratos praedicat esse reos.

Postera sed reddit nox uerba, deumq; latroni
Qui mala iactantis contudit ora uiri :

Non, ait, hac nece te uisum fuit orbe moueri,
Quin magis immanis crux malefacta luet.

Τυλλίς γε μίνυθ.

Σμίνθος ὁ παντρίας δαιτὸς λίχνος, οὐδὲ μυάγρης
δφλὸς ὁ κἄν θανάτου κέζδεα ληζόμενυθ.

υδουράλου φρίσας χορδήν θρίσεν, ἡδ' ἐπὶ πῆχυν
ἐλκομένη, θυρὸς λαυμὸν ἀπεβερόχισεν.

τόζων εὐσοχίλιν θαυμάζομεν, ὅς ἤ κατ' ἐχθρῶν
ἦδ' ἠὲ κρηθράζων εὐσοχὸν ὄπλορ ἔχε.

A L C I A T V S .

Miscipulam haud metuens et prodiga belua uitae,
Quae laute ut comedat in pagida ultrò subit.

Neruloquam Phoebi chordam corrodit, at hostem
Implicitam

Implicuit laqueis pluribus illa suum.
Quid pharetræ certos opus est mirari ictus ?
Si quæ eadem faciant Cynthia plectra tenes.

ΕΙΣ ΔΙΣΠΡΑΓΙΑΝ.

Φιλίππυθ.

Ἔβρου θρηκίς κρυμῶ πεπεδημένον ὕδωρ,
νήπιυθ ἐκβαίνωρ, οὐκ ἔφυγεν θάνατον.
ἔς πταμόρ δ' ἦδ' ἠλαγαρὲς μὲν ὀρχνὸς ὀλιθῶρ
κρυμῶ τοῦ ἀπαλοῦς αὐχένεα ἀμφεκάρι.
ἠὲ τὸ μὲν, ἔξισυρ κλοιπὸρ δέμας. ἡ δὲ μὲν ἔσ
ὄφει, ἀναγκαίω εἶχε τάφω πρόσασιν.
δύσμορυθ. ἡ δὲ ὠδῖνα δειλίετο πῶρ τε κρηθρῶν
ἀμφοτέρωρ δὲ δοκῶρ, οὐδ' ἐνός ὄστρ ὄλθ.

Est libro tertio huius argumenti & hoc :

Φλάκκυθ.

Ἔβρου χιμερίοις ἀτάλως κρυμοῖσι πεδηθεῖς
κῶρυθ, ὀλιθκροῖς πασιμ' ἔθεραυσε πᾶγορ.
τῶ, πῶσασυρομλίω, πῶρ ἔξισυρ αὐχέν' ἐκοίθε
θηγαλίωρ πταμῶ βισονίοιο ἔσφθ.
ἠὲ μὲν, ἡρπάδ' ἠδ' ἠναίε μέρυθ. ἡ δὲ πεκῶρ,
ληφθεῖρ ὑπὸ θετάφω μῦθον ἔθηκε κάρα.
μυρομλίη ἢ τάλανα, τέκος, τέκος, εἶπε, δ' μὲν
πυρκαίη, δ' δὲ, σὺ πικρὸν ἔθαφερ ὕδωρ. (σὺ
C. GERMANICVS AVG.

Thrax puer astricto glacie dum luderet Ebro,
Frigore concretas pondere rupit aquas.

Dumq; in a partes rapido traherentur ab amni,

Præsecuit tenerum lubrica testa caput.

Orba quod inuentum mater dum conderet urna,

Hoc peperit flammis, cætera (dixit) aquis.

POLITIANVS.

Παῖς ἔβρω ἐπέθρωσκε πεπηγόθι τυτθὸς ἀθύρων
κρυσάλλω δ' ἄγχι μαρμαρῶν ἀπέιδον.

Ἐὼ μὲν ὀλιθίνων πῶς ἐμεις βυθῶν, ἀλλ' ἀδιάν
κράτος ἔκρυσσε δέξω ὄσπρακῶς παρετός. (Τε
σκῶνος ἄρ' ἐν δόμουχορζοθις ταχὺς ἔπασε μὲν ὄλ
τῶ πυρὶ δ' ἠ μήτης μῶνον ἔδωκε κάρη. (κόβ,
εἶπε δ' ὕπνεν ἀχάσσα, τί δύσμορος ἦν ἔπευξα;
ἄρ' ὡς σαχίοιμ βρωμα γῆοιτο δυοῖμ.

ΑΥΤΑΡΧΕΣ.

Πλῆτος ἀριστεῖ δ' ἰάμαλις μία ἢ ἕξι χόμαλλος
ἦρ' οἶε, ἐκ τῶν λιμῶν ἔλαυνε δύρη.

ἤμερσπε δ' ἀμφοτέρων, ἀμνήρ λυκὸς ἔκτανε. ὦ
πῶ δ' ἀμαλιν, πένις δ' ὤλετο θεκόλιον. (δῖε,
πρὸ δέ τω δ' ὄγ' ἰμάνη καὶ ἀνχίνος ἄμμα λυγῶ
οἶκῆς ὅς ἀμυκῆτω κάτθανε παρ' καλύβη. (σαε,

ALCIATVS.

Pauper Aristides armenta, gregemq; tenebat,
Bucula at armentum, grex erat agna sibi.

Verum luce eadem teneram lupus abstulit agnam
Et seuo partus uacca dolore perit.

Tum uir inops fugiens caulas reuidere tacentes,

Apera

Apera laqueum sumpsit & interitum.

ΑΔΗΛΟΡ.

Αἰ τρισαῖ ἦτε πῶ δ' εἰς ἐν ἀλλήλοισιν ἔπαζον
κλήρω, τίς προτέρη βίσησεν εἰς αἶδ' ἴω.
ἢ ἕξις ἢ χερῶν ἔβαλον κύβοι, ἦλθε ἢ πασέων
ἔβ' μίαν, ἢ δ' ἐγέλα κλήρω ὀφελόμυλον.
ἔκ τε γέως δ' ἄρ' ἄελπτορ ἀπωλίοσσε πῶσημα
δύσμορος, εἰς αἶδ' ἴω δ' ἰλυθερ, ὡς ἔλαχεμ.
ἄφ' εὐδῆς ὁ κλήρω, ὅτ' ὦ κακόρ, ἔβ' δὲ τὸ λῶον.
οὐτ' εὐχάι θνητοῖς εἴσοχοι, οὐτε χέρις.

ALCIATVS.

Ludebant parili tres olim ætate puellæ
Sortibus, ad stygiæ quæ prior iret aquas.

Ast cui iactato male cesserat alea talo

Ridebat sortis cæca puella suæ.

Quum subito icta caput labente est mortua tecto,

Soluit & audacis debita fata ioci.

Rebus in aduersis mala fors nō fallitur, ast in

Faustis, nec precibus est locus aut manui.

ΑΣΚΙΑΥΣ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττισιν, πῶς ὁ βίος βραχὺς ὄβ;
τοῖς δὲ κακῶς, μία νύξ ἀφλετός ὄβι γούθ.

LVSCINIVS.

Vita brevis tota est albis numerata lapillis,
At mala nox æuo longior una manet.

E

CORNARIUS.

Qui bene semper agunt his uita breuissima cuncta est,

Qui male, nox una his integer annus erit.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ.

Ἰσλὶς ἡλυαίνε.

Ἐλπὶς αἰεὶ βίῳ τοιο κλέπτα νόου, ἢ τυμάτη δὲ
ἠώε, τὰς ἡλλὰς ἐφθασερ ἀχολίαε.

LVSCINIVS.

Præcipitat mentem uitæ spes longior, hinc est

Quod multa abrumpit cœpta suprema dies.

Ἀδύλορ.

Ἐλπίδα, ἢ νέμεισιν εὔνεε πρὸς ἀβωμόρ ἐπευζα,
πλὴν μὲν, ἢ ἐλπίζεε. τὴν δὲ, ἢ αὐα μὴ δὲ ῥέχθε.

MARVLLVS.

Quæ nam hæc tam semper quæ leta est? optima rerū
Spes bona. quæ lateri iuncta? potens Nemesis.

Dux magis, an comes est? uindex magis. unde duabus
Templa eadem? speres ne, nisi quod liceat.

LVSCINIVS.

Dum quereris sperasq; pius licetingere uota
Templis, ut pofcas, id uolo, nilq; habeas.

ALCIATVS.

Spes simul & Nemesis nostris altaribus adsunt,
Scilicet ut speres nil nisi quod liceat.

IDEM.

Quæ dea tam leto suspectans sidera uultu?

Cuius

Cuius peniculis reddita imago fuit?

Elpidij fecere manus, ego nominor illa,

Quæ miseris promptâ spes bona præstat opem.

Cur uiridis tibi Palla? quod omnia me duce ueruent.

Quid manibus mortis tela refracta geris?

Quod uiuus sperare decet, præcido sepultis.

Cur in dolioli tegmine pigra sedes?

Sola domi mansi uolitantibus undiq; noxis,

Ascrei ut docuit Musa uerenda senis.

Quæ tibi adest uolucris? cornix fidissimus oscen

Est bene quum nequeat dicere, dicit erit.

Qui comites? bonus euentus, præcepsq; Cupido.

Qui præcunt? uigili somnia uana uocant.

Quæ tibi iuncta adstat? scelerū Rhannusia uindex,

Scilicet ut speres nil nisi quod liceat.

ΕΡΑΙΝΟΙ. Ἀδύλορ.

Ἐδὲ λὰ λέγεμ αἰεὶ πάντας, καλόρ. αἰχρὰ ἢ δὲ

ἢ ἄρ ἔσιν τῶτων ἄξιοι, ἄρ λέγομεν. (νόρ.

BERGIVS.

Dicere de cunctis bona pulchrum est, turpia iniquum:

Sint licet hoc digni crimine quod loquimur.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μελέαγε.

Τρισσὶ μὲν χάριτες, ἔεις ἢ γλοκυπάσθενοι ὦραε

ἢ εἰς δὲ με θηλυμωεῖς οἰσφοβολλοσι τῶθοι.

E 2

Υπὸ τῆς ἰσχυρῆς τῆς τριπλῆς κατὰ τὴν φύσιν, ὡς ἄρα μετὰ τὴν
οὐχὶ μίαν τρώσασιν, ἔστι δ' ἐν ἡμοῖς κενὰ δ' ἰσχυρῆς.

CORNARIVS.

Sunt Charites ternæ, tres pulchræ Horæq; puellæ,
Et desiderium me impetit inde triplex.

Spicula trina tuli, tanquam quæ noxia uellent
Non unum, ast triplex cor penetrare mihi.

ALCIATVS.

Tres Charites, tres blanditrahis Syrenes ocellis,
Trina quoq; in nostro corde puella sedet.

Cur crudelis amor triplices iaculare sagittas,
An me trina puer corda tenere putas?

ΑΔΗΛΟΝ.

Αὐτὸ δ' ὅπως καὶ σεμνὸν διζήμιλλον οὐ τὸς, ὁ νῦν ἴσως
τὸν καλὸν ἱμεινῶν λύχνον ἀναφλογισαί,
δ' εὖ δ' ἀπ' ἐμῆς τυχῆς ἀναφορὰ σέλας. ἔνδοθι γὰρ
καὶ ὁ μύθον, πᾶσι δ' ἐναντίον φλόγα. (μοῖ)

BERGIVS.

Huc properate omnes qui ardentem queritis ignem,
Quos iuuat accensam corde fouere facem.

Flammiger est animus, mea sunt præcordia flamma,
Hinc lucem à nostra sumere mente licet.

ALCIATVS.

Qui cineres et ligna paras comburere flammis,
Quod factò accendas lumine lumen habes.

PONE

Pone age iam follem, ex anima succendere lychnum
Incipe, nam flammæ pectora nostra uomunt.

Huius argumenti est & hoc è lib. quarto:

Ὅπως ὁ τὸν δαλὸν φυσῶν ἵνα λύχνον ἀνάψῃ,
δ' εὖ δ' ἐπ' ἐμῆς τυχῆς ἀναφορὰ φλέγμα.

CORNARIVS.

Quid torrem insufflas cupiens accendere lumen,
Hanc animam attingas, ardeo totus ego.

Huc pertinent qui à Gellio citantur uersus.

PORTII LIGINII.

Custodes ouium teneræq; propaginis agnium,
Queritis ignem? ite huc. queritis? ignis homo est.
Si digito attigero, incendam syluan simul omnem,
Omne pecus flamma est, omnia quæ uideo.

AEDITVI.

Dicere quum conor curam tibi Pamphila cordis,
Quid mi abs te queram, membra labris abeunt.
Per pectus miserum manat subito mihi sudor,
Si tacitus, subidus, duplo ideo pereo.

IDEM.

Quid faculam præfers Phileros, qua nil opus nobis,
Ibinus, hic lucet pectore flamma satis,
Istam non potis est uis seu a extinguere uenti,
Aut imber cælo candidus præcipitans.
At contra hunc ignem Veneris, si non Venus ipsa.

E 5

Nulla est quae possit uis alia opprimere.

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ,
ΜΟΣΧΟΥ.

Α κύπρις τὸν ἔρωτα ἴψια μακρὸν ἐβώσθη,
εἰ ἄρα τὸν τριόδοισι πλωτῶ μύθοι εἰδὲρ ἔρωτα,
δραπιδίτας ἐμὸς ὄσιρὸ μανυτάς, γέρας ἐξεί.
μιθὸς πρὶ δ' ἑλάμα δ' κύπριδος. ἦρ δ' ἀγάγῃς νιν·
οὐ γυμνὸν δ' ἑλάμα ἄδω ζέει, κη πλέορ ἐξεί.
ἔσι δ' ὁ πᾶς πρὶ ἄμορ. ἐρ εἰκόσι πᾶσι μάθοις νιν.
ῥῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἴκελος, ὄμματά δ' αὐτῷ
δριμύλα, κη φλοσέυια. κακαὶ φρένεε, ἀδὴν λάλημα,
οὐ ῥῥῖσον νοεῖ κη φθέγγετ, ὡς μέλι φωνά.
ἦρ δὲ χολᾶ, νόσῳ ὄσιρ ἀνάμερος, ἠπρὸσπυτάς.
οὐδὲρ ἀλαθειύωρ, δόλιον βρέφορ. ἄγρια πᾶσδ' ἴ.
εὐπλόκαμορ δ' κᾶρανορ. ἔχθ' δ' ἴταμ' ἔδ' πρὸσωπρ.
μικκύλα μὲν τήνω τὰ χρίδρια, μακρὰ δ' βάλλα,
βάλλ' κείε ἀχέροῦτα, κη εἰς αἶδεω βασιλῆα.
γυμνός μὲν τό γε σῶμα, νόσος δ' εἰ οἱ ἐμπεπύκασα.
κη πρὸσείε ὄσομ ὄρνις ἐπιπᾶτ' ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλ' εἰς
ἀνέρας ἠδὲ γυναικας, ἐπὶ πωλάγγχνοις ἢ κἀθητ.
τόξορ ἔχει μάλα βαίωρ. ὑπέρ τόξω δὲ, βέλεμνορ.
τυτθὸρ εἶσι δ' βέλεμνορ. εἰς ἀδέρα δ' ἄρσι φορῆτ.
κη ῥύσορ πρὶ νῶτα φαρῆξιορ. ἐνδοθι δ' ἔντι
τοῖ πικροὶ κἀλαμοι, τοῖε πλάκκι κη με ἄξώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια, πάντα. κη πλῆτορ ἢ ἠ αὐτῷ.
βασιλάμ παρ' εἰσῆ, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀνάθα.

ἦρ τὴν ἴ.

ἦρ τὴν ἴ ἔλῃς τῆνορ, δ' ἀμάτρε ἄγε, μὴ δ' ἐλεήσῃς.
κίω πρὶ ἴδης κλαϊόντα. φιλάσσο μὴ σε πλωσίση
κη γυλάμ, τὴν νιν ἔλκε. κη ἦρ ἐθέλη σε φιλάσαι,
φρῦγε. κακ' ἔδ' φίλαμα. τὰ χεῖλα φάρμακ' ἐντὶ
ἦρ ἢ λ' ἴ γη, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὄσα μοι ὄπλα,
μὴ ἄθιγῃς. πλάνα δ' ὄρα. τὰ γ' ὡ πυρὶ πάντα βέ.

AMOR FUGITIVVS. (βαπτῆα,
POLITIANVS.

Quum Venus intento natum clamore uocaret,
Si quisquam in triuijs errantem uidit Amorem,
Hic fugitiuus, ait, meus est, pretium feret index
Basiolum Veneris. quod si ad me duxeris illum,
Non simplex dabo basiolum, plus hospes habebis.
Insignis puer est, totam ac cognosce figuram.
Corpore non niueus, uerum ignem imitatur. ocelli
Acres, flammæoli, mala mens, suauissima uerba.
Quod loquitur non sentit idem, uox mellea, sed cum
Ira inflammatur, tum mens illi effera, fallax,
Fraudator, mendax, ludit crudele puellus.
Crispulus est illi uertex, faciesq; proterua,
Exiguæq; manus. procul autem spicula torquet.
Torquet in umbriferiûs, Acheronta, cœregna silentiū.
Membra quidem nudus, mentem uelatus, auisq;
More citans pennas, nunc hos, nunc aduolat illos,
Sæpe iri pressans præcordia, sæpe puella.

E 4

Arcum habet exiguum, super arcu imposta sagitta est.
 Parua sagitta quidem, sed caelum fertur ad usque.
 Parua pharetra olli dependet & aurea tergo.
 Sunt & amari intus calami, quibus ille proteruius
 Me quoque saepe ferit matrem: sunt omnia seua,
 Omnia, seque ipsum multo quoque seuius angit.
 Verberare si prendes age, ne miserare puellum.
 Si silentem aspicias, ne mox fallare caucto.
 Sin arridebit, magis attrahe: & oscula si fors
 Ferre uolet, fugito: sunt oscula noxia, in ipsis
 Sunt uenena labris. Si fors ita dixerit, heus tu
 Accipe, nempe tibi cuncta haec mea largior arma.
 Ne quicquam attigeris fallacia munera Amoris:
 Omnia namque igni sunt infecta illius arma.

ALITER. Incerto interprete.

Perdiderat natum genitrix Cytheraea uagantem,
 Anxia sollicito quem dum per compita passu
 Querit, ab excelsis canit aggere uoces:
 Errabunda meus uestigia forte Cupido
 Qua fugiens tulerit, quisquis monstrarit aperto
 Indicio, huic merces Veneris libanda ferentur
 Oscula. captiuum si quisquam adduxerit, illi
 Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
 Quo reperire queas puerum, bis dena dabuntur
 Signa tibi, cautus memori quae mente recondes.
 Huic non candor inest, rubor igneus inficit omne

Corpus

Corpus, & ardescunt acri contenta nitore
 Lumina: nec dulces sequitur mens subdola uoces.
 Quippe hyblæa sonus uincit dulcedine mella.
 Sed male fallaci respondent pectore sensus.
 Feruidus accensa si quando exestuat ira,
 Indomitos animos gerit, immansuetaque corda.
 Seducit uerbis, nec uera fatebitur unquam.
 Est puer ille quidem, magno sed prouidus astus:
 Ludit & interdum, sed ludens seria tentat.
 Dependens humeris crispis certo ordine crines.
 Nec pudor audaci, nec inest reuerentia uultu.
 Sunt illi paruæque manus, paruique lacerti,
 Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
 Dirigit: ima ferum telo sub tartara Ditem
 Perculit, & regem manes sensere subactum.
 Candida cum stygio raptata est Proserpina curru.
 Corpora nuda gerit nullo uelamine tectus,
 Verum animus uario prudens ornatur amictu.
 Præterea aligero suspendens membra uolatu,
 Hinc nymphas petit, inde uiros: ultroque receptus,
 Visceribus sedem sibi ponit & ossibus imis.
 Est breuis huic arcus, sed quo fatalis arundo
 Usque sub astra suum seruat propulsa tenorem.
 Auratam cernes humero pendere pharetram,
 Pestiferosque intus calamos, quibus impius ille
 Ipsi saepe mihi letalia uulnera fecit.

E 9

Omnia sena quidem, sed cunctis seuius illud :
 Dextra facem iubarat, miserat quæ iacta medullas
 Paschitur : hæc ipsum Solem succenderet æstu.
 Hunc si nexilibus poteris constringere nodis
 Duc arête iunctum, neu tu miserare precantis :
 Quamuis aspicias manantia lumina fletu,
 Decipiare caue : nec si ridentia cernas
 Ora, graui iubeas laxari uincula nexu.
 Quod si te blandis inuitet ad oscula uerbis,
 Effuge : nam labris certum est habitare uenenum.
 Si uero facili promittet munera uultu,
 Telaq; Gnosticosq; arcus, pictamq; pharetram,
 Noxia dona time, quicquid tetigere perurunt.

CORNARIVS.

Inquirens longum planxit Venus aurea natum,
 An'ne quis in triuijs errantem uidit Amorem ?
 Si quis enim exclamans fugitiuum ostenderit illum,
 Oscula præmium erunt Veneris : si adduxerit autem,
 Non tantum oscula nuda feret, plus hospes habebit.
 Est pueri insignis facies, ut imagine noscas,
 Non color albus, at igneus est, ardentia flammæ
 Lumina sunt instar, mala mens, suauissima uerba.
 Non semper quod sentit ait, sed mellea uox est.
 Quod si indignetur, mens implacabilis illi est.
 Nil uerum dicit, dolus omnia, ludit inique.
 Est comptus uertex, facies est improba semper.

Suntq;

Suntq; manus graciles, sed ualde crede potentes,
 His potis est Acheronta atq; Orci uincere regem.
 Nudus membra quidem, sed contectissima mens est.
 Insilit atque etiã modo in hunc, modo in alterũ ut ales.
 Non uir, non mulier, sua uiscera tuta recondit.
 Arcus ei contractus, at illo impellere telum
 Est solitus breue, sed quod in æthera fertur.
 Aurea de tergo dependet deinde pharetra
 Plena malis calamis, quibus ipsa ego saucia mater
 Sæpe sui, sunt cuncta a gestia, plus tamen est fax
 Noxia, qua potis est ipsum quoq; adurere Phœbum.
 Hunc si tu prendas currens duos, ne miserere,
 Si stentem uideas, obserues, fallere nam uult:
 At si riserit attrahere fortiter: oscula si uult
 Porrigere, effugias, labra eius certa uenena.
 Si dicet capias hæc munera, cuncta mea arma,
 Ne attigeris, fallacia sunt, atque ignea cuncta.

Huc allusit quum de seipso scriberet,

C. VRS. VELIUS.

Bastolum merui Veneris, si friuola non sunt
 Verba deæ, seruat pollicitisq; fidem.
 Nanq; per immensum profugũ dum queritat orbem
 Filiolum, et triuijs errat in ambiguis,
 Aequoreosq; aditus rimatur, et ardua cœli
 Culinina, nec puerum reperit alma parens.
 Inueni fugitiuum in me sua tela nouantem

Intra formosae lumina Pasiphiles.

Prodere quem mens est, nostris nanq; osibus ille
Ignem laesuis implicat ex oculis.

Accenditq; malis crudelis amoribus aegrum.

Si prodo hunc duplici commoditate fruatur.

Suauiolum Cytheraea dabit, me pressus & ille
Desinet occultis perdere deinde dolis.

Quod si diua neget mortali basia, tanti

Mi fuerit, si det figere Pasiphile.

Αὐτὰρ ἄρα.

Μὴ κλωῶμι τ' ἔρωϊα δόκα πηλέμεστοι πεῖσαι.

μηδ' ὀλίγω πάντοφρ ὑδάτι πῦρ ἀπνεέει.

ἔρωτος ἔρωτος ἀεὶ παρώνι, ἔσθ' ἔστι δὲ
οὐδὲ τότ' ἐν πηλλῶνι οἴμῳ πελάγα.

ALCIATVS.

Quid flet? an ualidum sedari credis amorem

Fletibus? haud minima perditur ignis aqua.

Nam nisi dura Venus rapidas contemneret undas

E medio nunquam nata foret pelago.

Τίνας ἀρ' εἶπι λόγους πρὸς ἔρωτα

Πασιφάν' ἔρωτα τ' ταύτης.

εἰ πρὸ φρ' μὲ δ' ἰδέσθαις ἐν οὐρεσι ταῦτορον ἀλίτῳ

μυκθ' ἴμορ με δ' ἰδέσθαις, ὅπως θίλορ ἀνδρακάσ

CORNARIVS.

(λέσσω.

Qui insano tauri fecisti percitam amore,

Mugitum adde precor, quo mihi uir ueniat.

ALCIATVS.

Pasiphaën crudelis amor cur ludis amantem?

Quid u' illi gratæ copia uocis abest?

Aut alias igitur telo confige puellas,

Gaudeat ut laqueis libera facta tuis.

Aut captam doceas illam mugire, maritum

Vt taurum sonitu pelliciente uocet.

MARVLLVS.

Quum male formosum sequeretur in auia taurum,

Sic Venerem contra Gnosia quæsta feram est:

Si mihi bos fuerat dea uir te dante futurus,

Cur non insana Prætidos ora dabas?

Ζῆνοδοτός.

Τίς γλῶσσε τὸν ἔρωτα, πρὸ ἀκρωστην ἔθικε,

οἴμῳ πάντοφρ τὸ το δ' πῦρ ὑδάτι.

IANVS LASCARIS.

Quis puerum Veneris statuit prope fluminis haustus

Prouidus: hanc flammam scilicet unda premet.

Δηκιανός.

Οὐχ ὁ ἔρωτος ἀδίκηϊ μερόπωρ γήρος, ἀλλ' ἀκολάσ

ψυχῆς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρωτος προφασίς. (SOIS

CORNARIVS.

Immeritum incusant mortalia pectora amorem,

Vano prætextu spurca libido latet.

Αδελφου.

ἔρωτα πάντα λιμός, εἰ δὲ μηδ' ἔρωτος.

ἔαρ δὲ μὴ δὲ ταῦτα τῶν φλόγα σβέσῃ
 θεραπεία σοὶ δ'λοιπὸν ἰσθιῶν βροχόθ.

ALCIATVS.

Amorem egena sedat ac superat fames.
 Sim tempus, ast id si nequibit uincere,
 Laqueus medelam gutturi nexus dabit.

Αρχυταρίδ.

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ σφραγίδ' ἔρωτα
 χρσὶ λεοντείαν ἀνοχέυντα βίαν.
 ὧς τᾶ μὲν μάστιγα κατ' αὐχένος, ἄ' ἵ χαλινοῦς
 εὐθάπει. πρὸ δ' ἀμφιτεθῆκε χάρις.
 φείσω τ' βροτολογίον, ὃ β' ἢ θῆρα δαμάσδωρ,
 ἄγριον, οὐδ' ὀλίγων φείσει ἄμεγ' ἴωρ.

ALCIATVS.

Aspice ut inuictus uires auriga leonis
 Expressus gemma pufio uincat amor.
 Utq; manu hac scuticam teneat, hac flectat habenas,
 Utq; sit in pueri plurimus ore decor.

Dura lues procul esto, seram qui uincere talem
 Est potis, à nobis temperet an' ne manus?

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΙΑΝ.

Καρπυλλίδ.

Ἰχθύας ἀγκίστρῳ τίς ἀπ' ἠόνος εὐξίχι βάλλων
 εἴλκυσε ναυηγῶ κρᾶτα λιπεῖχ' ἰχέα.
 οἰκτεῖρας δὲ νέκω τ' ἄσώματον, δ' ἄσιν ἴσθ
 χειρὸς ἠλίσκᾶ πῶρ, λιπρ' ἔχωσε τάφορ.
 εὐρε

εὐρε δὲ κευθὸ ῥήσορ χρυσὸ κτέαρ. ἢ ῥα δ' ἰκαίσις
 ἀνδρᾶσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

C. VRS. VELIVS.

Capturo pisces hamata in littore seta
 Nauifraga forte hominis calua prehensa fuit.
 Qui caput auulsum membris miseratus, inermi
 Profubigens ficit uilia busta manu.
 Ponderus ubi infossi terra graue repperit auri,
 Gratia sic iustis nulla bonisq; perit.

ALCIATVS.

Quum curuos piscator aquis educeret hamos,
 Nauifragi anfractum sustulit are caput.
 Maxima mox hominis flens infortunia, paruo
 Quæ super hinc fuerant condidit ossa solo,
 Pondera sed fodiens ingentia repperit auri,
 Iusto homini nunquam gratia facta perit.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ.

Ανὰ πύργ.

Ἡ κελ' ἐτ' ἐκ βρέφεθ' κοιμωμένη ἀνὰ οὐκίαις,
 περ φερέωρ παλίνε νοσῶν ἐπὶ κροκίδωρ,
 ἢ τακερᾶ ελεῦσθ' ἔκρας μαλακώτερον ὕπνου.
 λυσιδ' ὀδοντων περ πύργ' ἄθυμα μέθυς,
 ὕδατινας φορέθ' ἔβραχίονας, ἢ μόνη ὄσθρ
 οἱ λάχερ, ἢ γ' ὄλη τῶν ταλάροισι γάλα,
 ἴταλίω ἢ μετ' ἐρ' ἴνα πτολέμοιο, κελ' αἰχμῆς,
 ἀμπασθ' ῥώμιω μαλακίην χάρις.

IO. BAP. PIVS.

Quum Veneris puero mollis ruit Antiodemis,

Cui data lascivis pulchra crocota modis

Irriguo somno, flammantibus atq; papillis,

Cum ludo ebrietas corda hominum domuit.

Hæc dulce alloquium, tremuliq; coagula lactis

Ore gerens, molli et brachia diua manu.

Italiam inuasit, hinc sudor et arma puellæ

Cesserunt. Romam sic Charis una domat.

ΒΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΙΣ ΚΑΙ ΑΧΑ-

ΡΙΣΤΟΙΣ. ΔΗΚΙΩΝΣ.

Ἄκεία χάριτες, γλυκερώτερες. ἢ δὲ βραδύνη,

ἢ ἄλλὰ χάρις κενώ, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.

AVSONIVS.

Gratia que tarda est, ingrata est: gratia nanq;

Quum fieri properat, gratia grata magis.

IDEM.

Si bene quid facias, facias cito: nam cito factum

Gratum erit, ingratum gratia tarda facit.

ΑΔΕΠΟΤΟΡ.

Τὸν λυκοῦ δὲ ζῆδ' ἰσὺν μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλω,

ἀλλ' ἄμ' ἀναγκάζει περιμύθη' ἀφροσύνη.

αὐξήθει εἰς δ' ὑπ' ἐμῶ, κατ' ἐμῶ πάλι θηρίον ἔσται

ἢ χάρις ἀλλάξει πλὴν φύσιν οὐ δώαται.

ERASMVVS.

Lacto lupū uberibus proprijs, non sponte, sed horsum

Me demens adigit pastor, ut id faciam.

In me

In me rursus erit fera, postquam creuerit ex me.

Natura haud unquam uertitur officijs.

C. VRS. VELIVS.

Admoueo nolens catulo distenta lupino

Vbera, eò me amens sed trahit upilio.

In me, lacte meo nutritus, seuiet olim.

Flectere naturam gratia nulla potest.

ALCIATVS.

Capra lupum non sponte meo nunc ubere lacto,

Quod male pastoris prouida cura iubet.

Creuerit ille, simul mea me post ubera pascet.

Improbitas nullo flectitur obsequio.

IANVS PANNONIVS.

Aгна lupum pasco proprijs inuita mamillis,

Pastoris fatui sed iubet imperium.

Nutritus per me, rursus scio seuiet in me.

Vertere naturam gratia nulla potest.

ΔΗΚΙΩΣ.

Ἐαῦλος ἀνὴρ, πίθος ὅστις περιμύθησεν, εἰς ὄρ' ἀπάγει

αὐτῶν τῶς χάριτας, εἰς κενὸν δὲ χεῖρας.

CORNARIVS.

Perfusum uas est ingratus homuntio semper,

Omne quod infundis perfluit in nihilum.

LVSCINIVS.

Rimarum plenus perdit tua dona scelestus,

Si sapis integro uina reconde cado.

F

Τίνας ἀν' ἐπιλόγῃς κλυταμνήστρα,

μέλλοντος αὐτῷ σφάζαν ὀρέεσθ.

Πῆξιφ' ἰθαῦτε; ἢ γαστέρι, ἢ ἢ μαζῶν;
γαστῆρ' ἢ σ' ἐλόχουσεμ. ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.

MORVS.

Qua gladii intrudes, per uentrem ne, an ne papillas?
Te peperit uenter, te lactauere papilla.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ.

Ad ἄποτρον.

(κτοίε

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐοδ' ἀπὸ κλυτὰ μνήσθαι, ἢ ἀνεῦ
ἄμμι δίδ' οὐ. τὰ δ' ἢ λυγρὰ, ἢ ἐλὺχομλῶν ἀπερῦσθαι.

MORVS.

(κτοίε.

Da bona, siue rogere deus, seu nulla rogere,
Et procul à nobis mala quaeq; petentibus aufer.
Et mala siue petare nega, siue nulla petare.

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ.

Σταφυλλίῳ φλάκκῳ.

Πένθιμοι ἠνίκά παρ' ἰ πολυφείνης ὑμέναιον
λύουσεμ ὀγκωτ' Πύρρος ὑπὸ θεῶν τὰ φθ.
Ὡδὲ πλυκλαῦσοιο κόμας λακίσσας ἔκαρ' ἠνῆσθ,
κισσῆς κέκωρ κλαῦσε φόνος ἐκάσθ.
Πρόσθε μὲν ἄξονίσι φθιτοῦ εἴρησθαι ἔκτορα δεῖσθαι
νῶν ἢ πλυφείνης ἀμαδ' ἐχθρὸν φθίμενος. (μοίε,
διακίδη, τί ποσ' ἔσθ' ἢ μὴρ ὠδ' ἔσθ' ἢ κηδῶν;
παισὶν ἔφουε γὰρ ἔμοίγε ἢ πῖος οὐδὲ νέκυε.

ALCI

ALCIATVS.

Cum patrio Pyrrhus tumulto miserabile fecit
Coniugium, et Priami dedita nata neci est.

Euellens canos Cisseis uertice crines

Filiolæ sebat funera tetra parens.

Qui uiuus traxit currulibus hecтора uinclis,

Quæ mihi sola super, pignora functus habet,

Cur tantum Acacides odit mea pignora? qui nec

Mortuus in nostrum mitis adest uterum?

ΕΙΣ ΖΩΑ.

Πολιάνῳ.

Δορκάδ' ἄρ' ἄτοκοιο ἄβλωκτηρίον οὐθαζ
ἔμπλιον εἶδ' ἔσθ' ἢ πικρὸς ἔπυφεν ἔχθριε.

νεβρὸς δ' ἰομιγῆ θηκῶν πᾶσσε, ἢ δ' ἔσθ' ἢ ἄλλοθες

τραύματα δ' ἄλλοθ' ἢ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.

ἄδ' ἢ δ' ἢ ἄλλοθ' ἢ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.

ἢ μ' ἔπυφεν γαστῆρ, μασθὸς ἀφ' εἶλε χάρη.

C. VRS. VELIVS.

Vbera uix posito capreae nutriticia sæcti

Plena uidens tetigit uipera dente graui.

Deinde uenenatæ lac immedicabile mammæ

Hinnulus attactis hausit ab uberibus.

Proq; parente recens natus cadit, illico uenter,

Quod dederat, seuua morte papilla tulit.

ΑΣΧΙΣ.

Οὐ μόν' ἢ εὐάροστον βόες οἶδάμερ' αὐλάκα τέμνημ

F 2

ἀλλ' ἴδε καὶ πόντος νῆας ἀφελόμεθα.
 ἔργα γὰρ ἐργῶν ἡς δεῖ δ' ἀγαμέθαι. καὶ σὺ θάλασσα
 δελφίνας γὰρ ζεῦξορ ἀροξοφορεῖν.

C. VRS. VELIVS.

*Non solum humectas profcindere uomere terras
 Scimus, & ex alto ducimus ecce rates.
 Pacis opus docti sumus. & delphinus aratro
 Iunge mare, & iunctos arua secare iube.*

Γερμανικὸ καὶ ἄρσ.

Οὐρεος δ' ἔκ' ὑπάτιο λαγῶς πῶς ἐρ' ἔστ' ἐνέθως,
 ἐκ προφορεῖν μεμαῶς ἔκ' ἡλῶν δ' οὐδ' ἴτα κύνος.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἠλυξε κἀκὸρ μόνος. αὐτίκα γὰρ μιν
 εἰνάλι' ἄρσ' ἴαρος, πνεύματος ὡρ φάνισερ.
 ἐκ πυρός ὡς αἰνῶς πῶς ἐστ' ἐς φλόγας. ἢ ῥά σε δ' αἰ
 κῆρ ἄλι, κῆρ χέρσω, θρέψει κύνεσι βορῶν. (μῶν
 τὸ αὐτὸ).

Ἐκ κωδὸς εἶλε κύνω με. τί δ' ἔξενον, εἰς ἔμε δ' ἡ
 ἦρσοι, ἢ περσοί, θυμὸν ἔχουσιν ἐνα. (ρεε
 αὐθέραι λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βατόν, ἀλλ' ἀφοβοῦν
 οὐρανὸν, καὶ σὺ φέρεται ἀσερῶν ἴτα κῶνα. (μαλ

C. VRS. VELIVS.

*A cane uenanti profugum satus aequore cepit,
 Nec mirum, in me odio seuit uterq; pari.
 Restat adhuc caelum lepores, sed & horreo caelum
 Te, cui sidereum scimus inesse canem.*

Τιβεριεῖς.

Τιβεριεῖς.

Διήτορ ἐκθρῶσκοντα πρὸς πλοκομῶν ἄρσ' ἀλαγῶν,
 σεῦ κύνω θερμοῖς ἔχουσιν ὠκυπόδων.
 ἔκ' ἡλῶν δ' ἐκνεύσας ἰαχινῶς πάγορ, ἐξ εαθὺ πόν
 ἠλατ' ἀλυσκῶν κῶμα πρὸς ἀλῆσιον. (τῶ
 εἰνάλι' ἄρσ' ἴαρος κύνω βρυχῶν δ' οὐδ' ἴσι
 μάρσ' ἐκ. κυσὶ τλήμων ἢ ἄρσ' ὀφελόμεν).

AVSONIVS.

*Trinacrij quondam currentem in littoris ora**Ante canes leporem caeruleus rapuit.**At lepus : in me omnis terra pelagijs rapina est,**Forsitan & caeli, si canis astra tenet.*

Ανθίλλος.

Παμφάγος ἐρπυσῆς κατὰ δώματα λιχνοβόρος
 ὄρεορ ἀθρήσας χεῖλεσι πεπταμύων, (μῶν
 πώγωνος διεροῖο νόθων ὡδ' ἄξατο σάρενα.
 αὐτίκα δ' ὄρεορ ἀθρήσας ἐπλατάγησε δόμος.
 ἄρσ' ὀδ' ἡ δ' ὄρεορ ἀθρήσας. ὁ δ' ἔκ' ἐκ κλείθεισι τινι ἀφύ
 ληφθεῖς, αὐτὸ φόνον τῶν κωδὸν ἐπεπῶσας. (κῶν

ALCIATVS.

*Regnator penus, & mensae corrofor herilis**Ostrea mus summis uidit hiulca labris.**Quis tenera apponens barbam falsa ossa momordit,**Illu recluserunt tacta repente domum.**Deprensus & tetro tenuerunt carcere furem*

F 3

Semet in obscurum qui dederat tumulum.

Ἀγρίων Θ.

Ω μύε, εἰ μὲν ἄρ' ἔσται κλυθὰτ', ἔξ' ἐμυχόρ' ἄλλ.)
 εἰδέτω, ἔπειτα τὴν οἰκίον μιν καλύσει.
 οὐ, ἢ πρὶν ἄρα πρὸς ἀπὸ δ' ἔλεθε, ἢ αὐτὴν
 ἰχάδα, ἢ δ' ἔπνορον συχρόν' ἀπ' σκυβάλωρ.
 εἰδ' ἔμ' ἐμῶν βίβλοισι πάλιν καταθήξει τ' ὀδόντα,
 κλαύσει, οὐκ ἀγαθὸν κῶμωρ ἐπὶ χόρμωι

ALCIATVS.

*Si panem petitis mures penetralia nostra
 Linqute, nulla mihi copia panis adest.
 Ast alias lustrate domos, ubi cernere detur
 Lac pressum, et lauti pascua aqualiculi.
 Nam si ceperitis libros hic rodere, saxo
 Flebitis, in uestro nil sapit ore liber.*

CORNARIVS.

*Si petitis panem mures has linqute sedes,
 Frugali uiuo nanq; tuguriolo.
 Non hic caseolos pingues, nec rodere ficus,
 Nec retrimenta hic densa uorare datur.
 Dentibus at libros si rodere pergitis, cheus
 Flebitis, atq; ingens prandia luctus erunt.*

EIS ΖΩΗΝ.

Ἀδελφωρ.

Ἔρεϊς ἔτεωρ δεκάδας, ἔξ' ἄδας δ' ὄνο, μετ' ὅρ' ἔθικκαμ
 ἡμετερεῖς βιοτῆς μάν' ἄε ἀθέροιο.

ἄρκῶμαι

ἄρκῶμαι τ' ὄποισιρ, ὁ γὰρ χροῖος ἀνθος ἄριστορ
 ἡλικίης. ἔθανε χῶ τριγέζωρ πύλι Θ.

CORNARIVS.

*Me annorum decadas treis uates forte rogatus
 Victurum, binas dixit et hinc triadas.
 Sufficit hæc ætas, quæ summo in flore iuuentæ est,
 Triseclis numero hoc Nestor et interiijt.*

EIS ΗΧΩ. Ἀρχίς.

Εὐφημοσ γλώσσῃ πρῶτα μείβο τὰρ λάλορ ἢ χῶ,
 κού λάλορ λῶ ἢ κλῶν τῶτ' ἀπαμειβομύλωρ.
 εἰς σε δ' ὄρ' σὺ λέγεσθ, εἰς ἔτω λόγωρ, ἢ ὃ σιωπᾶσθ,
 σιγήσω, τίς ἐμεῦ γλώσσα δικαιοτέρη;

CORNARIVS.

*Echo uocalem et mutam me rite salutes,
 Audio si saltem, cuncta ego retribuam.
 In te conuertam quod dicis, si taceas tu
 Conticeo, an lingua iustior ulla mea est?*

EIS ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΒΙΣ

ΘΑΝΟΝΤΑΣ. Ἀγαθίς.

Τὸν θάνατον τί φοβῆσθ, πλὴν ἡσυχίης γλυεπῆζας
 τὸν πᾶν ὄντα νόσσε, ἢ πωίνης ὀδύνας;
 μῶνος ἀπαξ θνητῆς πρῶτα γίνετ' οὐδ' ἐκ τ' αὐτ'
 εἰδ' ἐμ' ἡσθητῆν δεύτερον ἐσχόμωρ.
 αἰδ' ἐ νόσοι, πρὸ αἰ κὴ πικίλα, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλωρ
 ἐσχόμωμαι θνητῆν, ἢ μὲτα βαλλόμενα.

F 4

Num stultum est mortem matrem timuisse quietis?

Quam fugiunt morbi, mœstiq; pauperies?

Sola semel miseris sese mortalibus offert,

Nec quisquam est ad quem mors iterum redijt.

At reliqui morbi uarij, multiq; uicissim

Nunc hunc, nunc illum, terq; quaterq; premunt.

L V S C I N I V S.

Mortem cur timeas, solidam paritura quietem

Quæ morbis releuat pauperieq; graui.

Sola semel uisa est hominum petijisse penates,

Atque ego dispaream, denuo si redeat.

Languores contra multi & uarij hunc, uarij illum

Infestant, uicibus deinde redire solent.

Παλαδᾶ.

Πάντες τῷ θανάτῳ τῆς δόμειδα, καὶ ξεφόμεθα,

ὡς ἀέλιος ἰσθμῶν σφαζομύλων ἀλόγως.

B E R G I V S.

Viuimus heu morti, morti quosq; nascimur omnes,

Vt grex porcorum qui temere intereunt.

Τῷ αὐτῷ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ἄδης, μοῖρᾶ, ἄχθος, ἀνάγκη

καὶ δῆμον κρατερότερος, καὶ κόλασις βασάνων.

ἄλλόταρ δὲ ἐλθῆ τῷ σώματι ὡς ἀπὸ δεσμῶν

τῷ θανάτῳ, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

I D E M.

Carcere & infernus, tum luctus tristeq; pondus

Est

Est animo corpus, quum dominatur ei.

Hoc laxatus enim se uæ ceu à carcere mortis

Peruolat ad sedem candidus ipse deum.

A L C I A T V S.

Vita hominum infelix & pluribus anxia noxis,

Quam metus exagitat, spes & inanis alit.

Mors igitur felix affectu obnoxia nullo,

Quæ nos æthereis sedibus alma locat.

Παλαδᾶ ἐπὶ δυσὶ βρέφεσι τῷ ἄμα τῷ

χθεῖσι καὶ εὐθὺς ἀπεθανῶσι.

Γραμματικὸς θυγάτηρ ἔτεκεν ἐπιλόπιον μιγῆτον,

καὶ ἀδελφὸν ἀρσενικόν, θηλυκόν, οὐδέτερον.

B A P T I S T A P I V S.

Filia grammatici peperit genitalibus annis

Iuncta, marem neutrum foemineumq; genus.

I O A N. S O T E R.

Filia grammatici peperit cōmixta marito

Masculinum, neutrum, foemineumq; genus.

A V S O N I V S.

Rufus uocatus rhetor olim ad nuptias

Celebri fit ut conuiuio :

Grammaticæ ut artis se peritum ostenderet,

Hæc uota dixit nuptijs :

Et masculini, & foemini gignite,

Generisq; neutri filios.

Βιάνορος.

Κῶρον ἀπεπλάγιον ἐπιμάζιον ἐγμῶνακτα

F I

Φεῦ βρεφός ὡς ἀδίκως εἶλετε βραχύνει.
 ἢ γνοίσκεμ ὁ δεῖλαμος ἐς ὑμᾶς οἷα μελίσσας
 ἔλθωμ. αἰδ' ἔχωμ ἢ τε χερσότρα.
 ἀντί δέ οἱ θοίνης, ἴσσε μάξατε φοίνια κέντρα
 ὦ πῆρσαι, γλυκερῆς ἀντίπλοιοι χάριτος.

ALCIATVS.

Matre procul licta paulum secesserat infans
 Lydius, hunc diræ sed rapuistis apes.
 Venerat hic ad uos placidas ratus esse uolucres,
 Quum nec ita immanis uipera sæua foret.
 Quæ datis ab dulci stimulos pro munere mellis,
 Proh dolor, heu sine te gratia nulla datur.

Αἰκίλομ.

Εἰς αἰδῶν ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ' ἀπ' ἀθλῶν
 σείχας, εἴτε νέκνε νεῖσαι ἐκ μερόνης.
 μὴ σέ γ' ἀνιάτω πάτρης ἀπ' ἡλῆς δανόνη.
 πάντοθεν εἰς ὄφρα μὲν εἰς αἰδῶν ἄνεμ.

CORNARIVS.

Qui petis hinc orcum, quid differs? siue ab Athenis
 Seu Meroë prodis undiq; recta uia est.
 Anxius ab ne sis patria tibi quod procul extat
 Terra, etiam hinc uentus nanq; secundus erit.

Αἰκίλομ.

(ἄλλομ)

ἐκ' ἀθωνομ, ἀλλ' ἀμύω σε, μύσις δέ τε κ' ἠσὺν
 πάντας ὁμῶς θηήτους, εἰς αἰδῶν δέχεται.

CORNARIVS.

Mortuus expecto te, expecta deinde alium tu,
 Vnum etenim cunctis hospitium orcus erit.

Αἰκίλομ.

καίρει ἡε θεόδωρος ἐπεὶ θάνομ. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
 χαίρησει, θανάτω πάντες ὀφειλόμεθα.

LVSCINIVS.

Morte mea quidam Theodorus gaudet, at huius
 Protinus hinc alius, stat sua cuiq; dies.

Αἰκίλομ.

οἶνος, ἢ τὰ λοετρὰ, ἢ ἡ πρὶ κτύπερ ἔρωη,
 ὄξυτέρω πᾶν περὶ τῶν ὀδῶν εἰς αἰδῶν.

MORVS.

Si quis ad infernos properet descendere manes,
 Huc iter accelerant balnea, uina, Venus.

G. LILIVS.

Nos caligantis rapiunt ad regna tyranni
 Præcipiti cursu balnea, uina, Venus.

ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ.

Λακίανθ.

ἀνθρώπους μὲν ἴσως λίσσεις, ἀπόρ' ἡ κηίσε,
 οὐ λίσσεις δὲ θεούς οὐδὲ λογίζομην.

ALCIATVS.

Forte uiros quæ tu facies malefacta latebunt,
 Prætereunt summos nec meditata deos.

LVSCINIVS.

Ut celes hominum cōmissa piacula uulgas,

Nulla tamen fugiunt mente reposta deum.

BERGIVS.

Improbe mortales quamuis tua crimina celes,

Fallere caelestes non potes ipse deos.

OTER.

Impostor licet usq; homines celaueris, atqui

Celare haud ulla quiueris arte deos.

Αἰετοτομ.

Zeus, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσός, δὲ ἔρωτα

λήδης, εὐρώπης, ἀντιόπης, δαναῆς.

MORVS.

Taurus, olor, satyrusq; ob amorē Iuppiter aurū est,

Europes, Ledes, Antiopes, Danaës.

G. LILIVS.

Taurus, olor, satyrus, per amorem Iuppiter aurum,

Europæ, Ledes, Antiopæ, Danaës.

C. VRS. VELIVS.

Iuppiter Europam niuei sub imagine tauri

Dilectum Cretes per mare uexit onus.

Duxit olorinas candenti corpore plumas,

Quum deus ad Ledæ tecta uolaret aëans.

Et clausam pluuiio Danaën delusit in uero.

Semibominis satyri cornibus Antiopen.

Amphitryona fuit regem mentitus, in unam

Mirifice noctes quum coiere due.

Et si te uideat, sed ne te uiderit, oro

Cynnama, in amplexus & uolei ire tuos.

Non

Non aurum, non taurus, olor ue, aut quilibet horum,

Verum se maior si queat esse uelit.

Νικάρχος.

Παρθένη ἔρωτα χύφα, τί πλὴν κύπερον ἄρα με λυπᾷ;

ἄρπάξαι (αὐτὸ ἐμὸν δῶρον, ἔχεις καλάμη;

μὲ μνησθαι δὲ πάροισιν ἐν ἰδίοις σκοπέλοισιν,

ὡς Πάρις οὐ σε καλήν, ἀλλ' ἐμὴν ἔδογμα ἄσπε;

σὸν δῶρον, καὶ σάκος ἐσίμῃ. ἐμὸν δὲ δὲ μίλον ὑπᾶς

ἄρκει βῆλ' μύλων κείνος ὁ τῆρ' ἐπὶ πόλεμος. (Χρ.)

MORVS.

Cur ita me ledis Venerem Tritonia uirgo?

Corripis in digitos cur mea dona tuos?

Scilicet Idæis memor esto in rupibus olim

Me, non te, pulchram censuit esse Paris.

Hasta tua est, ensisq; tuus. mihi uendico malum,

Mars modo sit malo pristinus ille satis.

Παλλὰδᾶ.

Τὸν δῶρον ἐν ἔρωτοισιν ἐθαύμαζα χάλκεον ὕψα,

τὸν πρὶν ἐν εὐχολαίῃ, νῦν πᾶσι πτόμωρον.

ὁ χθὲρ (αὐτὸ δ' ἄρ' ἔσπερ, ἀλεξίμακε τρισέλωνε

μηδ' ἐπὶ ἡτῆθεις, σήμερον δ' ἐτάθη.

νυκτὶ δ' ἢ μεθ' ἴσσορ με θεὸς προσέειπε πᾶσας,

καίρω δ' ἐλεύθην καὶ θεὸς ὤρ' ἐμάδορ.

CORNARIVS.

In triuijs uidi Vulcanum forte iacentem,

Qui è cælo nuper præcipitatus erat.

Ingenit, & dixi, ô Hercules trinoctia proles,
Gratus eras superis, cur hodie inde cadis?
Nocte deus ridens, sic contra dixit at adstans,
Sum licet ipse deus, seruiio temporibus.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Εἰς Ἱπποκράτην.

Ἱπποκράτης φάσθ' ἦν μὲν δόπων, καὶ σῶετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκῶν ἦν πᾶντι εἴναι ἰδὴ.

ΑΥΤΙΣΤΕΦΟΝ.

Εἴναι ἰδὴ πᾶντι ἦν νεκῶν, καὶ ἔθνεα λαῶν
σῶετο, καὶ μερόπων ἦν φάσθ' Ἱπποκράτης.

CORNARIUS.

Hippocrates hominum lux, seruator populorum,
Causa est cur manes agmina rara habeant.

Εἰς τὴν Ὀρφέως Βίβλον.

Δίς Ὀρφέως ἰοιοῦ τ' ἀθανάτην διὰ τέχνην
πᾶσι δαιμόνιοις ἀμιτῶς ἀνεβάλλετο μοῖρην.

CORNARIUS.

Immortalem artem uerita est, trepidanteq; parca
Fila manu semper duxit Oribasio.

Εἰς αἰνοσύνταξιν Ἀσκηλλίου.

Τοὺς κατὰ λείψαντα γλυκερόν φάος οὐκ ἔα θρηνα
τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας αἰθανάτους. (νῶ)

CORNARIUS.

Non fleo uitali priuatos lumine cernens,
Sed fleo quos mortis certa pericla manent.

LVSCINIUS.

Exutos dulci uita haud miseror, tamen egros
Nigrae qui mortis limina dura terunt.

Εἰς Νικάνδρον.

καὶ κολοφῶν ἀρίστη (καὶ πολὺ κασι τέτυκ'),
δοιοῖς θρεψαμένη πᾶσι ἀριστοῦσιν.
πρωτότοκον μὲν ὄμμερον, ἀτ' ἀρ' Νικάνδρον ἔπαυσα
ἄμφοτέρων μὲν ὄμμερον οὐρανίησι φίλος.

CORNARIUS.

Insignis Colophon urbes est inter Achiuas
Binos illa uiros nam dedit egregios.

Nicandrum sed post, magnum dedit antea Homerū,
Amborum aonijs pectora amata deis.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Inter precipuas Colophon caput exerit urbes,
Infantes quippe nutrit illa duos.

Alter Homerus erat, post hunc quoq; numine diuino
Nicander, Musis gratus uterq; sacris.

ΑΔΗΛΟΝ.

(λυγροῦ)

φάρμακα πᾶσι μὲν ἐσθλά μεμυγμένα, πᾶσι δὲ
Νικάνδρος κατέλεξε, ἐπιστάμενος πρὸ πάντων
ἀνθρώπων, ἢ γὰρ ποιητόν ἐστι γλυκέλης.

I D E M.

Multa quidem retulit Nicander Apolline cretus
Pharmaca, suntq; ex his bona, sunt mediocria quaedā,
Sunt mala. Quid mirum? praestat mortalibus ille.

Ἀσκηλλίου.

Λακκιλλίς.
 Μάγνον ὄτ' εἶδ' αἰδῖω κατέβην, ἔομ' ἔωρ αἰδῶνευς
 εἶπερ, ἀνασῆσ' ἠλυθε κ' ἢ νέκυας.

LVSCINIVS.

*Quum Magnus stygij peteret fera regna tyranni,
 Territus is, uitam qui dabit, inquit, adest.*

CORNARIVS.

*Orcum Magnus adit, Pluto tremebundus at inquit,
 Num ad uitam rursus mortua corpora ages?*

Παλλιάδᾶ.

Οὐκ ἄλ' ὄγως εἴν' δ' ἰχθύοις δ' ἄναμίρ' ἄνα θείαμ
 εἶναι ἔφλω, χθές γ' ὄρ' δ' ἰχθυομ εἴν' ἰχθόνιω
 ἢ πιάλω κάμνον' ἄ πεταστᾶω πρὸ ἰψ' α,
 ἢ γ' ἰ γέρονεμ ταχέως οἶα κρότωμ ὑγιήε.

ERASMVVS.

*Diuinum quiddam, uimq; admirabilem inesse
 Dizythijs certe diximus haud temere.*

*Nam modo quem febris longa et quartana tenebat,
 Iamq; fatigatum conficeret miserum,*

*Dizython admouit, neq; erat mora longa, Crotone,
 Hoc ubi fecissem, sanior ille fuit.*

Τῶ αὐτῶ.

Κονδῖτ' ε μοι δ' εἶ. Δ δὲ κονδῖτομ, πόθεμ' ἔχε.
 τὸννομα; τ' φωνῆε ὅστι γ' ἄλλ' ὄξειομ
 τ' τ' ἠ' ἔλλ' ὠμ. εἴ ξ' ὠμαί κ' ζ' δὲ καλῆτ',
 αὐτῶ ε μ' εἶδε ἠεξ' ὠμαί κ' ὠταπ' ε ὠμ.

σκέυασομ

σκέυασομ οὐμ μοι τ' το. Δ δὲ κατέχομ με νόσημα
 τῷ σομάχῳ, ἔξ' ἔμ' τ' ε' δε λέγ' εσι τ' τ' ε.

IO. BAP. PIVS.

*Condito mihi opus. Conditi nominis unde
 Propositum? Græcis uox aliena sonis.*

*Si bene Romana Conditum uoce loquuntur
 Ipse scies, linguæ qui decus es Latiae.*

*Id quodcumq; para, stomacho penetrabilia morbus
 Occupat, hoc potu tinguiet illa iuuat.*

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ.

Αὐτὰρ ε' ε' θεῖα λῶ.

Πόλυπρε εἶναι λῶ, ὅτ' ἐπὶ προσλήν' α ταυνοθεῖε,
 ἠελίω φύχεμ τ' ἄλλ' ὄρ' ἀνῆκε πόδα.
 οὐ πω δ' ἠμ' π' ε' ἠ' ἰκελ' α χροά. τὸννεκα καὶ μ' ημ
 αὐτῶ ε' ἐκ νεφέωμ ὄξ' ἔμ' ε' μαρ' ε' μ' ἰδ' ὠμ.
 πλοχμοῖε δ' εἰλιχθεῖε, π' ε' ε' μ' εἰε ἄλα δ' ὄσ' μομ
 αμ' φω, ἢ θ' ἠεξ' ε' ἠμ' ε' ροτε κ' ἢ βιότ' ε. (ξ' οξ' ἠ' ε' α)

IO. SLEIDANVS.

*Extendit Polyopus bibula porrectus harena
 Multiplicem nuper solis amore pedem.*

*Nec dum corpus erat lapidi conforme iacentem
 Ales corripuit lapsa repente Iouis.*

*Quæ tamen in pontum, mox ut perplexa fuisset
 Corruit, et præda dein quoq; luce carens.*

Αὐτὰρ εἰλ' ε' βυζαντίε.

Αἰ γ' αλῶ π' ν' ἄ γ' ε' σ' ημ' ἢ τ' π' λ' ὠν' ἰα λαθ' ε' αἴ η

G

εἰρεσὶν, θαλάσῳ εἰσιδε πρυλυπόδω.
 μάστιγας δ' ὄξυς ἐριφέρ' ἐπὶ χθόνα, πύρι πύρι χεῖρα
 πλέξασθαι βρύδω διστάτους ἔλκασε. (γραφεῖς
 δισκόνθεις δ' ἐπὶ θάμνορ ἐς οἰκία δειλά λαγῶν,
 εἰλιθὸν ταχυνθ' ἠρωκὸς ἔδησε πόδας.
 εἴλε δ' ἄλδος, σὺ δ' ἄελπῆορ ἔχει γέρας ἀμφοτέρῃ
 ἄρης χροσαῖος πρῆσθου, κῆ ἐνάλιος. (ρωθερ,
 τὸ αὐτῶ.

Ανέρα θῆς χροσαῖορ ὁ πόντος, ἄπνοορ, ἔμπνοορ,
 ἀράμην ὁ λοφίης ἵχθῳ ὑπὸ θεῖνε κερ.
 ἐς φάμαθς ἐκόμιξεν. δ' ἡ πλείορ, δ' ἄλδος εἰς γλῶ
 νηζάμην ὁ, φός τς μισθὸν ἔχω δάνατορ.
 Δαίμονα δ' ἀλλ' ἵλωρ ἠμείφια μὲν, ἠ μὲν ἐκείνος
 χθῶρ, ἐμὲ. Τὸν δ' ἀπὸ γῆς ἐκτανε τοῦ μὸρ ὑδῶς.

ALCIATVS.

Aspiciens puerum immanes errare per undas
 Defunctum, fracta qui rate mercus erat.
 Ad sublime tuli, reptans terrestria, delphin.
 Sed mors pro tanto munere lata mihi est.
 Mutarunt utriusq; dei nam debita fata,
 Hunc aqua nostra necat, me sua terra tenet.

IO. SLEIDANVS.

Orbum luce uirum uitali muncre fretus
 Piscis ego uexi fluctibus è me dijs.
 At mihi pro tanto merces miseranda labore
 Proq; pio studio mors cita munus erat.

Lesit

Lesit utrunq; nimis fors immutata, grauius
 Pontus ei damno, sed mihi terra fuit.

Ισιδῶς γωδός.

Πόλυτορ ἀγρευόμενος περὶ γῶνιχθῶ, δ' ἄλδος εἰς
 ἔριφιν, δειόμενος θηροδῆμαντοπέδω. (γλῶ
 ἄλλ' ὁδ' ἐφ' ὑπνώοντα πρῆσθου ἔδησε λαγῶν,
 φεῦ, τάχα θηροδῆμαντοπέδω φυγόντα κῶας.
 ἀγρευθῆς δ' ἠρῆσερ ὁδ' εἰς ἄλα γῶνιχος ἵχθῳ
 ἦκε πάλιν, ζωῆς λυθῶ λαγῶρ ἔχωρ.

ALCIATVS.

Poly pedem uenatus Acron ex æquore, rursus
 Abiecit, laqueos dumq; flagella timet.
 Ast leporem ille cadens nactus sub uite cubantem est.
 Eheu uix rapidos fugerat ille canes.
 Qui captus fuerat, uenator factus, Acroni
 Sospite pro uita præmia fert leporem.

Βιάνος.

ἑῶρες ὅτ' ἐνάλιοι τυρολίω ὁ ἀγχοθὶ δίνης
 φορμητῶρ ἀκῆτος δῆκαρ ὑπὸ βύθιορ.
 αὐτίκα μιν κηθῆρη λιγυονχέει δ' ἐζατο δελφίρ
 σώθρονορ. ἐκ δὲ βυθῶν ἵχθῶ ἐλισσόμην.
 μέγιστος ἐπὶ ὁ μὸρ ἐκελεσε κορίνθιορ, ἠ ἴσα θάλασσορ.
 ἵχθῶς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρες. (σοα

ALCIATVS.

Delphini insidens uada cærule sulcat Arion,
 Et citharæ mulcet, frenatq; ora sono.

G 2

Quam sit auari hominis, nō tam mens dira ferariū est,
Quisq; uiris rapimur, piscibus eripimur.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ. Αδελφον.

Οι χάριτες τρεις εισι, συ δ'η, μία ταυ ε τρεις ταυ ταυ ε
χτηνθες, ου εχωσ αι χάριτες χάριτα.

CORNARIVS.

Tres Charites tantum noui, tu quarta futura es,
Vna sua ut tribus his, sit quoq; deinde charis.

ALCIATVS..

Quattuor hac Charites, geminae sunt Cyprides urbe,
Quarta Charis Laura est, altera Laura Venus.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ.

Παλλαδα.

Ηρ ο φίλος τι λάβη, δόμινε φράτες ενθυε εγχα φερ
ηρ δ' αυ μη α λάβη, ε φράτες ειπε μόνον.
ωνια γω ηρα ταυτα τα εήματα. αυταρ εγω γε
ουκ εθέλω δόμινε, ου γω εχω δόμιναι.

SOTER.

Munere te accepto dominum fratremq; uocabunt
Cuncti : ubi nil dederis uix mihi frater eris.

Magno emitur domini cognomen, & aegre tenetur.
Ast ego quod do, minus, nemini ero dominus.

LVSCINIVS.

Et domino & fratri, si dono, scribit amicus.

Tum solum fratri, si nihil accipiat.

Nomina sunt planè hæc uenalia, non ego posthac

Donabo,

Donabo, & domini tu tibi nomen habe.

Δουκιανος.

Ουδερ εν ανθρωπισι φύσις χαλεπώτερον εδρεμ
ανθρωπος, καιδαρ αρ φθουρομλις φιλιαν.
ου εβ' ως εχθρον προφυλασόμει. αλλαγαπών
ως φίλον, εν τ'ετω πλείονα ελαπτόμεθα. (τις

CORNARIVS.

Nil peius natura potest confingere, quam si
Sit uir qui integram fingat amicitiam.

Quis nanq; obseruet tanquã hostem, creditu amicu,
Inde ergo cunctis certa pericla manent.

Βιζυτινος.

Ει γε ανηρ αρχων εθέλει κολάκων ανέχεις,
τηλλους ενδώσει τοις μικροις sóμασι.
ώςε γρη τ' αρχισον απεχθαίροντα δικαίως,
ώς κολακας μισειν τους κολακδομλις.

LVSCINIVS.

Blandiloqui placeant si principibus parasi,

Turpibus ore uiris quanta fenestra patet?

Sed præstat blandos odisse, & cedere nunquam

Assentatori, si bonus esse uoles.

CORNARIVS.

Si quis adulantes princeps tolerabit, apertis

Exponet multos quam cito conuitijs.

Conuenit ergo ubi sis princeps odisse potenter

Assentatorem, & qui huic quoq; paruerint.

G 3

Τῷ αὐτῷ.

(55.)

Ῥῶ ἢ λάμβδα, μόνου κόρακαε, κόλακας τε δ' ἴσ
 οὐκ ἐστ' αὐτὸ κόραξ, βωμολόχῳ τὲ κόλαξ.
 τὸν νεκά μοι βέλυσε τόδε ζῶον πεφύλαξο,
 εἰδὼς ἢ ζώντων τῶε κόλακαε, κόρακαε.

LVSCINIVS.

Palpo colax graijs, coruusq; corax, geminis sunt
 Disita litterulis, res eadem atque mala.
 Dum rapit, et nugis agit omnia, solus uterq;
 Esse hominum coracas, iam uideo colacas.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐχ οὐτω βλάπτει μισθῆρ ὁ λέγων ἀναφραδῶρ,
 ὡς πρὸ τῶν καθαρῶν φθιδὸς ὄμνησι θειλίαρ.
 τὸν μὲν δ' μισθῆρ, προσδότες ἐκξέπόμεθα.
 τὸν δὲ λέγοντα θειλῆρ, οὐ προφύλασσόμεθα.
 ἐχθρῶν ἐγὼ κείνον κρινῶ βαρῶν, ὅς περ λάθρη
 τῶν ἀπ' ἑ θειλῆε τῶσιν ἐχωρᾷ δ' ἰκέι.

MORVS.

Non aequè nocet hic, qui sese odisse fatetur,
 Atque hic qui puram fingit amicitiam.
 Osorem monitus fugio : fugisse sed illum
 Quomodo qui me se fingit amare, queo ?
 Pessimus hic certe est inimicus, quisquis amicus
 Creditus, occulta subdolos arte nocet.

G. LILIVS.

Non is tam lædit, liquide qui dixerit, odi,

Quam

Quam qui sinceram fingit amicitiam.
 Vitabis certe quem noueris esse nocentem,
 Ast illum nunquam qui tibi dixit, amo.
 Ille mihi grauis est hostis, qui clam nocuisse
 Gaudet, quiq; fidem fert in amicitia.

C. VRS. VELIVS.

Non aequè damno est odium ore professus aperto,
 Ac qui sinceram fingit amicitiam.
 Vitatu facilis nobis qui cognitus hostis,
 Vitari qui se dicit amare, nequit.
 Hic hostis capitalis erit, quicumq; nocebit,
 Prætextu fide fretus amicitiae.

Αδελφον.

Πλάσσομαι ἔχθρῳ τὴν ἐρωτα, φόβῳ δ' ἢ θειλῆε, ἢ ἀνάγκη.
 τῷ δὲ φιλεῖν οὕτως οὐδὲρ ἀπιστότερον.

CORNARIVS.

Quam metus, et turpis nimium conflauit egestas,
 Quis fidam tandem credat amicitiam et

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ.

Αδελφον.

Θαυρὸς ἀλέοι κελευῖ, περταμῶν ζηλήμονι ξυῶν
 τέκνα ταλαντεύουσι, κρηλὸν οὐ πάρος εἰσὶ τικῆε,
 περὶ τῷ αἴρ' ἀθρησῶσι λευκμύλον ὑδατασεμνῶ,
 αἴψα γ' ἠνίκα μηδ' ὅσ' ὀλιοθίθεε διακόλπωρ
 νηπίαχος, πρῶτον προχέει δ' ἀκρῶ, τ' μὲν αἰεταε
 αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νέον παῖρ, οὐδ' ἀλεγίσα.

G 4

Αδελφοι.

Κοινή πάρε κλισίη ληθαργικός, ἰδὲ φρενοπλήξ,
 κείμηνωι, ἀλλήλων νόσον ἀπεσκέδαζον
 ἔξέθερε κλίμην ἅρ' ὁ πολμήεις ὑπελύσκει,
 κελ' τοῦ ἀναόσκητον, παντὸς ἐπιπτε μέλους.
 Πληγαὶ δ' ἀμφοτέρους ἐγγύοντ' ἄκος. αἶε δ' μὲν,
 ἔγρετο, τ' δ' ὑπνυς παλῆς ἐριψε κόρησ. (αὐτ',

ALCIATVS.

Qui phreniti pressus, grauis et quæ marcor habebat
 Sese in idem hospitium tristis uterq; tulit.
 Moxq; furens rabie, ac cæca compellitur ira,
 Et stupidi pugnis languida membra quatit.
 Conualuere ambo, dum uapulat excitus alter
 Est, alter somno brachia lassa dedit.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ.

Πτολεμαῖος.

(Ἔρω)

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγώ, κελ' ἐφάμερος, ἀλλ' ὅτ' ἀρ' ἄ-
 μασιένω πυκινὰς ἀμειδρόμους ἔλιπας,
 οὐκ ἔτ' ἐπιφανῶ πρὸ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῶ
 ζῶνι διοτρεφέῳ πῖμπλαμαι ἀμβροσίης.

RAPH. VOLATER.

Mortalem quamuis norim me sorte creatum,
 Dum tamen astrorum scrutor in orbe uias,
 Sum pedibus tellure procul, iuxtaq; Tonantem
 Asideo diuis, pascor & ambrosia.

Δεωνίδης.

Δεωνίδης.

Μάγ' ἄεσ' ἄσπερόεσσαν ὅσοι ζητῆτε κέλδοθον,
 ἔξροιτ' εἰκαίης ψυδολόγοι σοφίης.
 Ἔμεις ἀφροσύνη καὶ ἄγρο, τόλμα δ' ἐάντ'
 τλήμονας, οὐδ' ἰδίω εἰδότες ἀκλείω.

CORNARIVS.

Tu leuis astrorum spectatrix turba ualebis,
 Quæ uanam semper persequeris sophiam.
 Stultitia es nutrita, fuitq; audacia mater,
 O misera, hinc proprij nescia sæpe mali es.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ.

Αδελφοι.

Ἦρ' ἔτ' ἡτ' ὄρ, ἀκαιορον, ἐπει λόγος ὅσι παλαιὸς
 ὡς κελ' τοῦ μέλιτος τὸ πλέορ ὅσι χολή.

MORVS.

Ingratū est quicquid nimium est. sic semper amarū est,
 Vt uerbum uetus est, mel quoq; si nimium est.

ERASMVVS.

Insuaue est quicquid nimium est. Nam dicitur olim
 Mel quoq; si immodica est copia, bilis erit.

Βάσος.

Κιήτ' με χείμαλι πόντος ἄγοι θρασύς, οὐδὲ γαλή
 ἀργὴρ ἠσασάμω πλὴν πλυνηνέμιω. (νῦν
 αἰ μεσόπητες ἄριστοι, ὅπη δ' ἐπεπρήξιεσ ἀνδρῶν,
 ἢ μάλα μέτρον ἐγώ τ' ἄρ' κιορ ἠσασάμω.
 τὸτ' ἀγάπα φίλε λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαρε θύλα-

λας

ἔισι ἄνεσ' ἀπὸ πρῆξις, καὶ βίότῳ ζέφυροι.

LVSCINIVS.

Non me tempestas rapiat maris, ac placidum me
Nolim detineat uela negans pelagus.

Est primum in rebus modus ordine credo gerendis,
Hic tibi cum tenui, quod satis est, placeat.

Corda metu freta mota cient, sidentia torpen t,
Inuenies mites uitæ etiam Zephyros.

CORNARIVS.

Non mihi seua maris tempestas, nulla quietis
Ocia longa situ marcida lampe placent.

Diligo sed medium, quum splendida facta uirorum
Mensura fulgent sufficiente palam.

Dilige tu id semper, nullis permixte procellis,
Ipsa suos mites uita habet et Zephyros.

Ἰσλιουῶ.

Οἶκος ἢ ἀπὸ πρῆξις, βίότῳ χάρις, αἱ δὲ πρὸς ἰσοαί
φροντίδες, ἀνθρώποις οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

CORNARIVS.

Et patria atq; domus uitæ sunt munera, curæ
Non faciunt uitam, sunt labor atq; dolor.

LVSCINIVS.

Cui domus est, uictusq; decens, et patria dulcis
Sunt satis hæc uitæ, cætera cura, labor.

Εἰς Μητρῴαν. Καλλιμάχῳ.

Ἰθάκῳ μὲν ἄνεσ' ἀπὸ πρῆξις, καὶ βίότῳ ζέφυροι,
ὡς

ὡς βίος ἢ ἀλλὰ χθαμὴ, καὶ πτόρη οἶός μιν.
ἢ δὲ, τὰ φῶ κληθῆσα, κατέκτανε πᾶσι δ' ἀπεισῶ
φεύγετε μὲν ἄνεσ' ἀπὸ πρῆξις, καὶ βίότῳ ζέφυροι.

ERASMVVS.

Exiguo lapidi puer addit ferta nouerca,
Mutasse ut uitam sic ratus ingenium.
At puerum extinguit tumulo hæc illapsa. nouerca
Priuigni exanimem uel tumultum fugite.

MORVS.

Flore nouercalem cingis priuigne columnam,
Morte ratus mores interijisse malos.
Te tamen illa premit subito inclinata. nouerca,
Si priuigne sapis, ipsa sepulchra fuge.

LVSCINIVS.

Priuignus tentat statuam decorare nouerca,
Mutatos mores cumctaq; morte putans.
Mole cadens miserum mox comprimit illa: nouerca
O uos priuigni busta etiam fugite.

C. VRS. VELIVS.

Dat puer exiguo monumento ferta nouerca
Cum uita et mores deposuisse ratus.
Illa pium oppressit tumulo delapsa. nouerca
Vos quoq; priuigni busta caucte procul.

IO. SLEIDANVS.

Busta coronauit priuignus sacra nouerca,
Mores ut uitam sic abijisse ratus.

Quum subito iuuenem compressit petra. Nouercam
Quisquis es, infidam post quoq; fata time.

Αδελφω.

Μηθευαι προγονοισιρ αιει κακορ. ουδε θαλασσα
σωθησεται. Φαιδρα γυνωθι, ηχη Ιππολυτωρ.

MORVS.

Priuigno uel amans infornata nouerca est.
Hippolyto grauis hoc Phædra docere potest.

IO. SLEIDANVS.

Priuignos etiam perdunt in amore nouerca.
Phædra sit exemplo, castus est Hippolytus.

Παρθενωτων Μακεδωνων.

Μηθευης δυσμλιωις αιει χολων. ουδ εν ερωτα
ηπιων. οιδα παθη σωφρονων Ιππολυτων.

IDEM.

Ira nouercarum quid non designat amando
Lædens? Hippolyti me docet ista malum.

EIS MNHMHN.

Μακεδονις υπατης.

Μνημη ηχη ληθη, μεγα χαριετωρ. η μ εν ερωτοις
μνημη, τως αγαθοις. η δ επι λονγαλειοις.

ALCIATVS.

Mnemosyne felix, felix obliuio salue,
Tu bona quod reuocās, tu mala quod remoues.

EIS MISTHPION.

Ασκιανς.

Αρρητων επεωμ γλωσση σφηνγιε επικειωτω.
κρεισωνη

κρεισωνη γρη μυθωμ, η κτεανωμ φυλακη.

LVSCINIVS.

Profuit arcanis posuisse sigilla tacendis,
Lingua magis rebus scrinia fida petit.

EIS NAOYS.

Ανυπατης.

(Χορ,

Και κριναας βαθυλωνος υπηρομορ ερμασι τεισ
ηχη τον επ αλφειω ζιωα κατηγασα μλω,
κατωρ τ αωρημα, ηχη ηελιοιο κολοσορ,
ηχη μεγαρ αιπειων πυραμιδωμ κματαμ.
μναμα τε μαυσωλοιο πελωρι. αλλ οτ εσ ειδου
αρετιμω νεφεωρ αρχι δεοντα δομορ,
κεινα μ η μαυρωτο τε κηρ ιδε νοσφιρ ολυμπω
αλιων. ουδεμ πω τοιορ επαυγαωτο.

M. V. MARTIALIS.

Barbara Pyramidum sileat miracula Memphis,
Assyrius iacet nec Babylona labor,
Nec Triuiae templo molles laudentur honores,
Disimuletq; deum cornibus ara frequens
Aëre nec uacuo pendentia Mausolca
Laudibus immodicis Cares in astra ferant.
Omnis Cesareo cedit labor amphitheatro.
Vnum pro cunctis fama loquatur opus.

EIS NATAGION.

Ιβλις Λεωνιδω.

Ειν ενι κινδωνω εφυγομ δυο μυρτηλων, οπλω,

τὸν μὲν ἄριστος ἔσασα, τὸν δ' ὠνὴν ἀμύθη.
 ἀργεῖος ὅτι ἐδ' ὄσα νεῶς τρώπιμ. ἀπὸ δ' ἄδ' ἔχομ.
 σῶθεις κεκρίμην ἴδα δὲ καὶ κλέμω.

ALCIATVS.

Bina pericla unis effugi Myrtilus armis,

Quum premeretq; solo, quum premeretq; salo.

Incolument ex acie clypeus me praestitit, idem

Naufragum apprensus littora adusq; tulit.

IO. SLEIDANVS.

Vnum bina mihi repulit discrimina telum,

Quum premeret pugna, quumq; necaret aqua.

Caurus enim puppi costam conuulsit: at ipse

Scutum subnectens, sic quoque tutus eram.

ΙΣΛΙΣ Διοκλῆς.

ὄκ οἷδ' εἶπε σάκος λέξαι μί σε, πλὴν ἐπὶ κελύους

ἀν' ἀπάλως πωσὴν σύμμαχορ ὠπλιτάμω,

εἶπε δὲ βουὸρ ἐμοὶ πόντος σκάφθ'. ἢ μ' ἀπ' νηὸς

ὀλλυμύνης, κόμιθες νηκτὸρ ἐπ' ἠϊόνας.

ἄρεος ἐν κλέμοις ἐφυγορ χόλορ. ἐν δὲ θαλάσῃ,

νηῆος, σὺ δ' ἄρ' ἦς ὄπλορ ἐν ἀμφοτέροισ.

IO. SLEIDANVS.

Nescio te scuti compellem nomine, cuius

Robur in extremos transijt usque uiros.

An cymbæ potius, qua tum sistebat harena

Postquam disiliit rupta carina mihi.

Quod Martem fugi, quod Nerea triste furentem,

Acceptum refero gratus utrumq; tibi.

Φιλίππυς.

Φιλίππυς.

ἦνα μὲν ὄλεσε πόντος, ἐμοὶ δ' ἐπερὲν πάλι δαί

πλαζομύνη, φύσιος ἦνα ποθεινοτέρω. (μωρ

πᾶσθε ἰδῶν δ' ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίρι' ἔλθ'),

μυρεπίης ἐπέβω, φόρτος ὀφειλόμην.

ἦγαγε δ' εἰε λιμνῶας με, ἢ ἔπαρην δ' ἰσὸν τρέσ-

νήπιον ἐν γαίῃ, δέυπερον ἐν πελάγῃ. (βυς,

CORNARIVS.

Quum fera tempestas nauem collideret, ecce

Erranti numen nauem aliam exhibuit.

Comode enim corpus fluctus uexere parentis,

Quo arrepto inscendi solus onusq; fui.

Duxit id in portum, senioris semine bis sum

In terras nuper, nunc satus in pelago.

ΕΙΣ ΝΑΤΤΙΑΔΙΑΝ.

ΑΝΔΡΙΑΣ Βυζαντίου.

τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, τὸ δ' ἐρόμορ ἠύραο πόντος,

καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠθέρησες.

οἶορ ἐπεκτίνω δόλορ ξύλορ. οἶορ ἐν ἦκα

ἀνθρώποις θανάθω κέρδεσ' ἐλετ' χόμωορ.

ἢ πόντω μερόπων χεῖνσεορ γήσορ. εἴ γ' ἀπ' χέσ

πλόθερ ὡς αἰδέης πόντος ἀπεβλέπετο. (σς

CORNARIVS.

Nautarum o princeps facis audacissime pontum

Peruium, & hinc homines querere lucra iubes.

Machina quanta natat? quantum fera cura lucelli est?

H

*Quæ certum miseros cogis in interitum?
Aurea uere hominum sint secula, pontus erat si
Tam longe à terra, ut dissitus orcus abest.*

ΕΙΣ ΝΗΑΣ. Ζηλωτοῦ.

*Εξ τῆς πίπτου πειλάγῃ πωσειέτε γομφωπῆρες,
ἢς πλὴν δ' ἴζ' ὀρέων εἴζαμ' ἔλυσε νότος;
ἄσι) οὐκ ἔσομαι πόνυς σκιάφορ, ἐχθρὸς Ζαίταις.
δένδρεον, ἐν χέρισω τὰς ἀλδὲς οἶδα τύχας.*

IO. SLEIDANVS.

*Pinus ego à uobis fabri quid ducor in altum?
Auster me ualidus præcipitauit humi.
Sum uentis exosa, mari quoq; inutilis arbor,
Fortunam pelagi nunc bene tuta scio.*

ALCIATVS.

*Ventoso nauæ cur creditis æquore pinum?
Quam celer in summis eruit aura iugis.
Semper ero ratis infelix, inimicâq; uentis,
Atque agitata solo, mox agitabor aquis.*

τοῦ αὐτοῦ.

*Εκλάθλω ἐπὶ γῆς ἀνέμω πίτυς, ἐστὶ με πόντοφ
σέλλε τε ναυηγὸν κλῶνα ηἴδ' οὐ ναυτιλίης.*

Αδέαστορ.

*Εκλάθλω ἀνέμοισι πῆτις, τί με πύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσὸ θῆ γυισαμυλίω;
MORVS.*

Ventis pinus humo sterneror, quid mittor in undas?

Iam

Iam nunc passa prius quàm nato naufragium.

Αδελφου.

*Τί πῆέ με τ' ἀνέμοισι π' ἀλώσι μοι ἠλεετέ κτωρ,
τῆρ δε πίτυρ τεύχερε νῆα θαλασσοπόρορ;
οὐδ' οἶωνόρ' ἔδιδασ, ὅτι βορέης μ' ἔδιδωξερ
ἐν χθονί, πῶς ἀνέμω φεύγομαι ἐν πειλάγῃ;*

MORVS.

*Pinus ego uentis facile superabilis arbor,
Stulte quid undiugam me facis ergo ratem?
An non augurium metuis? quum persequitur me
In terra, Boream qui fugiam in pelago?*

IO. SLEIDANVS.

*Vt mare perlustrem quid me faber impie adornas?
Sum pinus, uentis præda futura tamen
Ten' mouet augurium? Borea uexabar et usq;
Quum starem. Pontus quæ mala porro dabit?*

Λεωνίδου τῶν αὐτῶν.

*Οὐκ ἔδα πῆρ μ' ἀνέφλεξε, τόστω ἄλα μεξήσορ
ἐν χθονί, τῆ πεινῆς εἰς ἐμὲ κρημιλίη. (σαρ
ἢ π' πειλάγορ δ' ἔσωσερ ἐπὶ ἦονας, ἀλλὰ θαλάσσης
πῶ ἐμὲ γφναμιλίω εἴσορ ἀπιστοτέρω.*

CORNARIVS.

*En nauis ponti tantas emensa procellas
Fausa, igne in terra quàm misere interco.
Seruauit pelagus me in portum, perdidit autem
Quæ peperit, ponto perfida facta magis.*

H 2

Ἰσλιανὸς Αἰγυπτοῦ.

(λάσκη,

Ὀλιὰς ὕδωρ προφυγῶσα κλυφλοῖσσοιο δακ
ἢ χθονος ἀγχοῖνας ὤλετο μητρίαις.Ἰσαμλίην γὰρ πύρρον ἐπέφλεγε καιομλίην δὲ
δυσμλίωρ ὕδατων συμμαχίην ἐκάλε.

MORVS.

Iam ratis equoreas oneraria fugerat undas,

Matris at in terræ deperiit sinibus.

Corripitur flammis, atq; ardens auxiliaries

Quas maris hostiles fugerat, optat aquas.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ. Ἀνὺπάτρου.

Ἰδατὸς ἀκρήτῳ κερκορμλίω ἀγχι πρῶσῳ
χδιζὸρ ἔμοι κοτέωρ βάκχῳ ἔλεξε τάδε.

εὐδεις ἀξιὸρ ὑπνορ ἀπεχθομλίωρ ἀφροδίτῃ,

εἰπέ μοι ὦ νήφωρ, πεύθειαι Ἰππολύτῳ;

τάρεβαι μή τι πάθει ἐναλίγκιορ. ὡς δ' ἄλ' εἰπῶρ,

ὦχετ'. ἔμοι δ' ἀπ' ἑ, οὐκ ἔτι περπνορ ὕδωρ.

IO. SLEIDANVS.

Hesterno mihi forte die, quum fonte bibissem

De liquido, Bacchus talia uoce refert:

Scilicet est somnus Veneri gratissimus iste,

Hippolyti nunquid cognita fama tibi?

Si sapis, hanc metuas. Mox, hæc ubi dicta, refugit,

Nec mihi potus aquæ postea dulcis erat.

Φίλιππος.

(εἰ

Εὐθαλίᾳ πλάτανον με νότος βαρυλαύλαπες ἀν
ξίτης

ξίτης δὲ αὐτοῖ ἐσόμεσαν διαπέδω.

λασαμλίην βρομίω δ' ἔσω παλίρ, ὄμβρ) ἔχθ

χείματι, καὶ θάλαττῳ Δίος ἠδ' ὑπερῶ.

ὄλλυμλίην δ' ἔρησα, μόνῃ δὲ τισσα λυαῶρ,

ἄλλωρ κλινομλίωρ, ὀρθοτέρῃ βλέπματ.

IO. SLEIDANVS.

Austro nuper humi nimium uexata procaci

Succubui platanus, fronde comata prius.

At superinfuso facies mihi pristina uino

Adfuit, hoc summi plus ualet imbree Iouis.

Quumq; propinqua suo iam robore deficit arbor,

Hausto conspicior leta uirere mero.

Μελέαγρος.

Δι νύμφαι τ' βακχ), ὄτ' ἐκ πυρὸς ἦλαθ' ὁ κῶρος

νύμφαι, ὑπὲρ τέφρης ἀρτι κυλιόμλιωρ.

τῶνεκα σὺν νύμφαις βρομίος Φίλος, ἢ δένιρ εἰς

μίσησθ), δ' ἔξη πύρ' ἐτι καιόμενον. (γῆς

ERASMVVS.

Bacchus ut è flammis puer exiliisset, in undis

Tinxerunt nymphæ sordidum adhuc cinere.

Hinc iunctus nymphis est Bacchus gratus, at ignem

Ardentem capies, hunc nisi miscueris.

Εἰς οἶνον ἀπὸ κητῶρ.

Ἰσλιανὸς βασιλέωρ.

τίς; πῶθερ εἰς Διόνυσε, μά δ' ἄλ' ἠθεά βάκχορ,

οὐδ' ἐπιγινώσκω, τῶρ Δίος οἶδα μόνου.

H 3

Κείνος, νέκταρ ὀδώδε. σὺ δὲ, ζῆα γυ. ἢ ζῆα σε κελεύω.
 τῆ πενή βοτάνων τῦξαν ἀπ' ἀσαχύνω. (τοι
 ζῆα, σε γυ καλέω) Δημήτριον, οὐ Διόνυσον,
 τρυφῶν μάλ' ἄλλοι, κῆ βρομίον, οὐ βρομίον.

ERASMVVS.

Bacche quis? Unde uenis? Verū tibi deitero Bacchū,
 Te haud noui, tantum cognitus ille Iouis.

Is nectar redolet, hircum tu. Dic age num te
 Es picis finxit Gallia uitis inops?

Non igitur Bacchum te dixero, sed cerealem,
 Et frumentigenā, nec Bromium, immò Bromum.

ΝΙΚΗΡΑΤΩ.

Οἶνος τι χαρίεν' ἄ μέγας πέλ' ἵπτ' ὄϊοι δ' ὄϊοι.
 ὕδωρ δὲ πίνω, καλὸν οὐ τέκεις ἔργε.

ταῦτ' ἔλεγε γερ Διόνυσε, κῆ ἔπνεε μ' οὐχ ἔνός' ἀσκή
 κρατῖνος, ἀλλ' ἄ πα τὸς ὕδ' ὀδε μ' ὠϊός'.

τοι γυ ὑπ' σε φάνοις μέγας ἔβρε μ'. εἶχε δ' ἵκωσ' ὄϊοι
 μέτωπον, ὡσπερ κῆ σὺ κεκροκω μῦλον.

SOTER.

Est sonipes uati uelox in carmine Bacchus:
 Viuida nam uirtus hoc sine inesse nequit.

Hæc ait, haud spirans utrem, dulcissime Bacche,
 Plurima Cratinus dolia sed redolens.

Leta coronatus cantabat carmina, frontem
 Nanq; habet ut Liber tu redimitam hedera.

Citatur

Citatur à quibusdam primum huius epigrammatis
 distichon paulo diuersius, idē nomine

Δημήτριος ἄλικαρναστέως.

Οἶνος τι χαρίεν' ἄ φέρετα χυεῖ ἵπτος ὄϊοι δ' ὄϊοι,
 ὕδωρ δὲ πίνω, καλὸν οὐ τέκεις ἔργε.

VOLATERRANVS.

Dulce merum Misus equus est in carmine uelox,
 Si quis aquam potes nil bene parturies.

LVSCINIVS.

Præbet equum docto uinum gratoq; poetæ,
 Frigebit carmen mox ubi potat aquam.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ.

Παλαδ' ἄ.

ἵπτοι μὲν σφικῶν γυέσι, ταῦτοι δ' ἵπτοι μελίω.
 SOTER.

Vespræ equus est generis ignaue, apibus uero taurus.
 Adκλον.

Αἰθ' ἰκόρα, μελί τρεπτε, λάλος, λάλ' ἄρ' ἀξασα
 τέτηγα, πῆνοις δ' αἴτα φέρε τέκεις μ'.

τὸν λάλον, ἄ λαλόεσσα. τὸν εὔπτερον, ἄ πτερόεσσα,
 τὸν ξένον, ἄ ζῆνα. ἀρῆνον, ἄ κρινά.

οὐχ ἰτάχος ἴψας, οὐ γὰρ δέμεις, οὐ δὲ δῖναον
 ὄϊον δ' ἵμνοπόλοισι ἵμνοπόλοισι σόμασι μ'.

ALCIATVS.

Quid rapis hei progne uocalem sæua cicadam,
 Pignoribusq; tuis fercula dira paras?

Ac stridula stridulam, uernam uerna, hospita lædis
 Hospitam, ὄ αλigeram penniger ales auct.

H 4

Ergo sinas prædā hanc, nā musica pectora summū est
Alterum ab alterius dente perire nefas.

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΙΘΙΑΝ.

Παλλὰ δ' ἄ.

Προσδοκῆν θανάτου, πλυώδυνός ὄστιρ ἄνιν.
τῶτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπ' ἀλλήλων.
μὴ τοῖνυμ κλαύσης τὸν ἀπ' ἰχθὺν βίοτοιο,
οὐδὲμ γὰρ θανάτου δέυτερόν ὄστι πάθῃ.

I O. SLEIDANVS.

Expectare necem, res plena doloribus hæc est:
Qui perijt, tacite gaudeat ille sibi.

Desine nunc tandem defunctos plangere uita,
Certus, post cineres nil superesse mali.

CORNARIVS.

Instantis fati sunt certa dolenda pericla,
Hoc habet in lucro qui prior interijt.
Ne plangas igitur priuatos lumine uita,
Non aliud nam illis imminet inde mali.

τῶ αὐτῶ.

Ἐοσιε τῶνε, μύσαγε ἐπὶ πένθεσιν, οὐ γὰρ ἔοικα
γαστέρι πενθῆσαι νεκρῶν ὄμνηρο εἴφου.
ἢ γὰρ ὁ μὲν θάψασαμ ὀλωλότα δ' ὠδεκὰ τέκνα
σίτῃ μνησαμὲν πλὴν κίβηρ πρῶτα γαί.

CORNARIVS.

Ede, bibe, et luctus oblitus uentriculum exple,
Mortua qui nunquam corpora condoleat.

Biffca

Biffenos sepelit pueros: quod scribit Homerus:
Adsiadet et mensæ, dum facit hoc Niobe.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ.

Αδκλор.

Ἡμῖνες, ἀλλὰ πένης, νῦν γηρώων, πλοῦσιός εἶμι
ἢ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροισι,
ὅς ποτε μὲν γηρῶν δ' ἀνάμω ὁπότ' οὐδεὶρ εἶχον,
νῦν δ' ὁπότ' εἶχον μὴ δ' ἀνάμω, τότ' ἔχω.

C. VRS. VELIVS.

* Pauper eram iuuenis, natus modo grandis abundo,
Hei, quia sum è cunctis solus utroq; miser.

Quum mihi nulla foret poteram feliciter uti:
Nunc ubi res large suppetit, usus abest.

LVSCINIVS.

* Pauper eram iuuenis quondam, modo diues, utraq;
Hei uideor nimium iam mihi sorte miser.

Nam fortuna, frui rebus dum rite liceret,
Nil dedit: at præbet nunc, minus apta seni.

Παλλὰ δ' ἄ.

Χρυσὲ πᾶτες κολάκωμ, ὀδῶνε ἢ φροσίδος ἢ
ἢ γὰρ εἴχον σε φέθῃ, ἢ μὴ εἴχον σ' ὀδῶνε.

ALCIATVS.

Aurum blanditiæ pater est, natusq; doloris,
Qui caret hoc moeret, qui tenet hic metuit.

CORNARIVS.

Assentatorum pater aurum, filius autem
Curarum, et duri sæpe laboris ades.

H 5

*Diversis homines etiam tu affectibus urges,
Qui te habet ille timet, qui caret ille dolet.*

Λσκιωσ.

πλοῦτος ὁ τ' ἰσχυρὸς, πλοῦτος μὲνος ὄσιρ ἀλκίης,
τὰλλα δ' ἔχθ' αὐτῷ πλεονατῆν κτεάνων.
τόνδε κλυκτεάνων, καὶ πλοῦσιόν ὄσι δίκαιον
κλήρη, ὅς ἔστι τῶν ἀγαθῶν δῶματι.
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατίκεται, ἄλλοι ἐπ' ἄλλω
σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπαγομένω,
οὗτος ὁ πῆρα μέλισσα κλυκτεάνων ἐνὶ σύμμοις
μοχθήσει, ἑτέρων δ' εὐφρομένην τὸ μέλι.

MORVS.

Diuitias animi solas ego iudico ueras.

Qui rebus pluris se facit ipse suis,

Hunc adeo ditem, hunc opulentum rite uocamus,

Magnarum quis sit qui uidet usus opum.

Calculus at si quem misere numerandus adurit,

Qui misere semper diuitias cumulet,

Hic ut apes paruo crebroq; foramine fosso

Sudat in alueolo, mel alij comedunt.

IO. SLEIDANVS.

Nobilis est animi thesaurus, nobilis ille

Postrema quisquis parte locabit opes.

Diues erit uere, qui fidus inter amicos

Largiter effundit parta labore bona.

Sed genum quisquis defraudat, opesq; tenacem

Congerit

*Congerit in testam, quo numerare queat,
Qualis apes, frustra studio complebit auaro
Vascula, mox furo diripiente fauos.*

Παλαιά.

πλοῦτις; ἢ τί πλοῦσιόν, ἀπὲρ χόμωτος, μετὰ σαρτῆ
τὸν πλοῦτον σύρξ εἰς σοξὸν ἐλκόμωτος;
τὸν πλοῦτον σωάγξ, διαπαύων χρονον, οὐ δῶμα
ζῶνι σωρεύσαι μέτρα πλοῦσιότερα. (σαμ. ἔ)

IO. SLEIDANVS.

Quo tibi diuitiae? num post quoq; fata sepulchro

Ingeris? et socias putre cadauer habes?

Ne tenuis uideare, perit male temporis ingens

Portio, nam uitæ nil potes adijcere.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ.

Εἰς κλέπτῳ δ' φλοῦν ἐνζόν

τα ζίφος χρυσόν.

καὶ χρυσόν θιλέω, καὶ δῆσιον ἄρεα φεύγω.

CORNARIVS.

Aurum amo, sed Martis hostilia tela relinquo.

Αδελφον.

βάπτων πάντα βαφεῦν, ἢ χρωματίοις μεταβάλλ
ἢ πενίμρ εἰς φας πλοῦσιος δ' εὐφάνης. (λωρ)

CORNARIVS.

In fœcis immutatisq; coloribus omnia tinctor,

Pauperie tinctor qui quoq; diues eras.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

ἀρεα μὲν ἡμαῖς ὠσε, ἢ ἔρεα κύνια σελλώνης

ἄξονα δινήταρ ἔμπυρορ ἠέλιου.
 ὕμνο πόλιν δ' ἀγγελῆδ' ἕπη μάλ' ἀνερ ὄμηρορ,
 λαμ' πρόταρ μ' ἄσῶν φέγγωρ ἀναχόμηνωρ.

CORNARIUS.

Obscureat splendore suo lumam, omnia & astra
 Phœbus, dum medio uertitur axe poli.
 Infundit tenebras cunctis sic magnus Homerus
 Vatribus, illustris pieridum radijs.

ΑΝΤΙΨΙΛΩΣ ΕΙΣ Ἰλιάδα καὶ Ὀδυσσεύα.

Αἱ βίβλοι, τίνορ ἐσέ; τί κεύθετε; θυγατέρες μὲν,
 μαυονίδε, μύθορ δ' ἴσορ εἰρ ἰλιακῶν.
 ἅ μ' ἰα, μνηθμόρ ἀχιλλέωρ, ἔργα τ' ἡρώδωρ
 ἐκτόρ εἰρ, δεκέτωρ τ' ἄθλα λέγει πλέμωρ.
 ἅ δ' ἑτέρωρ, μόχθορ τ' Ὀδυσσεώρ, ἀμείψετε λέκτροισι
 χηρείοισι, ἀγαθῶρ δ' ἀκρῶν πυελόπορ.
 ἴλατε σὺ μ' ἄσασι, μεδ' ὑμετέρωρ γ' ἄσασι
 εἴπερ ἔχωρ ἄσῶν ἐνδεκῶν περὶ δ' ἄσασι.

CORNARIUS.

Cuius uos libri? quid conditis? Iliacensem
 Historiam, extantus filie Homere tue.
 Altera Achillei nam continet arma furoris,
 Hectora & amorum prelia deinde decem.
 Altera uersutumq; malis exercitum Vlysseni,
 Et lachrymas uidui Penelope thalami.
 Nos colite ut Musis, nostro est nam carmine factum ut
 Vndenas habeant secula pieridas.

ΑΥΤΙ

ΑΝΤΙΨΙΛΩΣ θεῖα λαοῦ.

Τὰρ δὲ θεογλώσσωρ ἐλικῶν ἔθερε φε γωαῖκαρ
 ὕμνοισι, καὶ μακεδῶν Πιερίωρ σκόπελορ.
 Πριξίλλαρ, μυρῶν, ἀνήτηρ σόμορ, θήλυρ ὄμηρορ,
 λεσβιάδωρ Σαπφῶν κόσμορ εὐπλοκάμωρ,
 Ἡρηνωρ, τελέσιλλαρ ἀγκυλῆα, καὶ σε κόρινθα,
 θούρηρ ἀθανάτωρ ἀσπίδα μελ' ἀμύλλωρ.
 Νοσίδα θηλύγλωσορ, ἰδὲ γλυκυαχέα μύρτιν,
 πᾶσασ ἀενάωρ ἐργατίδωρ σελίδωρ.
 ἐγγέα μὲν μῦθορ μέγασ οὐρανῶρ, ἐννέα δ' αὐτὰρ
 γωαῖα τέκε θναπτοῖσ' ἀφ' ἡπιωρ εὐφροσῶωρ.

ALCIATVS.

Suauioloquas hymnis genuisse Heliconæ sorores
 Aiunt: sed scopulus pieriæ Macedon.
 Prexillam, Myronē, Anytā quæ æqualis Homero est,
 Acoliæ Sappho τεῖ; decus patriæ.
 Τεῖ; decens Telephilla, Erime & nobilis, & te
 Attica quæ uersu bella Corinna canis.
 Dulcidicam myrtin, subtili & Nosida uoce,
 Harum opera haud unquam comprimet ulla dies.
 Ut Musis patria est cælum, sic terra puellas
 Has tulit, ὁ nostri magnus honos generis.
 Τίνας εἴπει λόγωρ ἀπόλλωρ περὶ ὄμηρορ.
 Ἡ εἶδορ μὲν ἑγῶν, ἐχάρασσε δὲ θεῶσ ὄμηρορ.
 CORNARIUS.
 Ipse quidem cecini, excepit diuinus Homerus.

Οὐρανὸς ἄστρα τὰ χιόρι ἀπροσβέσθ, ἢ τὰ χα νικτῶς
 ἠέλιος φαίδρη ὄφρη ἀπεργάσεται,
 καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτῶς ἀροτίσιμον
 καὶ νεκρὸ εἰς ζωῶν χῶρ) ἀναδράμει, (ἔξδ.
 ἢ πρτε Μακρονίδιο βαθὺ κλέθ, οὐνομ Ομήρ,

λίθη γηραλέωρ ἀρπάσεται σελίδωρ.

I O. SLEIDANVS.

*Astra prius caelo decrunt, & sole sub ipso
 Obscuræ facies splendida noctis erit.
 Ante, maris fuerit dulcis quoq; fluxus acerbi.
 Mortuus è tumulo surget & ante suo,
 Quàm pereat magni cultissima Musa poëtæ,
 Qui nunc à cæco lumine nomen habet.*

ΕΙΣ ΣΑΠΦΩ. ΠΛΑΤΩΝ.

Εὐνέα τὰ εἰς ἄστρον ἕνεσ ὄλιγῶρως,
 ἠνὶ δὲ καὶ Σαπφῶ λεσβόθεν ἠ δεκάτη.

A VSONIVS.

*Lesbia pierijs Sappho soror addita Musis,
 εἰμ ἐνατὴ λυρικῶρ, ἀονιδῶρ δεκάτη.*

MORVS.

*Musas esse nouem referunt, sed prorsus aberrant,
 Lesbica nam Sappho pieris est decima.*

G. LILIVS.

*Quàm temere dixere nouem quidam esse sorores
 Musarum, en Sappho Lesbis adest decima.*

Ὅσα μούσαι, καὶ οἶα.

καλλιόπη, σοφίλῳ ἠρωίδος εὐρεῖ ἀοιδεῖς.

καλὴ καλλιχόρη κιθάρη μελιδέα μολπή.
 Εὐτέρπη, τραγικοῖο χορὸς πλυκχέα φωνή.
 μελπεμένη, θυροῖσι μελίφρονα βάρβιτον ἤρε.
 Τερψιχόρη χαρίεσσα, πόρην τεχνήμονας αὐλῶς.
 ἕμνας ἀθανάτων Ἐρατὼ πλυτεπέας εὔρε.
 Τέρψιας ὄρχημοῖο πολὺμνια πάνσοφος εὔρε.
 ἀρμονίῳ πάσαισι πολὺμνια δῶκερ ἀοιδεῖς.
 Οὐρανὸν, πόλον εὔρε, καὶ οὐρανίωρ χορὸν ἄστρον.
 Κωμικὸν εὔρε θάλιχ βίον τε, καὶ ἠθεα κεδνὰ.

VERGILIUS paulò aliter.

*Clio gesta canens transactis tempora reddit.
 Melpomene tragico proclamat moesta boatu.
 Comica lasciuo gaudet sermone Thalia.
 Dulciloquis calamos Euterpe flatibus urget.
 Terpsichore affectus citharis mouet, imperat, auget.
 Plectra gerens Erato saltat pede, carmine, uultu.
 Carmina Calliope libris heroica mandat.
 Urania poli motus scrutatur & astra.
 Signat cuncta manu, loquitur Polymnia gestu.
 Mentis Apollineæ uis has mouet undiq; Musas.
 In medio residens complectitur omnia Phœbus.*

Quem ferè secutus est

FAVSTVS ANDREL.

*Nanq; meas uarijs mulcebat cantibus aures
 Cœlestes referens Musa nouena sonos.
 Has medias nitida lustrabat lampade Phœbus,*

Rectus ex illo principe cœtus erat.
Priscaq; conuoluens & gesta recentia Clio
Retulit in fastis tempora scripta suis.

Euterpe calamos inflabat leta sonoros.

Terpsichore cantus associante pares.

Et quæ uincta manet tenui comœdia socco,
Prolata est uerbis blanda Thalia tuis.

Stabat Melpomene rubeis induta cothurnis,

Et tragicum mœsta uoce canebat opus.

Nec minus ô Erato terram dimensa profundam

Monstrabas spatio quanta sit illa suo.

Ipsaq; rhetoricis facunda Polymnia neruis,

Miscuit Actei dulcia mella suui.

Quinetiam assidua rapti uertigine cœli,

Vrania citum docta notabat iter.

Heroum ingenti carmen reboabat hiatus

Excellentis reliquas Calliopea deas.

At tu Phœbe potens Cyllenia pectine dona

Tangebās longis conspiciende comis.

Αδέασο τῶν.

Ἡρόδοτος μῦθος ὑπεδέξατο. ὅθεν δ' ἄρ' ἐκείνη

ἀντιθέλοξενίης βίβλορ' ἔδωκε μίλω.

IO. SLEIDANVS.

Herodotus, quum se Musis præberet amicum,

Abstulit à quauis gratificante librum.

EIS

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ

Γερμανικῶν.

Ἐκ τῶν ἀρχιούραιμα, καὶ χθονὸς εἶπερ' ἀκείας,
χάριε, καὶ ἀμπνυσορμ βαίον ὑπὲρ πατρίδος,
ἴλιου οἰκίᾳ, κλενὴ πόλιε, ἀνδραρ' ἐχούσῃ
σὺ μὲν ἀφανσοτέρης, ἀλλ' ἐτ' ἀρκιθέλις.
μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. πρὶς ασο, καὶ λέγ' ἀχιλ
θεωαλίω καὶ δὲ πασιρ ὑπ' ἀνεάδαις. (λαῖ,

MORVS.

Gradiui genus Hector aue, si quid sub humo audis,

Respira, & patriæ nomine cresce tua.

Ilios urbs colitur nunc inelyta, gens colit illam

Quam tu Marte minor, Martis amica tamen.

Myrmidones periere, ades & dic Hector Achilli,

Esse sub Acneadis undiq; Thessaliam.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Αθηνῶν.

Ποσι προίμια καὶ μὲν δάκοι ἀνδραρ' ἠνεύρου.
ἀλλ' ἄτοδ' οὐχ οὕτω φημι προσήκε λέγειν.
ἀλλ' ἀδάκοι καὶ μὲν ἀκαθόνες, καὶ ἀπραγμαίους ἀν
τ' ἵκακὸν δεδιώες, δέξεται οὐδὲ δράκων. (δραρ'

MORVS.

Ausus erit mordere malum uel mus, uetus hoc est

Verbum, sed longe res habet illa secus.

Innocuos audet uel mus mordere, nocentem

Tangere non audet territus ipse draco.

1

Increbuit uulgo, uel murem ledere prauos,
 Me tamen hic sermo iudice falsus erit.
 Mordeat imò uirum uel mus sine fraude doloq̄s,
 Vitabitq̄s timens anguis & ipse malum.

ALCIATVS.

Vel murem mordere malos, sententia uulgo
 Est celebris, homini prospera cuncta bono.
 Sed certe hæc uulgata fidem proueria nullam
 Mi faciunt, usus somnia & esse docet.
 Vir bonus à cunctis impune impellitur, illum
 Qui malus est, etiam facta lena fugit.

LVSCINIUS.

Mordeat exiguus mihi uel mus oro nocentem,
 Aiunt, sed falso, Sic decet ergo loqui,
 Mordeat innocuos uel mus, timidus draco nunquam,
 Ausit peruersi tangere membra uiri.

Παλλὰδᾶ.

Εἰ τοῦς ἀνδρῶ φόνος εὐδαίμονας ὄντας ὄρω μῦθον
 οὐ πάνυ θανμάζω, τῷ Διὶ δὲ γέρας.
 τὸν γὰρ ἕκαστα μεμισσηκῶς κὴ ἐκῆνθον,
 κτείνεν ἄρ, εἰ δὲ κρόνος θνητῶς ἐτύγχανεν ὄρ.
 ἐντὶ δὲ τῷ κτείναι, σὺ τοῖς ἄτῆσι κολάζει,
 δέσμιον ὡς ληστὴρ εἰς δὲ βάραθρον ἐνείκει.

CORNARIUS.

Viure quid mirum est homicidas sæpe beatos,

Sunt

Sunt etiam magni talia facta Iouis.
 Iamdudum Saturni odio astuat ille parentis,
 Si mortalis erat, hunc nece perdidit at.
 Quum occidisse nequit, pariter nutricibus illum,
 Vincitum ut Latronem detinet in barathro.

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ.

Παλλὰδᾶ.

τῆρ κίρκῳ οὐ φημι καθῶς εἰρηκερ Ὀμηρῶ
 ἀντ' ἀνδρῶν περιεῖρ ἢ σῦαε, κὴ λύνεε.
 τοῦς αὐτῆ προσιέντας, ἐταίρα δ' οὐ γὰρ πάντες γοε,
 τοῦς δελεαδέντας πῶχοτάτας ἐπεία.
 τῶν δὲ ἀνθρώπων ἀπ' στυλίσσας λογισμοῦ,
 εἴτ' ἀπ' τῶν ἰδίων μηδὲρ ἔχοντας εἶα,
 ἔτρεφερ ἐνδ' ὄρ ἔχουσας, δὴ κλυζῶν ἀλογίωρ.
 ἐμφρωρ δ' ὄρ ὀδυσεύς, πλὴν νεόπρια φυγῶρ,
 οὐχ ἐξ μὲν, φύσει εἰς δὲ ἰδίας ἐμφρονα λογισμοῦ,
 εἴχε, γοκτίας φάσμα κορ ἀντίπαλον.

IO. SLEIDANVS.

Non, ut Homerus ait, tristi medicamine, lectos
 Hospitio Circe reddidit ipsa sues.
 Pauperior sed, quisquis erat, discessit ab illa,
 Nam meretrix quondam perniciofa fuit.
 Exutosq̄s sua prorsus ratione maritos
 Fornice continuit, non secus atq̄; feras.
 Et tamen hanc strenue delusam spreuit Ulysses,
 Insigni rerum cognitione ualens.

I 3

Mercurioq; datam nec fas est credere moly,
Ille sed ingenio reppulit usq; dolum.

Αδκλον.

Ἡ δὲ πρῶτ' αὐτὸν χήσατο κλυτὰ τεύχεσσις ἐπ' ἐρασσῶν
ἢ νέκρωσιν θένον οὐχὶ κίχρα θεῶν.

Μείδια νῶν παθούσιν πενιχτοῖς πνίσματα κρῶσα.
ὄψις γ' ἀθλωάνη κ' ὑπὲρ ἐλκίχρατο.

ALCIATVS.

Praecellens opibus quondam formaq; Philenis
Atq; etiam innumeris facta beata procis.

Nunc anus exuriens lanas & uellera uersat,

O serum Veneri Palladis auxilium.

ΕΙΣ ΠΥΛΩΧΟΥΣ.

Παλλάδα.

Μηδέποτε χήρα δὲ πένε βροτοῦ, οὐδ' ἀπθνήσκει.
ἢ γλῶσσο γ' ὀσκέωρ, ὡς νέκυε ἢ ὀτάλας.

Ὅτι γ' τύχας μεγάλας, ἢ χρήματα πλάλαχόντες
οὐτ' ἔθνατόν τ' ἴσως ἔχουσι βίβ.

MORVS.

Nunquam uiuisti ὁ pauper, nunquam morieris,

Nempe miser, uisus uiuere, mortuus es.

At quibus immensa est fortuna, pecunia multa,

His uitae finem mors aliquando facit.

IO. SLEIDANVS.

Parcunt fata uiro, quem rerum praesit egestas,

Nunquam uiuit enim, qui modo uiuit inops.

At quis

At quibus est res ampla domi, fortunaq; mater,
Abstrahit hos opibus parca seuera suis.

CORNARIVS.

Qui nunquam uiuit, credis morietur egenus?

Viuit enim ut uiuit mortuus usq; miser.

Sed quibus est fortuna fauens, quibus integra res est,

Hos mortem ex uita tollere rite putes.

Αδκλον.

Εἰ κρείσσις ὄσι κάτω, ἢ τάντα λος, οὐδέ μ' ἀπιστῶ.

τῆσιν ἢ μελετῶ πλὴν ὑπὲρ γλῶσσο κόλασιν.

CORNARIVS.

Iudicium est orco, & si Tantalus, ipse scio quod

Curarum miseri supplicia inde dabunt.

Αδ' ἔωσοτον.

Χρήματα ἢ ἢ πῶς ὄραται πῶς ἀγνοεῖται, οὐκ ἀλεγειῶς
μισείτω μετάλας χρυσὸς ὁ πρηνόβιλας.

IO. SLEIDANVS.

Aurum uile mihi est, auro quoq; scorta beantur.

Me, quod scorta fouet, non amet opto, bonum.

CORNARIVS.

Te quum scorta habeant etiam magni faciam aurum?

Non uolo me accedat, qui genus istud amat.

Αδκλον.

Οὐτὸς δὲ μηδὲρ, ὁ λιτὸς, ὁ ἢ λάτριν, οὐτὸς ὄραται;

ἔστι τιν' ἢ ψυχῆς κέρσις ἀλλοτρίνης;

CORNARIVS.

Hic nihili, & simplex homo, seruus & insuper extas.

Est dominus mentis nunquid is alterius?

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ.

Παλλιδά.

Ἡ μεγάλη πάλιδουσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπῆ.
 μάστιγος πυθαγόρου ἢ σοφοῦ αὐτῶν ἔχω.
 ὅς λαλεῖν εἰδώς, ἐτέρως εἰδῶσκε σιωπᾶν,
 φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατῆς εὐδαμνίου.

MORVS.

Rebus in humanis magna est doctrina tacere,

Testis erit sapiens hic mihi Pythagoras.

Nempe loqui doctus, reliquos docet ille tacere,

Magnum hoc ad requiem pharmon inueniens.

Incerti interpretis.

Non mediocre bonum seruata silentia præbent,

Huius Pythagoras non leuis autor erat.

Qui fari callens, alios reticere docebat,

Inueniens monitis corda quæta suis.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς ἄς ἀπαίδωντος φρονιμώτατος ὅς ἔστι σιωπῶν,
 τὸν λόγον ἐγκρατῶν ὡς ἀθέως ἐχρότατον.

ALCIATVS expressit.

Quum tacet, haud quicquid differt sapientibus amens,
 Stultitia est index linguarum; uoxque sua.

Ergo premat labias, digitoque silentia signet,

Et sese pharium uertat in Harpocratem.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ.

Παῦλος Σιλευνάριος.

Οὐδ' ἔτι χάριεσσαν ἔχε φύσιν, ἀλλὰ δ' εἰσε
 φροντίδας ἐκ σέβων τὰς πλοικροτάφους.
 πλοικροτέρη ἐθέλω τὸν ἐπάρκιορ. ἢ δὲ πρῶτον
 θυμὸν ἀεὶ κατέειχε σομάνης μελέτη.
 ἔνθερον ἀνθρώποισι ἀρείονα πλάκιδόνης
 κρητῶν ἐνὶ πλοικροῖς, ἢ θάνατον βίοντος.
 ταῦτα σὺ γιγνώσκων, κρητῶν ἴδων κελεύθους,
 εἰς μίαν εἰσοσόων ἐλπίδα, τὴν σοφίαν.

IO. SLEIDANVS.

Ni quis ab immodicis animum subduxerit omnem

Curis, iam uitæ gratis abibit honos.

Quod satis est, cupio, mihi porro displicet auri

Sæuis amor, mentem ledere nanq; solet.

Diuitijsq; serè (nimum peccatur utrinq;)

Pauperies, uita morsq; petenda magis.

Propterea, quocunq; demum fortuna uocarit,

Consilio prudens res moderare tuas.

CORNARIVS.

Viuere cui gratum credas, curas nisi si quis

Canitie quæ implent tempora proiciat.

Sint mihi diuitiæ quantum satis, & nihil auri,

Quod cupidum furis impleat inde animum.

Ergo homini semper longe meliora putabis

Diuitijs, uita & pauperiem atq; necem.

1 4

Quod si cognoscis, cordis uada rite gubernans,
Unica quæ tandem liberet est sophia.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ.

Αδελφον.

Εἰ κύνες δ' αὖτα κόρυδ' ὄρα πρῶτον ἀπλοῖον ἄδερ,
τλῶν δ' ἐρίσαι σκῶπιες ἀκροῖσι,
εἰ κόκυξ τ' ἐτήγος ἐρεῖ λιγυρώτερ' εἶναι,
ἔπειτα καὶ ἐγὼ παλλὰ δάω δ' ἀμαμα.

C. VRS. VELIVS.

Si corydus cantu queat esse propinquus olori,
Aut ulula tecum si philomela sonent,
Cuculus et cupiat uocalior esse cicada,
Tum uel ego uersu par ero Palladio.

IO. SLEIDANVS.

Si corydus cygni uocem formare canendo,
Lusciniæq; potest reddere pica sonum.
Obstreperam si forte queat superare cicadans
Coccyx, perscribam qualia Palladius.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ.

Αδελφον.

Σωφροσύνη, ἢ ἔρωε, κατ' ἑνωτιόρι ἀλλήλοισιν
ἐλθόντες, ψυχὰς ὠλεστέραν φέρει.
Φαίδρου μὲν κτείνετο πρὸς ἑσέως ἰππολύτιο,
ἰππολύτου δ' ἀγνή πείθετο σωφροσύνη.

MORVS.

Hi duo detraxere duos, incestus et almus,

Dum

Dum contrà occurrunt, hinc amor, inde pudor.
Phædrâ amor Hippolyti consumpserat igneus, ipsa
Interimitq; sacer prob dolor Hippolytum.

ALCIATVS.

Quum tam dissideant amor, et moderatio, quæ sit
Sæpius euentus ut similes habeant?
Occidit infando Hippolyti Minois amore,
Et Veneri parcens occidit Hippolytum.

LVSCINIVS.

Iuncta simul Veneri turpi, moderatio casta
Pugnant, utrunq; est hinc tamen exitium.
Vrit enim Phædræ flamma atq; extinguit amoris,
Hippolytum perdunt pectora casta bonum.

Παλλὰ δ' ἄ.

Κηδ' αὖ ἀναίχωνται σεβαστοῖς ἤχωνα λογισμοῖς,
σωφροσύνη κολάσσει ἐντερον ἀργαλέον.
εἰ γ' ἔχω τ' νοῦν ἰπποκλείμενον ὑπόβη γαστροῦ,
πῶς μὴ νικήσω τὸν ὑπερασσομένον;

IO. SLEIDANVS.

Quamquam uentris erat gurges nimium usq; molestus,
Hunc mihi subicci sobrietate tamen.
Quumq; sit inferior uenter ratione magistra,
Nōne queat facili uincier ille manus?
τῷ αὐτῷ.

Γαστέρα μισήσθε θεός, καὶ βρώματα γαστροῦ.
εἵνεκα γὰρ τῶν σωφροσύνη λύεται.

I J

CORNARIVS.

Et uentres, & que explent, odit deus omnia, uentrem
 Horum etenim causa sobrietas perijt.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ.

Εκλήθην ἄσαστος ἕπιτος, ἐπὶ ἀπελείφθην,
 πλὴν ἡμῶν ἀπέχω, καὶ πλείον ἐμὶ εἶμι.
 οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγῆν κρινεῖ, & γένηται,
 ἀλλὰ μόνον ἡμῶν ἀσδομλῆν, τρέφεται.

CORNARIVS.

Rhetora me dicis, quamuis nō dignus honore hoc
 Sim, tamen est gratum, hinc plus tibi amicus ero.
 Nullis ex epulis animus sua gaudia ducit,
 Gaudet laude, cibo hoc pascatur ille suo.

Τὸ αὐτῶν.

πολλὰ κινεῖ δὲ ἐς ἡμῶν ἐπιτότητα, καὶ ἕβριον,
 καὶ πολλὴ κενότρετον σὴν ἐπιτότητα μαθῶν.
 λοιδορίῳ δὲ ζέπει, ἔχωρίδιον ἐπιτότητος,
 μηκέτι βασάζωρ ἕβριον ἅμιμοτάτων.

CORNARIVS.

Pondero sepe tuum fastum cum concito amore,
 Sed tamen immenso fastu amor est leuior.
 Conuitia inclinant libram, sciuncta ab amore,
 Ergo mihi deinceps talia semper erunt.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ.

ἐλπὶς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρειτε. τὸν λιμὸν εἶς
 οὐδέμ

οὐδέμ ἐμοί, χυμῶν, παύσετε τοὺς μετ' ἐμέ.

MORVS.

Iam portum inueni, Spes & Fortuna ualete.
 Nil mihi uobiscum est, ludite nunc alios.

G. LILIVS.

Inueni portum; Spes & Fortuna ualete,
 Nil mihi uobiscum est, ludite nunc alios.

Λατικῶς.

ἄγρος ἀχαμλῶν δὲ χυμῶν πετῆ, ναῦ δὲ μλῶν
 καὶ πάλιν δὲ ἕτερος βίσημοι εἰς ἕτερον. (πρ
 καὶ γὰρ ἐκείνος ἔχει με πὸ τ' ἔπειτο, καὶ πάλιν οὐτος
 οἶκτι. εἶμι δ' ὅλωσ οὐδένας, ἀλλὰ τύχης.

G. LILIVS.

Nuper Achæmenidæ, sed nunc sumus arua Menippi,
 Et nunc hunc rursus, nunc alium petimus.

Ille etenim nuper, nunc & nos alter habere
 Se putat. at nobis nil nisi usus inest.

MORVS.

Nuper Achæmenidæ fueram, nunc ecce Menippi,
 Adq̄; alium rursus deueniam ex alio.

Me proprium nunc iste putat, propriū ille putabat.
 Ast ego nullius sum, nisi sortis ager.

C. VRS. VELIVS.

Fundus Achæmenidæ fueram, nunc cedo Menippo,
 Mox alium rursus, mox aliumq̄; sequar.

Vtq̄; suum hic credit, sic me prius ille putauit,
 Sed me, Fortunæ sum quia, nullus habet.

LVSCINIUS.

*Super Achemenidæ, mox nunc ager esse Menippi
Cæpi, cōmutans forte breui dominos.*

*Nam dum me hic putat esse suū, rursus putat hic, sed
Neuter habet, nam fors datq; rapitq; sibi.*

ALCIATVS.

*Fundus Aristagoræ quondam, nunc uilla Menippi,
Mox alium ex alio transferat in dominum.*

*Hic proprium me credit, idem credebat et ille.
Quum sim nullius, nec nisi sortis ager.*

Αγαθός.

*Ἐπιπέυς ἔς μοι ἔειπε κ' ἐπ' ἰχθύσι. Τὸν δ' εἰδὼς ἔ
εὐκλείαν ἔκ' ἔξην, θυμὸν ἔκαμνε πόθω.*

*καὶ μὴ θῆκε σώδηνον. ὃ δ' ἔκ' βιότοιο πεινχῶς
δέξατο πωυρῆς ὄγκον ἀγλωρῆς.*

*Ἢ δὲ τύχη γελῶσα, πρὶς αὖ. καὶ πρὶ κῦπρον
οὐ πὸς οὐτος ἄγων, ἀλλ' ἐμὸς ὄζειν, ἔφη.*

MORVS.

*Pisces dum captat piscator, diuitis illum
Nata uidet, nisi flagrat amore uiri.*

*Deinde uiro nubit. Sic illi ex paupere uita,
Magna superbarum copia uenit opum.*

*Astitit et ridens Fortuna ait, heus Venus haud iam
Mars erat iste tuus, Mars erat iste meus.*

ALITER.

*Mars erat iste meus, Venus inquit, uerba retorquens.
Illico fors eadem, Mars erat iste meus.*

εἰς

*Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τ' τοιαύτης
πραγῶ γῆς.*

*Οὐκ ἐθέλω σε τύχη σε προήγαγε, ἀλλ' ἵνα δεῖξῃ,
ὡς ὅτι ἢ μέγιστ' πάντα κρείττον δάματ'.*

MORVS.

*Non tibi quod faueat, sic te Fortuna leuauit,
Vel de te liqueat, uult sibi quid liceat.*

LVSCINIUS.

*Non fortuna fauens te ad summos uexit honores,
In te sed docuit cuncta licere sibi.*

Παλλὰ δ' ἄ.

*Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἷ δὲ τύχη, μὲ δόπων ἢ τυρώων
ῥίε ἰδίοις ἀλόγως ξέμμασι συρομλίην. (ὕψ)
μᾶλλον ῥίε ἀδίκοισι ξέπη, μισθὸ δὲ δικάως,
ὡς ἐπιδανυμλίην πλὴν ἀλογον δάμαμιν.*

IO. SLEIDANVS.

*Iudicio Fortuna carens mortalibus ægris
Imperat, ac uarie quælibet inna regit.*

*Quinetiam est inimica bonis, ac semper iniquos
Promouet, imperium damnat et ipsa suum.*

LVSCINIUS.

*Lege caret certa fortunæ seua tyrannis,
Mortalesq; suo diripit arbitrio.*

*Stulta bonos uexans odio, felicia præstat
Immeritis, pateant quo fera regna suis.*

Παλλὰ δ' ἄ.

Παυτιόμ' ὅστι τύχης μερόπων βίος, οἷκ' ἔξ' ἀλάτῃς

πλάστου, καὶ πένιες μεσότη ζεμισόμην
 ἢ τοὺς Μ κατὰ γὰρ, πάλιν σφαιρῆσ' ὀρ' αἰεταί.
 τοὺς δ' αὖτ' ἴψ' νεφελῶν, εἰς αἰδ' ἰω κατὰ γὰρ.

Incerti interpretis.

Sola hominum uitam princeps Fortuna gubernat,
 Inter diuitias pauperiemq; locans.
 Quos prius euertit, rursum sublime uoluntat.
 Hos leuat ad nubes, hos ad auera trahit.

IO. SLEIDANVS.

Ludit in humanis rebus Fortuna, et ab omni
 Parte repentinus nascitur usq; dolor.
 Euehit hæc rursum, misere quos presserat ante,
 Præcipitatq; solo, quos modo ad astra tulit.

LVSCINI VS.

Ludus Fortuæ uita est miserabilis, errans
 Inter opes, tristem pressaq; pauperiem.
 Voluitur inq; rota, penitus conscendere nubes,
 Extemplo infernos iussa subire lares.

Τὸ αὐτὸ.

Εὐγε λέγωρ, τ' κ' αὖτ' ὄρ' ἔφεκ θεῶν εὐγε μλύωνδρε
 ὡς ἀνὴρ μδσῶν, ἢ χαρίτων τρῶε μθ.
 πλάστου τῶ σφδδρα μδμνηθέντ' ἄμενον
 πρόωτεσ' ὀρ' εὐκαίρω, εὐρε' ἔ τ' αὐτὸ ματορ.

LVSCINI VS.

Euge tibi deus est Occasio pulchra Menander,
 Et Musæ et Charites hoc docuere tuæ.

Sæpe

Sæpe equidem casus multo maiora dedit, quam
 Infelix animo sinxerat ingenium.

CORNARIVS.

Rite deus docto est Occasio dicta Menandro.
 Sic Musæ et Charites hunc docuere bonæ.
 Sæpe dedit quedam, nam Occasio sponte, benigne,
 Quæ nulla efficere aut cura, labor'ue queat.

Αδ κληρ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δάωατ, κ' ἄρ' ἢ πρῶδ' ὄρα.
 τοὺς μικροὺς ἀνάγα, τοὺς μεγάλους κατὰ γὰρ.
 ἢ σδ' πλὴν ὄφρ' αὐ, καὶ τὸν τῦφορ κατὰ παύσα,
 κ' ἄρ' πταμὸς χρυσὸν νάματ' ἄ σοι πρῶε χη. (σας
 οὐ θρῦορ, οὐ μαλάχλω ἀνεμος πτε, τὰς ὃ μετ'
 ἢ δρῦας, ἢ πλάτ' αὖτε, οἶδε χαμαὶ κατὰ γὰρ.

IO. SLEIDANVS.

Multa potest Fortuna, uel insperata, potenteis
 Deijcit, ac tenuis subuehit illa uiros.
 Illa supercilium tibi protinus auferet, et si
 Aurifero mædeat flumine tota domus.
 Ventus enim malua, limosaq; abstinet ulua,
 Sed ueteres ornos exagitare solet.

Εἰς ὑπεροίαν.

παλλασδ'.

Ἄρ' μνήμης ἀνθρῶπε λάβης ὀ πατῆς σε τί πρῶρ
 ἔπαρερ, π' αὖτ' ὄρ' ἢ μεγαλοφροσῶνα.

ἀλλ' ὁ πλάττω σοι τύφον ὄνειρώσωμ ἐλέφουσεμ,
 ἀθάνατόμσε λέγων, ἢ φυτὸν οὐρανίον.
 ἐκ πλάττ' γέγονας, τί φρονεῖς μέγας, ἢ οὕτως
 εἴπ' ἄρ' ἕκαστομῶν πλάσμα ἀ σεμνοτέρω.
 εἰ ὁ λόγος ζητεῖς τ' ἀλκθινόν, ἢ ἀκολάστ
 λαγνείας γέγονας, ἢ μιχαῖς ἔραϊδ' ὄ.

MORVS.

Heus homo si memor es, quid te dum gigneret, egit
 Tum pater, ex animo iam tumor ille cadet.

At Plato te fastu dum somniat, inflat inani,
 Aeternumq; uocat semen ἔσ' æthereum.

Factus es ecce luto, quid suspicis alta? sed istud
 Plasmate qui te ornat, nobiliore feret.

Quin si uera uoles audire, libidine sæda
 Natus es è coitu, guttula ἔσ' è misera.

C. VRS. VELIVS.

Quid pater egit, homo, quum te tuus ederet olim
 Si recolas, tumida mente ferere minus.

Sed Plato te fastu complet, dum coelitus ortum
 Somniat, æthereæ stirpis ἔσ' esse genus.

Nate luto nam quid turges? sic plasmate dicet
 Si quis honestatum nobiliore uelit.

Quin si uera petis, te flagitiosa libido
 Seuit, ἔσ' è spurco uita liquore tua est.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ. Τῶ αὐτῷ.

Ὁ φθόνος οἶκ' ἕρμ' ἢ πίνδαρ' ὅρ' ὅστιρ' ἀμείνωμ.
 οἶ βα

οἶ βασικαυνομῆνοι, λαμπερὸν ἔχουσι βίον.
 τοῖς δὲ λίον ἀπ' ἔχεις, οἷοί τε ὀμῆ. ἀλλ' ἄγε εἶλω
 μήτ' ἄγαρ εὐδαίμων, μήτ' ἔλεεινὸς ἐγώ.
 ἢ μισότης ἔσ' ἄριστον, ἐπεὶ τὰ μ' ἄκρα πέφυκα
 κινδύους ἐπάγαμ, ἔχαια δ' ὕβριρ' ἔχα.

MORVS.

Inuidia est peior miseratio, Pindarus inquit.

Felici inuidiam splendida uita facit.

At nimium miseros, miseramur, Pindarus inquit.

Hei nimium felix, nec miserandus ego.

Scilicet extremis longe mediocria præstant.

Infima calcantur, summa repente ruunt.

ERASMVS.

Peior liuore est miseratio, Pindarus inquit,

Nam sunt felices quos petit inuidia.

Horum nos contra miseret, quorum aspera fors est.

At mihi donari non cupio alterutrum,

Vt nimium felix, uel sim miserabilis ulli,

Nam præstat cunctis rebus adesse modum.

Quandoquidem celse uicina pericula sorti,

Imaq; deprimitur non toleranda ferens.

ΑΔΗΛΟΡ.

Ὁ φθόνος ὅστι κἀριστον, ἔχαι δὲ ἡ καλὸν ἐν αὐτῷ,

τῆκε ἔσ' φθονδῶν ὀμμάτα ἢ κερὰ δ' ἴλω.

IOAN. SOTER.

Pessima res liuor, solamen quoddam habet in se,

Luidus enim exagitat lumina corq; simul.

L V S C I N I V S .

Invidia quum sit nil peius, habet tamen in se

Hæc bona, tabe oculos, atraq; corda ferit.

Αἰσίων ἢ ἐρμιόδωρος.

Προμύνα κάλλιε γανυμήδεε ἔϊπέ πρὸ ἥρκος,

θυμοβόρος ζάλευ κενύβορ' ἔχουρα νόω,

ἄρσερ πῶς ἔτικε τροία Διί, τοι γ' ἔγω πῶς

πέμψω ἐπὶ τροίαν πῆμα φέροντα Πάριον.

ἦξει δ' Ἰλιάδ' αἶε οὐκ αἰετὸς ἀλλ' ἐπὶ θοίνας

γῦπερ, ὅταρ δ' αἰετὸς σκύλα φέρωσι πόνωρ.

C O R N A R I V S .

Iiaci pueri forma Saturnia coniunx

Offensa, & stimulis exagitata malis.

Ignem Troia Ioui peperit, sed rursus ego ignem

Immittam dixit, quam mala magna Parin.

Non Aquila adueniet, rapiet tua prandia uultur

Multus, quum Danais tu spolia ampla dabis.

Αδκλον.

Ο φθόν' αὐτὸς ἑαυτ' ἑοῖς βελέεσι δαμάζει.

S O T E R .

Luidus ipse domat proprio se uindice telo.

ΕΙΣ ΦΥΛΑΡΓΥΡΟΥΣ.

Πλάτωνος, οἱ δὲ, Αὐτὸς ἑαυτ' ἑοῖς. (ζωῶρ)

Χρυσὸν ἀνήρ, ὃ μ' εὐρερ, ὃ δ' ὤλεσερ, ὦρ ὃ μ' εὐρ

ζήφερ, ὃ δ' οὐχ εὐζωῶρ, χρυσὸν ἔδωκε βροχόν.

ΣΤΑ

Στατυλλίε φλάκκος.

(σὸρ

Χρυσὸν ἀνήρ εὐζωῶρ, ἔλιπε βροχόν. αὐτὰρ ὃ χρυσὸν

ὄρ λιπερ οὐχ εὐζωῶρ, ἦ φερὸν εὐρε βροχόν.

L A E R . I N T E R P .

Deposuit laqueos, aurum uir nactus, at aurum

Non nactus, laqueis tristitia colla ligat.

B E N T I N V S .

Aurum qui reperit laqueum abijcit, alter amisso

Auro, collo aptat quem reperit laqueum.

A V S O N I V S .

Qui laqueum collo nectebat, reperit aurum,

Theauriq; loco deposuit laqueum.

Atqui condiderat, postquam non reperit aurum,

Aptauit collo quem reperit laqueum.

I D E M .

Thesauro inuento, qui limina mortis inibat,

Liquit ouans laqueum quo periturus erat.

At qui, quod terræ abdiderat non reperit aurum,

Quem laqueum inuenit nexuit, & perijt.

Αδκλον.

(σὸρ

ἔρεπε δ' ἀναζόμενος πλὴν σῆρ φρένα, τοῖς ἢ δ' ἀνα

κάλλιπε πλὴν φήφορ δ' ἀκτύλι καμψοδάωφ.

L V S C I N I V S .

Uive diu felix cui creditor æs dedit amplum,

Anulum inexplicitum quo crucietur habet.

Κ 2

Accipe tu letus tradit cui creditor aurum,
Per digitos numeros linquito perq; notas.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ.

Αδελου.

Θησαυρος μεγας ες αγαθος ειλος ηλιοδωρε,
Τω η ηρησσαι τωτηρ ωπλισα μλω.

IO. SLEIDANVS.

Si quis amicitiae legum perdoctus, amicum
Deligat, haud paruum reperit ille bonum.

LVSCINIVS.

Ingens thesaurus bonus est & dulcis amicus,
Si quis seruare hunc Heliodore sciat.

Αδελου.

Τησιος ειμι ειλω η η ειλου, ως ειλου οιδω.
Τους δε κακουε, διολεσ παντας απσεφομα.
ουδενα θωπευω προς υποκρισιρ, ουε δ' αρα υμω,
τδτες δε αρχυε μεχρι τελου αγαπω.

IO. SLEIDANVS.

Ipsē ego, qui fidum noui tractare sodalem,
Ne qua commaculer parte, repello malos.

In speciem nulli palpor, sed quisquis amatur
Vel semel, ad cineres hic mihi amicus erit.

Αδελου.

Μη ητε τον ηρεοντα ηρειε ειλου, αλλου ερευνε,
Δελωρ ανθρωπω ημασι πεθο μλω.

Commutes nolim presentem sanus amicum
Ignoto, id suadet garrula turba malum.

Αδελου.

(ηλλοε)

ηραγμα η εωδ' ο ειλου πανυ δυσκολου, εισι η
η η εωδου οι παντες, μεχρι προσηγοριαε.

LVSCINIVS.

Difficilis res est inuentu uerus amicus,
Nec durant primus quos tibi sermo parat.

CORNARIUS.

Sunt multi, quamuis rara est res uerus amicus,
Prompti si alloquium, consilium ue petas

Αδελου.

κιοω μη Διονυσοε αγαλλετη, αγιδι η ζευε,
οι ναεταυ ξεινοιε, η δε ωολιε ναεταυε.

LVSCINIVS.

Bacchus iners hedera, Saturnius ægide gaudet,
Ciuiibus urbs, ciues hospitibusq; fauent.

CORNARIUS.

Bacchus amat hederas, & Iupiter ægide gaudet,
Hospitibus ciues, ciuiibus urbs fruitur.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Ειε Εμπεδοκλω.

ηδη γαε ητε γω ηρω μλω κδρος τε, κορη τε,
θαμνοε τ, οωνος τε, η η δε αλοε εμπυροε ιχθυε.

BENTINVS

Nam, memini, fueram quondam puer, atq; puella.

Plantag. Ἐπιγίτις piscis, pernixq; uolucris.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὀΐλοι, οἱ μέγα ἄστυ ἢ Ξανθὸς ἀκρᾶ γανθός,
 καὶ ἄν' ἀκρὰ πόλις, ἀγαθὴν μελεδήμονες ἔργων
 χαίρει. ἐγὼ δ' ἴμιρ θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητῶς,
 πωλεῖμαι μετὰ πᾶσι τελευτῶν ὄσφ' ἔοικε,
 ταινίαις τὲ πρὶς ἐπὶ οὐρανῶν, θάλασσάς τε.

LAERTIUS ADDIT.

Τοῖσιν ἅμ' εὐτ' ἄρ' ἴκωμαι ἐς ἄστυα πηλεθῶντα
 ἀνδράσιμ' ἢ δὲ γαυαξίσειζομαι οἱ δ' ἅμ' ἔπειθ'
 μύριοι, ἴξ' ἐξ ἑοῦ περὶ πικρὸς κέρδ' ἀταρπῆς,
 ἢ μὲν μαντοσώων κερημυλῶν, οἱ δὲ ἴνδ' ὄσωρ
 πωλοῖσιν ἐπύθοντο κλυεῖν εὐσικέα βάζιρ.

BENTINVS.

Vrbem qui flauit ad ripas Acragantis amici
 Incolitis magnam, res ἔ curatis honestas
 Saluete. Immortalis ego conuersor apud uos
 Vt par est, deus, tali me dignor honore,
 Formosis uinctus uittis, roseisq; corollis.
 Queis quando egregias ueniam comitatus ad urbes.
 Mulieribus maribusq; colar, comitesq; sequentur
 Innumeri, ad lucrum quos ardens semita ducit,
 Quiq; prophetiam exercent, qui discere morbi
 Omnigeni curam cupiunt artesq; salubres.

Αἴφ' ἰθὺς

Αἴφ' ἰθὺς γὰρ ἔπα' σοφῶν.

Ἐπ' ἄσοφ' ἔρεω κατ' ἔπερ ὁλόιρ, οὐνομα, φωνῶν.
 μέτρον μὲν κλειόβουλος ὁ λινδίου εἰπερ ἄριστον.
 Χίλων δ' ἔν' κοίλῃ λακεδαίμονι, γυνῶνι σεαυτῶν.
 ὅς δὲ κέρηθον ἔνευε, χόλ' κρατέειρ πρὶς ἀνδρῶν.
 Πιττακὸς, οὐδὲρ ἄγαρ, ὅς ἔλω γγύος ἐκ μιτυλώνης
 τέρεμα δ' ὄσφ' ἰσίοιοι, Σόλων περ ἄε ἐν ἀθίωνας.
 Ἦν δὲ πλέονας καύει, ἦ βίαις ἀπέφηνε πρηνεύς,
 ἔγγυλ' φεύγαρ ἦ, θαλίης μιλῆσι κῦδ' α.

GEORG. HERMONYMVS.

Verba loquor septem sapientum, nomen, ἔ urbem.
 Cerne Solon uitæ finem, sacris in Athenis.
 Inq; caua Chilon temet Lacedæmone nosce.
 Optima mensura est, Cleobulus Lindius inquit.
 Turba, Bias Priene satus, canit, ampla malorum.
 Nil nimis, est genitus qui Pittacus ex Mitylene.
 Et Periander agens, iræ moderare, Corinthi.
 Miletoq; Thales ortus, uadimonia linque.

HERM. A NOVA AQUILA CO.

Nomina, dicta, urbes, septem canimus sapientum.
 (Optima mensura est,) Cleobolus Lindius inquit.
 Pittacus est (ne quid nimis) effatur Mitylenis.
 (Te cognosce ipsum) Lacedæmonis incola Chilon.
 Quiq; Corinthius est (iram rege) ait Periander.
 Atticus hinc Solon (uitæ, inquit respice finem.)
 (Non spondere) Thales Milesius utile censet.

(Plena malorum cuncta) Bias canit urbe Priene.

Εἰς Ἡρακλῆτον.

Μητὰ χυρὸς Ἡρακλείτῳ ἐπ' ὀμφαλῶρ εἴλυε βίβλον
τοῦ φροῖς, μάλα τοι δ' ὄσθατος ἄξαπιτός.
ὄσφρη, κ' ἰσκόρος ὄσθ' ἀλάμπειτον ἢ ῥ' ὄσέ μύσνης
εἰ γὰ γὰ γη, φανερὸ λαμπρότερον ἡελίος.

LAERTII INTERP.

Noli Heraclitum rapido percurrere passu,

Est uia difficilis, luce papyrus eget.

In sua si doctus reduxerit atria uates,

Cuncta uidebuntur lucidiora die.

CORNARIUS.

Nec tu Heracliti celer excussisse libellos

Possis, inuia sunt plurima, plura latent.

Sunt tenebrae, tetra & docto caligo magistro

Indiga, splendent quo duce Sole magis.

Εἰς Πυθαγόρα.

Ἡνίκα πυθαγόρης δ' ἦν κλειε εὐρατ' ἰσάμμα,

κ' εἴν, ἐφ' ὅτῳ κλεινὴ ἦ γαγε βουβούσιλω.

δ' ἠ τότε μιν συφελίζο μλίς σκύλακ' ἠρίοντα.

φαισίρ ἐπικίττειν, κ' ἠ τότε φάσ' ἦρε,

πᾶσσαι, μὴ δ' ἔραπιζ', ἐπ' ἠ εἰλὸς ἀνέρος ὄσθ'

ψυχῆ, πλὴν ἔγνωρ, φθεγξαμλίης αἴτωρ.

BENTINVS.

Pythagoras quondam dijs fecit nobile sacrum,

Inuenta est illi litera quod celebris.

Qui

Qui catulum duro miseratus uerberare casum,

Quum, ut fama est, olim præterisset, ait:

Desine, ne miserum cadas, nam charus amici

Est animus, quod uox indicat ipsa mihi.

Εἰς Φιλῶστοργίαν.

Αἰκλῶρ.

Εκ πυρὸς ἰλιακῶ, δ' ὄσθ' ἄτωρ μέσσορ ἦε πασερ ἦε γῶς

ἀνείας, ὄσθ' ἰορ πᾶσι δ' ἰσάρος πᾶτέρας.

ἔκλαγε δ' ἄρ γείοις μὴ ψάυετε, μικρὸν ἔε ἄρ κ'

κέρδος ὁ γηραλέος, ὅθ' δ' ἐφ' ἔρον ἂ, μέγα.

MARVLLVS.

Quum ferret medios proles Cytheræa per hostes

Impositi collo languida membra patris,

Parcite, ait, Danaï, leuis est sene gloria rapto.

At non erepto gloria patre leuis.

C. VRS. VELIUS.

Iliaco Aeneas igni per tela, per hostes,

Eripuit, nati pondera sancta, patrem.

Atq; ait hæc Graï, huic parcite, parua duello

Hic, mihi gestanti præda sed ampla pater.

LVSCINIUS.

Iliacæ flamma rapuit per tela, per hostes,

Troius Aeneas pignora sacra, patrem.

Parcite Graiugenum turmæ, inquit, præda senilis

Quam porto, nati non lucra uestra inuat.

CORNARIUS.

Flamma uolans totam Troiæ succenderat urbem,

K 5

Quum pius Aeneas sustulit inde patrem.
Atq; ait Argivus, concedite, parua duelli
Præda senex, sed non parua erit ille mihi.

ΑΛΦΕΪΣ.

Χαίρετ' ἄγε νιφάδεσσιν ὡκυνοῦ μύλων ἰθάξ ὄρνιθες,
τέκνοις εὐνάατος ἀμφέχει πτέρυγας,
μῆσφ' ἀμιρ οὐρανίω κρυός ὤλεσεν. ἦ δ' ἔμηνεν
αἰθέρος οὐρανίω ἀντίπαλον νεφέων.
πρόκνη, κ' ἠδ' ἄρα κατ' αἴθερος αἰδέσθηντε
μητέρες, ὄρνιθων ἔργα διδάσκου μύλων.

ALCIATVS.

Ante diem uernam boreali cana palumbes
Frigore nidificat, præcoqua & oua fouet.
Mollius & pulli ut iaceant, sibi uellicat alas
Quis nuda hyberno deficit ipsa gelu.
Ecquid Colchi pudet, uel te progne improba? mortē
Quum uolucris propriæ prolis amore subit.

ΑΡΧΙΣ.

Οὐ τόσον ἀθάμας ἐπεμήνατο παίδων ἰσχυρῶν,
ὅσον ὁ μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφύονα,
ῥῆλος ἐπὶ μακίης μῆζον κακόμ. εἰ δὲ φονεύσι
μήτηρ, εὖ τί νῦν ὡς ἴσιν ἐτ' ὄβρι τέκνων;

CORNARIVS.

Non Athamas furij tantis tulit ipse Learchum,
Quantis Medea est exagitata odijs.
Militus amore furor grauior, sic improba mater

Si

Si enecat, ah tandem quò fugiet soboles?

IDEM.

Natum Athamas perimit, crudelis & inde putatur.
Medea at quanto est mater iniqua magis?
Aemula sic furia est plus improba, perfida mater
Si occidis, natis quæ extat amica sinus?

ΑΥΤΟΠΑΪΣ ΘΕΤΡΑΛΩΣ.

Παῖδ' ὅς ἀπὸ ψυχλῶν κρύμων, ὑπὲρ ἄκρα μέτωπον
κύψοντος, μοῖραν νηπιάχοις ἀφοβον.
μήτηρ ῥ' ὄπιθεν μαζῶν μετέβη νόημα.
δὲ δὲ τέκνω ζωὴν ἐγνεχάριστο γάλα.

CORNARIVS.

A tegulis summis terram prospectat ut infans,
Fatale hoc pueris quod solet esse malum.
Huic mammas monstrans mater retraxit, ut esset
Saluus, sic uitam à lacte bis ille capit.

LVSCINI VS.

Infans præcipiti casu periturus ab alto,
Visis maternis uertitur uberibus.
Fata uide miranda dei, bis reddere uitam
Altrici mater prouida lacte potest.

ΑΡΧΙΣ.

Αἴαν' ὄλλω, νήσους τε δι' ἡπείρου σὺ χελιδῶν.
μηδείης ῥεσπῆσιν ὡκυνοῦ νεοσοτροφῆς.
ἔλπη δ' ὄρεταλίχων ὡσίω σέο πλώδε φυλάξαι
κολχίδος, κηδ' ἰδίω φειδωμύλων τεκνέωμ.

MARVLLVS.

Quid uaga tot terras urbescq; emensa uolucris,

Colehdos in saeuo nidificas gremio?

Pignoribusq; tuis credis malefana fidelem,

Ipsa suos partus quae lanauit atrox?

Ni foetus exosa tuos Pandione nata,

Phasiaca quaeris perdere saeuitia.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ.

Λακτικῶς.

Ἡ βραδύτης βραλή, μέγ' ἀμείνον. ἢ δὲ ταχῆα,

αἰερέφελοκομλίω πλὴν μετάνοιαρ ἔχει.

IO. SLEIDANVS.

Sit mora consilij. Nam si moderamine tractes,

Profunt, ut stulte praecipitata nocent.

LVSCINIVS.

Sanius efficiet mora consilium, properantes

Poenitet, haec stultos praemia digna manent.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ.

Μυμνέμευ.

Τὴν σαυτ' φρένα τέρεπε, δυσκλιγέωρ δὲ πλιτῶ

ἄλλ' ὅτις σε κακῶς, ἄλλος ἀμείνον ἐρεῖ.

MORVS.

Tu teipsum oblectes, et uulgi uerba loquacis.

Sperne, bene hic de te dicet, et ille male.

Παλλασδῶ.

Εἰ τὸ μέλαρ δάωται αἴψα, μερίμνα, ἢ μελίτω σοι

εἰ δὲ

εἰ δὲ μέλαρ πρὸς δάμοι, σοὶ τί μέλαρ;
οὔτε μριμνήσεις δίχα δάμονος, οὔτ' ἀμελήσεις,
ἀλλ' ἴνα σοὶ τί μέλαρ, δάμοι τὸ το μέλαρ.

CORNARIVS.

Si quid cura potest, ut cures cuncta monemus,

Nec cures pro te numine sollicito.

Sed neq; tu curare queas sine numine, nanq;

Quod cures, quod non, cura erit ista deo.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ.

Πλάτων.

Αἰὼρ πάντα φέρει, δολιχῆς χρόνος οἱ δὲρ ἀμείβετα

οὔνομα, ἢ μορφῆρ, καὶ φύσιρ, ἢ δὲ τύχλω.

LVSCINIVS.

Omnia fert aetas, quid enim non deterat auum?

Fortunam, faciem, nomen et ingenium.

CORNARIVS.

Omnia fert aetas, fortunaq; formaq; nomen,

Ingenij et dotes quam subito intereunt.

IO. SLEIDANVS.

Omnia fert aetas, mutant quoq; secula nomen,

Et genus, et formam, diuitiasq; simul.

Αδκλωρ.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε, πρὸς ἀμείβετα ταχὺ πάντα

ἐρ θέρος, ἃ ἐρίφω τρηχῶ ἔθηκε τράγορ.

LVSCINIVS.

Horis perge frui labentibus, en breuis aetas,

Ex

Ex hocdo rigidum perficit una caprum.

PO. SLEIDANVS.

Aestas una potest hocdum mutare tenellum

Hircus ut existat. Gaudia carpe puer.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ. Αθολορ.

Εξ ὥρα μὸχοιρῖ κανώτατῃ αἰ ᾗ μετ' αὐτὰρ,
 ἤραμασσι δαννύμυλαι, ἤθι λέγῃσι βροτοῖς.

VOLATERRANVS.

Sex horæ tantum rebus tribuuntur agendis,

Viueq; post illas, littera Zetha monet.

ALCIATVS.

In sextam labor usq; horam, nam quæ inde notantur

Litterulis uite commoda habere iubent.

LVSCINIVS.

In sex procedat labor horas, septima lucis

Graios Zethi monet, iuuere post genio.

ΣΧΟΛΙΟΝ.

Φησι, δ' εἰ μέχρι τ' ἐκτῆς ὥρας τ' ἡμέρας ἐργά-
 ζεσθῃ, μετὰ δὲ ταυτῶν, ἐπ' ἀριστορ ἐρχεσθῃ. τωτο
 δ' ἐφησι δηλοῦν ἢ δ' ὥρολόγιον. τὰ γὰρ μετὰ
 πλὴν ἐκτῶ σκημαῖα, τὰ τέσι δ' τ' ἐστ' ὀμνη, δ' Z, ἢ
 ρθῖ ὀδ' γόνη τ' H, ἢ τ' ἐννάτης δ' Θ, ἢ ἢ τ' δεκά-
 της δ' I, ἢ I συλλαβὰς σαυαπρόμυλα, ZHΘI δ' εἰ
 δ' ὡσιρ ἀναγινώσκῃ, τὰ τέσι προῖε πετῃ φάγε,
 ἢ αὖ ζῶ' ἐχῃε.

FINIS EORVM QVAE EX
 LIBRO PRIMO.

GRAMMATVM GRAE

CORVM.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Λακίλλισ.

Ηκοσέτῃρ σωθέντορ ὀδ' ὡσέθ' εἰε

τὰ παῖσῃα (ὀ κύωρ.

ἔγνω πλὴν μορφῃρ ἀργὸρ ἰδῶρ

ἀλλὰ σὺ πικυῖε Στρατοφῶρ

ἐπὶ τῆσῃαρ ὥρας,

ὀ κύσιρ ἀγνωσθῃ, τῇ δὲ πόλῃ γέγονα.

ἢ ἢ ἐθέληε δὲ πρόσωπρ ἰδῆρ ἐεσοπῃρα σαυτ',

ὀκ εἰ μὴ Στρατοφῶρ αὐτῶρ ἐρῆε ὀμόθε.

MORVS.

Dux Ithacus, patria bis denos absuit annos,

Quum redijt, celeri cognitus usq; cani est.

Te pugil ὀ Stratophon, certantem quattuor horas,

Et canis ὀ populus dedidicere simul.

Quin etiam speculum de te si consulis ipse,

Iuratus Stratophon, te Stratophonta neges.

C. VRS. VELIVS.

Iam Laertiadæ bis post duo lustra reuerse

In patriam segnis nouerat ora canis.

At tu luctatus Stratophon uix quattuor horis,

Non canibus, sed nec nosceris à populo.

Si tamen ipse tuos speculo uis cernere uultus,

Iuratus dices, non ego sum Stratophon.

Αθηλον.

Ἐν ἐσίδῃς κεφαλῆν μαδ' ἀρ' ἢ, κὴ σέβνα, κὴ ὠμ' ἔσθ
 μηδ' ἐμ' ἐρωτῆσῃς, μωρὸν ὄρε φελακρὸν.

CORNARIVS.

*Si caput hoc nudum uideas, pectusq̄, humerosq̄;
 Ne queras, stultum cernis enim phalacrum.*

ΕΙΣ ΑΡΡΑΓΑΣ.

Αὐτομέδοντες.

Δέξαι ποῖθε δ' εἶπνον, ὃ σοι φέρω, ἢν ἴε ἐάσῃ,
 δέξομαι. εἴτα φοβῆ ἢ ἢ σὺ γε λητοῖδης;
 οὐδένα τῷ ἄλλω, πλὴν Ἀρξίου, οὐτρε ἔχει γὰρ
 ἄρ παρθε ἰκτίνος χεῖρα κραταοτέρω.
 ἀκνίως βωμοῖο νεωκόρου, ἢν τελέσῃ δέ
 πλὴν πμπήν, ἄρα εἰ ἄπαυτα πάλιν.
 εἴ Διὸς ἀμεροσίη πρὸς χάριε, εἴε δ' ἄρ ὕμνῳ
 ἡμῶν, εἴ λιμὸς κὴ θεὸς ἠοδ' ἀνετο.

CORNARIVS.

*Hanc tibi Phœbe pater cœnam offero: suscipiam si
 Non prohibet quisquã. Tu hoc quoq; diuè times ?
 Non timeo quenquã, tantum non Arrius adsit,
 Omnia mihi uinis corripit hic digitis.
 Hic præfes semper sacram insipidam facit arã,
 Hostia quum adducta est, cuncta iterum ille rapit.
 Est Iouis ambrosia hinc gratus cibus, unus ego essen
 Si uestrum, fame iam perditus ipse forem.*

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΑΣΕΛΓΕΙΣ.

Αθηλον.

Ἀνέρας ἦρνήσαντο, ἢ ἢ οὐκ ἐγγύοντο γυναικῶν
 οὐτ' ἀνδρες γεγάσιν, ἐπεὶ πάθομ' ἔργα γυναικῶν
 οὐδὲ γυναικῶν ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχ' ἀνδρῶν
 ἀνέρες εἰσὶ γυναικῶν, κὴ ἀνδρῶν εἰσὶ γυναικῶν.

ALCIATVS.

*Neutrius est sexus uir mollis, scemina non est,
 Ut qui habeat rigidum mascula membra uirum
 Nec uir qui patitur muliebria, fare quis ergo est?
 Inter scorta uir est, inq; uiris mulier.*

Λακκιανός.

(μῆ)

Τὸν Φιλόπαιδα κράυπτον, ἀκῶτε θαυμάξῃ
 καινὸν ἄπα γέλω, πλὴν μεγάλα νεμέσειε.
 τὸν Φιλόπαιδα κράυπτον ἀνέρο μερ' ἄλλο γένος.
 τῷ ἔπερο ζήλω, ἢ λπῖ (εἰ τ' ἄρ ἐγώ, (μῆ)
 ἢ λπῖ (εἰ τ' ἄρ ἐγώ, μανήσομαι, εἴ λυκοε εἶναι
 πᾶσι λέγωμ, ἐφάνη δ' ἔσπεπνε ἐξίφθ.

CORNARIVS.

*Qui blãdus pueris, placet hoc ne audire? Cratippus,
 Res noua quam dicã, digna sed est Nemesi.
 Qui blandus pueris, inuenimus ecce Cratippum
 Mutantem genus, an spes fuit illa mihi ?
 Me'ne Cratippe putas sperasse hoc ? quum lupus esse
 Credaris cunctis, dispeream, hocãdus eras.*

L 2

Αδελφον.

Εἰς τὴν πάντας, ὑπὸ σκοπῶν εἶπερ ἐπελθῶν.
 πᾶς δ' ἄναξ πᾶσι, ἢ μόνος εὐδορ' ἔχει.

ALCIATVS.

*Adueniens populo pacem dat Episcopus. Ecquid
 Dat populo, clausam quam tenet ipse domi?*

Αδελφον.

Ἀρ μετ' Ἀλεξάνδρου εἰς Ἀνδρόχειαρ ἀπέλθεις,
 καὶ μετὰ τῶν συρίων ἰταλίνε ἐπιθῆεις,
 τῶν δ' ἄναξ οὐδέ τις σε γαμήσει. τῶν γὰρ αἰεὶ
 οἰομένη, πᾶσι εἰς πόλιν ἕκ πᾶσι εὖ.

CORNARIVS.

*Aegyptus tibi uisa fuit, fuit Antiochia,
 Inde Palestinam, post petis Italiam.
 Vxorem speras opulentam, quum tibi dicant
 Omnes, hic urbem transit ad inde aliam.*

Εἰς Ἀστρολογίαν.

Λακίλλιν.

(ρωμ)

τῶν πᾶσι μετ' ἀδελφῶν οἱ ἀστρολόγοι μακρογῶν
 πάντες ἐμαντεύουσι, ὡς ἀφ' εὐδ' ὁμοίως.
 ἀλλ' ἔξ μοκλίδης, αὐτ' ἄναξ εἶπε πρόμοισιν,
 εἶπε δ' ὅτ' αὐτῶν ἔσω νεκρῶν ἐκοπόμεθα.

MORVS.

*Sepe patri frater quod debuit esse superstes,
 Hoc uelut uno omnes astrologi ore canunt.
 Ast Hermoclidus obiturum prae patre solus*

Dixit.

Dixit, sed dixit postquam obiisse uidet.

IO. SLEIDANVS.

*Vitalem fore dixerunt bis terq; rogati
 Astrologi fratrem sollicitante patre.
 Vnus at Hermoclidus annos numerauerat illi
 Paucos, quum rapuit mors properata uirum.*

LVSCINIVS.

*Ore patri uates simul uno forte canebant
 Vita meo fratri quam mihi maior erit.
 Contra Hermoclidus ait, illius esto superstes,
 Tum mihi, fraternam ut funera plango domi.*

τῶν αὐτῶν.

Πρὸς τὸ μάντιν ὄλυμπας ὀνήσιμος ἠλθερὸ πύκνης
 εἰ μέλλει γνησῶν βολόμηνος προμαθεῖν.
 κακῆνος ναὶ φησιν, ἔαρ ἦδη κατ' αὐτοῦ.
 ἄρ δ' εἰ γε πικρὸς εἴς, ὡς οὐθετ' εἰσε κρούει.

MORVS.

*Nesimus ecce pugil uatem consultat Olympum,
 An uentura sibi sera senecta foret.
 Fors rude donatus uiues ait ille, minatur
 Certanti gelidus sed tibi falce deus.*

Λακίλλιν.

(σιε)

Πρὸς τὸ μάντιν ὄλυμπας, ὀνήσιμος ἠλθερὸ πύκνης
 καὶ πένταθλος ὕλας, καὶ σαδίου μενεκλίδης,
 τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τ' ἀγῶνα θέλοντες
 γυῶνα. κακῆνος τοῖς ἐξ οἷς κινδύων.

L 3

πάντες ἔφη νικᾶτε, μόνου μίλλε σε πρῶτον ἔλθῃ,
ἢ σε κατὰ σφῆρα, ἢ σε πρῶτον ἔρχασθαι.

AVSONIVS.

Doctus Hylas cestu, Phegeus catus arte palaestra,
Clarus Olympiacis ast Lycus in stadijs,

An possent omnes uenturo uincere agone,
Hammonem Libyæ consulere deum.

Sed deus ut sapiens, dabitur uictoria uobis
Indubitata quidem, si caueatis, ait,

Ne quis Hylam cestu, ne quis certamine luctæ
Phegea, ne cursu te Lyce pratereat.

CORNARIVS.

Pugil Onesimus accessit consultum ad Olympum
Pentathlosq; et Hylas, cursor et hic Meneclæ.

Percunctaturi certando an uincere possent,
Qui sacra consuluit, deinde ea dicta dedit.

Omnes uinctis nisi praeueniaris ab ictu,
Aut quis te euertat, te ue pedes praeceat,

Παλλὰ δ' ἄ.

Ἐἰ πὲρ πόθεν σὺ μέγας κόσμος, ἢ πείρατα γαίης
ὅζ' ὀλίγη γαίης σῶμα φέρω ὀλίγῳ;
σαυτ' ἀριθμῶσιν πρότερον, ἢ γινῶθι σαυτῶν,
ἢ γὰρ τότ' ἀριθμῆσαι γαῖαν ἀπαρσεύω.
εἰ δ' ὀλίγῳ πῶλον τῆσ' ὀσώματος οὐ κατὰριθμοῖς,
πῶς δάνασαι γυνῶναι τῶν ἀμέγαν τὰ μέγαν

LVSCINIVS.

Vnde age tu caelum metiris, et ultima terræ est
Quum tenue è tenui sit tibi corpus humo.

Te metire prius moneo, et te nosse labora,
Atq; sati hinc orbis discere perge modum.

At mensura luti tenuis quum te fugiat, quæ
Nosse rei innumeræ tu poteris numerum est

C. VRS. VELIVS.

Fare age qui caelum metiris, et ultima terræ,
Quum tibi de modica sit breue corpus humo,

Te prius explores, et nosce: hinc plurima iusta
Sunt loca telluris dinumeranda tibi.

Corporis at si non glebam metire pusilli,
Quæ potes innumeræ nosse rei numerum est

I O. SLEIDANVS.

Te modica finxit prudens tellure Prometheus,
Et uarie terram diuidis ipse tamen.

Disce tui primum mensuram corporis, et mox
Huc refer ingenium, si placet, usq; tuum.

Nam tua ni certo perspexeris omnia, rerum
Innumeram faciem dinumerare nequis.

ΑΔΙΚΛΟΥ.

Ἀνὰ κρείττερος ἢ δὲ τὰ σφαιρῶν καὶ μάλλον ἀρετῶν,
πῶς πλὴν δ' ἰδίῳ οὐκ ἐνόησεν ἄλλοτε.

Ἐἰς ἄλλου γὰρ ἔφη ὅτις ἐν κρείττω γενέσθαι,
ἢ δ' ἰδίῳ μοις, ἢ τοῖς ἰχθύσι μ' ἀμφοτέρω.

L 4

ἐν κητῇ δὲ ἄφωσ ἐν τοῖς τρισί, κὴ γ' ὀχλοῦτις,
 κὴ μωροῦ, μαλακός τ' ὄβρι, κὴ ὀφθαλμῶς.

I O. SLEIDANVS.

Anticrates, docto quamuis præstaret Arato,

Quonam sidere natus erat:

Num Gemini fuerint, Aries, num Piscis uterq;

Qua primum cœpit uiuere luce puer.

Hæc tria iam nato regnabant sidera, mollis

Nanq; fututor erat, stultus, eadæq; simul.

Νικάρης.

Εἰς ῥόδον εἰ πλεῦσοι τις, ὄλυμπικὸν ἦλθεμ ἔρωτ'

τὸν μάντιν, κὴ πῶς πλεῦσε) ἀσφαλῆως.

κὴ μάντις πρῶτον μ' ἔφη κενεὴν ἔχε πλὴν ναῦν,

κὴ μὴ χαμῶν) τὸ δὲ δέξασ ἀνάγασ.

τῶτο γ' ἄρ' ἄρ' οἴης, ἦ ζεας κἀκῆσε, κὴ ὦδε,

ἄρ' μὴ περατῆα ἐν πελάγει σε λάσθῃ.

LVSCINI VS.

Auate explorat quidam, sibi num liceat nunc

Ire Rhodum, tutæ si uideantur aquæ?

At uates primum, uacuum conscendito nauim

Inquit, et irato credito ne pelago.

Hæc mea iussa sequens, ibis tuto atq; redibis,

Immittat sæuas ni tibi prædo manus.

Αδελφον.

Καλλιγόνος ἀγροῖκος, ὅτε πώρονον ἔμβαλε γαίης,

οἴκομ ἀγροφῆνας ἦλθερ ἐς ἀσρολόγος.

ἦτε

ἦτε δὲ ερεῖνων, εἰ δέρος αἴσιον αὐτῶ.

ἔσαι, κὴ σαχίνων ἀφθον) εὐπρεῖν.

ὅς ὃ λαβῶν φησὶ δαῖς, ὑπὲρ πίνακος τε πυκάζων,

δάκτυλά τε γνάμψων, φθέεζατο καλλιγόνος.

εἰπερ ἐρμυρεθῆ δ' ἀρ' ὄριον ὄσασον ἀπόρην,

μὴ δὲ ἂν ὑλάων τ' ἐξετ' ἀνθοσάνων.

μὴ δὲ πᾶρος ἔξῃ πλὴν αὐλάων, μὴ ὃ χαλάξῃ

ἀκροσ ἀρ' ὄριον φθῆ, δ' ἀγματοσ ὄρην μλῶσ,

μὴ δὲ νεβροῖ κίρως) τὰ λήϊα, μὴ δὲ ἂν ἀλλῶ

ἦεσ) ἢ γαίης ὀφ' ἐτ' ἀμπλακίλῶ,

εἰσλόρ σοι δ' ἔθρος μαντινομα, εἰδ' ἀρ' κ' ὀφ' ε,

τοὺς σάχνας, μδνας δεῖδ' ἰθι τὰς ἀκρίδας.

LVSCINI VS.

Calligenes ruris cultor, dum semina terræ

Mandasset, uatem querit Aristophanem,

Et rogat an cœlum prouentu diuite messem

Spondeat, ac frugum foenora magna paret?

Protinus astrologus numeros notat, inq; tabellas

Digerit, hinc palmam flectit ad ora uiri.

Heus ait, irriguus si non plus aut minus æquo

Imbuat imber agros, exulet hinc lolium,

Non ex præcipiti torrens ruat, abdere sulcos,

Spicæq; nec surgens grandine læsa cadat,

Cerui non lacerent segetes, aliud neq; terræ

Aëris aut uitium, si latet, emineat,

Præfagio messem liceat prædicere certo

Vberem, at officiat parua locusta, caue.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ.

Ιβλιωδ.

Ασφαλέως οἴκησον ἐν ἄσει, μή σε κολάσῃ
αἰμαῖα πονημάτων ἠδ' ὀδύνη γέρας.

MORVS.

Grus ne rapiat pygmaeo sanguine gaudens,
Si sapias, media tutus in urbe mane.

LVSCINIVS.

Ne te conficiat pygmaeo sanguine gaudens
Grus, habitans urbes tutior esse potes.

C. VRS. VELIVS.

Tutus in urbe mane, ne te grus bellica rostro,
Pygmaeo gaudens sanguine, confodiat.

IO. SLEIDANVS.

Ne grus pygmaei uictor te sanguine saedet,
Sit tibi in urbe domus, qua bene tutus ages.

ALCIATVS.

Vrbem tuto habita, ne ruri forte repertum
Te Nanum possint dilacerate grus.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ.

Δευκλις.

Τὰς ἑίχας ᾧ νικυλλὰ, ἀγέε βράπτην σε λέγασιν
ἀεὶ σὺ μελαινοτάτας δὲ ἀγοράε εἰς πρῶ.

MORVS.

Tinguis capillos foemina, at qui scis rogas?

Nigri

Nigri suere quum referres è foro.

CORNARIVS.

Inficis O Nicylla comam, quid noris id? inquis,
Vidi quum tu emeress, nigra erat illa foro.

Τῷ αὐτῷ.

Τὰς πλιὰς βάψατο θεμισονόκ τρικόντων,
γίγνετ' ὄζα πίνκε, οὐ νέα, ἀλλὰ ῥέα.

SOTER.

Canos tinxisset postquam ipsa Themistonoë, mox
Non iuuenis facta est, facta sed ipsa Rhea est.

Δεωνίδης.

Γρηῦρ ἔγχεμι φιλίνῳ ὅτ' ἦρ νέος. ἠνίκα πρέσβυς
δωδεκέτηρ, παλίν δ' ὄζιος οὐδέ ηἴτε.

ὣ γ' ἄπαιε δὲ μέμφε τότ' ἀπείρωρ ἐς ἀκαρπα.
νῦν δ' ἐτέροις γήμας, ἀμφοτέρωρ σέρετ'.

ALCIATVS.

Nupsit anum iuueni, uctulo tibi iuncta puella est:
O nimium ex omni tempore inepta Venus.

Aut alijs ducis sterili uel conseris agro,
Coniuge nec frueris, nec frueris sobole.

C. VRS. VELIVS.

Duxit anum iuuenis, bis sex modo nata Philinus
Annos iuncta seni est, commoda neutra Venus.

Orbus enim, sterilem tunc semina iecit in agrum,
Nunc alijs ducta coniuge, utriusq; caret.

L V S C I N I V S .

Duxit anum iuuenis quondam, uetulusq; puellam
 Iam, Veneris dona haud apta Philinus habet
 Nam sterili nunc scuit agro, nūc languet opus, quod
 Destinet hinc alijs uanus ubique labor.

Λ σ κ ι λ λ ι σ .

Ἄδειθαί σε λέγασσι ἥλω χρόνον ἠλιοδώρα,
 ἤϊα μὲ τῶν ἑκατόν μὴ καταλυομένην.
 Πλὴν ἔγνωκα τίνος κριτῆς χάρις, ὃς ὡαλααὸς
 ἔλπιζας πελίας ἐφομένη νεάσσα.

A L C I A T V S .

Tempore te dicunt multo Heliodora lauari
 Centum natam annos et neq; adhuc uictam.
 Cur facis id noui, num quod iuuenescere credis
 Elixata? senex fecerat ut Pelias.

τ ὄ α ὐ τ ὄ .

τὴν κεφαλὴν βάπτεις, δὲ γῆρας οὐ γαρτε βάπτεις,
 οὐδὲ πρῶτα μὲν ἔτι δὲ ἐκταχύνσθεις.
 μὴ τῶν ἄλλων δὲ προσώπων ἀπαμύθη κατὰ πλάττει
 ὡς τε προσώπων, κούχι προσώπων ἔχει.
 οὐδὲν γὰρ πλεονέκτησι τί μάλιναι; οὐ γαρτε φῦκος,
 ἢ μὴ μύθος, περὶ τῶν ἐκάβλω ἐλένλω.

M O R V S .

Sæpe caput tinguis, nunquam tinctura senectam,
 Aut tonsura genis quæ tibi ruga tuis.
 Desine iam faciem stibio perfundere totam,

Ne

Ne persona tibi hæc sit modo, non facies.
 Quum nihil assequeris fūco stibioq; quid amens
 Vis tibi? nunq̄ Hecuben hæc facient, Helenen.

C. VRS. VELI V S .

Inficis ora, dies nunquam tinctura seniles,
 Nunquam rugosas explicitura genas.
 Desine iam stibio faciem depingere totam,
 Ne laruam, haud faciem quis putet esse tuam.
 Nil reliquum, quæ est hæc dementia: nam neq; fūcus,
 Nec cerussa Helenen fecerit ex Hecuba.

C O R N A R I V S .

Ora licet tingas, nunquam tinxisse senectam,
 Nec poteris rugas tollere corporeas.
 Frustra igitur faciem stibio inficis, esse putabit
 Laruam, non ueram plurimum effigiem.
 Nil superest, demens quid tentas reddere fūco,
 Et cerussa? Hecubam non facies Helenam.

I O. S L E I D A N V S .

Tu licet unguento caput illinis, haud tamen unquam
 Corpore pelletur cana senecta tuo.
 Ne uultum mentire nouo medicamine, neue
 Pro facie laruam suscipe uilis anus.
 Proficis hac adeo nil fraude, colorq; paratus
 Non Helenen, Hecube quæ fuit ante, facit.

Ν Ι Κ Ι Σ .

(αὐτὰς

τὴν κεφαλὴν βάπτω τὴν ἀπώλεσε τὰς εἰχὰς

ἢ δ' αὖτις ὦρ' ἴλιον, ὠδ' ἄπας γέροντες.
 Τὸτο βαφειγὲς ἐβόκασε, δ' μηκέτι κερεῖα τέμνειν,
 μήτε κόμην λονκῆν, μήτε μελανορῶνιν.

CORNARIVS.

Dum tingit perdit canos, & glabrior ouo est
 Redditus ipse senex, qui hispidus ante fuit.
 Tinctor ait, tonsor tibi deinde nouacula cesset,
 Hic nec cana tibi, nec tibi nigra coma est.

LVSCINI VS.

Forte senex canos dum uertice tingeret, ouo
 Fit similis, densus qui fuit ante pilis.
 Exclamat tinctor, procul hinc rogo tonsor abesto
 Hic tibi non nigra est, canaue caesaries.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Λακιλλίς.

Ἀρ' ἴψ' ἡραμαμακῆς μνησθῶ μόνον ἡλιοδώρου,
 εὐθύσοιο κίβηρ δ' ὄμμα με δέδειξ.

MORVS.

Quum mihi grammaticus mentem subit Heliodorus,
 Nostra solca cefinos illico lingua timet.

Ἀδηλον.

Οὐδεὶς ἡραμαμακῆς δ' ὠπαταί ἡτε ἄρτος εἶναι,
 ὄργην, κρημλῶν, ἢ χόλον εὐθύς ἔχωρ.

CORNARIVS.

Grammaticus tandem quis sanus & integer extet
 Pertractans iram, & cum furij's choleram.

AVSONI VS.

Felix grammaticus non est, sed nec fuit unquam:
 Nec quisquam est felix nomine grammaticus.
 Sed si quis felix prater fatum extitit unquam,
 Is demum excessit grammaticos canonas.

Λακιλλίς.

Ἐξω παιδεύεις Πάριδι & ἡκανά, ἢ Μενελάου,
 ἔνδορ' ἔχωρ ἡλλοὺς σῆς Ἑλένης Παριδάου.

CORNARI VS.

Ruse docet Paridis facta extra, dein Menelai,
 Ipse domi propriam Marcus habens Helenam.

ALCIATVS.

Extra Helenam, Iliaciq; doces raptum Ganymedis,
 Plurimus est intra Iuppiter atq; Paris.

Παλλαδά.

Οὐ δ' ὠπαμα γαμετῆς, ἢ ἡραμαμακῆς ἀνέχεσθαι
 ἡραμαμακῆς ἀπόρου, ἢ γαμετ' μαχίμου.
 ἀμφοτέρωρ' ἰαπάθη, θάνατος, ἢ μοῖρα τέτυκτο,
 πλὴν οὐρ' ἡραμαμακῆρ, ἢ μόλις δ' ἐξέφυγο.
 οὐ δ' ὠπαμα δ' ἀλόχου ἢ ἀνδρὸς μάχης ἀναχωρῆσαι
 εἰς γαί' χάριτος γ', ἢ νόμος αὐσόνιος.

CORNARI VS.

Non quco grammatices tolerare & coniugis iram,
 Incumbit mihi res utraq; difficilis.

Ex quibus expecto mortes, & tristia fata,
 Ergo à grammatica uix fugitiuus eram.

Litigat ipsa uiro, nunquā Andromache inde carebo?

Charta uetat, uires legis & Ausoniae.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Παλλιδιά.

Πᾶσι γυναιχόλοισι ἐστὶν ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ὄρας,
 πλὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, πλὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

LVSCINIVS.

Omnis quum mala sit mulier, geminas tanten horas
 Illa bonas praestat, mortis & in thalamo.

ALCIATVS.

Est mulier mera bilis, habet duo commoda solum,
 Quum iacet in thalamo, quum iacet in tumulo.

ΕΙΣ ΔΥΣΒΙΔΕΙΣ.

Δσκιλλιά.

Ρύγχος ἔχωρ τοῖσιν Ὀλυμπικῆ, μήτ' ἐπὶ κρηίνῃν
 ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρα πρὸς ἡδοναγέσῃσιν.

ἢ σὺ γὰρ ὡς Νάρκισσος ἰδῶν δ' ἐπρόσωπον ἑαυτοῦ
 τεθνῆξῃ, μισῶν σαυτ' ὡς θανάτῳ. (γέβ)

C. VRS. VELIVS.

Rostro aded quum sis turpi, nec Olympice fontes,
 Nec pete perspicuas ad loca montis aquas.

Nam facie inspecta, ueluti Narcissus, obibis
 Lethifero teipsum praecipitans odio.

LVSCINIVS.

Quum saedet uultum deiformis Olympice nasus,
 Perspicuos fontes, & fuge montis aquas.

Mortem nanq; odio, ueluti Narcissus, obibis

ipse

Ipse tui, turpem si uideas faciem.

ALCIATVS.

Grype caue ad speculum liquidūq; accedere fontem,
 Ne tua conspiciens turpia membra cadas.

Nam ueluti proprio perijt Narcissus amore,
 Fortassis proprio tu moriere odio.

Αδελφον.

Ἡξίε κάσσορος ὄβριπ' ὅταν σκιάπῃ τι, δίνελλα.
 σάλπιξι δ' ἄρ' ἔγγυχι. τῆ δὲ ἔνυχι, δρέπανον.

ἢ πολλοῖσι, ἄγκυρα, κατὰ πᾶσι οὐδ' ἄροτρον.

ἄγκιστρον γαυταίε, ὀφάγοις κρεάγχα.

ναυπηγοῖς, κένδ' ἄλλα, γιοργῶε δ', πρᾶσόνδερον.

τέκτοσιν, ἀξίνη. τοῖς δ' πυλῶσι, κόραξ.

οὕτως ἐν γῆσιν σκεύεσσι κάσσορ τετύχηκε,

ξίνα φέρον πασῶν ἄρ' ἔμλωρ ἐργασίας.

LVSCINIVS.

Castoris est nasus ligo quum fodit, hinc ubi sterit,
 Arguta est tuba, uindemiāt inde mucro.

Naubis ancora erit nasus mihi, uomer & aruis.
 Piscibus est hamus, fuscina carniuoris.

Hinc scalprum lintres cauāt, hinc uiti utile ferrum.
 Ascia tum fabris, cardoq; erit foribus.

Breuius est nactus Castor simul omnia naso
 Commoda, nam confert usibus innumeris.

C. VRS. VELIVS.

Quum fodit, esse solet nasus ligo castoris illi,

MS

Buccina quum fertit, falx ubi uina legit.
 Ancora nauigijs accommoda, uomis aranti,
 Hamus at est nautis, fuscina carniuoris.
 Ligna cauaturis scalprum, culterq; putanti,
 Ascia sed fabris, uncinus est foribus.
 Castoris hinc adeo res est accommoda nasus,
 Quem cunctis habet hic usibus appositum.

ALCIATVS. Imitatio.

Anchora nauigijs, ualido sed aratra serenti,
 Multiuorisq; datur magna creagra cocis.
 Ascia naupegis, et falx messoria nudo
 Frondatori, anceps mucro fabrosq; decet.
 Cuncta sed hæc Grypus potis est præstare, quod illi
 Instrumentum omnis nasus adest operæ.

Θεοδώρου.

Ἐρμωκράτης τ' εἶνός, ἐπεὶ πῶς εἶνα λέγουτες
 Ἐρμωκράτες, μικροῖς μακρὰ χερσίζόμεθα.

C. VRS. VELIUS.

Hermocrates nasi, paruis aptamus iniqui
 Grandia, si nasum dicimus Hermocratis.
 ALCIATVS. Imitatio.
 Grypi (si nescis) nasi, nam dicere nasum
 Si uellem, magnis nomina parua darem.
 Sunt curui, et falci similes, uiliq; canino
 Aut grandi rostro, quale Elephantus habet.
 Utitur his Grypus, tanquam si sacculus essent,

Aptæue

Aptæue portandis mantica sarcinulis.
 Nanq; in eis prorsus gestat hæc omnia, fungos,
 Ozænas, ficos, ulcera, polypodas.

Λεωνίδου.

Ἰχθῶν ὁ γρυπὲς σωσίπολις οὐκ ἀγοράζει,
 προῖκα δ' ἔχει πλῆρη δ' ἄλως εὐβοσίῳ.
 οὐ λίον, οὐ κάλαμρον προσάγων, τῆ εἶνι ἢ προ
 ἄγχι εἶσθαι, σύρει πάντα τὰ νηχόμυα. (Οδρεῖς)

CORNARIUS.

Cur nunquam Grypus pisces emit, ampla domus cui
 Est? dote hic magna perfruitur pelagi.
 Non lina, non calamos adducit, retia saltem
 Alligat ad nasum, hoc adtrahit omne natans.

Τὸ αὐτῶν.

ζῶον γρυπὲς οἶκος καπηλαίω. πλῆρα δ' ἐμόχθει
 ἐκ θυρίδων ῥητῶν ἀντὶ τοῦ πρὸς χαλάσσει.
 ἰκρία συμπίπτει, οὐκ ἔφθανεν, ὅψε δ' ἐπιγνοῦσε.
 πῶς εἶν' ἀνὰ μάχης κλίμανα θεῖε, ἐφυγε.

ALCIATVS. Imitatio.

Vicini ardebant ædes, et ianua flammis
 Obsita, nec misero spes erat ulla fugæ.
 Ergo implorat opem, et Grypo accurrente, fenestra
 Desilit, illius se dedit inq; caput.
 Perq; gradus nasi, ceu scalis uenit ad imum,
 Et uitæ est ardens redditus Vcalegon.

M 2

Ἀμμωνίδος.

Ἀν' ὑπάρξου γυμνήρ' εἰς τὸ πᾶσι βούλοισιν ἔδραξερ,
ἔκτοθεν ἄρ' ἑκλῶν ἠρακλεῖος ἔφυγορ.

MORVS.

*Fugerit ad Parthos, uel ad Herculis usq; columnas
Visa semel, positus uestibus, Antipatra.*

CORNARIVS.

*Si quis apud Parthos nudā Antipatrā mihi monstrat,
Herculeas is me uiderit ad statuas.*

Ἀσκηδίδος.

Ἴδουδ' ἐξ ἑσὸ πηροῦ ἔρχεαι Δημοφενία, εἰ γὰρ ἄλκιθες
ἔβλεπερ, οὐκ ἄρ' ὄλωρ ἦθελερ αὐτὸ βλεπερ.

MORVS.

*Te speculum fallit, speculum nam Gellia uerum
Si semel inspiceres, nunquam iterum inspiceres.*

CORNARIVS.

*Mendaci speculo Demosthenis utitur, at si
Inspiceret uerum, nunquam iterum inspiceret.*

Ἀδελφορ.

Κερκίδος οὐ γὰρ ἴσθαι δ' λογισκός, οὐδὲ μέλα σοῖ
καὶ γὰρ ἄβασκάντως εἶνα τρίπικχυν ἔχαι.

CORNARIVS.

*Non opus est radio textoris, pro hoc tibi nasus,
Nam citra inuidiam, tricubitalis adest.*

Ἀμμωνίδος.

Οὐ δ' ἄναγξ' ἴθι χερσὶ βροκόλος πλὴν εἶν' ἀπ' μύσασιν,
οἷον εἶνός γ' ἔχαι πλὴν χεῖρα μικροτέρων.

οὐδὲ

οὐδὲ λέγεα Ζεὺ σῶσορ ἔαρ' ἠραξῆ, οὐ γὰρ ἄκιδαι,
τῆς εἶνός, καὶ γὰρ τ' ἀκοῆς ἀπέχαι.

MORVS.

*Nunquam Procle manu nares emungere possis,
Nam tua nare manus, magna licet, minor est.
Quādo Iouem inclamas sternutans, quippe nec audis,
Tam procul ab nasus prominet aure tuus.*

ALCIATVS.

*Non potis est Grypus digitis emungere nasum,
Nam naso minor est, est breuiorq; manus.
Sternutansq; Iouem nequicquam implorat, ab aure
Nasus abest tantum, ut sentiat inde nihil.*

CORNARIVS.

*Posse Proclum manibus credas emungere nasum?
Naso nanq; manus huic mage sunt graciles.
Iupiter exaudi, sternutans nunquam ait, extat
Pendulus huic nasus nam auribus inde procul.*

Παλλιδά.

Ὅτι γυναικα πλὴν ἀμορφορ δυσυχῶν,
λύχνος ἀνάψας ἑσπέρας, σκότος βλέπει.

MORVS.

*Qui miser uxorem deformem duxit, habebit
Vespere iam accenso lumine adhuc tenebras.*

CORNARIVS.

*Deformem uxorem cupias ne ducere, nam et iam
Accensis facibus vespere, erunt tenebrae.*

Τῆς αὐτῆς.
Ἡ γόρρα ἔστω παλκομέσα, φῦκος, μέλι, κηρόν, ὀδόν
τῆς αὐτῆς διαπύκνους ὄφιρ ἄρ ἠγόρρα (τα,
MORVS.

Cur emittur fucus, coma, dens, mel, ceraq; posset
Quum persona tibi tota minoris emi?
LVSCINIVS.

Mel, fucum, ceram, dentes emis atq; capillos,
Cur ita? Num potuit larua minoris emi?
Ιβλιανός.

Ὁ φῖρ ἔχεις σφῶθῶ πανομοιόρ. ἢ ῥά σε κίρκη
εἰς πλῆρ μετέθηκε φύσιρ, κκεῶνα ποιόνα.
CORNARIVS.

Finxit te strutho similem, tibi blandula Circe
Naturam immutans, quum Cyceona daret
Τραϊανός βασιλιέως.

Ἀντίορ κελίς σιγῆς ῥίνα κη σόμα χάσκωρ,
δείξας τὰς ὥρας πᾶσι πῆξες χομλίνας.
MORVS.

Si tuus ad solem statuatur nasus, hiante
Ore, bene ostendas dentibus hora quota est.
LVSCINIVS.

Oris hient rictus, Soliq; opposito nasum,
Ostendes horam dentibus ipse tuis.
ALCIATVS.

Haud solariolum tibi Grype parare necesse est,
Illud enim tecum semper habere potes.
Aduersus

Aduersus Solem si exertis dentibus adstes,
Nasus uti gnomon arguet, hora quota est.
Αδηλορ.

Ὁ γρυπὲς Νίκωρ ὄσφραίνε τὸν ὄνυξάριον,
οὐ δάατη δειπρ οἶος ἄρ ἠταχέως.
Ἐν ἕσιρ ὥρας ῥ θεινωῶς, μολίς αὐδάνετ αὐτόσ.
ALCIATVS.

Grypus olfacit merum nasutus optime,
Indicare sed eud quid sentiat nequit,
Nare non potest ab ima ad Isthmon ocyus
Quatuor quam horis odos penetrare Bacchicus.
Αδηλορ.

τὸ γρυπὲς ἐκτῆς ὄσφρῶ πλῶ ῥίνα κένιπτε.
αὐτὸς δ' οὐ μακρὰρ φαίνετ ἔιναι ἔτι.
πλήρ ἦξει, μείνωμην ὄμως, εἰ γρ πλυ, πέντε
τῆς ῥίνας σάδισε ὄτομα οὐκ ἀπέχει.
ἀλλ' αὐτὴ μὲν ὄσφρῆ προσρρένετ. ἢρ δ' ἐπὶ στυορ
ὑψηλορ σῶμην, καὐτ' ἐσοφόμεθα.
ALCIATVS.

Iamdudum expecto ueniat dum Grypus opinor
Mox aderit, nasus praenius ecce uenit.
Distat adhuc stadijs septem tamen ipse uel octo,
Et facit hanc nasi magna crepido moram.
CORNARIVS.

Rhetoris hic Grypi uideo nasum, ecce Menippe,
Vtq; puto, ipse etiam non procul esse potest.

En uenit ipse, quid expectamus? Nam scio nasum
 Non stadijs retro quinque moratur iners.
 Præuius ille uenit, quid si collem hunc petimus nos
 Altum, etiam Grypum, credo, uidere licet?

Ἀλέσσοτον.

Οὐδέ περ τ' εἰς πρῶθ' αἴθρον ὁ κηλίτης ἐμβαίνει,
 μέλλων εἰς δ' ἄνερα ἀπιέναι Διοφῶρ.
 τῆς κήλης δ' ἐπάνω θιτὰ φορτία πάντα πεθεκῶς,
 ἢ τὸν ὄνον, διαπλεῖσιν δ' ὄρ' ἐπαρᾶ μιν.
 ὣσε μάττω τρίτωνες ἐν ὕδασι δ' ὄραυ' ἔχουσι,
 εἰ καὶ κηλίτης τ' αὐτὸ πρῆϊρ δ' ὠατῶ.

CORNARIVS.

Hernia quam res sit nunc cōmoda discito, cymbæ
 Est uice quum Rhenum permeat hinc Diophon.
 Imponit res ipse suas, imponit a sellum
 Remigem, & hinc pleno flamine uela facit.
 Gloria quæ faciles Tritones deinde manebit,
 Si pariter uobis hernia regnat aquis.

ALCIATVS. Imitatio.

Flumina tentabat transire tumentia Grypus
 Eridani, inq; alia figere parte pedem.
 Ast illi nec clauus erat, nec palmula, nec quæ
 Posset cæruleas scindere linter aquas.
 Quum rubra prudens nidulum dissoluit aluta,
 Nudauit magnos improbus & coles,
 Tum manibus scrotum extendens, sese intulit undæ,

Nam

Nam (res mira) super hernia stabat aquas.
 Sic quum crura darent remum, carchesia nasus,
 In ripam hac Tiphys transfijt arte nouus.
 Omnis nunc abeat Triton inglorius, ecce
 Ipsi uix quod agunt, scrotea theca facit.

ALCIATVS. Imitatio ferè omnium
 huius tituli epigrammatum.

Quis statuam erexit? Dinoglyphus, eia age nomen
 Ipse tuum? dicor Grypus, id unde uenit?
 Incuruo quod sim naso, hoc me nomine, mordax
 Zoilus, & Critici, doctaq; turba uocat.
 Cur facies nigra est fuligine? uana loquebar
 Pro rostris, uoci rhetoris obstrepitans.
 Quum me chalcotypi crasso manus unguine tinxit,
 Amplius haud potuit tergier ille color.
 Lumina tetra Merops tibi dic cur uellicet? odi
 Patrem, ast ipsa patri est officiosa suo.
 Cur corpus maculis pallens distinguitur atris?
 An' ne cutem usserunt ferrea caela tuam?
 Ignea caela nihil, scabies sed Gallica, scorti
 Contactu hic dudum me male morbus habet.
 Fallor an in facie tibi pyramis eminet? eia
 Dic sibi quid uultus pyramis illa uelit?
 Falleris, in facie mihi nulla est pyramis, ingens
 Sed nasus pilæ more sedet Phariæ.
 Dic agedum tanti quæ nam sint cōmoda nasi,

M 5

Hispida quem sepes intus adaesta premit
Si placuit fodisse, bidens, si cadere falx est.

Si sterco, dices protinus esse tubam.

Radere si uillos mens est, tot colligo setas,
Possit ut undones texere mille, Cylinx.

Si libuit piscari, instar mihi harundinis, ære
Squammigenum flexo guttura fixa trahit.

Delphicus hic igitur gladius? puto. Sed tamē
Pandoræ, clausum quum bene tegmen erat.

ΑΔΙΛΟΡ.

Ωμοξα μυριάκις ἐπιγράμματ' ἀμικέλι κριῆρ.
πῶλ' ὡρ γ' ἄμωρ ἄρ' ἐχθραρ' ἐπεπασσάμην.
ἄλλ' ὀπόταρ καὶ ἰδ' ὅτ' παφλαγόνοσ' εἰ πρόσωπ' ὦ
πρωθαγάθ' εἰ, σέξαι τὴν νόστορ οὐ δ' ἄνωμα.

CORNARIVS.

Iuravi ὅ quoties epigrammata scribere nolle,
Vt sim stultorum liber ab inuidia.

Raphlagonis sed ubi laruam conspexero, morbus
Iam redit, et nusquam carmina tecta latent.

Εἰς Διτσηδεις.

ΔΣΚΙΑΥΣ.

Οὔτε χίμαιρα κριῆρ' ἐπὶ κακὸρ ἢ καθ' ὄμφοσ',
οὔκ' ἀγέλι κταύρω ὡσ' ὁ λόγος περὶ πνευσε,
οὔ λ' ἄμνοσ' σύμπασ', οὔχ' ἀρπυῶν τὰ πῆισα,
οὔδ' ὁ φιλοκλήτεσ' ἠριεσ' ἀρσικπόμυθ',
ἔσ' ἴεσε παμψικφεί γινῶμ' τελέσιλλα χίμαιράσ',

σ κ π ε ο

σ κ π ε ο ἄσ, ταύρωσ, ὄρνεα, λημνιάδ' ἄσ.

IO. BAR. PIVS.

Mæonides non tale malum spirasse Chimæram
Trigeminam, aut tauros credidit igniuomos.
Non omnem Lemnon, uolucrū excrementa sororum,
Aut Philoctetæ uulnera dira pedis.

Quare iudicio populi Telefilla Chimæram
Vince, boues, sanies, Lemniadas, uolucres.

HERM. A NOVA AQUILA CO.

Tale Chimæra malū non spirat, ut autor Homerus,
Non, ut fama, bouum grex ferus igniuomium.

Tota etiam Lemnos, nec sædis uentribus Harpæ,
Pes ue Philoctetæ marcidus ille senis.

Quot numeris igitur uincis Telefilla Chimæras
Putores, tauros, Lemniadas, uolucres.

Εἰς Δολιοῦσ.

ΔΣΚΙΑΥΣ.

Εἴ με εἴλασε, ἔργω με εἴλα, ἢ μή μ' ἄδ' ἴκη σὺ,
ἀρχὴμ το βλάπτημ τὴν εἰλίω θέμυθ'.
πᾶσι γ' ἀνθρώποισι ἐγὼ πάλυ κρέσοσ' ἀφ' ἡμῶν
τὴν φανεράμ' ἐχθραρ' ἔδολεσθ' εἰλίωσ.
φασὶ δὲ ἢ νήεσσι ἀλιπλανεῖσσι χερεῖσ ε
τὰσ ὑφάλασ' πέτρ' εσ' ἢ φανερώμ' ἀπιδάδ' ὡρ.

IO. SLEIDANVS.

Officio mecum certes, ac desine fraudes
Nectere, si uere sum tibi amicus ego.

Perniciosus

Perniciosus enim, quisquis simulabit amorem,
 Et minus ille nocet, qui nocet usq; palam.
Quiq; latent pelago scopuli plus nauibus obsunt,
 Quàm quos extanteis nauita cernit aquis.

LVSCINIUS.

Blandus amor ualeat, uerum uolo, ledere qui non
 Prætextu sanctæ tentet amicitie.

Officit immenso minus omnibus hostis apertus,
 Quàm fallax pectus si quod amicus habet.

Auunt ueliuolis hinc nauitis plus nocuisse
 Mersos, æreos quàm, pelagi scopulos.

ΑΡΛΙΝΑΞΙΣ.

Αρ μ' ἀπόντα λέγεις με κακῶς, οὐδὲ μ' ἀδικεῖς με
 ἄρ δὲ πρῶντα καλῶς, ἴδι κακῶς με λέγεις.

ALCIATVS.

Si clam probra feras, benedixis : si bene coram
 Dicis, tunc de me tristia uerba refers.

CORNARIUS.

Si male me tractas absentem, iniuria nulla est,
 Si bene presentem, scis male cuncta facis.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

ΑΔΗΛΟΥ.

Βελεῖς ἀγαθὴν, δὲ βῆτα δὲ τοῦτ' ἐπείω ναῦ
 εἶπε ὡσὺς ἀμῆς, δέλτα γ' ἦν πρότερον.

C. VRS. VELIUS.

Βελέεις Agathine, sed emptum hoc obsecro quanti
 Βῆτα tibi est cædò, quod modo δέλτα fuit.

ΑΔΗΛΟΥ.

ΑΔΗΛΟΥ.

Τοῦτο δὲ βελέεις εἰ χεῖρ πάλαι, ἀλλὰ δὲ βῆτα
 οὐκ ἐπιγινώσκω, δέλτα γ' ἔγραφετο.

CORNARIUS.

Hoc tibi iam uetus est βελέεις, βῆτα sed unde est,
 Ignoro, aut fallor antea δέλτα fuit.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ.

Λεωνίδης.

Εικόνα Μνωδοῦτος γράφας Διόδωρος, ἔθηκε
 πλὴρ τοῦ Μνωδοῦτος ὡσπὶρ ὁμοιοτάτῳ.

MORVS.

Hæc tua quam nuper pinxit Diodorus imago,
 Cuiusuis magis est, quàm tua Menodote.

IDEM.

Sicte totum isthac expressit imagine pictor,
 Vt nulli tam sit, quàm tibi dissimilis.

CORNARIUS.

Menodoti effigiem pinxit Diodorus, ut extes
 Præter Menodoti cuiq; magis similis.

IO. SLEIDANVS.

Menodoti effigiem pinxit Diodorus, eratq;
 Vno Menodoto nil mage dissimile.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γράφας Δουκαλίωνα Μενέσρατε, καὶ φαέθοντα,
 ζητεῖς τις τῶστων ἀξίος ὅστι τίν'.

Τίς ἰδίους αὐτοῦς ἀμύσομυ ἀξίος ὄντως
 ὅστι πωρὸς φαέθων, Δουκαλίων δ' ἴδασθε.

COR

LVS CINIVS.

Quæris Deucalion Phaëthonq; Menestrate picti,
 Quem capiat meritum dignus uterq; locum.
 Cuique suis debetur honos, hunc urere flammis,
 illum submergi protinus amne decet.

C. VRS. VELIVS.

Deucalione tibi & Phaëthonte Menestrate pictis,
 Iam pretio quo sit dignus uterq; rogas.
 Ambo sorte sua digni, mittiq; meretur
 In flammis Phaëthon, Deucalion sub aquam.

CORNARIVS.

Pinxisti Phaëthonta Menestrate, Deucalionem &
 Ac simul amborum præmia digna rogas.
 Maxime uterq; suis est dignus honoribus, igne
 Nimirum Phaëthon, Deucalion & aqua.

ΑΣΚΙΛΛΙΣ.

Εἴκοσι ἔχοντες ὁ ζωγράφος εὐτύχου ἵουε,
 οὐδ' ἐπὶ τῶν τέκνων οὐδὲρ ὁμοιοῦρεχα.

IO. SLEIDANVS.

Proles uiginti dedit Eutyclus, & tamen ipsum
 Non est, qui referat filius ore patrem.

Τὸ αὐτῶ.

(σου δὲ

ζωγράφου, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνου, οὐ δ' ἄρα
 φωνὴν συλλῆσαι, χροῖα μάλ' παθομλίω.

IDEM.

Corpora nuda potes rerum depingere. Vocem

Addere

Addere corporibus non potes arte simul.

CORNARIVS.

Ipse quidem formas pictor furaris, at ipsam
 Vocem prædatus ponere quando paras!

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ.

ΑΣΚΙΛΛΙΣ.

Οὐκ ἔστι θυγατρὸς μείζων βᾶς οὐε. εἰ δὲ δοκῆσσι
 εὐκλήμων, εἶναι κῆφορ, ἀκαστορ ἐμοῦ.
 ἔσιρ σοι κήλη, καὶ μοι θυγάτης, λάβε ταύτλω,
 κελὶ δ' ὄς μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόρ.

CORNARIVS.

Non grauius onus est quàm filia nubilis, illud
 Non credis, tibi sed dulce uidetur onus.
 Hernia quum tibi sit, mihi filia, conuenit ergo
 Hernias des centum, filiam ut accipias.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

ΑΣΚΙΛΛΙΣ.

Τὸ λίθινος Διὸς ἔχθερς ὁ κληνικὸς ἠΨατο μάγκος,
 κελὶ λίθος ὤρ, κελὶ ζεύς, σήμδον ἐκφέρετη.

AVSONIVS.

Alcon hesternò signum Iouis attigit: ille
 Quamuis marmoreus, uim patitur medici.
 Ecce hodie iussus transferri ex æde uetusta,
 Effertur, quamuis sit deus atq; lapis.

Τὸ αὐτὸ.

Ἐρμολογὴ τῶν ἰατρῶν δ' ἀστρολόγος Διοφάντος
 εἶπε μόνος ζῶντες ζῆνέα μιλῶν ἔχει.
 καὶ κείνος γελᾷ ὅτι, ἢ ὁ κρόνος ζῆνέα μιλῶν
 φησὶ λέγει, σὺ νόσ', τὰ μὰ δὲ σωτομά σοι.
 εἶπε, καὶ ἐκτείνεις, μόνον ἢ φάτο, καὶ Διοφάντος
 ἄλλοι ἀπελπίζωρ, αὐτὸς ἀπεσκήριε.

AVSONIVS.

Languenti Marco dixit Diodorus haruspex

Ad uitam non plus sex superesse dies.

Sed medicus diuis fatisq; potentior Alcon

Falsum conuicit illico haruspicium,

Tractauitq; manum, uicturi, ni tetigisset :

Illico nam Marco sex periere dies.

CORNARIVS.

Hermogeni medico astrologus dixit Diophantus,

Ad uitam menses uix superesse nouem.

At medicus ridens noni fatalia mensis

Tempora, ait nostra hæc certa pericla tibi.

Dixit, et occidit tactu solo. ô Diophante,

Desperans de alio protinus ipse peris.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡρμῶν ἔχεις ἔχθρῶν Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
 πλὴν ἰσῆρ τὸ τῶ, μὴ δὲ τ' ἀμεινιάτῃ,
 μὴ δ' εἴ τις τυφλὸς πρῆϊ, θεὸν, ἀλλ' Ἄσιμωνα.
 ἢ γινώσκῃ τί θεός, καὶ τί Σίμων δ' αὐτά.

CORNARIVS.

Deuouere uclis si hostem Dionysie, non tu

Isida diuinam, ne ue pete Amphicratem.

Nec numen cæcos faciens, sed adito Simonem,

Et nosces possit quid deus atq; Simon.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰς αἶδος κατέπεμψε πάλαι ἦτε δ' ἔπειτα καὶ ὄρα
 ὡς λόγος, Εὐρυθεὺς τὸν μέγαρ ἢ σακίλια.
 ναῦ δ' ἔμε μλωφάνης ὁ κλινικός, ὡς ἐλεγεῖτο
 κλινικός Εὐρυθεὺς, μνηεὶ μλωφάνης.

CORNARIVS.

Amphitrianiaden quondam demisit ad orcum,

Eurystheus, modo si fabula uera refert.

Nunc me Menophanes sed clinicus, ergo uocetur

Clinicus Eurystheus, non uolo Menophanes.

ΝΙΚΑΣΧΣ.

(Ξας

οὐτ' ἐκλυσερ φεῖδωρ μ', οὐθ' ἦφατο, ἀλλ' ἀπυρέα
 ἐμνήστω αὐτ' τούνομα, κατέθανορ.

CORNARIVS.

Non lauit Phidon medicus nec me attigit, ipsum

Sed solum nomen incidit, emorior.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡδὲ πλὴν γράμῃ εἶτ' ἐκλυσερ, εἶτ' ἀπέπιξερ
 οὐδέ τις γινώσκῃ δαμόνιορ δ' τάχθ.
 ὁ φός ἢ κλυσερ ἦσερ οὐάσι, καὶ σεφανῶτ
 ἢ σορὸς, οἱ δ' ἄλλοι τὸν τὰ φορ ἢ ἐπιτρ.

N

CORNARIVS.

Stranguet an lauet hic medicus, nō nouimus, ipsa
Infelix sed anus nōnne repente perit?

Chysteris strepitus sedet auribus, urna coronam
Accipit effodiunt mox alij tumulum.

Τὸ αὐτὸ.

Ορθώσασα τὸν κυστὸν ὑπὸ χόμῳ Διοδώρου.

Σωκλῆς τετραπέδους τρεῖς ἐπέθηκε λίθους.

Ἐκυστὸς σιβαζοὺς ἐπὶ τῷ ῥάχῳ, ἀλλὰ πιεθεῖς
τέθνηκεν, γέγονε δ' ὀρθότερος κανόν.

CORNARIVS.

Tendere gibbosum spondet Socles Diodorum

Et lapides ternos alligat ad scapulas.

Atq; premit gibbum magno cum pondere, tensus

Mortuus est, factus rector et canone.

ALCIATVS.

Quum gibbum cuperet tuccas equare Menippi,

Quinque super dorsum marmora magna tulit.

Ast ille oppetijt tam immuni pondere pressus,

Et recto factus rector est canone.

Τὸ αὐτὸ.

Χαρὸς γῶν ἑσφαξερ ἀκεσορίδην Ἀγέλα.

Ζῶν γῶ, χωλευέρ φησὶν ἔμελλε τάλας.

CORNARIVS.

Perdit Acestoriden Agelaus, quid miser, inquit,

Vita tibi prodest, uiuere claudius amas?

Τοῦ

Τὸ αὐτὸ.

Πέντ' ἡξὸς Ἀλεξίς ἄμ' ἐκλυσε, πέντ' ἐκάθηρε.
πέντ' ἴδερ ἄρρωστος, πέντ' ἐνέχριτε πάλιν.
ἢ πᾶσιν μία νύξ, ἐν φάρμακον, εἰς σοροπηγός,
εἰς τάφος, εἰς αἰδης, εἰς κοπετὸς γέγονε.

CORNARIVS.

Quinq; lauat, totidem medicus quoq; purgat Alexis,

Quinq; egros uidit, quinq; et inunxit item.

Omnes nox una, et medicina, polinctor et unius,

Orcusq; et tumulus, luctus et unius habet.

Δοκλιῖς.

Πρὶν δ' ἐναλεῖ φασὶν Δημόστρα, χαῖρ' ἱερὸν φῶς

εἶπε τάλαρ, οὐτως εὐκοπὸς ὅτι Δῆμ.

οὐ μόνον ἐξέτύφλωσε τὸν ἀλμπικόν, ἀλλὰ δ' αὐτὸν

εἰκότος ἦα ἔχειν, τὰ βλέφαρ' ἔχθεαλεν.

CORNARIVS.

Ipsē diem et iubeas Demonstrare cuncta ualere,

Vngi si a medico forte Dione uelis.

Nuper enim est oculis priuatus Olympicus, atq;

Palpebris etiam saeua imago caret.

Νικᾶς ἄς.

(τύμβοις,

εἶνε, τί μὰρ πεινῆ; τίνας ἐν χθονί, τοῖς δ' ὑπὸ

οὖς γλυκερὸς φέγγος, ζῶπυς ἐσέρησε;

Δάμις, Ἀριστοτέλης, Δημήτριος, Ἀρκεσίλα.

Σώστρατος, οἷτ' ὀπίσω μέγχι παρατονίς.

κρηνύκιον γῶν ἔχωρ ζῦλιον, καὶ πλάσᾳ πείδιλα,

N 2

ὧς ἔρμης κατάγει τὸς θεραπειομλῆς.
CORNARIVS.

Quæris qui fuimus, tumulis quos condidit istis
Zopyrus, utæ & sustulit è medio,
Damis, Aristoteles, Demetrius, Arcesilaus,
Sostratus, & qui post, usq; Parætonium.
Virgam habet ex ligno, pedibus talaria nectit,
Instar Mercurij nos medicatus agens.

Ad ἔσωτον.

Ἰηξὸς κρατεας, ἠὲ Δάμων ἄνταφιασίης,
κοινῆρ ἀλλήλοισι θέντο σωωμοσίω. (μῶνας
καί ῥ' ὁ μ, οὐς κλέπτεισιν ἀπ' ἄνταίωρ τελα-
εἰς ἐπίδωσ μὲν ἴμπερ εἰλω κρατεας.
τόρ δ' ἀπαμειβόμενος κρατεας εἰσενταυιάζει
ὧέμπερ ὄλεσε αὐτῶ τὸς θεραπειομλῆς.

CORNARIVS.

Damon uestillo, medicus Crateasq; uicissim
Firmarunt certæ foedera amicitie.
Exiuias alter tumulorum tollit, amico &
Vulnera quis arctet, donat habere suo.
Ne talio at iustus desit, medicata remittit
Corpora, quæ Damon contumulare queat.

καλλιήρης,

Φαρμακίησι ξόδωρ λέπρασ, ἢ χοιράδας αἴζει.
τὰλλα δὲ πάντ' αἴζει ἢ δίχα φαρμακίωρ.
CORNARIVS.

Tollere pharmacijs lepras, strumasq; Rhodanem

Fama

Fama est, sed tollit & sine pharmacijs.

Ἀδῆλορ.

Ἄγις Αἰρισαγόρην οὐτ' ἐκλυσερ, οὐτ' ἔθιγ' αὐτῶ.
ἀλλ' ὄσορ εἰσῆλθερ, κῶχετ' Αἰρισαγόρης.
ὦδ' τοίω ἀκόνιτορ ἔχει φύσιμ. ὦ σοροπκρί,
ἄγιρ ἢ μήξαιε βιάλατε, ἠὲ σεφάνοις.

CORNARIVS.

Agis Aristagoram lauit non, attigit & non,
Sed tantum accessit iam miser inde perit.
Oues pilones pensate hæc commoda, deinde
Floribus hunc semper spargite & usq; rosis.

Ἀγαθίς.

Κεῖτο μὲν ἀκλιμλῆς κενაკωμλῆς ἐκ πυρεπίο,
ἠὲ πρὶ λευκανίω βραγχαλάρσι γιγνώμ.
νυσομλῆς τε δ' πλευροῦ, ἄτε ξιφέασιρ ἀμυχθεῖν
ἢ θαμά δυσκελάδοις ἀδμασι πνευσίωρ.
ἔλθε δὲ καλλίγνωτος ὁ κώϊο, ὁ πλάτυλέχης.
φθ' καίωνίδιο πλῆθ' ὀμλῆσοφίης.
πᾶσιν ἔχωρ πρόσνωσιρ ἐν ἄλγεσιρ, οὔτι πρῆσιον
ἄλλο προαγγέλλωρ, ἢ δ' ἠρησόμυλορ.
Ἀκλιμλῆς ἢ ἐδόκειρ ἀνάκλισιρ, ἐκτε προσώπῳ
φράζετο, ἢ παλάμης φάτερ ἠύλαμλῆως.
ἢ δ' πρὶ κρισίμωρ φάτερ ἐλογίζετο γράμμα,
πάντ' ἀναπεμπάζωρ οὐχ ἐκάε ἵπποκράτης.
ἢ τότε τῶν πρόγνωσιρ ἐς Ἀκλιμλῆρ ἀνεφώνη,
σεμνοπροσωπήσας, ἢ σοβαρευσομλῆο.

N 3

εἶγε φάρυγγος βραμβυῖα, ἢ ἀγρία τύμματα πλὴν
 ἢ πυρετῶ ληθεῖα πνεύμα διασώζοντων, (ρεῖ,
 οὐκ ἔτι πενήθει πλῆθει τιδῖ. τῶν ὄρων μὴ
 σύμβολον ἔσο μὲν ὅστις ἀπκμοσάωνε.
 θάραξ, τὸ μικρὸν ἢ κάλει, ἢ χεῖματα σαυτοῦ
 εἰ διαθεῖς, βίος τῶν λήγε μριμνοτόκω.
 καὶ μετ' ἡνδρῶν προσήσιν. εἶνεκεν ἐοδλῆς,
 εἰς τὰ τῆ μοῖρῃ καλλιπε κληρονόμορ.

CORNARIVS.

Hic iacet Alcimenes uexatus febre maligna,
 Et male raucofo gutture uerba sonans.
 Cui tanquam gladijs punctum latus arsit acutis,
 Cui tumuere crebris pectora anhelitibus.
 Hunc medicus Couis & nomine magnus & arte
 Accessit uerbis amplaq; multa sonans.
 Omnia nosse ratus subiti mala damna doloris,
 Quaeq; aderant gnarus, quaeq; futura forent.
 Decubitu Alcimenes obseruans, hinc & faciem ipsam,
 Explorans pulsus iudicium inde manus.
 Hinc & de criticis dixit non pauca diebus,
 Emensus digitis singula ut Hippocrates.
 Tum tan tem Alcimenem admonuit sic uoce loquutus,
 Et dignum uerbis addidit ipse decus.
 Guttore raucedo cedat, puncturaq; pleurae,
 Cumq; febris cesset spiritus ille frequens.
 Haec fiant, nunquam pleuritide crede, peribis,

Ista

Ista tibi certae signa salutis erunt.
 Confidit, dispensatorem accersit, opesq;
 Distribuit, uita & fungitur emerita.
 At medici ut blandum sermonem munere penset
 Haeres ex terna hic parte relictus ouat.
 Στρατων.

ἡνδρῶν κατίτων χεῖρα λω εὐέχιστορ ὀρῶντα
 ὀκτώ μὲν μακρόρ πύργω ἀπ' σαδίων,
 ἄνδρα δ' ἀπ' σαδίων, διαδῶδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν
 φθῆρα δ' ἀπ' αἰθαιῶν ἢ δύο δευκόμνων.
 γὰρ δ' ἀπ' ἢ σαδίων, πῶλιρ οὐ ἐλέπρ. ἐκ ἢ διπλῆ
 καὶ ὀμνων καὶ δ' ἔμ τ' φάρον οὐ δ' ἄνω. (θεῖ,
 ἰππορ ἀπ' αἰθαιμῆς ἢ μόλις ἐλέπρ. καὶ ἢ π' πρῖν
 ὄρτυγε, οὐδ' ἐ μέγαρ στραθῶν ἰδ' ἔμ δ' ἄνωατ.
 εἰ ἢ προσεγγίξας αὐτ' φθάση, οὐδ' ἐλέφαντα
 οὐκ ἔτι μήτ' ἰδῆ πλῆσιον ἔσαότα.

C. VRS. VELIVS.

Vngebat Chrysen Capito, cui culmina turris
 Astadijs octo uisa fuere prius.
 Visus homo à stadio fuit : ad duodena coturnix
 Brachia, pes palmos per duo lende satus.
 Nunc urbem à stadio, uix cernere iugera porro
 Per duo lucentem nec Pharon ille potest.
 Sed nec equum palmi spatio : proq; alite parua
 Passeris immensi membra uidere nequit.
 Quem modo si medicus perrexerit ungere, cernet

N 4

Admotum propius uix elephanta sibi.

Δοκίμης.

Ἐξ μοχλῶν τῶν ἰατρῶν ἰδῶν Διοφάντου ἐν ὑπνοῖς,
οὐκ ἔτ' ἀνηγέσθην, ἢ πρὶ ξίμαμα φέζωρ.

MARTIALIS.

Lotus nobiscum est hilaris, coenauit et idem,

Inuentus mane est mortuus Andragoras.

Tam subite mortis causam Faustine requiris?

In somnis medicum uiderat Hermocratem.

CORNARIVS.

Hermogenem in somnis medicum uidit Diophantus,

Amuleta ferens, atque etiam interijt.

Παλλὰ δ' ἄ.

Βέλτερον ἢ γε μόνος ἀψοκτόν' ἐς κρῖσιρ' ἐλθεῖρ.

ἢ τῶ χειρ' εὐγ' ἑγεννάδης παλάμαε.

ὅε μὲν γ' ἄφονέας ὁσίως συγέωρ, κατὰ τέμνφ.

ὅε δὲ λαβῶρ μιθ' οὐε, εἰς αἰδ' ἰω κατὰ γφ.

LVSINIVS.

Iudicium melius fuerit subijisse latronis,

Gennadij medicas quam petijisse manus.

Ille etenim caedes sancte execratur et odit,

Hic pretium capit, et ducit ad Elysios.

CORNARIVS.

Ipsè uelim potius latrone urgente perire,

Chirurgi quam sic Gennadij manibus.

Odit enim casus nostros alter manifeste,

Alter

Alter sed pretio ducit ad interitum.

Αγαθίς.

Ἰητῆς τις ἐμοὶ τ' ἔορ' Ἐίλωρ' ἠὲρ ἔπεμψερ,

ὡς δ' μαθεῖρ παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικὰ

ὡς ὃ δ' μὲν ἰπρ' ἄφ' δε, ἢ ἄλγεα μυρ' ἔθνηκερ

ἔγνω, ἢ δ' τρίτηρ τοῖε δ' ἀκόλ' εἰσθου' ἔπερ,

ἢ ἄλλ' ἄφ' ἰφθίμουε ψυχὰε αἰδ' ἰπρ' ἰαφ' ερ,

οὐκ ἔτι μὲρ πέμψφ πρὸε με μαθησ' ὀρωσορ.

ἄλλ' ἄ μ' ἰδῶρ ὁ παῖτ' ερ, σοὶ μ' ἡ χάριε εἰπερ' ἔταξε

αὐτὰε δ' πᾶε παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖρ δ' ἰω αἰ.

ἢ γ' ἔγωφ ἢ ἄλλ' ἄφ' ψυχὰε αἰδ' ἰπρ' ἰαφ' ερ,

ἢ πρὸε τ' ὄτ' οὐδ' ερ γραμματικὸ δ' εὐμοα.

IO. SLEIDANVS.

In medica quidam mihi uir non infimus arte

Natum, quo posset Græca sonare, dedit.

Qui postquam Iliados modulari carmina prima,

Istaq; iam potuit dicere uerba puer.

Complureis orco dedit hic animasq; uirosq;

Extemplo puerum detinet ille domi.

Meq; ubi uidisset, gratis tibi debco magnas

Inquit, at hæc natum cuncta docere quæo.

Plurima nam per me Plutoni mittitur umbra,

Et mihi grammatici nil opus hic opera.

EIS ΙΠΠΟΥΣ.

Δουκίμης.

Θεωαλόρ' ἰπ' ατ' ὄρ' ἔχειεε Ερασίερατε, ἀλλ' ἄφ' ἄλλ' ερ

N 5

ὄφρα τὸ αὐτὸ ἴσθη φάσμα καθεσάλη. (Τε
 ὄντως δ' ὄριον ἵππου, ὄριον φρύγες εἰληκὸν ἄπαντα
 σὺ δ' ἀναοῖς, σκαυῶς οὐκ ἄρ' ἐσθλὸς πύλας.
 ὄριον ἄν' ἀθήματα θεῶν ἴσθη, εἰ προσέχας μοι,
 τὰς κριθὰς ποῖα τοῖς πεκνίσις πησάνλω.

LVSCINIVS.

Est fateor tibi nunc Erasistrate forte caballus
 Thessalus, at quem non Thessala saga mouet.
 Ligneus est ipsissimus hic, quem fune trahant si
 Cum Danais Phryges, mœnia nulla petit.
 Inter equos diuim statuas isthuc simulacrum,
 Filiolis pultes pabula rite dabunt.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΜΔΟΥΣ.

Λεωνίδης.

Νυκτικὸς ἀξάθια θανατηφόρος, ἀλλ' ὅταρ ἄσθ
 Διμολοῖται, θνήσκει καὺ τὸς δὲ νυκτικὸς ἀξάθια.

CORNARIVS.

Infauftum ex lethale sonat de culmine bubo,
 Demophili cantu bubo sed ipse perit.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Nycticorax mortem cantu prædicit: At ille
 Demophilo moritur triste canente melos.
 Τῶ αὐτῷ.

Σιμίλος ὁ φάλητος τοὺς γείτονας ἔκτανε πάντας,
 νυκτὸς ὄλης φάλλω, πλὴν ἐνός ὡς γυῖος.
 κωφὸν γὰρ φῶσις αὐτὸν ἐθίκατο, τοῦνεκερ αὐτῷ
 ζῶντι

ζῶντι ἀντ' ἀκοῆς δ' ὤκε πρῖσοστέρω.

LVSCINIVS.

Simylus infomnes uicinos musicus arte
 Dum necat, Horigenes forte superstes erat.
 Finxerat hunc surdum natura, sed omine de xtro,
 Quæ negat auditum uiuere nanq; dabat.

ΙΟ. SLEIDANVS.

Nocte canens tota uicinos perdidit omneis
 Simylus, haud nocuit sed tamen Horigeni.
 Surdus enim fuit: atq; deus, quò tanta leuaret
 Damna, dedit uite tempora longa breui.

Α. Μ. Μ. Ι. Ο. Ξ.

Νικήτης ἄδωρ, τῶν ὄδωρ ὄριον ἀπ' ὄλλωρ,
 ἄρ' δὲ ἰαξείνη, τῶν θεραπδονομῶρ.

CORNARIVS.

Nicetes si quando canit, tum carmine Apollo est,
 Et medicatorum si medicamina dat.

ΕΙΣ ΚΛΕΡΤΑΣ.

Λεκιλλίς.

Εἴσιδε μ' ἀντίοχος πλὴν λυσίμαχος πρὶ τὸ πύλλω,
 κοῦκ' ἐτι πλὴν πύλλω εἴσιδε λυσίμαχος.

C. VRS. VELIVS.

Lysimachi pateram postquam uidisset Ophes,
 Non uidit pateram postea Lysimachus.
 τοῦ αὐτῷ.

Τῆρ' ἀναδυσολίμη ἀπ' ἰμνητέρος ἄξ' ἡ θαλάσσης

κυπριον ὄλιον χρυσῶν ἐχθρῶν ἐκλεφε Δίωμ.
 ἢ χειρὶ προσκατ' ἐσφραξεν ὄλοσφραξισορ ἄδωνιν,
 ἢ δ' ἐπ' ἐσκηδὸς μικρὸν ἐρωτάριον.
 αὐτοὶ νῦν ἐξέδασιν, ὅσοι περὶ φῶρες ἄριστοι,
 οὐκ ἔτι σοὶ χερσῶν εἰς ἔριμ' ἐρχόμεθα.

CORNARIVS.

Egressa ex ponto Venus aurea stabat ad altum
 Maternum thalamum, hanc sustulit ecce Dion.
 Atq; simul manibus prendit pulcherrimum Adonim,
 Atq; etiam astantem dein Veneris puerum.
 Exclamant omnes fures quicunq; magistri,
 Nullus certabit deinde tibi manibus.

Τὸ αὐτῷ.

(μῆς

Εἰ τὸ δ' ἄγε εἶχε Δίωμ, οἷας χέρσας, οὐκ ἔτ' ἄμ' ἐξ
 πῆκνός ἐν ἀνθρῶπις, ἀλλὰ Δίωμ' ἐκρίθη.

CORNARIVS.

Si pedibus quantum manibus praestaret, haberet
 Mercurij in superis deinde locum ipse Dion.

LVSCINIVS.

Interpres superum cedit mihi ure Dioni
 Si pedibus ualeat fur uelut ipse manu.

Τὸ αὐτῷ.

Εἰ γὰρ ἔπειθερὶ δῶμ' ἦ τοι Διὸς ἦρε μένισκος
 ὧς δ' ἐπὶ ἠρακλέης χρυσῶσα μῆλα τρία.
 ἢ τί γὰρ ὧς ἐάλω, γέγονε μὲγα πᾶσι θέαμα,
 ὧς δ' ἐπὶ ἠρακλέης λῶμ' ἀκατακόμωτος.

CORNARIVS.

Ex horto Hesperidum fur aurca mala Meniscus
 Hercules ut quondam, trina repente tulit.
 Exhibuit prensus spectacula magna repente,
 Hercules ut quondam, inuis enim igne perit.

Αδύλορ.

Ἡδ' ἔμην πλέμων Ἀντώνιορ ὄντα σε πᾶντες,
 δ' ἀπίνης τρία σοὶ γράμματ' ἄ πῶς ἔλιπερ;

LVSCINIVS.

Vidimus in bello te cuncti Antonion, ede,
 Litterulis careas, cur modo uicte tribus?

CORNARIVS. Imitatio.

Notus eras inter nuper Furelius omnes,
 Cur tibi tam subito littera quina perit?

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ.

Δεκιλλίς.

Τὸν δ' ἀσὺν ἐρμολύκην Ζητῆ ὡς θερ' ἄρ' ζεθεῖ κ' ἐρῶς
 κείρου πλὴν κεφαλῆρ, ὄνδ' ὄλορ ὧς κεφαλῶ.

SOTER.

Hermogenem frustra aggreditur tondere magister,
 Multiplicem ob crimem nam caput haud reperit.

CORNARIVS.

Hermogeni tonsor caput hic tonsurus, ubi, inquit,
 Hic tandem caput est? hispida cuncta uidens.

Αδύλορ.

Κερῆς, ἢ ξαθιδεὺς, κατενωτίορ ἦλθορ ἀγῶνος.
 ἢ τὰ χαρὰ νικῶσι τὸν ξυρὸν αἰ ξαθιδε.

CORNARIVS.

Certabant sutor, tonforq; nouacula cessit,

Et uictrix uictæ signa ferebat acus.

EIS ΚΥΝΗΓΙΟΝ.

Λεκιλλίς.

Πανί Βιλοσπίλυγι, κῆ οὐρεσφοιτάσι νύμφαε,
 κῆ ἄπύροισ, ἱεραῖε τ' ἐνδ' οὐ ἀμαδρυάσι, (κος
 σὺ κυσί, κῆ λόγχοις τοῖς περὶ στυφοῦντισι μάε
 μηδὲρ ἐλωρ' ἀντ' ε, τοῦε κῶαε ἐκρέμαστυ.

CORNARIVS.

Qui specibus gaudet Pani, qui in saltibus errant

Nymphis, et Satyris hinc quoq; Syluicolis,

Apia feris subus tandem uenabula Marcus,

Quum nil cepisset, obtulit atq; canes.

EIS ΚΩΜΩΙΔΟΝ.

Παλλ' ἀδ' ἄ.

Ραύλω κωμωδῶ κατ' ὄναρ σαε, εἶπε Μένανδρος,
 οὐδ' ἐρ' ἐγὼ κ' ἴσθ', καὶ σὺ κακ' ἤ με λέγεις.

CORNARIVS.

Comedo in somnis dixit pridem ipse Menander,

Nil scribam contra, nam male me recitas.

EIS ΚΩΦΟΙΣ.

Νικᾶς χε.

Δυσκώφω δύσκωφος ἐκρίνετο, κῆ πλὴν μάλλον
 ἢ μὲν κριτῆε τ' ὅπωρ πῆν λυό κωφόπερ Θ.
 ὅμ' ὁ μὲν, ἀντ' ἐλεγεμ δ' ἐνοίκοιμ' αὐτὸν ὀφείλειμ
 μλωῶρ

μλωῶρ πένθ' ὀδ' ἔφη νυκτὸς ἀλκλεκένα.

ἔμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτῆε, λέγει, ἔε τί μάχεα
 μήτηρ ἔσθ' ὅμυρ; ἀμφοτέροι ἔεφετε. (ἴδε;

MORVS.

Lis agitur, surdusq; reus, surdus fuit actor,

Ipse tamen iudex surdus utroq; magis.

Pro ædibus hic petit æs, quinto iam mense peracto,

Ille refert, tota nocte mihi acta mola est.

Aspicit hos iudex, et quid contenditis inquit,

An non utriq; est mater? utriq; alite.

LVSCINIVS.

In ius forte trahit surdum, mirabile dictu,

Surdus, et his iudex surdior ipse fuit.

Eg; domo, censum in quintum mensem petit actor,

Nocte reus tota dixit ego molui.

Intuitus iudex ambos. Quæ litis origo

Huius ait? matrem mando fouete simul.

ALCIATVS.

Certabat surdo surdus, litemq; mouebat,

Ipse datus iudex sed magis surdus erat.

Quinque domus censum petijt pro mensibus alter,

Nocte molam tota trusimus alter ait.

Respicit hos iudex, et quid contenditis inquit?

Mater adest uobis, pascat uterq; suam.

EIS ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ. Λεκιλλίς.

Οὐδ' ἢ ἀφ' ἕκαστ' ὄλωε Διονύσιε λείψανον Ἀύλω

Εὐτυχίδης δ' αἰπῶν ἤρε δὲ πάντ' ὀπίσω.
 ἢ νῦν Εὐτυχίδης ἢ ἔχα μίχα δ' αἰπὸν ὄϊκον.
 μή κλυθεις δ' αὐλοῦ ζήροφα γὰ καθίβεις.

IO. SLEIDANVS.

Eutychides Aulo semper conuiuia, reliquit
 Nil magis, et quod edat, iam nihil Aulus habet.

Aulus ab Eutychide spretus, dum lautius ille
 Viuit, difficili disperit usq; fame.

Τὸ αὐτὸ.

ἢ βραδύς εὐτυχίδης σαδιδόξομος, ἀλλ' ἐπὶ δ' αἰ
 ἔξεχερ, ὡς τε λέγειν, Εὐτυχίδης πέτα'. (πν)

MORVS.

Stare putes stadio Eutychides quū curreret, at quum
 Curreret ad coenam, nempe uolare putes.

CORNARIVS.

Eutychides tardus cursor coenam ibat ad ipsam
 Querere uti posses, Eutychides' ne uolat &

ΕΙΣ ΛΗΠΤΟΙΣ.

Αμμιωνῶ.

Τὸν μικρὸν μάκρωνα θέρεσ κοιμῶ μινωρ εὐρώρ
 εἰς ἔωσλιν μικρῶ τῷ πεδὸς εἰλινσε μῦς.
 ὅς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ φιλόσ τὸν μῶν ἀπενίξας,
 ζεῦ πάτερ, εἰ περ' ἔχεις δεύτερον ἡρακλῆα.

LVSCINIVS.

Dormierat nanus dum Macron forte sub aestu
 En pede mus miserum traxit in antra uirum.

Ille

Ille diu pugna ancipiti dum sterneret hostem,
 Alciden, ait, hic Iuppiter ecce alium.

HER. A NOVA AQVILA CO.

Exiguum Macrona uidens sub sole iacentem,
 Mus tenero prensum traxit in antra pede.

Ast ubi iam murem breuis occidisset in antro,
 Iuppiter, en tibi nunc Hercules alter, ait.

C. VRS. VELIVS.

Paruulus aestiuo dormiuit tempore Macron,
 Quem sua mus gracili traxit in antra pede.

Qui leuis in fouca clamauit, mure perempto,
 Iuppiter, Alcides ecce tibi alter ero.

IO. SLEIDANVS.

Pumilio quum forte Macron sub sole cubaret,
 Mus pede non magno traxit in antra uirum.

Qui simulatq; suis tantum colliserat hostem
 Viribus, en ego nunc Hercules alter, ait.

Δσκιλλίς.

Ἐξ ἀτόμων ἐπίκτερος ὄλον τ' κόσμον ἔγραφεμ,
 εἶναι τῶν δοκῶν ἄλκιμε λεπτότατον.

εἶδε τότ' ἢν Διόφαντος, ἔγραφε ἄρ' ἐκ Διοφάντ',
 τὸν καὶ τῶν ἀτόμων πρυλύτι λεπτοτέρου.

ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραφε σுவεσάναι δ' ἀτόμων ἄρ'
 ἐκ τούτου δ' αὐτὰς ἄλκιμε τὰς ἀτόμους.

MORVS.

Ex atomis Epicurus totum fabricat orbem

O

Alicme, dum nihil his credidit esse minus.
 Ex te fecisset situm Diophante fuisse,
 Nempe atomis multo es tu Diophante minor.
 Aut forte ex atomis iam cetera scriberet esse,
 Est ipsas ex te scriberet esse atomos.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰππεύωρ μύρμηκι μὲν ἔστρεψεν ὡς ἐλέφαντα,
 δνομοροσ δὲ χαπίνης ὑπὲρ δὲ ζετάνη.
 λακνωθεῖς δ' ὡς εἶχε τὸ καίριον, ᾧ φθόνε φησὶν,
 οὐ πῶς ἰππεύωρ ἄλλοτ' ἢ φάεθωρ.

A V S O N I V S.

Faustulus insidens formicæ, ut magno elephanto,
 Decidit, et terræ terga supina dedit.
 Moxq; idem ad mortem est multatus calcibus eius,
 Perditus ut posset uix retinere animam.
 Vix tamen est fatuus: quid rides improbe liuor
 Quod cecidi: cecidit non aliter Phaëthon.

C O R N A R I V S.

Formicæ è tergo, magno ut dorso ex elephantis
 Innestratus infelix decidit usq; solum.
 Et postquam inualuit calcatus, liuida dixit,
 Sic et eques quondam deperijt Phaëthon.
 Τὸ αὐτῷ.

Βυλόμελυος περὶ λεπτοῦ ἀπατάξασθαι Διοφάντους
 ἕμμαλαβῶν ἀρᾶχνης, αὐτῶν ἀπηγχοῖσιν.

M O R V S.

Vt fugeret miseræ Diophantus tædia uitæ,
 Vfus arachneo est stamine pro laqueo.

L V S C I N I V S.

Pygmeo est laqueus quod fecit aranea filum,
 Quando miser sese strangulat atq; perit.

C. VRS. V E L I V S.

Quum macer optaret laqueo Diophantus obire,
 Pensilis est filo factus arancoli.

Τὸ αὐτῷ.

Ἀγείρε φύλλω πεφρασημύω δὲ ἀνέμοιο,
 πλκγίε χαίρημωρ, ὑπὲρ δὲ ζετάνη.
 κῆται δ' ἡ τιτυῶν ἐναλίγκιος, ἢ Παλικάμπη,
 ἀπλώταρ ἢ γῆε σῶμα δ' κανάβινωρ.

A L C I A T V S.

Quum spaciaretur non longior indice Tuccas,
 Percussus querna est fronde cadente caput.
 Mortuus hinc iacet, ast illac quicumq; uiator
 Præterit, erucam uel cymicem esse putat.

Τὸ αὐτῷ.

Τὸρ μέγαρ ἐζήτηρ Εὐμήκιον, ὅς δ' ἐκάθευδε,
 μικρῶν ὑπὲρ δὲ συβάφω τὰς χεῖρας ἐκτανύσασθαι.

C O R N A R I V S.

Eumecum magnum quærebam, dormijt ipse,
 Extensis manibus sub pileo oxybapho.

Κιχάρεχς.

Τρεῖς λεπτοὶ πρὸς ἡνὲρ πρὸς λεπτοσάωνε ἐμάχοντο.

τις προκρηθεις εικ, λεπη επιλεπτοτερος.
 ωρ ο μεις, ερμων, μεγαλην ενεδειξατο τεχνην,
 ηση δ' ενδ' υραθιδος, τρημα λινου κατεχωρ.
 Δημας δ' εκ τρωγλης βαυνωρ, ες αρχιμουρ εση.
 η δ' αρχηνη νησ' αυτων απεκρεμασερ. (γρ,
 ζωσιπα προς δεβοκσερ, εμε σεφανωσητ'. εγω
 ει βλεπομι, ητη ημαι. πνευμα γαρ ειμι μον).

LVSCINIVS.

Certarunt quondam minimi sub iudice nani
 Tres, praestet quisnam, sit minimus q; trium.
 Tum primus Hermon, mira se iactat ab arte,
 Fila trahens rimam quod penetraret acus.
 Eqs; specumuris quam fecit aranea cassem
 Calcat iens Demas, pensilis e tenui.
 Sosipatrus clamat mox palmam ferte mihi, nam
 Vincar si uideor, sum nisi puluis ego.

Δσκιλλισ.

Μυρμηκος περ οντων υπερ νωτοιο καθροθεις,
 αδρκος ρητωρ, τοιορ ελεξερ επος,
 ιπασο, τ' σορ εχερ ω πηγασε βελιεροφοντω,
 φερτατορ ηρωωρ, ημιθωνησ κελετορ.

CORNARIVS.

Formicae alatae tergo confedit Acestes,
 Et rhetor tales protulit ore sonos.
 Nunc uolita, persers o Pegase Bellerophontem,
 En primum heroum, semideumq; uehis.

Αδηλορ.

Αδηλορ.

Επιζωρ εν υπνοισ Δημητριος Αρτεμιδωρα
 τλω λεπηρ εκ τ' δωματαρ εζεβαλερ.

CORNARIVS.

In somnis uentum demisit forte Philotes,
 Quo leuis eiecta est Artemidora domo.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ.

Αμμιανοϋ.

Τω στρατονικειω πολυρ αλλω οικοδομειτε,
 η τ' οτοις αλλω οικοδομειτε πολυρ.

C. VRS. VELIUS.

Urbem aliam Stratoniceo nunc condite ciues,
 Aut istis urbem condite nunc aliam.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Παλαδ'α.

Σιλβανος δυο παιδασ εχωρ οινορ τε C' υπνορ,
 ονκ ετι ταρ μδσασ, ουδε θιλασ θιλεφ.
 αλλ' ο μεις, εκ λεχεωρ νιν ευρσορ ερ φρενα θελεφ,
 αλλορ δ' εν θαλαμοισ ρερχομωορ κατεχεφ.

IO. SLEIDANVS.

Siluano quum sint geminae, Somnusq; Merumq;
 Proles, iam Musas negligit, atq; suos.
 Altera delectat molles diffusa per artus,
 Altera mox placido membra sopore grauat.

Αδηλορ.

Πωρ θαλειρ ω μπηρ εμ'σ πολορ ηεορ οινορ;

O 3

ὄρεσ' ὡς τῆς ἐρ' ἀγνοιο, ἐπεὶ γάλα το πρὶ μ' ἔδωκε.
 ὦ παῖ, σὴρ μὲ δ' ἴφ' αὐτ' ἐμὸν γάλα το πρὶ μ' ἔπαυσε,
 νῶ δ' ἴθι πῖνε ὕδαρ, κῆ σθένου πλὴν σέο δ' ἴφ' αὐ.

IO. SLEIDANVS.
 FILIVS.

Sic ne tibi mater Bacchus me charior ipso?
 Lac puero quondam, nunc uinum porrige mater.
 MATER.

Nostra tibi puero manarunt ubera lacte,
 Sed modo fontis aqua sitienteis collue fauces.

Εἰς Ἀπικανὸν ἠγεμόνα πώτηρ. (τίς
 Γράμμα πρὸς τὸν ἑχρὸς δ' ἀποκρίσεως, ἢ ἀφ' ἑλπί
 τὸ τό σοι, οἰκείον κτήση ἀπλῶς ὄνομα.

LVSCINIVS.

Littera prima tibi superest Apiane bibaci,
 Diceris Graijs rite puto Pianus.

Εἰς Μιλιαρίον Ἑλλησπον
 Νικᾶρχος.

Ἠγόρασας χαλκῶν μιλιάριον ἠλιόδωρα
 τὸ πρὶ πλὴν θεάκων ψυχρότερον βορέεσ.
 μὴ κάμνε, μὴ φύσα, μά πρ' ἢ καπνὸν ἐγείρῃς,
 εἰς τὸ θέρος χαλκῶν βαυκάκιον ἠγόρασας.

ALCIATVS.

Acratum emisti miliarion Heliodore,
 Per Thracas stantis frigora habens Boreæ.
 Ne suffla, fumum ue cites, sumasq; laborem,

Acrata

Acrata æstati Bauculis empta fuit.

EIS NOMIKOVS.

Λεκιλλίος.

Φαῖδρος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἤρισε πρὸς
 τίς θάσσον γραφῆ, κῆ τίς ὁμοιότερον. (φορ,
 ἀλλ' ἐν ὅσω πρὸς τρεῖς τὰ χρώματ' ἔμελλε,
 φαῖδρος ἔγραψε, λαβῶν εἰκονικῆν ἀρχὴν.
 τὸ αὐτῶ. (γός,

τοὺς πόδας εἰ κρατησὸς, κῆ τὰς χεῖρας εἰς ὀλοκλή
 οὐκ ἄρ πλὴν κεφαλῆν εἶχε, τοιαῦτα γραφῶν.
 ALCIATVS.

Acta notans Phædrus, pictor quoq; pignore certat
 Rufus, uter citius scribat, uter propius.
 Sed dum concretas terit hic, soluitq; colores,
 Descripsit uariam protinus ille apocham.
 Sorte pedes, palmasq; pari si Phædrus haberet,
 Nullius certans pictor erat capitis.

EIS OKNHPOVS.

τοῦ αὐτοῦ.

Τρεῖς νυκτὸς ἔροχάσας ἐν ὕπνοις πρὸς μάρεκος ὁ ἀρ
 οὐκ ἔτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι πρὸς τροχάσῃ.
 LVSCINIVS.

In somnis currens Marcus piger, arcet et odit
 Perpetuò somnum, ne labor is redeat.
 C. VRS. VELIVS.

Nocte fatigatus cursu per somnia Marcus
 Peruigilat, ne iterum somniet ista piger.

Τὸ αὐτῷ.

Ἐκλίθην ἔχθρες Δημήτριε, σήμερον ἦλθον
 δαπνῆν, μὴ μέμνη, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.
 ὦ τούτῃ πεποικίκα πλὴν χρόνον, οὐδ' ἄρ' ἐσώθην
 σήμερον, ἀλλ' ἀνέβην, κέρκομ' ὄνυ κατέχω.

LVSCINIUS.

Comis heri conuiuia tibi Demetrie quo sim

Dum uocor, hoc ueni serius ecce die.

Tecta in præcipiti posita hæc causatus, aselli

Nec dum me uideas, huc nisi cauda trahat.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Δουκλίου.

Ἐκ πρώω δ' ωατῆς σε δρυῶν τέτμηκεν Ἀρίσωμ,
 ἢ πρὶς σε μύλου κόλατο λατομῶν;
 ἢ γὰρ ἄρ' δρυὸς ἐσὶ πάλαφάτῃ, ἢ ἄρ' πέτρῃς,
 ὄρχησῆς, Νιόβης ἐμπνοορ' ἀρχέπυτρ.
 ὦστε με θαυμάζοντα λέγεις, ὅτι κ' σὺ τί λητοῖ
 ἦρισας. οὐ γὰρ ἦς αὐτομάτως λίθινος.

C. VRS. VELIUS.

Nam quo te genitor de robore fecit Ariston,

Aut ex qua secuit te lapicida mola?

Fatidica quondam è quercu, aut ex caute recisa?

Saltator Niobes uiuus es archetypus.

Hinc ad eò miror matrem si tu quoq; Phœbi

Læferis, hand ultro saxeus esse potes.

Τοῦ

τοῦ αὐτοῦ.

πάντα κατ' ἰσορίω δρχόμηνος, ἐμ δ' μέγισον
 τῶν ἔργων πρὶ δῶν, ἠνίασας μεγάληως.
 πλὴν μὲν γὰρ κιοῖω δρχόμηνος, ὡς λίθος ἔσθης.
 κ' ἢ πάλιν ὡρ Καπανεύς, δχαπίυνος ἔπισσε.
 ἀλλ' ἐπὶ τ' κανόκῃς ἀφυῶς, ὅτι κ' ξίφος ἦρ σοι,
 νεχ' ζῶν δ' ἔζηθες, τ' ἔτο παρ' ἰσορίω.

AVSONIUS.

Deceptæ felix casus se miscuit arti :

Histrio saltauit qui Capanea ruit.

Idem qui Nioben saltauit saxeus : ut tum

Spectator ueram crediderit Nioben.

In Canace uisus multo felicior ipsa,

Quod non hic gladio uiscera dissecuit.

MORVS.

Cetera ad historiã, quiddã tamen, id quoq; magnum

Iam tibi saltatum contra erat historiam.

Dum Nioben ageres, stabas tanquam lapis esses,

Quum fieres Capaneus, ecce repente cadis.

At Canacem gladio referens quum uiuus abisti,

Hoc tibi saltatum contra erat historiam.

LVSCINIUS.

Prodieras apte in scenam persona, referre

Cuncta potens, unum desuit inde tamen.

Nam Nioben dum totus agis, stas firmior omni

Saxo, tum Capaneus concideras subito.

O 5

At Canace imprudens multum fueras, neq; gestis
 Quadratis habens gladium uiuus ut exilias.

HERM. A NOVA AQVILA CO.

Omnia perbelle dum luderet histrio, tantum

Unus hic ingens error in arte fuit.

Nam saltans Nioben subitostetit ut graue saxum,

Quumq; foret Capaneus terga supina dedit.

Ast ubi iam Canacem stricto mucrone referret,

Quod uiuens abiit, contra erat historiam.

παλλάδι.

Δάφνις, ἢ Νιοβῆς ὅς τις αὐτὸ μίμνῃς ὁ σιμόων.

ὡς ξύλινος, Δάφνις, ὡς λίθινος Νιοβῆς.

A V S O N I V S.

Daphnen et Nioben, saltauit simius idem:

Ligneus ut Daphne, saxeus ut Niobe.

M O R V S.

Saltauit Nioben, saltauit Daphnida Memphis,

Ligneus ut Daphnen, saxeus ut Nioben.

ΕΙΣ ΠΑΧΕΙΣ.

ἀέωτορ.

(λοιπὸν)

τὸν παχὺν εὐέγραψεν ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ἀπό

εἰ δύο μισκτοὺς ἀνθ' ἑνὸς ὀφόμεθα.

L V S C I N I V S.

Erratur, dum mole graui bene pictor obesum

Ventre refert, unus dicitur esse duo.

C O R N A R I V S.

Pinxisti pinguem bene pictor, dispereas sed

Si semel

Si semel exosos cernere bis dederis.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

πολλιωοῦ.

Εἰ σὶ καὶ ἐν μούσῃσι μὲν ἔρινυες, αἴσῃσι περὶ
 περὶ τῶν ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφῃς ἀκριτως.

τοῖνυ σὺ δέομαι γράφῃς πλείονα. μείζονα γὰρ
 εὐξαῖς ταύτης οὐ δάωμαι μανίω. (σοι)

M O R V S.

Sunt etiam in Musis furia, quibus ipse poëta,

Fis, per quas temere carmina multa facis.

Ergo age plurima scribe precor, tibi nempe furorem

Non ego maiorem, quem precor, inuenio.

G E R M. B R I X I V S.

Sunt furia et Musis, qua te fecere poëtam

Hinc sine iudicio, carmina multa facis.

Plura ergo, precor, ede poemata, quando precari

Maiorem hac nequeo more tibi maniam.

I O. S L E I D A N V S.

Carmina multa facis, faciunt te carmina uatem.

Quis furias Musis credat abesse suas?

Nunc precor ut scribas quamplurima, namq; precari

Maius non possum nunc (mihi crede) malum.

ἀδελφον.

μισῶ δέωσα καί σοι, ὅσοις νέος οὐδέ περ' οὐδέ τις

ἤρεσκε καὶ εἴη, μῆνιμ' ἄφθε θεά.

ἀλλ' ἢ μὴ περὶ μέγα τίς ἔχη χερόν, ἢ μιφάλακρος.

εἰ ἢ κινῆς τὸς ἄγαρ, οὐ δ' ἰνάτ' ἄλφα γράφει.
 ἢ δ' ἄν πως οὕτω τὸ τ' ἐς ἔχορ ὦ ὑπάτε Ζεῦ,
 εἰς τοὺς κληήτας ἔρχεται ἢ σοφία.

C. VRS. VELIVS.

*Hos odis quis nemo nouus placet optime Cæsar,
 Vel si nunc, Iram dic mihi musa, canat.*

*Ac nisi quis Priami canus propè contigit annos,
 Sit licet incuruus, scire nec alpha potest.*

*Si uerum est, ô summe deùm, tantummodo docti
 Extiterint quosquos hernia dura tenet.*

I D E M.

Odi maxime Cæsar insolentes

Quosdam, nemo nouus quibus poëta

Quamuis egregius potest placere.

Non si Mæonio excitatus æstro

Iram dic mihi Diua personaret.

Ac nisi Priami peregit annos

Iam tum edentulus atque semicanus.

Non si cernuus ille claudicarit,

Quicquam proficiet: nec Alpha credent

Ipsum scribere posse non uel unum.

Si sic res habet ô supreme regum,

Vates nemo nec eruditus extat

Præter cæliacos & herniosos.

Δουκιδίς.

Οὐδέ νος ἐνθάδε ναῦ πεννηκότες ὦ πρόδ' ἴτα,
 μάρκος

Μάρκος ὁ πικτὴς ὠκοδόμησε τὰφορ.
 ἢ γράφας ἐπίγραμμα μονόσιχορ, ὦ δ' ἐχάρα·
 κλαύσατε δωδεκίτη Μάξιμορ δ' ἐφέσο. (ξε,
 οὐ ὅ γ' εἶδ' οὐ ἐγὼ ἴνα Μάξιμορ εἰς δ' ἐπίδ' ἔσιρ
 ὠοιητῶ, κλαίειρ τοῖς πρῶσι λέγα.

CORNARIVS.

Quisquis es hinc transi, ne expectes uana uiator,

Nam uacuum Marcus hic posuit tumultum.

Inscripsitq; etiam uersum tantum in super unum,

Lugete ab iacet hic Maximus ex Epheso.

Maximum ego nullum noui, sed se esse poëtam

Vt monstret, cunctis talia ait populis.

Αράτος.

Αἰάλω Διότιμορ, ὅς ἐν πέτραισι κἀθήτα,
 γαρ γαρῖωρ ὠασίρ βῆτα ἢ ἄλφα λέγωρ.

CORNARIVS.

O Diotime miser, qui in petris nocte dieq;

Gargareos pueros alphaq; beta doces.

Εἰς Πλοία.

Δουκιδίς.

Οἱ τῶχοι Διόφωτε, τὰ κῦμαῖτα πάντα δ' ἔχοντες,
 ἢ δ' ἰὰ τῶρ θυρίδωρ ὠκεανὸς φέρεται,
 δελφίνωρ δ' ἀγγέλου, ἢ δ' ἢ κρείος ἀγλαὰ τέκνα,
 ἐν τῶ πλοίῳ σου νηχόμενα βλέπεται.
 ἂν δ' ἀναμείνω μιν, τὰ χὰ πλεύσει καὶ ἄς ἐν ἡμῖρ
 οὐδ' ἐγὰρ ἐσιρ ἴδωρ οἶκ' ἐτι τῶ πελέγα.

*En paries Diophante tuus quæ flumina monstret,
Oceanum totum parua fenestra capit.*

Delphinum turmæ, Tritones, Nereæ proles

Omnis, nauiculam cernitur ante tuam.

Cedamus, ne aqua forte breui quoq; corripiat nos

Sub pedibus crescens, deficiens pelago.

ΑΥΤΙΠΑΤΡΟΣ ΘΕΤΑΛΩ.

Εἶχε Φίλων λέμβον σωτήριον, ἀλλ' ἐκείνω,
σωθεῖν οὐδέ Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δάσασαι.

οὐνομα δ' μόνον ἦν σωτήριον, οἱ δ' ἐπιβάντες,
ἐπλεον ἢ πρὸ γῆρ, ἢ παρὰ φερσεφόνην.

LVSCINIUS.

Est tibi cymba Philon, Sotirichon, omnia seruans,

Seruari in qua nec Iuppiter ipse queat.

Blanditur nomen, sed deijcit illico nantes,

Hic littus petit, hic uadit ad Elysios.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ.

Παλλὰ δ' ἄ.

τέκνον ἀνασείεις, ἀμαθέστατε, θρέμμα μορίης,
εἰπέ τί βρενθῆν, μηδὲρ ἐπισάμβλον. (νος

ἐν ἢ γραμματικοῖς, ὁ πλατωνικός, ἄρ' ἢ πλάτω
δόγματά τις ζητῆ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.

δὲ ἐτέρω φεύγεις ἐπὶ θάλασσαν. οὐτε ἢ τέχνῳ
οἷσα γραμματικῶν, οὐτε πλατωνικός εἶ.

πάντα ἢ οἷσα λέγεις, ἀπελὴς δ' ἐν πᾶσι ὑπὸς
(χφε

γεώμηνος πάντων, οὐδὲρ ἔχθρ' ἰδίον.

C. VRS. VELIUS.

O cui stultitia estatrix, audacia mater,

Dic mihi cunctorum nescius, unde tumes ?

Inter Grammaticos conare Platonicus esse,

Gramaticumq; inter scita Platonis agis.

Inq; aliud fugis ex alio, nec dia Platonis

Dogmata, grammatices nec documenta tenens.

Omnia nosse tamen te dicis, egenus ubiq;

Cui nil gustatis omnibus est reliquum.

LVSCINIUS.

Frons perfricta tibi mater fuit, ubera præbet

Stultitia, ut cristas erigis ardelio ?

Inter grammaticos indocte Platonicus, et mox

Hunc prope, præfractus dicere grammaticus.

Sic fugis hinc aliud, nec dogmata dia Platonis

Mente tenes, artem nec puto grammaticam.

Cuncta tamen scio dicis, et omnia, prorsus inanis

Degustans, uere nil facis ipse tuum.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Εἶς σοὶ κτλ γῆς κόφην κόνιν οἷσ' ἐκείνας χε,
ὄφρα σε ζήνδωσεν ἄεξις σῶσι κῶνεις.

MARTIALIS.

Sit tibi terra leuis, molliq; tegaris arena,

Ne tua non possint eruere ossa canes.

ALCIATVS.

Sit tibi terra leuis, non ut uir seue quiescat,

Sed facile effodiant, ut tua membra canes.

IO. SLEIDANVS.

Te puluis tegat exiguus post fata Nearchæ,

Vt facile effodiant, turba molesta, canes.

Τὸ αὐτοῦ.

Θᾶπ' ὅρ' ἠπίσει μέλι κώνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,

ἢ σὺ τί ἠπίσεις, σκορπίος ὦρ, ἀγαθόν.

οὔτε γὰρ αὐτὸς ἐκώρτι πρῆεις, οὔτ' ἄλλ' ὀρέξῃς,

ὧς ἀσῆς κρονικὸς πᾶσιρ ἀπεχθόμυλος.

CORNARIVS.

Ante culex mihi lac, Scarabeus mella parabit,

Quam tu quid facias, Scorpius ipse, boni.

Esse malum satis est nec te, simul inficis omnes,

Saturni mundo sidere tu grauior.

IO. SLEIDANVS.

Lacte culex, & melle prius Scarabeus abundet,

Quam facias, merito quod quis amare queat.

Laude nihil dignum facis, & tamen omnibus obstas

Sidere Saturni plus metuende nequam.

Αμμιανού.

(πρῶτα,

Μασαύρωρ ἀφελῶρ δ' ὄνο γράμματ' ἀρκετὰ

ἀξιόειποδ' ὦρ ἄπ' ὑπελειπ' μλύωρ.

MORVS.

Mastauron elementa tibi duo subtrahæ prima,

Nemo te reliquis dignior esse potest.

LVSCINIVS.

Mastauron elementa duo si Marce priora

Sustuleris,

Sustuleris, reliquis tum mihi dignus eris.

Δημοδόκος.

Καπ' ἀδ' ὄκλιω π' ὄτ' ἔχιδ' νακακὴ δέκ' ἐν, ἀλλὰ κ' ἢ

κ' ἀτ' θανε, γευσαμ' ἴμ' αἵματ' ἰοβόλ'σ. αὐτῆ

MORVS.

Vipera Cappadocem morâs mala, protinus hausto

Tabifico perijt sanguine Cappadocis

CORNARIVS.

Cappadocem morsu confecit uipera, at ipsa est

Mortua gustato sanguine pestifero.

Τὸ αὐτοῦ.

(δ' οὐ

καὶ τὸ δὲ Δημοδόκος, χ' ἴοι κακοί, οὐχ ὁ μὲν, δὲ

πάντε, πλήρ' προσκλέσε. κ' προσκλέσε ὃ χ' ἴος.

CORNARIVS.

Demodocus, Chij prauis omnes, inquit, ad unum

Prolem, quem fietiam dispares, at Chius est.

Αμμιανού.

(φ' ὀρ

Μητέρας τ' ἴς, πατ' ἔξ' ἄλλ' ὄς ἀπέκ' ἔνερ, ἄλλ' ὄς ἀδ' ἔλ

Πολυιδανὸς τὸν εἶς, πρῶτος ἀπ' Οἰδίποδος.

CORNARIVS.

Matrem hic, patrem alius, fratrem sed tertius aufert,

Omnes tres Pollux, primus ab Oedipode.

Ανύοχος.

Τυχὴρ μ' γράψ' αἰ, χαλεπόμ. μοσ φήρ' ὃ χαρ' ἀξ' αἰ

ξ' ἀδ' ἴορ, ἀλλ' ἐπ' ἰ σοὶ τὸν μ' παλιν ἀμ' φ' ὄτ' εἰρα.

ὃ μὲν γὰρ ψυχῆς δ' ἀδιάσφορ' ἔξω ἄγ' εἰρα

ἐν τοῖς φαινομύλοις ἢ φύσις εἰς γάσ' αἰτο.

P

ἢ δὲ ἐπὶ τῷ μορφῆς θόρυβου, καὶ σώματα νεύριον,
 ὡς ἂν τισὶν ἄλλοις, μὴ δὲ εἰς τὸ φρενέλωρον;
 MORVS.

Pingere difficile est animum, depingere corpus,
 Hoc facile est, in te sunt tamen ambo secus.

Nam prauos animi mores natura reuelans,
 Fecit ut emineant undique perspicui.

Sed formæ portenta tuæ deformia membra

Quis pingat? quando hæc cernere nemo uelit?

EΙΣ ΠΟΡΔΗΝ.

Νικάρχου.

Πορδὴ ἄνεκτινὴ πολλοῦς, ἀδὲ ξοδὸς οὔσα,
 πορδὴ ἢ καὶ σὺ σὺ τρυαλοῦ ἰθίσα μέλθ.
 οὐκοῦν εἰ σὺ δὲ, καὶ ἄνεκτινὴ πάλι πορδὴ,
 τοῖς βασιλεῦσι ἴστω πορδὴ ἔχθρα δάμαμιν.
 MORVS.

Te crepitus perdit, nimium si uentre retentes.

Te prope re emissus seruat item crepitus.

Si crepitus seruare potest et perdere, numquid

Terrificis crepitus regibus æqua potest?

IANVS LASCARIS.

Interimit crepitus uentris detentus in aluo:

Et seruat, blæsum dum canit ille melos.

Ergo si perimit crepitus, seruatq; canendo:

Regibus imperium par habet hic crepitus.

ALCIATVS.

Si crepitum teneas, ægro tibi proxima mors est:

Sim

Sim mittas, ualido corpore sospes eris.

Pollet idem crepitus quod rex, et fortius ullum

Quam uita atq; necis ius neque Caesar habet.

EΙΣ ΠΑΡΟΡΙΣΤΑΣ.

Αμμιανῶς.

Καὶ μὲν ἔστιν ἡρακλέους σκλήρῳ ἔλθῃς προξίζων,
 γὰρ μένος ἀνθρώπων πᾶσι ἴσον σε μέλθ.
 καί σῃ δὲ ἴσῳ ὁμοίως, ἔχωρ ὀβολῶν πλέων οὐδὲρ,
 εἰς τὴν οὐκ ἔτι σὴν γλῶσσαν ἀναλυσόμενος.

MORVS.

Victor ad Hercules penetret licet usq; columnas,

Te terræ cum alijs pars manet æqua tamen.

Iro par moriere, obolo non ditior uno,

Et tua te (sed non iam tua) soluet humus.

IO. SLEIDANVS.

Quamuis ad Herculeas tendant tua iura columnas,

Te capiet terræ portio parua tamen.

Nanque iacebis humi misero infelicior Iro

In terram uersus non modo, ut ante, tuam.

EΙΣ ΠΗΤΟΡΑΣ.

Λακιλλίος.

Κοιτῆριον, καὶ βῆρ ἀπλωλέκα, καὶ μίαν αἴγα,

ὧν χάρις ἐλκφας μισθῶριον μενέκλειος.

οὐτε δὲ μοι κοινόμ τι πρὸς ὀθρυάδαμ γενένηται,

οὐτ' ἀπάγωγ κλέπτης τοῖς ἀπ' ἠεροπυλῶν.

ἔλλα' πρὸς εὐτυχίδην, ἔχομεν κρείσιμον, ὡς περ

P 2

(πρὸς)

Ἐν δ' αὖτε μάστιγι ξέρηκε, καὶ λακεδαίμονιοι;
 πλὴρ καὶ μὲν νόμου χάρις, ἢ μετὰ κρᾶξω
 ἄλλ' ἀλέγει Μενεκλῆς, ἄλλ' αὖτ' οἰοῖτο ἰορ.

ERASMVVS.

Succula, bos, & capra, mihi periere Meneclēs,
 Ac merces horum nomine, pensa tibi est,
 Nec mihi cum Othriade quicquā est, ue fuit ue negoci,
 Nec fures ullos huc cito Thermopylis,
 Sed contra Eutychedē nobis lis, proinde quid hic mi,
 Aut Xerxes facit, aut quid Lacedæmonij?
 Ob pactum & de me loquere, aut clamauero clare,
 Multo aliud dicit sus, aliud Meneclēs.

MARTIALIS.

Non de ui, neq; cade, nec ueneno,
 Sed lis est mihi de tribus capellis,
 Vicini queror has abesse furto,
 Hoc iudex sibi postulat probari,
 Tu Cannas, Mithrydaticumq; bellum,
 Et periuria Punici furoris,
 Et Syllas, Mariosq; Mutiosq;
 Magna uoce sonas, maniq; tota.
 Iam dic Posthume de tribus capellis.

Αδελφον.

Εἰκὼν ἢ σέξτε μελετᾷ, σέξτε δὲ σιωπᾷ.
 ῥήτωρ ἢ εἰκὼν, ὃ δὲ ῥήτωρ εἰκὼν εἰκὼν.

MORVS.

Ipsē tacet Sextus, Sexti meditatur imago,
 Ipsa est rhetor imago, ab imagine rhetor imago est.

LVSCINIVS.

Ecce silet rhetor Sextus, meditatur imago,
 Recte, tum statua statua est, sine pectore rhetor.

AVSONIVS.

Ore pulchro, & ore muto scire uis qui sum? uolo:
 Imago Rufi rhetoris Pictauiici.
 Diceret sed ille uellem rhetor hoc mi: non potest.
 Cur? ipse rhetor est imago imaginis.

IDEM.

Rhetoris hic Rufi statua est si saxeæ, Rufus:
 Cur id ais? semper saxeus ipse fuit.

IDEM.

Rhetoris hæc Rufi statua est, nil uerius ipsa,
 Ipsa adeo linguam non habet & cerebrum.
 Et riget, & surda est, & non uidet, omnia Rufi,
 Vnum dissimile est, mollior ille fuit.

IDEM.

Hæc Rufi tabula est: nil uerius, ipse ubi Rufus?
 In cathedra, quid agit? hoc quod & in tabula.

ΑΒΒΙΑΥΣ.

Ἐπὶ ἀσολοικισμοῖς φλάκκω τῶδ' ῥήτορι δῶρον
 πέντε μ. φ. ἀντέλαβον πεντάκι διακοσίους.
 καὶ ναῦ μιλίφρησι μ. τούτους ἀριθμῶ σοι ἔπεμψα
 τῶλοιρῦ ἢ μέτρω, πρὸς κύπρον ἐρχόμενος.

Quinque solæcismis donavi rhetora Phlaccum,
 Quinque statim decies reddidit ille mihi.
 Nunc numero hos, inquit, paucos contentus habeto,
 Mensura accipies quando redibo Cyprio.

Πεντακκίσιας.
 Μη δ' ἀλλῶν πρώην ἐσολοίκισε φλάκκος ὁ ρήτωρ
 ἢ μὲλλων χαίνειν, εὐθὺς ἐβαρβάρισε.
 ἢ τῆ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζῃ διανεύων,
 καὶ γὰρ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ σόμα μὲ δέδετη.

CORNARIVS.

Ipse solæcissat Rhetor, fuit antea mutus
 Phlaccus, hiat quoties barbara cuncta sonat.
 Atq; solæcismos manibus quàm plurima signans
 Efficit, hunc uidi ut linguaq; uincta mihi est.

Αμμιανός.

Πρώτος πρὸς Διοδώρον ἀνὴρ δειλακος ἀπελευθέρων,
 ἦρετό μιν τοίνε ἀμφὶ δικαιοσύνης.
 ἦμετέρη θεράπαινα, φύγερ ποτέ. πῶν δέ τις εὖ
 ἄλλο ἔειπ' ἢ εἶναι λάτριν ἐπιστάμνος. (ζῶν)
 ζεύξην ἐφ' ἀεράποντα. Τέκερ δ' ὑπὸ πᾶσι δακ' ἐκείνων
 ἢ τὴν ἰσοδούην εἰσὶ δικαιοῦτεροι;
 ὅς δ' ὅτε μερμήριζε, ἔειπεν ἄρα βίβλον ἐκάσκη,
 εἴπερ ἐπιστρέψας γυροῦν ἐπισκώϊον.
 ἢ σοί, ἢ τῷ ἐλονῶ τειρ θεράπαιναν, ἀνάγκη
 δ' εὐεφ' κύνες, ὦν χάριρ ἴζερεας.

δ'εο

δ'εο δ' εὐμενεόντα δικαιολόγῳ. αἰ. ἢ δ' ἀρῆισθ
 ἢ ὑφορὰ θεοτέρη, εἴγε δίκαια λέγας.

ALCIATVS.

Rhetora uir quondam pauper Diodoron adiuit,
 Sciret ut hac specie quid sibi iura uelint.
 Serua mihi aufugit, captam quam repperit olim
 Nescio quis, famulam conscius esse meam.
 Atq; suo iunxit seruo, quæ facta puellas
 Edidit, an' ne mei pignora iuris erunt?
 Ille anceps, raptus per multa uolumina, standem
 Sustulit hac uetulum uoce supercilium.
 Hos opus est uernas tibi uel seruire, uel illi
 Qui tenet ancillam non sine fraude tuam.
 Sed tibi fac iudex sit amicus, dummodo iustam
 Causam habeas, punctum protinus omne feres.

Τὸ αὐτῶ.

Θαυμάζω μοι ἐπεὶ σιρ ὅπως εὐτρε ζῆτοισίης,
 μήτε λόγῳ κοινόν, μήτε λογισμῶν ἔχωρ.

CORNARIVS.

Nomine quo tandem miror Bytus ille sophista est,
 Communi sensu, et qui ratione caret.

Τὸ αὐτῶ.

(νας

ὁ ἄπῳρ ἔκρ λθικόνες κόρσκαες, πῆνός τε χελῶν
 εὐεῖρ, ἢ δόκιμον ρήτορας καππαδόκων.

CORNARIVS.

Et testudo uolans, cornusq; uidebitur albus,

Non iustum cernes rhetora Cappadocen.

Αμμιωνός.

Αὐτὸν ὄρω σε μέδωρ τὸν ξήτορα. φεῦ, τί δ' θαῦμα.
σφλάγγος σιγάς; οὐδὲρ ὁμοίοτερον.

V. SCINIVS.

Picte Medon rhetor similis tibi cerneris, an non?
mutus eras, poterit nil simile esse magis.

Τὸ αὐτὸ.

Ῥήτορος ἄδ' εἰκώρ. ὃ ἢ ξήτορος, ξήτορος εἰκώρ.
ἢ ὡς; οὐ λαλέει, οὐδὲρ ὁμοίοτερον.

LVSCINIVS.

Rhetoris est statua, et iam rhetor rhetoris Icon.
Cur ita? si taceat nil simile huic magis est.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ.

Αδέσποτον.

Μὴ μύρα, μὴ σεφάνος λιθίναις σίλασι χαρίζε,
μὴ δὲ δ' ὡς φλέξης, εἰς κενὸν ἢ δαπάνη,
ζῶν τί μοι εἴ τι θέλεις, χαρίζου, τί φερίω ἢ μεθ' ὑ
πικλὸν κρήσας, κούχ' ὀθανῶν τίετς. (σκωρ,

MORVS.

Serta, unguenta, meo ne gratificare sepulchro:

Vina, focus, lapidi sumptus inanis erit.

Hæc mihi da uiuo, cineres miscere falerno,

Nempe lutum facere est, non dare uina mihi.

Λεωνίδης.

(ἴω,

Μὴ πάλυ μοι μετὰ δόξῃρ ὅτ' οὐκ' ἐτι γαστέρα πεῖ
οὐθαλα

οὐθαλα, καὶ χοίρων ἄρ' ἂν τίθητε μάχη.
οὐδ' ἔξ χοπόνοισι μετὰ σάχω ὄμβρος ἀκαίρος
χρῆσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμνῇ ξέφυρος.

C. VRS. VELIVS.

Nec quum fastidit, post sumpta cibaria, uenter
Vbera cum fartis pone suilla mihi.

Nanq; nec agricolis post messem commodat imber,

Nec Zephyrus nautas in statione iuuat.

Σβράτων.

καὶ πίνε, ἢ τέρας Δημοκράτες, οὐ γὰρ ἐς αἰεὶ
πιόμεθ', οὐδ' αἰεὶ τέρας ἐζόμεθα. (μυθ
ἢ σεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, ἢ μυρίσας
αὐτοῦς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρεται ἐτέρως.
ναὺ ἐνέμοι πῖετω μέθυ τοπλίωρ ὅσα τὰ μά.
νεκρὰ δὲ Δευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

GERARD. BVCOLD.

Sis letus, bibe Democrates, nam tempora nobis
Pocula non semper delitiarū dabunt.

Cingamusq; caput fertis, ungamus et ante
Corpora, quam tumulto condat amara dies.

Nunc mea dum uiuo plus uini iuscera sumant,
Mortua Deucalion uendicet ossa sibi.

Ανὸ πάτρης.

Οὐ μοι πλητιάδωρ φοβερὴ δ' ὕστερ, οὐδὲ θαλάσσης
ὄρνυμνον συφελῶ κῦμα πρὶ σκοπέλω,
οὐδ' ὅτ' ἀρ' ἀξάπηά μετ' ἄσους οὐρανοῦ, ὡς κακ' ἄνδρα

τάρβω, καὶ μύθων μνίμονας ὑδροπότας.
CORNARIVS.

Pleiadum occasum, seuas pelagiq; procellas,
Fluctibus excelsos quae superant scopulos,
Et Iouis immensi fulmen non horreo, quantum
Potorem memorem, qui quoque potet aquam.

GERARD. BVCOLD.

Haud ita Pleiadum occasus mihi terror, & altae
Fluctus aquae circum spumea saxa fremens.
Aethere nec toto metuendum fulgur, ut omnis
Potor aquae dicti qui memor esse solet.

Αδέσποτον.

ἠβελον ἄρ πλεϊάδων, ὡς πλεῖστοις ἢν ἦτε κροῖστος
καὶ βασιλευς εἶναι πῆς μεγάλης Ἀσίης.
ἀλλ' ὅταρ ἐμελέψω Νικάνορα τὸν σοροπκῶν,
καὶ γινῶ πρὸς τί περὶ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ἀκτῆρ ἦν πᾶσασ, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑπερέξασ,
πλὴν Ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ σεφάνους.

CORNARIVS.

Diuitias cupij quondam amplas sicut habebat
Craesus, & hinc magnae rex uolui esse Asiae.
Ipse polinctorem uideo Nicanora postquam,
Ex ligno capsas dein scio quur faciat,
Vino cibos uarians & splendida pocula Bacchi
Vngenta & casiam sumo. sinoq; Asiam.

Γαλαδᾶ.

Γηραλίου με γωαῖκις ἀποσκήπῃσι, λέγεται
εἰς τὸ κάτοπῆζον ὄρεῖν λείψανον ἠλικίης.
ἀλλ' ἐγὼ εἰ λθονκὰς φορέω βίχας, εἴτε μελαίνας,
οὐκ ἀλέγω, βιότῃ πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
εἰσοδμοίς δὲ μύροισι, καὶ εὐπετάλοισ σεφάνοισι
τῶ βρομίου παύω φροντίδας ἀργαλίας.

CORNARIVS.

Illudat cano liceat lasciuia puella,
Aetatem mandans querere per speculum.
Albos ipse stram nil curo nigros uel capillos,
Ad finem uite quum properans uenio.
Vngenta at redolens, casia quoque tempora uinctus
Pellere cum Baccho tristitia cuncta uolo.

Αὐτομέδοντος κυζικεύς.

Αυθρωπι δέλης, ὅτ' ἐπίνομι, ἢν δὲ γῆνητ
ὄρθρος, ἐπ' ἀλλήλους θῆρες ἐγαρόμεθα.

MORVS.

Vespere quum bibimus homines sumus, atq; benigni.
Mane homini siccus trux fera surgit homo.
CORNARIVS.
Est homo blandum animal, ubi fero pocula sumpsit,
Non differt trucibus manē sed ille feris.

Ανακρέοντος.

Οὔ μοι μέλα γύγαο

τῷ Σαρδίων ἄνακτος,
 οὐδ' αἰρέει με χρυσοῦς,
 οὐδέ φθονῶ τυράννοις,
 ἔμοι μέλι μύρσισι
 καταβρέχει ὑπὸ νύκτι,
 ἔμοι μέλι ῥόδῳσι
 κατασέφει κἀρέλω.
 τὸ σήμερον μέλα μοι,
 τὸ δ' αὐριον τίς οἶδε,
 τὸν ἄργυρον τρεῦσας
 ἠφρασεῖ μοι πρίσσορ,
 πῶς ἤριον δὲ κοῖλον
 ὄσσορ δ' αὖθις βάθωρον.
 πρία δ' ἔμοι κατ' αὐτῶ,
 μήδ' ἄστρα, μήδ' ἀμάζας,
 μή συγνόρ ὠρίωνα,
 ἀλλ' ἀμπέλους χλωώσας,
 ἠὲ βόσους γελῶντας
 ἔω τῶ καλῶ Λυαίῳ.

MORVS.

Non est curæ mihi Gygis,
 Qui rex Sardibus imperat.
 Aurum non ego persequor,
 Reges non miser æmulor.
 Curæ est, barba sua iuibus
 Vnguentis mihi perfluat.

Cure

Curæ est ut redolentibus
 Cingam tempora floribus.
 Curæ sunt hodierna mi,
 Nam quis crastina nouerit?
 Tornato bene Mulciber
 Argento mihi poculum,
 Iam nunc effice concauum,
 Et quantum potes imbibum,
 Et fac illud ut ambient
 Non currus, neque sydera,
 Orion neque flebilis.
 Vites fac uirides mihi.
 Botri fac mihi rideant
 Pulchro cum Dionysio.

INCERTO INTERPRETE.

Non cura magnificentum
 Me principum laceffit,
 Nec æmulor tyrannos,
 Nec me retentat aurum.
 Sed hoc die curabo
 Perfundier nitentes
 Comas odoribusque
 Sertis roseis coronas
 Ri tempora, crastinum sed
 Quis nouerit probe, quis
 Vulcane poculum fac

Amplum quidem & profundum
 Quantum potes, nec intra
 Currum nec astra quaesq;
 Nec Oriona cude
 Hunc terribilem, at uirentes
 Vitesq; racemulos cum
 Dulci mero, ridentes.

LABERIVS.

Non mi cupio aurum, non diuites diuitias,
 Non sceptrā curo minitantium principum.
 Nil ad me triumphantes cum decoris fascibus,
 Nil instructae acies armis praefulgentibus.
 Mihi est uiuendum teneris in amoribus.
 Mi sunt deliciae, & suauolentia suauia.
 Viuamus hodie, uiuamus dum licet,
 Letiq; carpanus quicquid id est boni.
 Libet nunc crimes liquidis perfundere odoribus,
 Interq; iocos agere & lepidas Veneres.
 Quin tu age Vulcane potens, Mulciber ignee,
 Excude mi amplum, insigne argenteum cymbium.
 Inq; eo non mi astra, non bootem, non pleiadas,
 Non Martem ferreum, non cruenta praelia.
 Quid cum sideribus, cum Marte, cum bellis mihi?
 Sed intus cude Bromium uino madidum,
 Vitesq; molleis, & frondentes palmites,
 Racemosq; & fluentes uirides hederas,

Amoremq;

Amoremq; spirantem colores undique.

ALCIATVS.

Haud curo Gygis aurum
 Sardin regentis olim,
 Opes nec opto magnas,
 Neque inuideo Tyrannis.
 Curae mihi est oliuo
 Linere Syro capillum,
 Curae mihi rosis est
 Nexis caput ligare.
 In hoc die ipse curo
 Cras nosse quis ne possit?
 Tornans faber metallum,
 Vulcane cude nobis
 Non militantis arma.
 Quid enim Gradivus ad me?
 Sed concavum cadiscum
 Quantum potes profundum
 Mihi face, atq; in ipso,
 Non astra, non quadrigas,
 Orionem ue durum,
 Vites sed & comatas
 Et ebrios racemos
 Fac, cum leui Lyæo
 Amoremq; profundo.

Πραλαδοῦ.
 Δὸς πῖπτον, ἵνα Βάκχος ἀποκείδασαι μῆριναι
 ῥήγνυμι μύλας καθαροῦ εὐνόλοισι θιάλοισι.

GERAR. BVCOLD.

Da potum ut curas animo dispellat Iacchus
 Multiplices, puro (quæ nocuere) mero.

Μακεδονίς.

ἠθέλωρ οὐ χρυσόν τε, κῆ ἄσσα μερία γαίης,
 οὐδ' ὅσα τὰς δίδασαι, εἰ περ ὀμκροε, ἔχαρ.
 ἀλλ' ἵνα μοι ῥοχόεσσα κῆλιξ βλύσασαι Δυαίω,
 χεῖλεος ἀνείρω νάματι λιορῆνίς.
 κῆ γερασῶρ σωέπινε θῆλωρ χορῶς. οἱ ᾗ πῆρωσῶ
 ἀνέρις ἐργατίνα, κάμνορ ἐφ' ἡμερίσιν.
 οὐτὸς ἐμοὶ πολὺς ὄλθος, ἀεὶ θῆλωρ. οὐδ' ἀλεγιζῶ
 τῆν χρυσέωρ ὑπάτωρ, τῆρ θῆλωρ κατέχων.

GERAR. BVCOLD.

Non aurum optavi, non oppida plurima terre,
 Non quas Thebarum dixit Homerus opes,
 Sed mihi ut orbiculata Lyæo pocula spument,
 Vdaq; perpetuo labra liquore fluant.
 Turba senum ueneranda bibant sua uina sedendo,
 Dum uineta colant rustica turba sua.
 Iam dudum hæc mihi uisa est uita potissima, reges
 Non moror auratos, pocula plena tenens.

Τὸ αὐτὸ.

χρυσοῦ ἐμοὶ νοσέουσα παρῆσα το δ' κίθ' ἀνῆρ
 ἠκρόος,

ἠκρόος, δεπάρωρ νέκταρ ἀπαπτάμλιος.
 εἴπε δ' ἴδωρ τῶν ἠρ ἀνεμῶλιος, οὐδ' ἐδ' ἰδ' ἀχθῆ
 ὅτῃ μλιος μερῶπωρ οἶνωρ ὀμκρῶ ἐφῆ.

C. VRS. VELIVS.

Visit heri inclemens ægrum, uetuitq; Lyæi
 Sumere nectarum uir medicus laticem.
 Vanus ad hæc lymphis, ait utere, nescius hic, quod
 Vina hominum instaurant robur, Homerus ait.

IO. SLEIDANVS.

Astitit ægroto medicus mihi nuper iniquus,
 Me uitare meri pocula plena uolens.
 Scilicet edoctus necdum fuit illud Homeri,
 Qui scribit Baccho robur inesse suum.

N. CANNIVS.

Venit ad ægotum medicus me nuper iniquus,
 Qui tua ne gustem munera Bacche uetat.
 Atq; ait, utere aquis, tua nescius addere dona
 Corporibus robur firmum, ut Homerus ait.

Αδελφωρ.

ἐκῆμορ ὀρ με λέγῃσι δ' ἀίμονεσ ἀνέρεσ ἀξῆρωρ,
 εἰ μὲν μῆρ, ἀλλ' οὐ μοι τῆτο σέλθῃκε μέλῃ.
 εἰς ἀἰδῆλω πάντεσι καταίβασαι, εἰ ᾗ τῆχιωρ
 ἡμετέρῃ, μίνωρ θῆλωρ ἐπ' ἰδ' ὀρ μεθα.
 πῆνω μῆρ. καὶ γὰρ δ' ἡ ἐτύτωμορ εἰς ὀδ' ὀρ ἰπποσ
 οἶνωρ, ἐπιτῆ περ ἰδ' ἡ ἀξῆρωρ εἰς ἀἰδῆλω.

IO. SLEIDANVS.

Me breuis esse ferunt uite, qui sidera norunt.

*Sed cura non sunt ista Seleuce mihi.
Fata manent omnibus certò. Minoia regna
Aspiciam primus lumine cassus ego.
Quo dum non liceat pedibus pertingere, Vina
Nunc potemus, Equi Bacchus eritq; loco.*

N. CANNIVS.

*Me cita fata manent, ut dicunt sidera docti.
Est ita, curo tamen ista Seleuce parum.
Cuncta ferox Libitina rapit, sed si citius me
Tollat, Minoia conspiciam citius.
Quò pedes (haud aliter potero) quia cogar abire,
Vina bibamus, equi mi uice Bacchus erit.*

ΑΔΗΛΟΡ.

*Πέντε θανῶν κείση κατέχωρ πόδας. οὐδὲ τὰ περὶ
ζῶης, οὐδ' αὐγὰς ὄφρα κελίω. (πνῶ
ὡς τε λαβῶν βῆχις ζῶσ' ὀρέπας, ἔλκε γεικθῶς
κίγκις, καλλίσιω ἀγκὰς ἔχωρ ἄλοχ' ὀρ.
εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόθος, ἴδι κλειάνθης,
καὶ ζήνων, αἰδ' ἔλ' ἢ βαδύρ ὡς ἔμολορ.*

C. VRS. VELIVS.

*Quinque pedes spaciū post fata cadaver habebis
Lucis inops, ut e delicijsq; carens.
Sume igitur Bacchi mera pocula letus et inter
Formose uxoris brachia Quinte bibas.
Si tamen eternæ est sophiæ mens gnara, Cleanthē et
Zenona ad stygium noueris esse forum.*

ΑΔΗΛΟΡ

ΑΔΗΛΟΡ.

*Ἡ πῶχ' ὦρ χαρίεσσα πανοπλίης πλάγῳ
αὐτῆς, καὶ δροσερῶν ἔκ' ἀλάων ἐφέρωσ.
καὶ τὸτο φθιδυλίοιο προάσιον ἱερὸν ὀσειρ,
ἐγκεφάλου ψυχῆς φεδριον ἀκρότατον,
πῶνε λέγει τὸ γλυμμά, καὶ ἔαθ' ἡ, καὶ πρὶ κίψο
ἀνθεα. τοῖς τοι γιγνόμεθ' ἕχαπίνης.*

I D E M.

*Pauperis hæc grata est, cum pane, lagena supelle
Et quæ roranti fronde corona madet.
Hæc quoq; summa animæ sedes, tutela cerebri
Extima defuncti calua resecta iuri.
Hæc nos sculpta monent cœna, bibe, sume corollas.
Tales supremo simus ab interitu.*

ΑΔΗΛΟΡ.

*Δός μοι τῶν γαίης περηνυμλίων ἀδ' ὑκπέλλορ
ἀε γλυόμλω καὶ ὑφ' ἄκείσομ' ἀπεφθίμλωσ.
MORVS.*

*Et terra genitus, sub terram morte recondar,
Ergo lagena mihi terrea plena ueni.
C. VRS. VELIVS.*

*Fictile uas terra factum mihi dulce ministra,
Qua genitus, rursum post mea fata tegar.
IO. SLEIDANVS.*

*Pocula da mihi, Tellus quod protulit alma,
Quæ genuit, quæ me condet amica sinu.*

ΑΔΗΛΟΡ.

Βῆχις μετ' ὀρειον, ὃ μὴ πλ', μὴ δ' ἐλάχιον.

Q 2

ἔσι γὰρ ἢ λυπῆς αἴτιον, ἢ μανίης. (τὸς.
 χαίρει κισνάμηνος τρισὶ νύμφαις τέτρατος αὐ-
 πῆμος καὶ θαλάμοις ὄσιν ἔτοιμ' ὄτατος.
 εἶδ' ἔπλυε πνεύσσειν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας,
 βλάπτει δ' ὑπνω γείτρων τὸ θανάτου.

C. VRS. VELIVS.

*Sumere nec nimium, Bacchi ualet optimus usus,
 Nec minimum: hinc mœror, prouenit inde furor.
 Quartus et ipse tribus nymphis miscerier optat,
 Tunc quoq; sic lecto conuenit ille magis.
 Sin nimius spiret, placidos auertit amores,
 Mergit et hunc leto proximus ipse sopor.*

LVSCINIVS.

*Vina nocent, nimium si sumpseris, atq; pusillum,
 Sit modus, hinc furor, hinc frons tibi mœsta uenit.
 Bacchus amat cyathos uiolentior addere lymphæ
 Treis, bene quo somnos prouocet ille leues.
 At si plus nimio superet, mox tollit amores,
 Atque sopor morti proximus inde uenit.*

ΟΝΕΨΘ.

(ΧΟΣ,

Μῦθος νεθεσίλω φιλοπαύγμονος εἴρετο βάνη
 ὦ Σικυῶν, ἐν σοὶ κῶμορ ἄγωρ χαρίτωρ.
 δὴ γὰρ ἔλεγε χορῆσαι γλυκερώτατον, ἐν τε γέλωδι
 κέντρον, χῶ μεθύωρ, ἀσὸρ ἔσω φρόνησερ.

GERAR. BVCOLD.

Misarum memores letarum reddit Iacchus

O Sycio,

O Sycio, qui te grata referre facit.
 Quandoquidem leuiter taxat, ridendoq; pungit,
 Ebrius et ciuem carpere saepe solet.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αὐτοθελῆς ἡδύσορ ἀεὶ πότος, ὅς δ' ἐκ' ἀνάγκη,
 ὕβρισις οἴνω τ' ὄσιν, καὶ οἴνοπότῃ.
 τὸν μὲν γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα, τὸν δ' ὑπὲρ γαίης
 πολλάκι πρὸς λίθου ἠγάγε πικρὸν ὕδωρ.
 πρὺλον μεθεῖς, χαίρειτε, τὸ δ' ὀπιόσορ ἡδὺν κερθῆναι
 μέτρον, ἐμοὶ πόσσης ἄρκιου ἐφροσύνης.

IDEM.

*Quem cupis, hic potus iucundus, at ille coactus
 Baccho potioriq; unâ inimicus erit.*

*Illum mittit humo tellus, hunc saepe sub ipsa
 Condit, et ad lethæ stagna odiosa trahit.
 Lurcones ualeant: mihi maxima gaudia sunt,
 Omnibus in rebus non superasse modum.*

CORNARIVS.

*Quantum quisque uelit bibat, et nihil inde coactus,
 Potorem pariter nam hoc quoque uina grauat.
 Funduntur terræ clam cunctis ista, bibens sed
 Concidit ad lethæ saepeq; missus aquis.
 Ebria turba uale, quantum uiuat usq; bibamus,
 Mensura hæc uera est credito sobrietas.*

ΕΙΣ ΤΟΛΜΗΡΟΥΣ.

Παλλὰδ' ἄ.

Μηδεὶς ζητήσῃ μερόπωρ κτετὲ καὶ θεὸς εἶναι.

Q 3

μηδ' ἀρχὴς μεγάλης κόμην ὑπὸ θιάλορ.
 γέωσι αὐτὸς ἐδάξει. κατ' ἰνέχθη γὰρ ἐπαρθείς,
 δυνάτης εὐτυχίης μηδ' ἐναχόμυλος.
 ὦ χυῖος ἀνθρώπων ἀνεμόλιος, αὐτοχόλωτος,
 μέγιστος βιότης μηδ' ἐπιστάμυλος.

IO. SLEIDANVS.

Quilibet humana contentus uiuere sorte,
 Nec deus, aut titulis auctior esse uelit.
 Geſtius hoc docuit, quem fors deiecit in inum
 Oblata ignarum conditione frui.
 O genus humanum nihil est te uanius uno.
 Nec nisi morte ſapis, quæ properata uenit.

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ.

Αδελφοι.

Πλαστῆρ φασί σε πάντες. ἐγὼ δ' ἐσε φημί πένεός
 ἤσισις γὰρ πλῶτος, μάστις ἀπ' ἄλλοφανεῖς.
 ἄρ μὲ ἐχθρὸς αὐτῶν σὺ, σά γίγνηται. ἄρ ὃ φυλάτῃς,
 κληρονομοῖς, ἀπ' ἐνὶ γίγνηται ἀλλόθια.

MORVS.

Te ditem appellat omnes, ego planè inopem te,
 Nam facit usus opes, testis Apollophanes.
 Si tu utare tuis, tua sunt: sin tua serues
 Heredi, tu iam nunc aliena facis.

Αυτάραντες.

ἐκείνης κακόμυλος. ὁ δὲ χρονοσῶς τόκος, οὐ
 ἢ πλιὸν τικτὴ γίγνηται ἐπερχόμενος. (τω
 κούτε

κούτε πλιὸν, οὐτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδύσας,
 οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γινούς ἡμελισμῶν,
 πθνήξῃ, πλῶτος ἀφείδῃς μεγάλῃ διαθήκῃ,
 ἐκ πλῶτων ὀβολῶν μύρον ἐνεγκάμυλος.

IO. SLEIDANVS.

Tempore crescit usura, dies quoq; tempore crescunt,
 Qui te conficiet mox (mibi crede) senem.
 Inunc, et Bacchum spernas, nec tempora fertis
 Cingito, et unguentum negligè parca manus.
 Quas modo cernis opes unà cum luce relinques,
 Vixq; obolus de tot millibus unus erit.

Πωλιανός.

καλὸν ἔχωρ, πῶς οὐδ' ἐρῆσαι, μάθε, πᾶντα δα
 οὕτως οὐδ' ἐρῆσαι αὐτὸς, ἢ ἄλλος ἔχῃ.

LVSCINIVS.

Ampla tibi res est, et habes nil, mutuo quum das
 Cuncta, alius habet hæc, ut puto, tuq; nihil.

Νικάνδρος.

Ἐχθρὸς ἀπ' ἀρχῆς μέλλωρ Δείναρχος ὁ φείδωρ
 Γλαῦκε, δ' ἔξ χαλκούς δ' ὄσμωρος οὐκ ἔθανερ.
 ἔξ χαλκῶν ἢ γ' ὁ χοινίωρ, ἄλλ' ἐδυσώνας,
 εὐνορ ζητῶν ἄλλορ ἴσως δ' ἀνατορ.
 Ἰδοὺ Βλαργυρίας δ' ἄνθ' ὄρα. ὄρα γ' ἀπ' ἠθίσκωρ
 Γλαῦκε, δ' ἔξ χαλκούς δ' ὄσμωρος οὐκ ἔθανερ.

LVSCINIVS.

Dinarchus laqueo uitam finire parabat

Parcus, et inuiuis cogitur esse miser.

Namq; dolens nummos, pro stricto pendere fune

Sex, mortem sperat posse minoris emi.

Heu nimium duram Dinarchi conditionem.

Dum moritur, nondum mortuus est auidus.

Παλλιάδᾶ.

(VOC.)

Πάντες ἄπαξ τρώγοισιν, ὅταν δὲ τρέφῃ Σαλαμίη

οἴκαδ' ἀριστώμεν δεύπερον ἐξ ἰοῦλυοι.

LVSCINIUS.

Singula sunt alijs sua prandia, sed Salaminus

Dum cibatur, ex uno sunt mihi nata duo.

CORNARIUS.

Cenamus semel hic, nisi quum inuitat Salaminus,

Nam tum curata est altera coena domi.

Λυκιάδᾶ.

Εἰ μὲν ζῆς ἐλάφῳ ταναοῦν χρόνον, ἢ ἐκορώνης,

συγγνώμη, πλεῖστον πλεῖστον ἀγερομυλῶ,

εἰ δὲ τις ἐσὶ βροτῶν, οὕς αὐτίκα γήραος ἰάπη,

μη σέ γ' ἀπφρεσίω οἴσθρος ἔλη κτεάνων.

μη σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἀλγεσι θυμὸν ὀλέσῃς,

γῆστων τ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδην.

LVSCINIUS.

Cornicem, ceruicemq; mihi si lancibus aequis

Viuendi paribus, condito tutus opes.

Porro hominum quisquam, si mox ledare senecta,

Tam ualeat rerum, non moderata sitis.

Parce

Parce animum curis inuolucere tristibus, alter

Mente ferox, pingues hasce uorabit opes.

Νικάερχῶ.

Δακρύφει δ' ὄρω ὁ Φιλάρκουρος, οὐχ ὅτι θυήσκη,

ἀλλ' ὅτι πέντε μιν ἄντων σοροῦ ἐπρίατο.

ταυτ' αὐτῷ χαρίσασθε, κἢ ὡς τόπερ ὅστις ἐν αὐτῇ,

τῷ πολλῶν πεκνίωμ' ἐρτι προσεμβάλετε.

MORVS.

Chrysalus heu moritur diues, dolet, ingemit, inquam

Nemo magis tristi pectore fata tulit:

Non quoniam ipse perit, cui nil se uilius ipso est,

Sed nummi percunt quattuor in tumulum.

Παλλιάδᾶ.

Πλεῖστον μὲν πλεῖστοντος ἔχασ, ψυχὴν δὲ πέντε

ὡ τοῖς κληρονομοῖς πλεῖστε, σοὶ δὲ πέντε.

LILIVS.

Diuitias locupletis habes, animam sed egeni.

Hæredi ò diues, sed tibi solus egens.

MORVS.

Diuitias locupletis habes, inopis tibi mens est,

O miser hæredi diues, inopisq; tibi.

ALCIATVS.

Diuitias opulentis habes, sed pauperis usum,

Hæredi diues, pauper auare tibi.

Αμμοκῶ.

Ὡς κῦπρον πεθονῶς, δὲ πνον πῆρε, μερ Αμμοκῶ.

Βολοῦ ἰσθμῶς ὄγκυραντὶ θύλω προβάτα. (βοί.
 ἤραφαις, σέρις ἢν. πῆλυς, θείδακες, πράσα, βολοῦ
 ὠκυμορ, ἠδύομορ, πῆγαυορ, ἀσπάραγορ.
 Δείσας δ' ἐκ τῶν μὴ ἢ χόρτων πῆραθῆ μοι,
 Δαπνίσας θέρμας ἡμιβρεχέας ἔφυγορ.

LVSCINIUS.

Cœnam, quid cœnam? uere hortum præbet Apelles,
 Dumq; cupit socios pascere, pascit oues.
 Aegoceras, porri, raphanus, menta, intyba, bulbi,
 Asparagus, lactuca, ocyma, ruta, aderant.
 Hinc ueritus gramen parcus ne apponeret hospes,
 Liqui te male mox unctæ lupine fuga.

ALCIATVS. Imitatio in Carthufios Ticinenses.

Plurima noscendi exquidam iraxere sodales
 Ad Carthusiaca tecta superba domus.
 Vidimus hic Pario quicquid de marmore posset
 Aut chore, aut atro, ex ære de cœli manus.
 Nil mage sed mirum monachis quos fronte Catonæ
 Esse putas, intus cœtera bruta gerunt.
 Hinos inuiti accipiunt, et prædiana præstant,
 Dum credunt ouium pascere sorte gregem.
 Nam raphanum et bulbos plebeio atq; ocyma mense,
 Quæq; agrum ferant intyba amara tecum,
 Alliaq; et uirides porros, et olentia late
 Vltima, se, et hæc mixta tulere granis.

Defuit

Defuit haud lachrymas oculis factura sinapis
 Ruta, pauperibus gratæq; lecta uiris.
 Restabat scœni ut ferrent bellaria, quum me
 Pronipui, isthæc uos præta uorate boues.

MARTIALIS.

Atreus Cæcilius cucurbitarum
 Sic illas quasi filios Thyestæ
 In partes lacrat, secatq; mille.
 Gustu protinus has edes in ipso
 Has prima feret, altera uic cœna,
 Has cœna tibi tertia reponet,
 Hinc seras epidipnidas parabit.
 Hinc pistor fatuas facit placentas,
 Hinc et multiplices struit tabellas,
 Et notas caritidas theatris,
 Hinc exit uarium coco minutal
 Ut lentem positam, fabamq; credas,
 Boletos imitatur, et hotellos,
 Et caudam cibij, breuesq; mœnas
 Hinc cellarius experitur artes,
 Ut condat uario uasfer sapore,
 In ruta folium capelliana.
 Sic implet grabatas, paropsidasq;
 Et leues scutulas cauasq; lances,
 Hoc lautum uocat, hoc putat uenustum.
 Vnum ponere ferculis tot affem.

Ασκιλλίς.

(μωρ)

Ποίσαοε δαπάνων ἐν ὑπνῳ ὁ Ἐλάργυρος ἔξ
ἐκ πρῶτου αὐτῶν ἀπηνυχόνισερ.

LVSCINIUS.

Apparat in somnis coenam quum sordidus Hermon,
Mox dolor, hinc laqueus abstulit orbe uirum.

Εἰς εἰκόνα Ἀνασασίε βασι
λέως ἐν ὄσῳ εὐρίπω.

Εἰκόνα σοι βασιλεῦ κοσμοφθόρε τὴν δεσπόδε
ἀνθεσάρ, ὡς χαλκῶς ἡλλορ ἄμοτρίων.

ἀντὶ φόνης, πένις τ' ὀλοῆς, λιμῶτε, κρηόρ γῆς,
οἷς πάντας φθείρας ἐκ Ἐλοχρημοσωνος.

MORVS.

Effigiem statuere tibi rex perditor orbis
Ex ferro, ut longe uilius ære foret.

Hoc fecere famæ, cædes, furor æris, egestas,
Hæc tua, quis omnes perdit auaritia.

Ασκιλλίς.

Μῶν Ασκιλλιάδος ὁ Ἐλάργυρος εἶδερ ἐν οἴκῳ
κρητὶ πρῆε φισμ ἔλιτατε μῦ παρ' ἐμοί;
ἔδ' ὁ δ' ὁ μὲς γελάσας, μινδερ ἔλε φιστὶ φοβηθῆς
οὐχὶ τροφῆς πρῶσ οἱ ἔξορ μιν, ἀλλά μόν' ἔς.

MORVS.

Murem Asclepiades ut apud se uidit auarus,

Mus quid in æde facis, dixit amice mea?

Mus blande arridens, tolle, inquit, amice timorem,

Hic ego non uictum quæro, sed hospitium.

G. LILIVS.

Murem Asclepiades in tecto uidit auarus,
Et quid apud me ô mus, inquit, amice facis?
Mus ridens, inquit, nihil ô uerearis amice,
Non abs te uictum, sed mihi quæro domum.

LVSCINIUS.

Murem Asclepiades quum uidit, dixit auarus,
Chare domi nostræ mus quid amice facis?
Ridens dulce, timor mus absit ait rogo, tecum
Veni quo hic habitem sordide, non ut edam.

ALCIATVS.

Murem Asclepiades ut apud se uidit auarus,
Ecquid ait prope me mus mihi chare facis?
Comiter arridens cui mus, ne me exige dixit,
Hic ego non uitam, quæro sed hospitium.

τῶ αὐτῶ.

(καλλ)

Θνήσκων ἐξμοκράτης ὁ Ἐλάργυρος, ἐν διαθήκῃ
αὐτῶν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμου.
ἡκείνων δ' ἀνέκρητο πόσορ δῶσει διεγερθεῖς
ἡξοῖς μισθῶ, κρητὶ νοσῶν δαπανᾶ.
ὡς δ' εὖσε πλείω δραχμῶν μίαν ἢρ διασωθῆς,
λυσιτελεῖ θνήσκων εἴπερ, ἢ ζήταθῃ.
κῆτο ἢ γ' οὐδερ ἔχωρ ὀβολῶ πλείων. οἷδε τὰ κείνης
ζήματα κληρονόμοι ἤρ πασάρ ἀπασσῆς.

ALCIATVS.

Hermocrates moriens tabulas confecerat, æris

Se quibus heredem scripserat esse sui.
 Ast ubi dispuncti medicis pro sospite uita
 Quid daret, aut rursus quid libitina ferat,
 Comperit & drachmam plus unam impendere uiuos,
 Quin pereo potius dixit, & interijt.

Τὸ αὐτῷ.

Γεννηθὲν ῥ' τέκνον, κατεπὸν' ἄσερ αὐλὸς ὁ κνιπὸς,
 ἥ κ' εἴζωρ αὐτῷ σωζομένου δαπάνᾳς.

CORNARIVS.

Immersit pelago natum genitum sibi nuper,
 Victuri sumptus computat Aulus ubi.

Τὸ αὐτῷ.

Εἰ δ' μὲν ἐκδεσάμενος, ὁ δ' ἄρ' αἰδίδωσ, ὁ δὲ μέλ
 οὐδέ ποτ' εἶ τῷ σῶ κνίσιος ἀργυρίσ.

CORNARIVS.

Tradis ad usuram, dederas nuper, dabis inde,
 Nunquam eris proprij sic fueris dominus.

Μακεδονίς ὑπάτῃς.

Φειδωλὸς ἕως ἀνήξ ἀφ' ὧρ ἠθασυρ ὀρ' ὀνεῖσφ,
 ἥθελ' ἀποθνήσκῃμ πλῆσσιον ὑπνορ ἔχωμ.
 ὧσ' ἴδε πλὴν προτέρῳ σκίσιερ μετὰ κέρδ' οἰδ' ὀνεῖ
 ἴδ' ὑπνὸς πενίερ, ἀντικαθ' ὀνδε πάλιμ. (εῖσ,

CORNARIVS.

Thesaurum in somnis se parcus habere putabat
 Et ferè per somnum mortuus hinc fuerat.

At uanum postquam uidet esse id, mente recepta

Gaius

Gaius, rursus dormijt atq; miser.

Εἰς φθονερούς.

Λσκιλλίς.

Μακροτέρω σαύω σαυεζόμυορ ἄλλορ, ἐαυτῷ
 ὁ φθονερός Διοφῶρ ἐγγίς ἰδῶρ ἐτάκκ.

L V S C N I V S.

Pendere ut socium Diophon uidet inuidus alto
 Ponè magis ligno, de cruce, tabe perit.

Εἰς φιλοσοφούς.

Λσκιλλίς.

Εἶναι μὲν κωνικὸρ σε μενέστρατε, κἀνυπόδητρ,
 Ἐ γιγῶρ, οὐδέ τις ἀνάλεγε καθόλῃς.
 ἄρ' δὲ πῦρασ πάγῃς ἄρ' τσε, ἢ κλάσματ' ἀναιδῶσ,
 κἀ γὼ ῥ' ἄβδ' ορ' ἔχω, Ἐ σε λέγουσι κῶνα.

L V S C I N I V S.

Sis liceat Cynicus, tibi nemo Menestrate nomen
 Inuidet horridulo, nudipediq; uiro.

At temere morsu nos lædere, carpere carnes,

Ista caue, fistes experiere canis.

ALCIATVS.

Esse quidem Cynicum nudumq; Menestrate dicunt,

Tc̄q; gelu penitus nemo rigere negat.

Si uero pueris panes & crustula raptas,

Es pædico, canis, ast ego fistem habeo.

Αμμιανός.

Οἶδ' τὸν πῶ γῶνα φρενῶρ πινυκὸρ εἶναι.

ἢ ἴσως ἄτι τρέφει εἰλταπ μισοόβελω ;
 κείρον ἐμοὶ παρθεῖς ταχέως, οὐτος δ' ὁ πώγων,
 φθαζῶν περὶ τῆς, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

CORNARIVS.

Quum barbam credas mentem formare beatam,

Qua muscas possis pellere barba tibi est.

Rade citò barbam, specie deceptus honesta es,

Non mentes, lendes nutrit illa magis.

N. CANNIVS.

Vnde malum, credis mentum quicquã addere mentis

Si adsit qua muscas pellere barba queas?

Crede mihi sapiens, si radas, nutrit illa

Mentem nequaquam, quin mage uermiculos.

IO. SLEIDANVS.

Credis, quod barba prudentia crescat, eoq;

Quali uel muscas pellere possis, habes.

Rade, mihi credens, sylviam, que nutrit usq;

Vermiculos, mentem nam dare nulla potest.

Εἰς θεμισίον τ' εὐλόσοφον, ἡνὸ μῦμον

ὑπαρχοῦ κωνσταντίνου πύλεως, ἐπι

οὔαλεν ἀνάθ, ἢ οὔαλεντος.

Παλλὰ δ' ἄ.

Αὐτοῦ οὐραίνης ὑπερήμνος, εἰς πόδον ἡλθε

ἀντοῦ ἀργυρέης, αἰχρὸς ἀπφρέσιον. (ρωμ.)

ἦ ὁ ἀκάτω κρείσσων, ἀναβάς δ' ἔχθυσ μέγα χεῖ

θεῦς ἀνάθῃ κῆτω, νῦν γὰρ ἄνω κατέβη.

BEATVS

BEATVS RHENANVS.

Cœlestem super axem lato argenteus axis
 Perplacet, hæc res est usq; pudenda quidem.

Inferius melior fueras, scandens modo peior,
 Infra quin scandis defiliens superis.

CORNARIVS.

Cœli axem super elatus, num argentea quæris
 Astra? nec in terras labier inde pudet?

Descendis suprema petens, conscende sed horsum, ut
 Te uideam superos infra adiisse locos.

Τὸ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ ἔφερον πώγωνα δοκεῖ σοφίαν πῶς ἴδῃ,
 ὁ τράγος εὐπώγων, εὐσόλος ὅστι πλάτων.

MORVS.

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat
 Barbatus possit quin caper esse Plato?

LVSCINIUS.

Si cui protensa crescit sapientia barba,
 Hircus, dispeream, ni Plato doctus erit.

Τὸ αὐτοῦ.

(μένον)

ἢ μοναχῶν, τί τοσοῦτε, τοσοῦτε πρὸς πῶς πάλιν
 ὁ πλάτων μοναχῶν, φασαριστῶν μονάδα.

BERGIUS.

Simonachi, cur tanta cohors, cur tot simul estis?
 Quid mentiri in eo nomine uos monaden?

CORNARIVS.

Simonachi, uesirum cur tot sunt plurimum estis?

R

Cur nos saluagum nomen habere iuuat?

Τὸ αὐτὸ.

Τὸ πωγωνοφῶσα κυνικὸν ἔβακτροπροσαίτε,
 εἰδομὸν ἐν δ'είπνω πλὴν μεγάλῳ σοφίῳ.
 θῆρα κωμῆν γὰρ πρῶτον ἀπέχετο, ἢ ξαφανίδωρ,
 μὴ δ'εἶμ δ'αλευῖμ γαστρὶ λέγωμ ἀρετῶν.
 εὔτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι μὴ εἶμ χιονώδεα βολβῶρ
 σφυφὴν, τινυτὸν ἢ δὲν ἐκπέφει νόορ,
 ἔπικερ πρὸς ἀπροσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεμ ἀληθῶς,
 κοῦδερ ἔφη βολβῶρ πλὴν ἄρετῶν ἀδικεῖμ.

MORVS.

Barbati Cynici, Baculoq; uagantis egeni
 In cœna magnam conspiciamus sophiam.
 Scilicet hic raphanis Cynicus primum atq; lupino,
 Ne uirtus uentri seruiat, abstinuit.
 At niueum postquam bulbum conspexit ocellis,
 Iam rigidum et sapiens excutit ingenium.
 Flagitat atq; auide spem præter deuorat omnem,
 Virtuti bulbus, nil ait officiet.

ALCIATVS. Imitatio.

Antonij Malcus successor, et haud minor illo
 Seu barbam spectes, seu rude palliolum.
 In cœna atq; adeo in uino, quum nuper adesset
 Symposijs, sophiæ maxima signa dedit.
 Nam uetuli abstinuit semesis partibus hirci,
 Virtute insistam dixit et esse gulam.

Mox

Mox quum capta mari mustela illata fuisset,
 Præter spem oblitus dogmatis ipse sui
 Accepit, uillosa garo simul eluit ora,
 Virtuti et piscem dixit obesse nihil.

LVSCINIVS.

Barbati in cœna sophiam pera atq; bacillo
 Utentis Cynici, uidimus ecce palam.
 Abstinuit primum raphanis pater atq; lupino,
 Ne uentri uirtus seruiat alma suo.
 Mox ubi iam bulbum uidet acrem candidulumq;
 Peruertit prudens moribus ingenium.
 Et petit, et uorat hinc bulbum, nos ludit, et ardens
 Virtus haud bulbo lœditur, inquit, age.

EIS ΧΩΛΟΥΣ.

Παλλ. α. δ. α.

Χωλὸν ἔχεις τὸ νόσρ, ὡς τὸ πόδα. καὶ γὰρ ἀληθῶς
 εἰκόνα τῶν ἐν τῷ σὶ φύσις ἐκ τῶς ἔχει.

MORVS.

Clauda tibi mens est, ut pes, natura notasq;
 Exterior certas interioris habet.

G. LILIVS.

Tardus es ingenio, ut pedibus, natura etenim dat
 Exterior specimen, quod latet interior.

ALCIATVS.

Claudus es, atq; imo tibi mens in pectore clauda est,
 Externis profers id quod et intus habes.

R 2

SLEIDANVS.

Ut pes, sic animus tibi claudicat, indicioq;
Pes fuerit, quall es præditus ingenio.

Τὸ αὐτὸ.

ἰὸρ ἔχθρῳ ἔρωτα, γυναικὰ ἣ πλὴν Ἀφροδίτῳ,
οὐκ ἀδίκως χαλκεῦ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχθρῳ.

MARVLLVS.

Et Venus est uxor, & tu claudusq; faberq;

Si dederis Martem, Mulciber es Baraba.

CORNARIVS.

Filius extat amor, dormis cum uxore Dione,

Non temere es pedibus claudus, & arte faber.

LVSCINIVS.

Mœcha tibi Venus est uxor, malefidaq; proles

Aliger, haud mirum si pede claudus eas.

Ἀδελφ.

μισόπρωχε θεὰ, μὲν πλὴν δαμάτεις,

ἢ τὸ καλῶς εἶσαι πάντῳ ἐπισαμνικ.

Εἰ δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς ἐπιζομνικ ποσὶ χαίρεις,

δπλοφρεῖν οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται.

τέρπη καὶ σέφανός σε, καὶ αὐσονία πόμα βάνχρ.

ταῦτα πρὸς πρῶχός σε γίνετα οὐδέποτε.

τῶν ἐκα καὶ φεύγεις πεινῆς τὸ χαλκεορ οὐδὲρ,

τέρπη δ' εἰς πλὴν πρὸς πόδα ἐρχομνικ.

LVSCINIVS.

Contemprix inopum Dea, numine sola potentes

Quæ premis, & gaudes undiq; delitijs.

Vnguentis

Vnguentis quanquam capiare, soles tamen armis

Prædita, nobilium pungere sæpe pedes.

Serta iuuant, festiq; dies, hinc dulce phalerum,

Quæq; domos ueniunt rarius in miser as.

Ferrea pauperies inuisa est hac ratione,

Atque tibi procerum præstat adire pedes.

ALCIATVS.

Diua beatorum domitrix, inopesq; perosa,

Quæ laute uitam ducere ubiq; soles.

Et gaudes residens alienis inuida plantis,

Stant unguenta tuis textaq;serta comis.

Et larga Ausonij te oblectant pocula Bacchi,

Quorum pauperibus copia nulla domi est.

Ergo inopum merito scrupos, loca & aspera uitas,

Diuitis in pedibus sed bene culta sedes.

Ἀδελφ.

Λυσιμελὲς βάνχρ, ὅ λυσιμελὲς ἀφροδίτης,

ἡνῶν τὴ θυγάτηρ λυσιμελὴς πρὸς ἀγρῶ.

CORNARIVS.

Soluere membra Venus, cadẽ quoq; soluere Bacchus,

Soluere & ex illis nata podagra solet.

LVSCINIVS.

Entruans uires Bacchus, Cythereaq; prolem

Edunt consimilem membrifagam podagram.

FINIS EORVM QVAE EX

LIBRO SECVNDO.

ΒΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.

Εἰς Πλάτωνα.

Ὁ φροσώμῃ προφέρωμ θνητῶν, ἦθα
τὲ δικαίω,
ἔθθα δὲ κῆτα ἀνὴρ θῆος ἀριστοῦ
κλῆς.

εἰ δ' ἔε ἐκ πάντων σοφίης μέγαρ' ἔχει ἔπαυρορ,
οὔτορ ἔχα πρὸ κληρ, ἠὲ φθόνου οὐ φέρετῃ.

GVAR. VERONEN.

Ante alios castus, iustus quoq; amoris amator.

Diuus Aristoclees occupat hoc tumulo.

Sicui de cunctis magnæ est sapientia laudi,

Maiorem hic habuit, nec comes inuidia est.

LAERT. INTERP.

Mortales cunctos excedens moribus æquis,

Diuus Aristoclees hoc iacet in tumulo.

Si Sophiæ quisquam præconia magna secutus,

Hic sibi multa tulit, liuor & omnis abest.

BENTINVS.

Iustitia cunctis præstas, uitâq; modesta,

Hoc situs in tumulo diuus Aristoclees.

Si quenquam ad magnos sapientia uexit honores,

Hunc citra inuidiam uexit & ipsa uirum.

IO. SLEIDANVS.

Hic iacet ille Plato uitæ moderamine clarus,

Diuorum numero dignus & ille Plato.

Si quis

Si quis ab ingenio laudem tulit, unicus omnem
Occupat, & liuor carpere nulla potest.

CORNARIVS.

Omnes exuperans mortales sobrietate, &
Iustitia, iacet hic diuus honore Plato.

Si qua tulit dignam quando sapientia laudem,
Maiorem ille tenet, citra etiam inuidiam.

Καλλιμάχου.

Τῆδε Σάωμ ὁ δίνωτος ἀκάνθιος ἱερὸν ὑπνορ
κοιμάται, θνήσκου μὴ λέγει τοὺς ἀγαθοὺς.

LVSCINIVS.

Ecce Saon sacro concessit morte sopori,

Non potuit fato uir bonus ille mori.

CORNARIVS.

Dormit, & imposita requiescit rupe Philetos

Nemo putet iustos morte perire uiros.

Μελιάρου.

Παμμῆτορ γῆ χάριε. σὺ τ' ὡς ἄρορ οὐ βαρῦν εἶε
Αυστηρῶν, κἂν τῆν αὐτῶ ἐπέχοιρ ἀβαρῆρ.

CORNARIVS.

Omniparens tellus, nunquam grauis ipse sui sit,
Suscipe me tenerum, nec grauis ipsa premas.

Αδῆωνοτορ.

Μὴ σὺ γε θνητὸρ εἶμ, ὡρ ἀθανάτορ ἂ λογιζε,
οὐδερ γὰρ βιότῃ πω ἴσθμ' ἐφικμερῖοιρ.

ἢ ἢ τὸμ δε Κάσωνδουρ ἔχει σορ ὁρ ἦ δε θανόντῃ,
ἀνθρῶπομ φύσεωρ ἀξιου ἀθανάτῃ.

R 4

Mortalis quum sis, quid tu immortalia curas?

Nulla fides uitæ est, uiuimus inq; diem.

Hæc uita sanctum concludit capsam, Casandrum,

Qui diuinam uitam uiuere dignus erat.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Σιμωνίδης.

Εἴ πορτίς, τίνας ἔσσι, τίνας παῖξίδ' ὄσθ', τί ἢ νικῆς;

Κάσμιλος, Εὐαγόρας, πύθια, πύξ, ῥόδι.

SOTER.

Dic quis, quo genitus, cuias tu, uiceris aut quid?

Casmylus, Euagora, Rhodius sum, Pythia, castu.

ALITER.

Casmylus hic iaceo quondam qui Pythia castu

Vici, me genuitq; Euagoras Rhodius.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μίλωνος τό δ' ἀγαλμα καλῶ καλὸν, ὅς ἦτε πίστ'.

ἔπ' ἀ νικίσας, ἔς γόνατ' οὐκ ἔπεσε μ.

CORNARIUS.

Milonis statua hæc, septem qui uictor abiuit,

Nunquam incuruatus concidit in genua.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ.

Αγαθίς.

Δίς δ' ὕ' ἀδελφόνες ἐπέχρ' τάφος, ἐρ γ' ἐπέχου

ἡμᾶς καὶ γλυκεῖς οἱ δ' ὕο, Ἐ θανάτῳ.

LILIVS.

Quattuor hic tumulus fratres habet, una duobus

Lux

Lux & natalis, mortis & una fuit.

MORVS.

Quattuor hic tumulus fratres complectitur, ex his

Lux simul una duos & parit, ac perimit.

IDEM.

Quattuor hic tumulus fratres complectitur, ex his

Proh dolor una duos lux parit, ac perimit.

Αγαθίς.

Λητοῖος, ἢ παῦλος, ἀδελφεὺς ἀμφώοντε,

ξωὴν μὲν βίοντ' συζυγίην ἔχέτην.

Ζωὰ δὲ καὶ μοίρην λαχέτην λίναν, ἢ πρὸς θῖνα

βοσπορίην, ξωὴν ἀμφεθέλοντο νόνην.

οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοισιν ἔωρα πόνευθε δ' ἀνάσθη,

ἀλλὰ ζωξέχέτην καὶ πρὸς φερεσεφόνην.

Χαίρετε μὲν γρυκερῶ, ἢ δ' ὀσφρονε, σίμαλ' δ' ὕο.

ὠφελεν ἰδρῦσθ' ἔσω μὲς δ' ὀσφροσσάωρε. (μείωμ

CORNARIUS.

Lutius & Paulus fratres cōmunia habebant

Germani sanctæ uincula amicitiae.

Sortita hinc pariter cōmunia fila sororum,

Corpora littoreo puluere testæ iacent.

Viuere non poterant sciuncti, nexuit ergo

Mors quoq; coniunctos misit ad Elysios.

Salue par fratrum, uestro concordia semper,

O utinam tumulo concelebrata foret.

R 5

ΒΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Ανακρέοντος.

Καρτερὸς ἐν πλέμοις Τιμόκριτος, οὗτό σε σάμα.

ἄρκος δ' οὐκ ἄγαθῶν φεῖδετ', ἀλλὰ κακῶν.

MORVS.

Fortis erat bello Timocritus, hic iacet ergo.

Fortibus haud parcat Mars ferè, sed timidis.

IO. SLEIDANVS.

Conditur hoc saxo ualidus Timocritus armis.

Parcitur ignavis Marte uolente uiris.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.

Ὀρνε Διὸς κρονίδαο δίκη κρεε, πῦ χάριρ ἔσαε
 γοργός ὑπὲρ μεγάλας τύμβου Αριστομύσε;

ἄγγέλω μερόπεισιρ, ὅθ' οὐνεκεν ὄασορ ἄριστος

οἰωνῶν γηρόμαρ τόασορ ὀδ' ἠμιθέωρ.

δ'ελαί τοι δ'ελοῖσιρ ἐφεδρῆσσι π'ελαα.

ἄμμερ δ', ἄξιόσιρ ἀνδράσι τερ πόμεια.

C. VRS. VELIUS.

Nuncia fare Iouis, praepeşq; uolatibus ales,

Cur magni ad tumulum sidis Aristomenis?

Hec homines moneo, uolucrum quantum optima uiuo,

Tantum hic heroas optimus inter erat.

Stiparint pauidæ timidorum busta columbae,

Ast ego delector fortibus usq; uiris.

ALCIATVS.

Que te causa mouet uolucris Saturnia, magni

Vt tuæ

Vt tumulo insideas ardua Aristomenis?

Hoc moneo, quantum inter aues ego robore praesto,

Tantum semideos inter Aristomenes.

Insideant timidae timidorum busta columbae,

Nos aquilae intrepidid signa benigna damus.

Εἰς Ἐπίκροτορ καὶ Θεμισοκλεία.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ.

Καίρε Νεοκλείδα, δίδυμορ γήσορ, ὦρ ὃ μ' ὑμῶν

πατρὶδα δ'σλοσάωαε γύσαθ', ὀδ' ἀφροσάωαε.

MORVS.

Ista Neoclidæ gnatos habet urna gemellos,

Seruitio hic patriam liberat, hic uitio.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΣ.

(ΠΥΡΟΣ)

Τᾶ Πιτάνη θρασύθεσσιρ ἐπ' ἀπιδόε ἠλυθερ ἄα

ἐπ' ἄ πρὸε ἀργείωρ τ'ραύματα δεξάμβρορ,

δ'φκνυρ προόθια πάντα. Ἦ αἰμαλὸντα δ'ὃ πρέσθευ

παδ' ἐπὶ πυρκαϊῆε τᾶννιχθ' εἶπε τιθείε.

δ'φλοὶ κλαῖέθωσαρ, εἰδ' δ'ε σε τέκνορ, ἄδακρυε

δάφω, τῶρ ἠ' ἐμὸρ, καὶ Λακεδαίμονιορ.

AVSONIVS.

Excipis aduerso quod pectore uulnera septem,

Arma superucheris quod Thrasybule tua,

Non dolor hic patris, Pitanae sed gloria maior:

Rarum tam pulchro funere posse frui.

Quem postquam moesto socij posuere feretro,

Talia magnanimus edidit orsa pater:
 Flete alios, natis lachrymis non indiget ullis,
 Et meus, & talis, & Lacedæmonius.

FRAN. PHILEL.

Exanimis Pitænen clypeo Thrasybulus in acri
 Confossus septem vulneribus redijt.
 Passus ab Argiuis, quæ tergo nulla gerebat.
 Tynnichus hunc igni quum daret, hæc loquitur:
 Flere decet timidos, oculis te nate sepulchro
 Condo meum siccis ac Lacedæmonium.

CRINITVS.

Traiectus hasta pectus infensa Lacon
 Cruentus in bellum ruit.
 Ac dum inter arma & hostium fertur neces
 Tandem peremptus concidit.
 Hunc postquam amici collocant mœsti rogo,
 Argentq; funus lachrymis,
 Miratus hanc inertiam parens (ait)
 Abite non prorsus uiri,
 Abite procul, ô patriæ quondam genus,
 Olim Lacones uiximus.
 Quid uos inertes impios luctus datis?
 Hic natus est meus & Lacon.

FRAN. PHIL. ex Plutarcho.

Quod Lacedæmonius fueris tibi nate sepulchrum
 Leta paro, timidos cætera turba gemat.

MARVLLVS.

Senserat exanimum mater Byzantia natum,
 Forte facit patrijs dum sua sacra deis.
 Vniusq; dolor totam concusserat urbem,
 Atque erat in luctu uir, mulierq; nouo.
 Illa immota diu, postquam stata sacra peregit,
 Respicit aduerso pectore uulnus hians,
 Impositumq; suis iuuenem quæ gesserat armis,
 Et madida hostili tela manusq; nec.
 Mox nec scissa comam mater, nec territa casu,
 Fœmina, fortuna celsior ipsa sua,
 Nate ait, egregium patriæ per secula nomen,
 Quam non degeneri sumere nate iaces.
 Agnosco quæ sepe mihi promittere suctus,
 Oraq; adhuc hosti penè tremenda tuo.
 Nunc demum peperisse iuuat, dolor omnis abesto,
 Nunquam ego te nato non bene mater ero.

PETRVS CRINITVS.

De Lacone alio.

Lacon relicta parmula
 Quum se uideret saucium
 Cedentibus passim suis
 Cruentus in bellum redit,
 Clypeoq; adepto nobili
 Inclamat ad suos statim
 Adeste, quò decurritis?

Non sunt timenda vulnera,
Præstat mori quam cedere.

AVSONIVS.
De matre Lacæna.

Mater Lacæna clypeo obarmans filium,
Cum hoc, inquit, aut in hoc redi.

POLITIANVS.

Παῖδι Λακωνιστάκος κλέμσ' ἰόνῳ δίδῳσα,
ὡαῖ ἔφη ἢ σῶν ἔφ' εἰ, ἢ ἐπὶ ἔφ' δε νέου.

Γερμανικῶς εἰς Θεμισοκλέα.

Αὐτὶ τάφῳ λιτοῖο, θεῖς ἐλλάδα. θεῖς δ' ἐπὶ ταύτῃ
δ' ὄρατα, βαρβαρικῶς σύμβολα ναυφορίας.

ἢ τὴν τύμβῳ κρηπίδα πῶς ἴγραφε πῶς σικὸν ἄρη,
ἢ τὴν ἐξέξηρ. τούτοις θάπτε Θεμισοκλέα.

σάλα δ' ἂσ αλαμῖς ἐπικεῖσεται, ἔργα λέγουσα
τὰ μά. τί με σμικροῖς τὸν μέγαρ ἔτιθετε;

ALCIATVS. Imitatio.

In Ioannem Galeatium Vicecomitem, pri-
mum Ducem Mediolanensem.

Pro tumulo pone Italiam, pone arma, ducesq;

Et mare quod geminos tangit ad usq; sinus.

Adde his barbariem conantem irrumperè frustra

Gallus ut, & Theuton alpe, & Hyberus aquis.

Anguiger ast summo adsistens in culmine dicat,

Quis paruis magnum me super imposuit?

Εἰς

Εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις
θανόντας.

Μυριάσιμ ποτὲ τῆ δε τρικκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέτρες.

LAVREN. VALLA.

Terdecies centum hic certarunt milibus olim

E Peloponneso bis modo mille uirt.

Εἰς τοὺς αὐ τοὺς.

Ὡς ἔμ, ἄγγελου λακεδαμονίσις, οὐ τῆ δε
κείμεθα, τοῖς κείνωρ ξήμασι πρὸ θόμβοι.

LAVREN. VALLA.

Nos Lacedæmonijs refer hic peregrine iacentes,

Exhibito illorum uocibus obsequio.

STRAB. INTERP.

Dic Lacedæmonijs hac hospes parte iacere,

Dum illorum rigidis iussibus obsequimur.

Εἰς τοὺς αὐ τοὺς,

Ἀκμῶς ἐσκηῖαρ ἐπὶ ξηρῶ ἐλλάδα πᾶσαμ,
ταῖς ἡμῶν ψυχῶς κείμεθα ξυσάμβοι.

CORNARIVS.

Mersa erat in summo quum Græcia tota periclo,

Cædibus ex nostris libera facta fuit.

Εἰς τοὺς αὐ τοὺς.

Εἰ δ' καλῶς δηήσκαμ ἀρεπῆς μέρος ὅσι μέγισον,
ἡμῖν ἐκ ὠάντων τούτ' ἀπένδμε τύχη.

ἐλλάδι γῶ πεινδόντες ἐλδνθερίλω πῶς θλίωαι,

Κεῖ μέγ' ἀγχι ἄντ' ὡρῶ μῦθοι εὐλογοῖν.

S O P T E R.

Maxima si uirtus, quem fortiter occubuisse,

Fortuna hoc nobis ante alios tribuit.

Nam afferere afflictam properantes Hellada, cuncti
Aeterno utentes sternimur elogio.

Πλατωνῶ.

(περὶ)

Οἱ δ' ἔρτ' ἀγαλοιο βαρῦ βρομο οἶδ' μαλιπόντ'
ἔκβατάνωρ μεδίω κείμειθ' ἔνι μεσάτῳ.

Χαῖρε κλυτὴ τε πατρίς ἐξέτρεια, χαῖρε τ' ἄθῆνα
γεῖτονες εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα Ζέλη.

RAYNVTVS ALEMANNVS.

Qui quondam Aegæi ruinus salis ære profundum
Ecbatanum, hoc campo contegimur medio.

Patria clara olim uale Eretria, nos ἔθ' Athenæ
Vicinae Eubæes, Ponteq; amice uale.

Αδελου.

Εὐβοίης γένος ἔσ' μὲν ἐξεξικόν, ἄρ' χι ἢ Σῶσῳρ
κείμειθα, φεῦ, γαίης ὄσσορ ἄφ' ἡμετέρης.

LAER. INTERP.

Eubœe nunc gens, sed eramus Eretria, fusi
Condimur à nostra nos regione procul.

BENTINVS.

Eubœe sumus Eretrium genus, at prope Susas
Condimur, heu nostra tam procul à patria.

Τύμνεος.

Τύμνεος.

τὸν πρῶτ' ἀνύτα νόμους Δαμάτριον ἔκθανε μάτῃς
ἀλακιδαιμονία, τὸν λακιδαιμόνιον.

Δηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμλίῃ ζίφρος, εἴπερ, ὅτι
ὄξυρ ἐπιβρύχσο' οἶα λέκλαινα γυνῶ, (δόντα
ἔρξε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μέγιστο, ἔρξε ποδῶ
ἔρξε, τ', οὐ πάστρας ἄξιον ἐτρέφομεν. (ἄδαιμ

CORNARIVS.

Peccantem in leges Demetrium ultra repente est
Spartanum, mater sic Lacedæmonia.

Vltorem gladium statuebat in agmine, ἔθ' inquit
Dentibus infrendens more Lacæna suo.

Vade malus catulus, mala portio, uade sub orcum,
Quem dignum Sparta non genitum, ipsa tuli.

ALCIATVS.

Materno casus fugiens Demetrius ense est,
A Lacedæmonia uir Lacedæmonius.

Dixit ἔθ' hæc anceps stringens in pectora ferrum,
Quum fremeret uero digna Lacone parens.

Vade malum germen, sanctas pete luminis umbras,
Ne patria indignum prodigamater alam.

FRAN. PHILEL.

Hunc timidum mater Damatrimon ipsa peremit
Nec dignum matre, nec Lacedæmonium.

Ερικός.

Δινὴ ἀπ' ἠπολέμης τρέσσωτ' ἄσε δέξατο μήπης,
πάντα τὸν ὀπλισθῆν κόσμορ ὀλωλεκότα.

S

αὐτὰ τοὶ φονίαι Δαμάξει αὐτίκα λόγχαι,
 εἶπε δ' ἰὰ πλάτ' ἔωρ ὠσα μὲν λαγόνων,
 καὶ ἴθαι, μὴ δ' ἔχ' ἔτω πάσθ' αὖ φόγρον. οὐ γὰρ ἐκεῖνα
 ἤμ' πλακέρ, εἰ δ' φλοῦς τοῦ μὲρ ἔθρε φεγάλα.

ORNARIVS.
Ex bello quum te fugitiuum forte uideret

Mater, qui timidus, nudus, inermis eras.

Quam subito prensam Demetric protulit hastam,

Per media atq; illam uiscera ubi egit, ait.

Nunc morere, & dedecus non norit Sparta, ego culpā

Confiteor, timido hæc ubera quæ exhibui.

In Apoph. Plutarchi citatum.

ΑΔΙΚΛΟΝ.

Ἔρξε κακὸν φύπευμα δ' ἰὰ σκότος οὐ δ' ἰὰ μῖσος,
 εὐρώτας δ' εἰλάει μὴ δ' ἔλάφοισι ῥέοι.

ἄρξ' ἴορ σκυλακεῦμα, κακὰ μερίς, ἔρξε π' ἄδ' αὖ
 ἔρξε, τὸ μὴ πάσθ' ἄξιον, οὐδ' ἔτεκ' ὦρ.

FRAN. PHILEL.

Vade malum tenebras germen pete quenq; perosus.

Eurotas cervina ne fluat ad timidas.

Si catulus nequam perrexeris, ito sub umbras

Nec Sparta dignus, nec generis titulis.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΣ.

Ἄλιος αὐσονίης Σραμίης πρόμοος, ὁ χρυσόισιρ,
 Σέμμασι σωρεύσας αὐχίνας ὀπλοφόρος.

Ἦδ' οὐδ' εἰς ὑπάτην ὠλίθ' ἀνεῖξ' ἔματ' ἄφυκτορ,
 εἰδ' ἔρ Αἰγίειν' ἔμφανέος εἰς ἰδίω.

Πῆξε

πῆξε δ' ἴπ' ἠπλάτ' ἄχνοισιρ ἐὸρ ζήφορ, εἶπέτε θνήσ
 αὐτ' ἔκων ἐδ' ἄμην, μὴ νόσος εὐχὸς ἔχοι. (ΚΩΝ
 Φίλιππος εἰς τὸν αὐτόρ.)

Ἄλιος ὁ θρασυχίρ, ἄρξ' ἔρος πρόμοος, ὁ φ' ἐδ' ἰώσας
 αὐχίνας χρυσόδετοίς ἐκ πολέμου σφάρασις,

πῆξι μὲλ' ἴπ' ἠπλάτ' ἄχνοισιρ ἐδ' ἄμην, μὴ νόσος
 εὐχὸς ἔχοι. (ΚΩΝ Φίλιππος εἰς τὸν αὐτόρ.)

Ἦδ' οὐδ' εἰς ὑπάτην ὠλίθ' ἀνεῖξ' ἔματ' ἄφυκτορ,
 εἰδ' ἔρ Αἰγίειν' ἔμφανέος εἰς ἰδίω.

ALCIATVS.

Aelius Ausonij audax bellator in armis,

Cui tegit insignes Laurea multa comas.

Oppressus morbo, uita non immemor actæ,

Mutuat ingentis spiritus auxilium.

Et se transfodiens, hoc solum protulit ore,

Morbo obeunt timidi, strennuus ense cadat.

ΑΔΙΚΛΟΝ.

Ἡμαθίω ὅς προτ' ἔρος ἄρεα βῆσα φίλιππος,

αὐγαίω κείμαι βῶλον ἐφ' εὐσάμηνος,

ῥέξ' ἔρος δ' ἴπ' ἠπλάτ' ἄχνοισιρ ἐδ' ἄμην, μὴ νόσος
 εὐχὸς ἔχοι. (ΚΩΝ Φίλιππος εἰς τὸν αὐτόρ.)

μείζορ ἐμεῦ, ἠγ' ἴπ' ἠπλάτ' ἄχνοισιρ ἐδ' ἄμην, μὴ νόσος
 εὐχὸς ἔχοι. (ΚΩΝ Φίλιππος εἰς τὸν αὐτόρ.)

C. VRS. VELIVS.

Primus ego Aemathiam bellis agitare Philippus

Ausus in Aegæa sum tumulatus humo.

Rex mihi par factis nemo, si se tamen ullus

Altius extulerit sanguinis ille mei est.

S 2

ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ.

Αδελου.

Οὐ μὰ τῆ, οὐδέ Λύκωνα πῦρ ἴστο μιν, ὅτῃ κρδαλγῆς
 κάτθανε, δαυμάζω τὶσθό μάλισα δ' ἐγώ,
 πλὴν οὐ τὰς αἰδέο μακρὴν ὁδὸν, ἀρ πρὶν ὁ πῶσιρ
 ἀλλοξίσις βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μιᾷ.

LAER. INTERP.

Prætereunda mihi non sunt & fata Lyconis,
 Fecerat infirmum quem ualetudo pedis.

Nanq; pede alterius semper quum nixus adiret,
 Tam longam miror nocte uolasse uiam.

Αδελου.

Θάψερ ὁ με κτείνας κρὺ πῆρ φόνου, εἴ δέ με τύμω
 δωρεῖται, τοῖσις ἀνὰ τύχοι χάριτος. (6α)

IO. SLEIDANVS.

Abdidit hac tellure latro me fraude necatum.
 O utinam talem sentiat ille necem.

Αδελου.

Ζωὴν συλήσας, δωρεῖ τάφορ, ἀλλὰ με κρὺ πῆρ
 οὐ θέπεις. τοῖσις κἀντὸς ὄναο τάφορ.

IO. SLEIDANVS.

Occultas modò, non sepelis me lumine uitæ
 Exutum, Tibi nunc talia busta precor.

Αδελου.

Κῆρ με κατακρὺ πῆρ ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὄρων
 ὀμμα δ' ἴκῃ καθορεῖ πάντα τὰ γινυόμιν.

ALCIATVS.

Me sepelis tanquam nemo conspexerit, atqui
 Iustitiæ ipse oculus omnia facta uidet.

IO. SLEIDANVS.

Me licet occultes ueluti sine teste peremptum,
 Hæc tamen usq; uident uindictis ora dei.

Απολλωνίδεσ.

Κάτθανερ ἠλιόδωρος, ἐφέσπετο δ' οὐδ' ὄσορ ὦρῃ
 ὕσερ ἄνδρῃ Δίλω Διογνήδα δ' ἄμαρ.
 ἄμφω δ' ὡς ὕμνῳ ὀρῇ ἐπὶ πλανῆ τιμειούνη,
 ξωὸρ ἀγαλλόμενοι κὶ τάφορ, ὡς θάλαμορ.

CORNARIVS.

Heliodorus ubi moritur non insuper hora
 Proccedit, sequitur Diogenea uirum.

Tanquam hymeneæ uelint celebrem fieri in libitina,
 Communem nacti cum thalamo tumultum.

Πλάτωνοσ.

Ἀσέρας εἰσάθερ ἄσῃς ἐμὸσ, εἶθε γηροίμιν
 οὐρανὸσ, ὡσ πᾶσισ ὀμμασιν εἰσ σέ βλέπωι.

GVAR. VERONEN.

Ardentes stellas lucens mea stella tueris,
 Cœlum utinam fierem, te ut multo lumine cernam.

LAER. INTERP.

O utinam cœlum fierem quum sidera cernis
 Stella mea, ut multo lumine te aspicerem.

Τὸ αὐτό.

Ἀσῃς πρὶν μὲν ἔλαμπεσ ζῆν ζωοῖσιν ἐώσοσ.

ὡς δὲ δαυὸν, λάμπει ἑσπερος ἐν φθιμύοις.

AVSONIVS.

*Stella prius superis fulgebas lucifer, at nunc
Extinctus cassis lumine uester eris.*

GVAR. VERONEN.

*Stella prius fulgebas lucifer, at nunc
Hesperus ab fulges manibus occiduis.*

BENTINVS.

*Iamdudum uiuis lucebas lucifer, at nunc
Extinctus lucis Hesperus Elysijs.*

LAERT. INTERP.

*Iamdudum sidus lucebas uiuentibus matutinum,
Nunc Hesperus fulges uita functus mortuis.*

IDEM.

*Iamdudum uiuis fulgebas lucifer, at nunc
Defunctis lucis Hesperus exanimis.*

MARVLLVS.

*Lucebas superis mea Lucia lucida Phoebe,
At nunc Persephone tertia regna tenes.*

Αδ' ἑσποτον. οἱ δὲ, Νέρων.

Ἐμὲ δαυόντος, γαῖα μιχθήτω περὶ.
οὐδ' ἐρ μέλει μοι. τὰ μὰ γῆ καλῶς ἔχει.

ALCIATVS.

*Me terra functo miscetur ignibus,
Id curo nil, mea probe se continent.*

Σιμωνίδης.

Πολλὰ φαγῶν, ὅτι πρὸς πτωρ, ἢ πρὸς πτωρ
καὶ εἰς ἀνθρώπῳ

ἀνθρώπου, καὶ μοι τιμοκρέωρ ῥόδι.

VOLATERANVS.

*Multa bibens, tum multa uorans, male deniq; dicens
Multis, hic iaceo, Timocreon Rhodius.*

CORNARIVS.

*Multa uorans, ὅτι multa bibens, ὅτι multa loquutus
Contra homines, iaceo hic Timocreon Rhodius.*

Αἰολορ.

Βαὰ φαγῶν, ὅτι βὰ πτωρ, ἢ πρὸς νοσήσας,
ὅτι μὲν, ἀλλ' ἔθονορ, ἔρξετε πᾶντες ὁμοῦ.

CORNARIVS.

*Pauca uorans, ὅτι pauca bibēs, mala plurima passus,
Scro obij ah tandem, uosq; ualere precor.*

Καλλιμάχης.

Δάμονα τίς δ' εἶ οἶδε τὸν αὔριον; ἢ νῖκα ἢ σέ
χαρμιτὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
τῆ ἑτέρῃ κλαύσαντες ἐθάπτο μὲν οὐδ' ἐρ κείνῳ
εἶτε πατὴρ Διοφῶν χεῖρ' ἀνικρότερον.

IO. SLEIDANVS.

*Visus heri nobis longo dignissimus euo
Charmitus, in terram conditus est hodie:*

Ille fuit soboles multum dilecta parenti.

Usque adeo nullus crastina nouit homo.

Αδ' ἑσποτον.

Πῶλι πρὸς τλῆθι πένθος, εἴνυσορ δ' ἀνευ,
πολλὰ θανόντες εἶδορ ἡτῆς μικτέρες,

Nobilis hæc herus domus extitit, hæc quoq; turris

Reliquiæ, hic Veneris signa lucerna dedit.

Hos ambos commune tenet monumentum, etiam nunc

Venti execrantes illius inuidiam.

Εἰς Τιμόωνα τὸ μισάνθρωπον.

Εὐθάδ' ἀπὸ τῆς ἕξαις ψυχῆν βαρυσάμουα, κέῖμα,
οὐνομα δ' οὐ πεισθεθε. κακοί ᾗ, κακῶς ἀπόλοιο

VOLATER.

(οἶδε

Hic sum post uitam miseramq; inopemq; sepultus:

Nomen ne queras, dii lector te male perdant.

IO. SLEIDANVS.

Hic iaceo postquam mea spiritus ossa reliquit:

Nomen cælaho, uobis aduersa precatus.

Εἰς τὸν αὐτὸν πόλεμάς. (θνήσκων

μη' ὄθην εἰμι μάθης, μή δ' οὐνομα. πλὴρ οὐ
τοὺς πρὸ ἐμῆρ σῆληρ ἐρχομένους ἐθέλω.

CORNARIVS.

Vnde ego, uel nomen, ne queras, oppetat opto

Mortem, qui nostram sistitur ad statuum.

Εἰς τὸν αὐτόν.

καλλιμάχου.

(θρόν;

Τίμων, οὐκ ἔστ' ἐστί, τί τοι φάσθαι, ἢ σκότος ἐχ'

Ἰσκότος, ἡμέων γὰρ πλείονες εἰρ' αἰδῆ.

IO. SLEIDANVS.

Ten' magis oblectant superi, uel regia Diis ē

Iam superi, nullis regia Diis habet.

CORNARIVS.

Quid magis ingratiū est tibi Timon, lumē, an umbræ?

Umbræ, Nam uestrum plurimi in orco habitant.

Εἰς τὸν αὐτόν. ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Οὐθα πᾶν τῆ πρὸ τ' τάφορ εἰσὶν ἀκωθαι,
ἢ σκόλοπερ. βλάψθαι τοὺς πόδας ἢ προσίης.

Τίμων μισάνθρωπε γυναικίω. ἀλλὰ πάρελθε,
οἱ μῶζερ εἶπαρ πολλα πάρελθε πόνορ.

CORNARIVS.

Ingentes circum tumulum stant undiq; spine,

Et prærupta, caue ledere, saxa, pedes.

Hic iaceo, Timon hominum quam plurimus osor,

Ne plores caucas, prætereasq; procul.

Ομήρου.

Καλὴ πρὸ θένος εἰμι, μίσα δ' ἐπὶ σήματι κήμα
εἰ τ' ἀμ' ἴδωρ τε γέροι, ἢ δ' ἐνδρα μακρὰ τεθήλοι,
ἢ ἑλίορ τ' ἀνιῶν λάμπερ, λαμπρά τε σελήνη,
ἢ ὡταμοί γε γέωσιν, ἀνακλύξῃ τε θάλασσα,
αὐτὸ τῆδε μλύσσα πλυκλαύσω ἐπὶ τύμβω,
ἀγγελίω πρὸ ἴσσι, μίσαρ ὅτι τῆδε τέθαπται.

BENTINVS.

Aeneas sum uirgo Midae quæ incumbit sepulchro.

Dum fluit unda leuis, sublimis nascitur arbor,

Dum sol exoricens, et splendida luna relucet,

Dum fluuij labuntur, inundant littora fluctus

Hic constanter ago, lachrymisq; in litore tincto

Fixa, Midam, moneo, hic tumultum chare uiator.

V E R V S.

*Virginis ora gero solido conflata metallo
Presidium formata Midae custosq; sepulchri.
Huc dulcis fluat unda, ferat quoq; terra uirentes
Arboribus syluas, et gramina uestiat agros,
Ipsaq; sol radijs lucefcatur aurea Phoebe.
Interim ego hic maneo monumentaq; tristia seruo.
Hoc bustum ut regis ex me sciat esse uiator.*

E I S A Y A H T A S.

Αδελφορ.

*Ορφειός μ' κιδάξας πλεῖστον γέρας εἶλετο θνητῶν,
νέσως δὲ γλώσσης ἠδ' υλοῦ γοῦ σοφίῃ.
πικροτάτων δ' ἐπέων, γλυκίστων θείου Ομηροῦ,
τιλεφάνης δ' αὐλοῖς, οὐ τ' ἀφορῶ δὲ σὺν ὀδε.*

I O. S L E I D A N V S.

*Orpheæ cytharæ celebratur gloria semper.
Nestoris est lingua sua uioloquentis honos.
Carmine Homerus habet laudem multifscius omnem.
Telephanes tibia. Hic cuius et ossa iacent.*

Αδέσποτορ.

*Ελλάς μ', θίβας προτέρως προύκρινεν ἔν' αὐλοῖς
δῖσ' αὖ δὲ, πρόνομον, παῖδά τ' ὀϊνιαδάς.*

C O R N A R I V S.

*Inter præcipuas euexit tibia Thebas,
Thebanos Pronomus uincit at Oeniades.*

E I S B P E Θ Η

Ποσφδίνπυ.

*Τὸν τριετὴν παῖδοντα πρὶ φρέας ἄστυ ἀνακτα,
εἶδ' ὠλορ μ' ορφᾶς κωφὸν ἐπεσώσατο.
ἐκ δ' ὕδατος τ' παῖδα διάβροχορ ἤρπασε μάτης
σκεπτομύα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραρ ἔχε.
νύμφας δ' οὐκ ἐμίηνερὸν ἠπίορ, ἀλλ' ἐπὶ γένωρ
ματρὸς κοιμηθεῖς, τὸν βαθὺρ ὑπνορ ἔχῃ.*

C O R N A R I V S.

*Tres annos natum, iuxta fontem Astyanactia
Deforme idolum corripuit medium.
Irriguum quem quum genitrix de fonte leuasset,
Visura et uita numine qua signa forent.
In matris gremio somno alto obdormiit infans,
Mortuus et sacras non uiolauit aquas.*

Δσκιανός.

*Παῖδά με πονταέτηρορ ἀκιδέα θυμὸν ἔχοντα,
νκλαῖς ἀΐδης ἤρπασε καλλιμαχορ.
ἀλλά με μή κλαίοις, καὶ γὰρ βίοτοιο μετέχορ
παύσης, καὶ παύσεωρ τῶν βίοτοιο κακῶρ.*

C. VRS. V E L I V S.

*Quinquennem rapuit puerum immiserabilis Orcus
Curarum uacuum nomine Callimachum.
Sed me flere caue, nam paucos, ut breuis, annos
Vixi, sic uita pauca sinistra tuli.*

Callimachus quinquennis ego puer atra subiui
 Limina Plutonis, curaque nulla fuit.
 Parcite sed lachrymis, Vitam ut mihi parca negavit
 Longam, Sic uitae incommoda nulla dedit.

LVSCINIUS.

Saeua rapit manibus quinquennem Parca puellum
 Me, nil curantem talia Callimachum.

Quid ploras functum tantillo tempore uitae
 Cui breuis est, multis iam caret ille malis.

EIS IEPONTAS

ΑΔΕΛΦΩΤΟΡ.

Εξικοντῆς Διονύσιος ἐνθάδε κείμαι
 ταραστέ, μή γήμας, αἴθε δὲ μή δ' ὀπατήσ.

CORNARIUS.

Sexaginta annos uixi Dionysius, absque
 Coniuge, et ὀ utinam hoc fecerat ante parens.

Επί τῶν ἑαυτοῦ θάψαντα
 πρὸ τελευτῆς.

Γήραϊ ἠορῶν τετραμυλίων, οὐδ' ὄρεγοντος,
 οὐδ' ἐνός ἀνθρώπου δυστυχίης ἔρανον.

τοῖς τρομεροῖς κώλοισιν ὑπέκλυθον ἡρέμα τύμα
 εὐροῦ δι' ἄλγεα τέσμα μόλις βίοντα. (Θορ)
 ἢ ἀλλ' ἄχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκρῶν νόμος, οὐδ' ἔθνησκορ
 πρῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην, ἀλλ' ἄταφης ἔθανον.

CORNARIUS.

Pauperie atque annis oppressus, nec miseræ ulla

Fortunæ

Fortunæ aut merces, aut mihi fructus erat.
 Hic tandem tacitus, membrisque tremens requiesco,
 Effugiens uitæ tedia uix miseræ.
 Defunctorum in me leges mutatae etiam sunt,
 Functus post fato, sum ante sepultus ego.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Εἰς Λαΐδα. Αγαθίς. (Θορ)

Ἐρωτῶ εἰς ἐφύρῳ, τάφορ' ἔδρακον ἀμυθικέλδον
 λαΐδος ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.
 δ' ἀκουσθ' ἐπιπαύσασα, χαίροις γύναι. ἐν δ' ἀκοῦς
 οὐκ εἰς ὡσεὶ ἐφην, ἢ πῶρος οὐκ ἰδόμενον.
 ὡς πόσορ' ἠθέων νόσσηκα χεῖρ. ἀλλ' ἴδε λήθῳ
 ναίεις, ἀγαλίῳ ἐν χθονὶ κατθεμῶν.

I. O. SLEIDANVS.

Laidis antiquæ uidi monumenta Corinthi.

Nam fuit indicio littera sculpta mihi.

Tum plorans dixi, Mulier sis salua, Tibi que

Quam prius haud uidi, lachryma nostra datur.

O quoties magnos læsisti perfida reges,

Quæ nunc sub terra putre cadauer habes.

ΑΔΕΛΦΩΤΟΡ.

Ἀκμαῖν πρὸς ἔρωτα, ἠορῶν ἠδ' ἑὰν κῦπριδος ἔργα
 παροχίλα, καθορῶν τῶν γλυκερῶν ἔμυσας.
 εἰσβέδην ἵτ' ἀλίτ' ἀτὰ κωτίλα, χῶ μετ' ἀοιδῶν
 λαμῶν, ἢ κυλίκων αἰ λαμυραὶ προπόσας.

ὄδῳ ὄσιν κινῆτε, τί τιμὴν ἐπέρασον ἑταίρων
 ἤρπασαο; ἢ καὶ σαυὴν κίτριον ἔμηνε φρένα;
 CORNARIVS.

Iam matura uiro, Veneris iucundæ ὄπελλε,

Docta orbes dulces claudere Patrophila.

Hæc extincta iacent tam blandula philtra, sonori

Cantus, faceto ὄ pocula ab ore data.

Non flectende ulli Pluto, suauissimam amicam

Quir rapis: an Veneris te quoq; tela premunt!

Αἰέσωτορ.

Εἰκόσι καλλιγᾶτα, ἢ ἑνέα τέκνα πεκῶσα,

οὐδ' ἐνός, οὐδ' ἐμῆς ἑδρακόμιλον δάνατορ.

ἄλλ' ἐκατόρ, ἢ πέντε δίλωσσά μιν ἑλισσάτορ,

σκήπτωσι τρομερᾶν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα.

AVSONIVS.

Viginti atq; nouem genitrici Callicrateæ

Nullius sexus mors mihi uisa fuit.

Sed centum ὄ quinque expleui bene mēsisibus annos

In tremulam baculo non subeunte manum.

Αἰέσωτορ.

Αἰετῶν ἢ περὶ ἑκατόρ, ἢ πάλαι τῆ δὲ τέτατα μῶσα

μῶσα ἐνὶ ζώνῃ ἀνέρι λυσσάμιλλῃ.

CORNARIVS.

Hic iaceo fama cunctis prælata puella,

Tantum uni cuius zona soluta uiro est.

Σαφοῦς.

Τιμᾶδος ἄτε κόνις, τὰρ δὴ πρὸ γᾶμοιο θανῶσαν
 δέξατο

δέξατο φερσεφόνας κυάνεος δάλαμος.
 ἄς ὄ ἀπ' φθιμύλας, πᾶσαι νεοθηγεί χαλκῶ
 ἄλικες, ἢ μερτὰρ κρατὸς ἑδεντο κόμαρ.

POLITIANVS.

Timadis hic pulvis, quæ dulces ante hymenæos

Excepta est nigro Persephones thalamo.

Illius heu fato cunctæ de uertice amatam

Æquales ferro subsecuere comam.

Ἰβλιανῶς Αἰγυπτίης.

Οὐνομα μὲν καλή, φερσί ἢ πλέον, ἢ ἐπρωτόπῳ

κάτθανε. φῦ, χαρίτων δὲ ἀπὸ λωπρῆς ἄρας.

ἢ γ' ἔκρη παρὲν πανομοίῳ ὄ, ἀλλ' ἄσωμύνας

μῶσα. τῶς δ' ἐτέροις, Παλλὰς ἐρυμνοτάτη.

τίς λίθος οὐκ ἐγόσσερ, ὄ τ' ἑρπασερ ἐκείνῳ

εὐρυβίης ἀΐδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδωρ;

CORNARIVS.

Hic Formosa iacet, sed mentis nomine plus quam

Formæ, quanquam cheu Ver perijt Charitum.

Nam Veneri in cunctis similis fuit illa, sed uni

Nupta uiro tantum, cætera Pallas erat.

Quæ petra abstinuit lachrymis, uiolentus ubi illam

Pluto aufert, uulnis nec bene tuta uiri est?

Ασκληπιάδης.

Ἀρχεάνασσαρ ἔχω τιμὴν ἐκ κολοφῶνος ἑταίραρ,

ἄς καὶ ἐπὶ ρυτίδωρ ὄ γλυκὺς ἕζετ' ἔρωρ.

ἢ νεορ ἢ θήσασσαρ ἀπὸ δρῆσαντες ἔρασαι,

πρωτοβόλοι διασῆς ἤλθετε πωρκαίῃς.

LAER. Platoni tribuit, sicq; refert.

Ἀρχεανασσᾶν ἔχω, πλὴν ἐκ κολοφώνου ἐταίραυ.

ἢ ἐκ ἐπὶ εὐτίδωρ ἔξετο δριμύς ἔρω.

ἢ δὲ λοιπὸν ἐπὶ πωρκαίῃς ἐκείνῃς
πρωτοβόλοι, δι' ὅσῃς ἤλθετε πωρκαίῃς.

POLITIANVS.

Archeanassa mihi meretrix Colophonia nunc est,

Cuius & in rugis insidet acer amor.

Ah miseri à prima tetigit quos illa iuuenta

Ignis suo, medij uos rapuere rogi.

LAER. INTERP.

Archeanassa iacet meretrix Colophonis, in ore

illius egrotæ sedit acerbus amor.

O miseri duxit quos fors inimica uagantes

In tam crudelem lumina ferre rogam.

BENTINVS.

Archeanassa mihi est meretrix Colophonia, seris

Cuius & in rugis sedit acerbus amor.

Quas miseri flammæ, per quanta incendia ab istis

Libata illa quibus prima iuuenta fuit.

Αἰκλῶρ.

Ὅσῃς πρόσωπῳ κακῶν τ' σῶφρον;

εἰ καὶ τέθνηκε, ταῦτ' ἀρετῶν γνωρίζετ'.

Ἰωχῆς τὸν ἄλλο μᾶλλον, ἢ τὸ σῶματος.

C. VRS. VELIUS.

Nunquid pudicæ Cassiæ nultum uides?

Defuncta

Defuncta quamuis nota uirtute est sua,

Animæ est uenustas corporis præstantior.

ALITER.

An ora cernis hæc pudicæ Cassiæ?

Virtute claret ipsa quamuis mortua,

Præstat decori corporis mentis decor.

ΗΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Διοσκορίδῃ.

Δῶλος ἐγώ, ναὶ δῶλος, ἐλθὺθ εἰς δέ με τύμβῳ

δέσποτα Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθου τροφέα.

εὐαίωμ', ἀσπὶς τείνοισ βίον. ἢ δ' ἔτι γήρω

πρὸς με μόλις, σὸς ἐγὼ δέσποτα κηρ' αἰδέω.

CORNARIUS.

Seruus ego, seruus sanè, sed libera tumba est,

Timanthes dominus gratus eam posuit.

Viue ergo innocuam uitam, tardusq; sub umbras

Aduenias, seruus nanq; & in orco adero.

Δαμασκίῃ.

Ζωσίμῃ, ἢ πρὶν ἐσθ' αὐτῶν μόνω τῷ σῶματι δέσῃ,

ὣ' τῷ σῶματι ναὶ εὐξερ' ἐλθὺθ εἰς ἡ.

MORVS.

Ante fuit solo Sosime corpore serua,

Nunc fato pars est hæc quoq; missa manu.

Αἰκλῶρ.

Μιάνθης οὐτ' ἀνῆς ἢ ζῶν περ. ναὶ δὲ τεθνηκῶς,

ἴσον δ' ἀρετῶν τῷ μεγάλῳ δ' αὐατῇ.

T 3

MORVS.

Hic seruus dum uixit erat, nunc mortuus idem,
Non quàm tu Dari magne minora potest.

IO. SLEIDANVS.

Vivus erat miser hic, Sed nunc post fata Dareo
Magnifico seruus non minus iste potest.

Διοσκουρίδης.

Εὐφρατήρ μὴ καὶ ἐπιλώων με, μὴ δὲ μίσης
πῶς ἐπ' ἐμοί. Πέρσης εἰμι, καὶ ἐκ πατέρων
πέρσης ἀνθιγυῆς. ναὶ δ' ἔσποτα, πῶς δὲ μίσησ',
ἡμῖν τὸ χαλεπὸν τοικροτέρου θανάτου.
ἀλλὰ πρὸς εἰλας με, δίδος χρονοί, μὴ δ' ἐπὶ νεκρῶ
λατρά χέης. σέβομαι δ' ἔσποτα καὶ πταμοῦς.

CORNARIVS.

Euphratem ne impone rogis, rogo te inclyte Phidon,
Persa ego nullum ignem contaminare uolo.
Persa ego, & indigena ex patribus sum, flammaq; p me
Lesa, ipso fato plus mihi acerbata foret.
Sed circumtectō terram iniice, lotus ego esse
Nec uolo, nam pariter flumina ego ueneror.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ.

Εἰς Λαέρτην. Ἀδ' ἔσποτα.

Τὴν χεῖρ καὶ πρὸς ἔλκω δὲ πλὴν χρόνος, οὐδὲ σιδ' ἔσποτα
φείδετη, ἀλλὰ μὴ πᾶν τ' ὀλέκη δαπάνη.
ὦς καὶ Λαέρταο τόδ' ἡγήριον, ὁ χρονοῦ ἀκτῶς
βαδύρ' ἀπο, ψυχρῶν λείβετη δ' ἐνετῶν.

οὐνομα

οὐνομα μὴ ἡρωας ἀεὶ νέου. οὐ γὰρ ἀοιδὰς
ἀμβλύνει μάωρ καὶ ἠθέλη, δ' ὠατη.

IO. SLEIDANVS.

Saxa cauat tempus, ferro nec tempora parciunt.
Omnia sed mollit tempore longa dies.
Laerte sic busta terit quoque littora propter
Aethere de summo defluus imber aquis.
Immortale sed heu nomen delere uetustas
Herois, Musa uindice, nulla potest.

Εἰς Ἐπεοκλέα καὶ Πολυαεΐκην.

Βιάνος.

Ὅδ' ἰπιδος παίδων, θήκη τάφος, ἀλλ' ὁ πανώλης
τύμβος, ἐν ζώντων ἀδ' ἀνετη δ' ὀράτων.
κείνης οὐτ' αἰδ' ἔσποτα. καὶ ἡ ἀχέουσι
μάραντη. κείνων χῶ τάφος ἀντίπαλος.
καὶ πρὸς πῶς ἡλεγεαρ' ἔσποτα. ὦ ἐλεφνοὶ
παίδες, ἀκοιμίτων ἀφ' ἀμλυοὶ δ' ὀράτων.

AVSONIVS.

Nec stigijis lucis incunt sua foedera fratres
Oedipodionide de misero ah miseri.
Nanque etiam ex uno surgentes aggere flammæ
In diuersa sui diffiliunt cineris.
Infandos iuuenes, quos nec discordia cassos
Luce, nec in semet linquit atrox animus.
Atq; utinam & Thebas quissent partitirer ipsas,
Regnorum & metas, ut cinerum nebulas.

T 5

ALCIATVS.

Oedipode infœlix genitos hæc continet urna,

Plena odijs, veteris plenaq; dissidij.

Hos neque mors domuit, sed adhuc sunt fratribus iræ,

Libeq; nec tumultus, nec pyra celsa caret.

O regnum res dira, malisq; obnoxia cunctis,

Quæ fratres discors in sua fata trahit.

Εἰς Αχιλλέα κὴ Πάτροκλον.

Ἀνδρῶν δ' ἕνα Βιλόπιάν, κὴ ζῆτ' ἕχασιν ἀρίστω,

χαίρετε, οὐκ ἀκίδη, κηϊσὺ μλωϊά ἰδὴ.

IO. SLEIDANVS.

Insignes pietate, simul præstantibus armis

Saluete, Acacida, tuq; Menœtiada.

Εἰς Αἰάντα.

Ἀσκληπιῖδ' ὄ.

Ἀδ' ἐγὼ ἄτλάμων ἀρετὰ πρὸ ἄλλ' ἴδε κάθημαι

Αἰάντος τύμβω, κερραμύνα πολκάμω.

Θυμὸν ἄχα μεγάλω βεβολημύνα, οὐνεκ ἄχαοῖς

ἄδολόφρω ἀπάτα, κρηϊσὸν ἔμδ' κέκριτ'.

C. VRS. VELIVS.

Dilaniata comas, visu miserabilis eheu

Consideo ad cineres hic Telamoniadæ.

Ista dolore grami, mihi quod fraus callida quondam

Iudicibus Graïs ante locata fuit.

CORNARIVS.

En misera hic Virtus sedeo, tumultatus ubi Ajax,

Florentes

Florentes aliàs dilaniata comas.

Magnus habet mentem dolor, audet Achivus

Fraudem quod iudex ante locare mihi.

ALCIATVS.

Aiacis tumultum lachrymis ego perluo Virtus,

Heu misera albentes dilacerata comas.

Scilicet hoc restabat adhuc, ut iudice Græco

Vincerer, et caussa stet potiore dolus.

Εἰς τὸ αὐτό. Λεοντίδ'.

Ἐκτὼς Αἰάντ' εἰς ὄψασιν, ἔκτορ' ἰδ' Αἴαντ'.

ζωσθῆ. ἀμφοτέρω ἢ χάρις, εἰς θάνατον.

ERASMVVS.

Aiaci datus ensis, ab Hectore, baltheus Aiaci

Hectori, utriq; suum donum erat exitio.

CORNARIVS.

Baltheus et gladius sunt mutua dona vicissim

Hectori et Aiaci, singula in interitum.

Εἰς τὸ αὐτό. Τὸ αὐτὸ.

Ἐκτὴν ἄλλοις ἔκτωρ χάρις, ἢ δὲ φέρασιν

Αἴαντ' ἐκ πλέμω μνήμ' ἔπρωτο Βιλιῆς.

ἔκτωρ γὰρ ζωσθῆ λαβὼν, εἰς ὄψασιν ἰδ' ὄψασιν.

πλὴν ἢ χάρις δώρων, πείρασιν ἐν θανάτῳ.

ὁ εἰς ὄψασιν εἰλ' Αἰάντα μεμνηότα. κὴ πάλι ζωσθῆς.

εἰλκυσε πριαμίδω δίφρια συρόμηνον.

οὕτως δὲ ἐχθρῶν ἀντοκτόνα πέμπετο δῶρα,

ἐν χάριτι προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρην.

ALCIATVS.

Bellorum coepisse ferunt monumenta uicissim

Scutiferum Aiacem, Hectoraq; Iliacum.

Balthea Priamides rigidum, Telamonius ense,

Instrumenta suae coepit uterq; necis.

Ensis enim Aiacem confecit, at Hectora sanctum

Traxere Aemonij's cingula nexa rotis.

Sic titulo obsequij quae mittunt hostibus hostes

Munera, uenturi praescia fata ferunt.

ERASMVVS. Vltimum distichon.

Atq; ita ab hoste hosti ueniunt letalia dona,

Quae studij specie fata necemq; ferunt.

Αρχίς εἰς τὸ αὐτό.

Σῆμα τό δ' Αἴαντος κλαμωνίς, ὅρ' ἴκανε μοῖρα,

αὐτῷ χρυσά μιν ἠελί' ἔχει, κὶ ζίφει.

οὐδέ γὰρ ἐν δυντοῖσι δαυήσατο ἠελί' μεμαῖσα

εὐρέμλου κλωθῶ' ἔδ' ἴτερον φρονεῖα.

CORNARIVS.

Aiacis tumba haec, quem sustulit inuida Clotho,

Vsa eius proprijs et gladio et mambus.

Inter mortales mulum furiosa uagata,

Occisorem alium non reperire potens.

Εἰς ἕκτορα. Ἀδελφοτῶν.

Μῆ με τάφω σύγκρινε ἴ' ἕκτορα, μή δ' ἐπὶ τύμβῳ

μέτρα τῶν πάσης ἑλλάδος ἀντίπαλον.

Ἰλιάς, αὐτὸς ὁμηρος ἐμοὶ τάφος, ἔλλας, Ἀχαιοὶ

φεύγοντες

φεύγοντες, τούτοις πάντι' ἔχωννύμεθα.

CORNARIVS.

Hectora quid tumulo tentas includere? quem unum

In se hostem fortem Graecia tota tulit.

Ilias ergo mihi tumulusq; est Graecia, Achiuu et

Saepe fugam in uersi, magnus Homerus item.

Εἰς ἰατροῖς.

Ἀδελφῶν.

Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, κῶος γένος, ἔνθα δὲ κῆρυ.

φοῖος ἀπὲρ ζήνη ἀθανάτης γεγαώς,

ωλέισα τρώπαια νόσων σῖσας ὀπλοῖς ὑγιείης.

δῶξ' αὐρῶν πᾶσιν οὐ τύχη, ἀλλὰ τέχνη.

MORVS.

Thessalus Hippocrates, Coos genere, hac iacet urna,

Phoebe immortalis semine progenitus.

Crebra trophaea tulit morborum armis medicinae.

Laus cui magna, nec id sorte, sed arte fuit.

CORNARIVS.

Hic iacet Hippocrates Coorum gente creatus

Thessalus, ex stirpe et natus Apollinea.

De uictis morbis statuit qui multa trophaea,

Non meritam laudem sorte, sed arte tulit.

Ἀδελφῶν.

Πανσανίαν ἱκτῶν ἐπώνυμον Ἀγχίτωνος ἴδον,

τόν δ' ἀσκληπιόδω πατρὶς ἔθαψε κόνη.

ὅς πλείους κρυεργῶσι μαζανομλίους ὑπὲρ νόσοις

T 3

φῶτας, ἀπέστρεψεν περσεφόνου βαλάμωρ.

LAER. Empedocli adscribit.

Παυσανίω ἰητρῶν ἐπώνυμωρ, Ἀρχίπευ ἴωρ,
φῶτ' ἀσκληπιάδω πατρὶς ἔθρεφε γέλα.
ἐρλάουθ' ὄρε μογεροῖσι μαρμαρομύθου καμάτισι
φῶτας, ἀπέστρεψεν περσεφόνου ἀδύτωρ.

LAER. INTERP.

Pausaniae medico Anchito cognomine nato
Asclepiadeo patria clara Gela est.

Qui languescens uario plerofq; labore
Saepe acheronteum linquere fecit iter.

BENTINVS.

Pausaniam Anchiti natum, Phaebiq; nepotem
Clarum aluit medicum patria clara Gela.

Qui multos diris homines languoribus aegros
Eripuit furuis Persephones thalamis.

ΕΙΣ ΙΞΕΥΤΑΣ.

Ἀντιπάρξου σιδωνίς.

Ὁ πρὶν ἐγὼ κῆ ψῆρα, κῆ ἄρπακταραρ ἐρύκωρ
σῆματος ὑψιγεπῆ βισονίαν γέρανον.
ἕινθ' ἕρμασῆρος εὐξροφα κῶλα τιταίνωρ,
ἀλιμυλίης πτανῶν εἰς γορᾶπωδε νέφος.
καί με ἄε οὐτῆτιφρα πῆρὰ σφυρὰ διφάε ἐχιδνά
σαρκί τὸν ἐκ γῆνῶν πικρομ' ἐνείσα χόλορ.
ἦελίς χῆρωσερ, ἰδ' ὡς τὰ κατ' αἰθέρα λεύσσωρ,
τοῦ πασίρ οὐκ ἐδάκρ πῆμα κυλινδόμελωρ.

ALCIATVS.

Dum turdos uisco, pedica dum fallit alaudas,
Et iacta altiuolam figit harundo gruem.

Dipsada non prudens auceps pede perculit, ultrix
Illa mali, emissum uirus ab ore iacit.

Sic obit extento qui sidera respicit arcu
Securus sati, quod iacet ante pedes.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ.

Ἀδελωρ.

(γραμ)

κύματα, κῆ τρηχύς με κλύδωρ ἐπὶ χέρορ ἔσου
δελφίνα, ζείνοισ κοινὸρ ὄραμα τύχης.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν γάλακ, ἔλεω τόπερ, οἱ γὰρ ἰδόντες,
εὐθύ με πρὸς τύμβωρ ἔσεφορ εὐσεβέες.
εὐὼ ἢ τεκῆσσα θάλαττα, δῶλεσε. τίς πρὸ ἀπὸντῶ
πίσιρ, ὄρε οὐδ' ἰδίης φείσατο σωξροφίης.

ALCIATVS.

Delphinem inuitum me in littora compulit aestus,
Exemplum infido quanta pericla mari.

Nam si nec proprijs Neptunus parcit alumnis,
Quis tutos homines nauibus esse putet?

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Ἀδελωρ.

μορτάδα πλὴν ἱεράς με Διωνύσου πρὸ ἀλλωοῖς
ἀφθονορ ἀκρητῆρ πασασαμυθικρ κύλικος.
οὐ κεύθῃ φθιμένω βακῆ κόνις, ἀλλὰ πῆθος μοι
σῆμβολωρ εὐφροσῶνης, περ πνὸρ ἐπέσι τάφος.

Boscia ego sacra ad Lenæi præla locata

Plenos inuidiam extra euacuans calices.

Non me terra tegit, Bacchi sed larga lagena

Signum est letitiæ, suavis est tumulus.

Αὐτὰ πᾶτερ σιδωνίε.

Τῆς ἡλιῆς τόδε σῆμα μαρωνίδος, ἧς ἐπὶ τύμβῳ

γλυπτήν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρηε κύλικα.

ἢ ἡ Φιλίαιητος, ἢ αἰὲν ἀλόος, οὐκ ἐπὶ τέκνοις

μύρεται, οὐ τεκνῶν ἀκτεάνῳ πατέρει,

ἔμδὲ τόδ' ἀιάζει ἢ ὑπ' ἡρίῳ, ὅπῃ δ' ἀκκῶ

ἄρμυρον, οὐ βᾶκχος πλῆρες ἐπέσι τάφῳ.

IO. SLEIDANVS.

Hæc uetule sunt busta Maronidos, illius acta

Sculptilis è petra cantharus iste notat.

Ebria semper erat, tum garrula, Sed neq; prolis

Exhausti ue patris nec dolet illa uicem.

Hoc queritur crassa nunc sub tellure uel unum,

Quod desit Bacchi copia larga sibi.

ΕΙΣ ΜΟΙΧΟΥΣ.

Αγαθὸς χολασμὸς.

Οὐχ ὀσίοις λεχέεσσιν ἑτέρπετο λάθριος ἀνὴρ,

λέκτρον ὑπεκλήπῳ ἀλλοθίης ἀλόχῳ. (γῶσ)

θραπύνης δὲ δόμων ὄροφῇ πῶσε. τοὺς δὲ κακὸς

ἔσκεπερ, ἀλλήλοισ ἐισέειμι γομυλίεσ.

ἔμδὲ δ' ἀμφ' ὄρεσσὺς κατέχῃ παγίε, εἴμ ἐνὶ δ' ἄμ.

φω

κέντα, συζυγίης οὐκ ἐὶ παυόμυλοι.

CORNARIVS.

Illicitos quum forte thoros uir moechus adiret,

Vxorem furtim comprimeretq; aliam.

Quam subito ecce ruit culmen tecti, atq; malignos

Ambos coniunctis corporibus perimit.

Vnus utrunq; capit laqueus, tenet est locus unus,

Nec mors illicita hæc uincula dissoluit.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ.

Ανακρέοντες.

Καί σε κλεπνοσίδῃ πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης,

δαρσίνῳ αὐτὰ νότα λαίλαπι χαμερῆ.

ἔρη γὰρ σε πῶδ' ἡσπερ ἀνέγνωε ὑγρὰ δὲ πλὴν σπῆ

κύματ' ἀμφ' ἱμερτῆρ' ἐκλυσερὴ κλικίλῳ.

CORNARIVS.

Te quoq; Glenorida perimit patrie alta cupido

Euri confisum turbine nimbiferi.

Importuna hora es uictus, liquidisq; sub undis

Volueris, ætatis flore cadens medio.

Πλάτων.

Ναυκῶς τάφος εἰμί, ὃδ' ἀντίορ ὄβρι γεωργῶ.

ὡς ἀλί, καὶ γαίη ζωὸς ὑπὲρ αἰδης.

MORVS.

Naufragus hac situs est, iacet illa rusticus urna.

Ad stygia siue salo, par uia, siue solo.

CORNARIVS.

Naufragi ego tumulus, qui contra est agricolæ exat.

Sic maris et terra cuncta in auerna ruunt.

Δεσνίδης.

Ναυηγὸς τὰ φος εἶμι Διοκλέος, οἷδ' ἀνάγοντ'
φῆν Τόλμης, ἀπ' ἐμῶ πείσματ' αλυσάμηναι.

ALCIATVS.

Nauisfrangi ab tumulo nauem pro littore soluit

Nauta, magis fieri quid potuit temere?

Ανδράξου.

Οὐδέτερος ὅλος εἶμι θανάω νέκυς, ἀλλὰ θάλαττα,
ἢ χθών, πῶν ἀπ' ἐμεῦ μοῖζαρ' ἔχουσι τῶ.
σάρκα γ' ἐν πόντῳ φάργυ' ἰχθύες, ὅσα δ' αὐτῶ
βέβρασαι ψυχῆ τῆδε πρὸς ἠϊόνι.

C. VRS. VELIVS.

Neutra habet integrū, nec terra nec unda, sepulchrum:

Aequa adeo pars nunc cessit utriq; mei.

Nam pisces carnem medio absumpsere profundo,

Ossa sed in gelido littore sparsa iacent.

ALCIATVS.

Integer ullius non sum, pars altera terræ

Contigit, æquoreis altera cessit aquis.

Consumpsere meas Neptuni animalia carnes,

Ad tumulum fluctus litorum ossa tulit.

Καλλιμάχου.

ὦφελε μήδ' ἐχθρόντο θοαὶ νέες, οὐ γὰρ ἡμεῖς
πᾶσα Διοκλείδης Σώτηρ ἐσένομεν. (νσ)

ὦν δ' ὁ μὲν, εἰρήνη πῶ φέρεται νέκυς, ἀντί δ' ἐκείνῳ
οὔνομα

οὔνομα, ἢ κενεὸν σάμα πρὸς χόμεθα.

CORNARIVS.

Quam nollem celeres naues transire per undas

Quæ nobis luctus caussa fuere noui.

Sopolis in medijs submersus fluctibus errat,

Nomina cum uacuo sola manent tumulo.

Στατυλίδης Φλάκκου.

(της)

Αίλαπα, Ἐμαίλω, ὀλοῆς προφυγόντα θαλάτ
ναυηγὸν λιθναῖς κείμηνον ἐν φαρμάτοις,
οὐχ ἐκὰς ἠϊόνων, πυμάτων βεβαρμένον ὑπνω,
γυμνόν, ἀπ' εὐγεγῆς ὁρῆμας ναυφθογῆς,
ἔκτανε λυγρὸς ἔχισ, τί μάττω πρὸς κύματ' ἐμόχθη
πῶ ἐπὶ γῆς φεύγων μοῖζαρ' ὀφειλομένω;

MORVS.

Aequoris insanas euasit nauisfragus undas,

Tristius Asia salo præbet harena solum.

Dum iacet ecce graui pressus prope littora somno,

Nudus, et infesto festus abusuq; fretto,

Vipera trux perimit, frustra fugis æquora frustra,

Hecumiser, in terris debita fata tibi.

Σιμωνίδης.

(ταε)

Τοὺς δὲ ποτ' ἐκ πάρετας ἀκροβόλια φοίβω ἄγον
ἐν πέλαιγε, μία νύξ, ἐν σκάφοις ἐκτέρισεν.

CORNARIVS.

Primitias frugum Spartani ad Cynthium agebant,

Vnda his, nox, nauis, una agit exequias.

Λεωνίδος.

Οὐδ' εἴ μοι γελώσῃ κατασορέσθῃ γαλιῶν
 κύματα, ἢ μαλακῆρ φρεῖν φέρεξ ἕφουρος,
 οὐκοῦτ' ἔτι ὄψιδ' ἰδέοικα γ' οὐδ' ὡς πάρος ἔτλω
 Βικινδῶσθε, ἀνέμοις ἀνίκουρουσάμηνος.

IO. SLEIDANVS.

Non ego, si placidum uentis mare conspicer altum,
 Et zephyri lenis mulceat aura caput.

Conscendam nauis, nam me discrimina terrent,
 Luctaq; cum uentis displicet illa mihi.

Φιλίππος.

Ἡ ὄνι τόδε σῆμα βροτῶ παντλήμονος ἄβρῃ,
 παρτὸρ ἀλιζῆρα γέωμ' ἐκ χύμησιν σκοπέλωμ.
 Τῆ μ' ἔρημοκόμης κείτη, καὶ χύρος ὀδόντων
 κόρσκη τῆ δὲ χερῶν πενταφυεῖς ὄνυχες.
 πλεῦρά τε σαρκολιπῆ· ταςσοὶ δ' ἔτέρωθεν ἄμοι
 νεύρωμ, ἢ κώλωμ, ἐκλυτοσ ἄρμονικ. (ροί
 οὗτος ὁ πάλυμερις, εἰς ἡρ ποτε φεῦ, μακαριστοί,
 ὄσοι ἀπ' ὠδόνων οὐκ ἴδουρ ἡέλιου.

ALCIATVS.

Hic hominis miseri tumulus, quem conspicias hospes

Illisum, undifragis & lacerum scopulis.

Intus habet caluumq; caput, & dentibus ora

Iam uidua, & teneris ossa relicta genis.

Carneq; desertas costas, expertia nervis

Dorsaq; iuncturis membraq; fracta suis.

Qua

Quæ nunc mille tenent partes discrimina plures
 Dum prope nos essent integer unus erat.
 Felix hic felix qui nunquam nascitur, aut qui
 Mox ubi prognatus per loca furua redit.

Λεωνίδος.

Ατρομος ἐκ τύμβος λυε πείσματ' ἀνακηγῶ,
 χύμησιν ὀλλυμένωμ' ἄλλος ἐπρυτοπόρ' εἰ.

CORNARIVS.

Nauifragi trepidus dubitas soluisse rudentes?
 Nauibus & post nos, pontus onustus crit.

Αδελφου.

Ναυτίδε, μὴ πύθ' ἄτινος εὐθ' ἀδε τύμβος ὀδ' εἴμι,
 ἀλλ' αὐτὸς πόντος τίς χ' ἀνερχοστέρος.

CORNARIVS.

Nauita ne quæras posita est cui parua columna hæc,
 Sed tibi sit ponti mitior aura precor.

Ανδράπατρος.

Ναυαγῶ τάφοσ εἴμι, σὺ δὲ πλέε, ἢ δ' ὄθ' ἡμῆς
 ὠλλυμένεθ, αἰ λοιπαὶ νῆες ἐπρυτοπόρ' εἰ.

CORNARIVS.

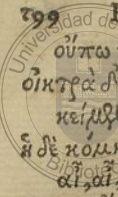
Nauifragi ego tumulus, quid cessas? tendito uela,
 Tum quoq; quum perij nauita multus erat.

ΕΙΣ ΝΕΟΙΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ.

Θεομοὶ μὲν μεμέλντο σωήθεις ἀγαθονίκα,
 μοῖρα δὲ δευμαίνφρ οὐ δεδ' ἀκνε νόμοσ.

ἄλλ' εἰ μὴ ἄρ' πάξασα, σφῶν ἡμερσε θεμίσωμ,

V

οὐ πῶς τις νομίμῃς ἐμπλεοῖ ἡλικίῃς
 οἴκτρ' ἀνὴρ πρὸς τίμωσι κατεσονάχσασ' ἐταῖροι
 κείμηνον, οὐ θιάσος κόμορον ὄδυρόμνοι.
 ἢ δὲ κόμῃς τήλυσσα, γόφω ληκτικίζετο μήτρῃ,
 αἰσῶν, τὸν λαγόνωμ μόχθον ἐπισαμλίη.
 ἔμπης ὄλθιος οὐτος, ὅς ἐν νεότητι μαρναθεῖς,
 ἔκφυγε πλὴν βίῳ τῶ θᾶσων ἀλιτροσώων.

ALCIATVS.

Dum meditare Agatho non scripti munia iuris,
 Haud timuit leges Parca seueras tuas.
 Sed rapiens iustus te abduxit legibus aetas
 Quum pubescenti nec tibi iusta foret.
 At miseri impositum tumulo fleuere sodales
 Totius Thiasi qui decus unus eras.
 Ipsa parens conuulsa comam, tot passa dolores
 Frustra uteri, lachrymis non sinit esse modum.
 Tu tamen ô felix prima sublata iuuenta,
 Fugisti uitae protinus insidias.

Παύλος Σιλενίναριος.

Ωριος εἶχε σε πᾶσα, ἄωριος εἶλε σε τίμωρος,
 εὐθαλέων χαρίτων ἄνθος ἀνασασίη.
 σοὶ γλυπῆς, σοὶ πικρὰ πόσις καταδάκρυα λείβῃ
 σοὶ τάχα κῆ πορθμευς δακρυχέει νεύων.
 οὐ γὰρ ὄλον λυκάβωτα δῆινυσας ἄγχι σωεύνῃς
 ἄλλ' ἐκκαθεκέρφῃ κατέχευε τάφος.

CORNARIVS.

Maturo es thalamo, tumulo sed tradita acerbo,
 Quae refoles Charites florida Anastasia.
 Te lachrymis genitor decorat, tua funera coniunx
 Deslet, et in luctu portitor ipse uehit.
 Annum etenim nondum tuleras coniuncta maritum,
 Persephonesq; domum post tria lustra petis.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Εἰς Ομηρον.

Ανὴρ πᾶσι.

Εὐθάδε πλὴν ἱερῶν κεφαλήν ἢ γαῖα καλύπτει
 ἄνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα θεῶν Ομηρον.

GVAR. VERONEN.

Conditur hoc tumulo uates diuinus Homerus,
 Heroum cecinit qui bene gesta ducum.

VITVS.

Hic sacrum terra caput occultatur Homeri,
 Qui canere heroum praestantia facta solebat.

Εἰς τὸν αὐτὸν τῶ αὐτῶ.

Εὐθάδε θεῶν Ομηρος, ὅς ἐλλιάδα πᾶσαρ ἄρσε,
 θήκης ἐκ γεγαώς πῆς ἐκατοντίαπύλω.

CORNARIVS.

Hic situs est diuus Graecorum scriptor Homerus,
 Quem centum portis splendida Theba dedit.

Εἰς Ορφέα. Ανὴρ πᾶσι.

Οὐκ ἔτι θελομλίνας Ορφεὺς δρύας, οὐκ ἔτι πέτρας

ἄξεις, οὐ θηρῶν αὐτιμόμας ἀγέλας. (Ζαίρ,
 οὐκ ἔα κοιμάσθαι ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλας
 οὐ νιφετῶν συρμονέ, οὐ παταγεῦσασιν ἄλα.
 ἄλλο γὰρ σέ δὲ πρῶτὰ κατωδύσωντο θύγατρεις
 μναμοσύνας. μάτηρ δ' ἔξοχα καλλιόπα.
 τί φθιμύλοισι σοναχέῃ μὲν ἐφ' ἵάσιρ, ἀνίη ἄλασ
 τῆν παύδωρ αἰδῶ οὐδὲ θεοῖς δ' ὠάμεις; (κείρ

IO. SLEIDANVS.

Non quercus, non saxa modo de rupibus Orpheū
 Non armenta tuo carmine mota trahes.
 Iam neq; mulcebis uentos, nec grandine cælum
 Tristius, aut niueis nubila facta globis.
 Nam tua Mnemosynes lachrymantur fata sorores.
 Et genitrix multum Calliopea dolet.
 Mortua cur stemus natorum corpora? quando
 Diui non possunt asserere inde suos.

CORNARIVS.

Demulsas quercus non duces, nulla sequetur
 Orpheū te aut petra, aut te fera syluicola.
 Non sopies uentos, per te nec grandio quiescet,
 Non niuium casus, non fremitusq; maris.
 Perderis, & nata te lugent sæpe nouenæ
 Mnemosynes, mater dein bona Calliope.
 Pro natis hominum frustra lugemus, ubi ipsos
 Diuorum proles mors uiolenta rapit.

Εἰς

Εἰς Ἀνακρέοντα.
 Ἰβλιανὸς ἀπ' ὑπάρχωρ ἀγυπῆς.
 Πολλάκι μὲν τό δ' ἄψα, κῆ ἐκ τύμβου ἢ βοήσω,
 πίνεις, πρὶν ταύτην ἄμβροτῶν δεκόνειρ.

INCERTI.

Sæpius hoc dixi, quod post mortem quoq; dicam,
 Nunc potate, prius quam tegat ossa cinis.

CORNARIVS.

Sæpe quidem cecini, clamorq; ex carcere terre,
 Nunc bibe, quid superest? quam cito puluis eris.

Εἰς Ἴβυκον. Ἀντ' ἀψ'.

Ἴβυκε, ληϊσά σε κατέκτανον ἐκ πετρῆσ
 βάντες ἐρημῶν ἄσιβον ἠτόνα,
 πολλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος. αἴτοι ἴκον
 μάστιγες, ἄλγισον δ' ἄλλυμλίφ θάνατον. (το
 οὐδὲ μάτλω ἰάχισσας, ἐπεὶ πρηνί τις ἐριτυς
 τῆν δὲ διακλαγγήν τιγατο σθεοφόνον,
 σισυβίλω κ' ἴ γαῖαν, ἰὼ Ἐλοκιδεῖα φύλα
 ληϊσέων, τί θεῶν οὐ πεφθέκετε χόλον;
 οὐδὲ γ' ὁ προπάροιθε κανῶν ἀγῆστος ἀοιδῶν,
 ὄμμα μ' ἐλαμπέπλων ἔκφυγεν εὐμυλίδων.

PETRVS AEGIDIVS.

Quondam ad desertum uenientes Ibyce littus
 Vitam prædones eripucere tibi.
 Sæpe gruum nubem imploranti, quæ tibi testes
 Aduenere necis quum morere tuæ.

V 5

Attamen haud frustra, siquidem clangore uolucrum
Sisyphio caedem est Eumenis ultra solo.

Latronum genus heu cupidum lucri atq; rapinae,
Cur uos nequaquam terruit ira deum?

Quando nec Aegisthus, uatem qui occiderat olim
Atrarum occurfus fugerat Eumenidum.

Εἰς τὸν Εὐριπίδην. Ἴωνος.

Οὐ σὸν μνήμα τόδ' ἐς' Εὐριπίδην, ἀλλὰ σὺ τ' εἶ δέ,
τῆ σὴ γὰρ δόξῃ μνήμα τόδ' ἀμπέχεται.

CORNARIVS.

Non monumenta tibi posita haec, sed tu monumentum
Es monumenti huius, aut magis umbra tua haec.

Εἰς Ἀνακρέοντα. Ἀνὰ πατέρα.

Ω ζέε, τὸν δὲ τάφορ τὸν Ἀνακρέιοντος ἀμείβωρ,
ᾧ εἰσὸρ μοι παριώρ. εἰμι γὰρ οἶνοπότης.

CORNARIVS.

Quisquis Anacreontis amat uenerare sepulchrum,
Circumiens liba, poter enim ipse sui.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ πῶρ τ' ἐθνικας ἀνάκρεορ, ἀλλὰ ζυφίσας
κὴ σὺ δέ, μὴ πῶρ, ἴξεαι εἰς αἶδην.

CORNARIVS.

Plurima quum potasset Anacreon, iuit ad orcum,
Huc quoq; descendes, pauca nihil ue bibens.

Εἰς ἀνόνημοις ποιήτας.

Εἰς Μοσαῖον.

Εὐμόλπευ εὐλομῆορ ἔχθ' εὐφαινεκῶρ οὐδ' εἰς
Μοσαῖον,

Μοσαῖον, φθίμιον ὄρωρ σῶμ' ὑπὲρ τῶν δὲ τάφω.

LAER. INTERP.

Eumolpi exanimem Museum terra Phalerum
Continet hoc tumulo pignora chara patris.

BENTINVS.

Eumolpi exanimem Museum terra Phalera
Claudit in hoc tumulo, pignora chara patris.

GVLIEL. DE MARA.

Eumolpi charum nunc terra Phalerica natum
Museum in cineres contegit hoc tumulo.

Εἰς Δίον.

Ἡδὲ Δίον θησαῖον ἐδ' ἔφατ' γαῖα θανόντα,
Μόσκει οὐρανίης υἱὸν εὐσεφάνη.

LAER. INTERP.

Candida purpureis redimitum tempora fertis
Thebanum Vranie continet urna Linum.

Εἰς Ὀρφέα.

Θρηῖκα χρυσολύρω τῆδ' Ὀρφέα μῦσσα ἔθαφαρ,
ὄρ κτάνερ ὑψιμέδωρ Ζεὺς, πολέοντα βέλῃ.

LAER. INTERP.

Orphea candenti transfixum fulmine Thracem.
Cum curua Aonides hic posuere lyra.

CHRIS. LANDINVS.

Orphea Chrysoliram Muse hoc posuere sepulchro,
Fulmine quem strauit iuppiter alta uidens.

BENTINVS.

Orphea candenti traiectum fulmine Thracem,
Cum aurata Aonides hic posuere lyra.

MARVLLVS.

Orphea dum misera pateris tumularet ademptū,

Tractatq; melliflui cerneret ora uiri.

At tu nate facis dixit præconia diuis.

Quid nisi damnatus fulmine Enceladus?

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εξ Πλάτωνος.

Γαῖα μὲν ἐν κόλπῃσι κρύπτῃ τὸ δὲ σῶμα Πλάτωνος

ψυχὴ δ' ἀθανάτῳ τᾶξιν ἔχει μακάρῳ,

ἵου Ἀγίσωνος, τὸν ἄε καὶ κληθὴ ναίου

τιμᾶ ἀνῆς ἀγαθῆς, θεῖον ἰδόντα βίου.

GVAR. VERONEN.

Tellus membra sinu condit moribunda Platonis,

At felix animam cætus habet superum.

Longinqui hoc celebrant, diuina huic cognita uita est,

Clarus Athenarum ciuis Aristo erat.

LAER. INTERP.

Occulit hic corpus diuini terra Platonis,

At superas sedes spiritus ipse tenet.

Aristone sati, procul hunc diuina uidentem,

Longe habitans seruat uir bonus atque colit.

BENTINVS.

Corpus habet gremio contactum terra Platonis,

Mens sed habet superum tecta beata deum.

Diuinum quem iam ueneratur quisquis honestus,

Et probus est, cuius uel procul est regio.

ΣΠΟΥ.

Σπυρίπυ.

(V. C.)

Σῶμα μὲν ἐν κόλπῃσι κατέχει ῥόδε γαῖα Πλάτωνος

ψυχὴ δ' ἰσοθέωρον τᾶξιν ἔχει μακάρῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰετὲς τίπτε βέβηκαὶς ὑπὲρ τάφοι; ἢ τίνοσ εἶπε

ἀσεβῶντα δεῶν οἰκορ ἀρσκοπέας;

ψυχῆς εἰ μὴ Πλάτωνος ἀρπυμλῆς ἐξ ὄλυμπε

εἰκῶν, σῶμα δὲ γῆ γενεῆς, ἀτθίς ἔχει.

LAER. INTERP.

Quid monumenta super uolucrum regina uolasti?

Tu mihi dic superum quam tuare domum?

Astra petens anime sum clara Platonis imago,

Progenitum terra corpus at Atthis habet.

BENTINVS.

Quid monumenta super uolucrum regina uolasti?

Tu mihi dic superum quam tuare domum?

Diua ego sublata in cælum feror umbra Platonis.

Terrenum at corpus Attica seruat humus.

Εἰς τὸν αὐτόν.

καὶ πῶς, εἰ μὴ φοῖβος ἀν' ἐλλάδα φῦσε Πλάτωνος

ψυχᾶς ἀνθρώπων χάμμασιρ ἠέσσατο;

Ἐ γὰρ ὁ τῆδε γε γῶς, ἀσκληπιόε ὄβρι, ἰκτῆς

σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτωνος.

LAER. INTERP.

En animas hominum quonam curasset Apollo

Lustrasset si non oppida Græca Plato?

V 1

Corporibus medicans hic sed Epidaurius ægris
 Filius, ut sapiens est animæq; Plato.

BENTINVS.

Ni doctum Græcis genuiffes Phæbe Platonem,
 Proffusus nemo animis qui medeatur erat.
 Corporis est medicus satus ex te Aesclepius ægri,
 Acternæ ut sapiens est animæ ipse Plato.

Εἰ τὸν αὐτόν.

Φοῖβος ἔφυσε θεοῦ τῆς ἀσκληπιόρ, ἡ δὲ πλάτων α.
 τὸν μὲν, ἵνα ψυχῆρ, τὸν δ' ἵνα σώμασάοι.
 Διασάμνος δὲ γάμορ, πόλιρ ἡλυθερ. ἡρ τρὶς εἰς αὐ
 ἔκασε, ἢ διαπέδω ζῆλος ἐνιδρύσατο. (τῷ

LAER. INTERP.

Occidit ut Titan, Epidaurion, atq; Platonem
 Protulit, hunc animæ, corporis hunc medicum.
 Coniugia at separans petijt quam condidit urbem,
 Inq; solo magni ponitur inde Iouis.

BENTINVS.

Produxit nobis Aesclepiom atq; Platonem
 Phæbus, ut hic corpus curet, & ille animum.
 Coniugium celebrare uolens, quam condidit olim
 Urbem adit ipse, Iouis quamq; solo posuit.

Εἰς Δημόκριτον.

καὶ τίς ἐφυσόφωδὲ; τίς ἔργον ἔρεξε ποσῶτον
 ὄσων ὁ πῶν ποδῶν κλύουσε Δημόκριτος;
 ὅς θάνατον πρῶοντα, εἰ ἡμάτα δώμασιν ἔχερ.

ἡσ

ἡσ) θερμοῖς ἄρτων ἄσμοσιν δ' ἐνίσειρ.

LAER. INTERP.

Dixit opus sapiens unquam quis tale peregit
 Fecit quale sciens omnia Democritus?
 Qui per tres tenuit presentia funera soles
 In panum calidis hospes anhelitibus.

BENTINVS.

Quisnam tam sapiens uisus qui tale patrarit
 Unquam, quale sciens omnia Democritus?
 Qui per tres tenuit presentia fata dies, &
 Illa recens cocti panis odore aluit.

Εἰς Διογῆν τὸν κῶνα.

εἰπὲ κῶν, ἵνος ἀνδρὸς ἐφ' ἑσῶς σῆμα φυλάσσει;
 τὸ κωὸς, ἀλλὰ τίς ἡρ οὐ τὸς ἀνῆς ὁ κῶν;
 Διογῆκε, γῆος εἶπε; σινω πένε, ὅς πῆθον ὦκη;
 ἡσ) μᾶλα. ναῦ ἧ θανῶν, ἀσέρας οἶκορ ἔχθ.

AVSONIVS.

Dic canis, hic cuius tumultus canis. at canis ecquis?
 Diogenes. obiit? non obiit, sed abit.
 Diogenes cui pera penus, cui dolia sedes,
 Ad manes abiji? Cerberus ire uetat.
 Quonam igitur eclare flagrat qua stella leonis,
 Additus est iuste nunc canis Erigone.

Εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ἀπ' τῶ αὐτῶ.

Αἶδος ὦ νεκρὸν γε κεχάσθαι μὲν δ' ἀκρυσί πάντων,
 ὅς βαθὺ πρηθμενὴς τὸτ' Ἀχερον τοῦ ὕδαρ.

εἰ καὶ

εἰ καὶ σοὶ βέβηθη ὑπὲρ εἰδώλοισι καμόντων
 ὀκνάς, μὴ προλίπης Διογένη με κούα.
 ὀλπῆρ καὶ σκίπωνα φέρω, ὅτι διπλόου εἶμα,
 ἢ πῆρ κρ, καὶ σοὶ ναυάλικε δ'βολόρ.
 καὶ ξωθε τάδε μ'ενορ, ἃ καὶ νέκυε ᾧδε κομίζω,
 εἴχορ. ὑπὲρ ἡελίε δ' οὐδ' ἀλλοιοπα φάει.

CORNARIUS.

Umbrarum uector lachrymas miseratus acerbas,
 Altum qui Manes trans Acheronta uehis.
 Sit licet idolis umbrarum cymba referta,
 Oro ne linquas Diogenem ipse canem.
 Peram habeo thaculū, duplici sum tegmine cinctus,
 Et tibi uectori premium adest obolus.
 Illa habui uiuus, fato functo illa supersunt,
 Nec mihi sub Solis lumine quid reliquum est.

Εἰς Θαλήρ.

Τόνδε Θαλήρ μίλιτος ἰάε θερέ. φασ' ἀνέδ' ἔξερ
 ἄσρολόγων πάντων πρῶτον σοφίη.

LAER. INTERP.

Hunc, quæ nutriuit Milesia terra Thaletem,
 Consilio primum prodidit astrologum.

BENTINVS.

Hunc, quæ nutriuit Milesia terra Thaletem,
 Astrologum primi nominis ipsa tulit.

Εἰς τὸν αὐτόρ.

Πρὸ ὀλίγου τὸ σῆμα, τὸ δὲ κλέος, ζῆρανόμηκερ
 τῷ

τῷ πλυφροντίεσ τῷδε θάλιτος ὄρη.

LAER. INTERP.

Nempe hic exiguus tumulus, sed sidera scandit
 Gloria, sunt cuius hæc monimenta Thale.

Εἰς τὸν αὐτόρ.

Γυμνικόρ αὐτὸν τ' ἀγῶνα δεώμωτορ ἠλθεῖ Ζεῦ,
 ἢ σοφορ ἀνδρα Θαλήρ ἠερασσε ἐκ σαδ' ἰε
 ἀνέω ὅτι μιρ ἔγγυε ἀπίγαγε. ἢ γὰρ ὁ πρῶσθε
 οὐκ ἔδ' ὄσ' αὐτὸν γῆε ἀσέρεε ἠδ' ἰάτο.

LAER. INTERP.

Gymnicon aspiceret quum rursus agona, Thaletem,
 Traxisti è stadijs Iuppiter Belie.

Hunc laudo cælum propius quod duxeris, ultra
 Non poterat terris astra uidere senex.

Εἰς Πιτῆκόρ.

καλλιμάχεσ.

ἔθνος ἀταρνείτης τίς ἀνείρετο πιτῆκόρ οὐτω,
 τὸν μιτυλιωαῖορ παῖδα τὸν ἠρξάδ' ἰε.
 ἄττα γέρορ, διοίεσ με καλεῖ γάμος, ἢ μία μὲν δ' ἡ
 νύμφη, ἢ πλότω, καὶ γυνεὴ κατ' ἐμέ.
 ἠδ' ἔτερεν, πρῶ βέβηκε. τί λώιορ; εἰδ' ἄγε μοι σὺ
 βάλουσορ πτέρω εἰς ὑμλίωιορ ἄγω.
 εἴπερ, ὁ δὲ, σκίπωνα, γεροντικόρ ὄπλορ ἀείρεε,
 ἢ νὶ ἢ κῆνοί σοι παρ' ἐρέσορ ἔπος.
 οἶδ' ἄρ' ὑπὲρ πλεγήσοι θεάεσ βέμβικασ ἔχοντεσ,
 ἔσρεφορ εὐρεῖη παῖδ' ἐνὶ ἔϊοδω.

κείνων ἐρχέσθ' ἀφ' ἑσέως μετ' ἰχνία, χῶ' ἄλ', ἐπέσθ' ἄλλοις.
 τῶν σίον, οἷσ' ἐλεγοῦ, πλὴν κ' ἴσασαυτὸν ἔλα.
 ταῦτ' αἰῶν ὁ ξείνος, ἐφείσατο μείζον' οἴκῳ.
 δ' ἄρ' ἀδ', τῶν αἰδῶν κληῖδονι σωθῆναι μένος.
 τῆρ' ἄλλ' ἔγωγ' ὡς κείνος ἐς οἴκῳ ἐπίγυτο νύμφηρ.
 οὐτῶ κ' σὺ γ' ἰῶν πλὴν κ' ἴσασαυτὸν ἔλα.

L A E R. I N T E R P.

Hospes Atarnites rogauit Pittacon olim
 Sic Mitylenæon Hyrrhadioq; satum.
 Magnæ senex geminæ cupiunt mihi nubere, quarum
 Et genere atq; opibus conuenit una mihi,
 Altera præcellit, quid præstat consule, dicq;
 Vtra ex his potius sit capienda mihi?
 Hic baculum tollens, sic, tela senilia, dixit.
 Consilium pueri, quod petis, expedient.
 Quæ celer in gyrum iactatus uerberare turbo
 Assiduo, latis uertitur in triuijs.
 I, sequere illorum monitus, sic fatur, at ille
 Scitatur, referunt, tu tibi sume parem.
 Quæ postquam audiuit, monitis puerilibus hærens
 A magnis hospes abstinuit thalamis,
 Atq; parem, paruas lætus traduxit in ædes.
 Sic Dion æqualem si sapiens ipse cape.

B E N T I N V S.

Nuper Atarnæus rogabat Pittacon hospes
 Hyrrhadij natum, quem Mitylena tulit.

Chare

Chare senex, gemina inuitat me tæda, puella
 Vna mihi par est gente, simulq; opibus,
 Altera sed præstat: tu fare quod expedit oro,
 Ducenda in thalamos utra mihi uxor erit?
 Dixerat, ille breui elato, senis arma, bacillo,
 Ecce, ait, hi totam rem, mihi crede, docent.
 Illi autem celeres scuticis leuioribus orbes
 Gyabant latis in triuijs pueri.
 I, sequere illorum uestigia dicit, & ille
 Accedit, recinunt, tu tibi sume parem.
 Hæc ubi deprenit, iuuenum æquis lusibus hospes
 Commonitus, magnis ædibus abstinuit,
 Ac tenuem modicas uxorem duxit in ædes.
 Ergo Dion posthac tu tibi sume parem.

A L C I A T V S.

Pittace me uinculis sociare iugalibus opto,
 Optat & in nostram sponsa uenire manum.
 Sunt mihi quæ æquales, sunt & quæ sanguine præstât.
 Consule qua potius conditione fruatur?
 In triuium decurre, agitur quum uerberare turbo,
 Et facito, pueri quæ tibi iussa dabunt.
 Nam prope si illorum steteris uestigia, clament
 Stes procul, æquali tramite teq; feras.
 Εἰς Βίαντα.

Κλεινοῖς εὐδαπέδοισι περιήνης φύντα κλύπηα
 ἠδὲ Βίαντα πῆξαι, κ' ὁσμορῖωσι μίγχευ.

L A E R. I N T E R P.

*Petra Prieneum tegit hic commissa Biantem.**Ornamentum ingens qui fuit Ionijs.*

B E N T I N V S.

*Petra Prieneum tegit hæc bene culta Biantem.**Ornamentum ingens qui fuit Ionijs.*

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἦδε Βιάντα κέκλυθα, τὸν ἀξίμας ἦγαγεν ἕρμης
 εἰς αἶδην, κλιῶ γήραϊ νιφόμλων.

εἶπε γωῖ πεδίκω ἐτάρα ἰούε. εἶτ' ἀπεκλυθεῖς,
 πωδός ἐς ἀγκαλίδας μακρόν ἔτφνερ ὑπνομ.

L A E R. I N T E R P.

*Petra Bianta tegit stygijs Cyllenius undas**Quem duxit niueum tempora canicie.**Perpetuam noctem pueri dormiuit in ulnis,**Dixerat ut socij credita iura sibi.*

B E N T I N V S.

*Hic situs est Bias, Hermes quem duxit ad orcum**Albentem niueis tempora cana pilis.**Vt causam dixit socij, inclinatus in ulnas**Mox pueri, somnum soluitur in tenuem.*

Εἰς Ἀνάχαρσιν.

Ες σκυθίῳ ἀνάχαρσις ὅτ' ἦλυθε πρὸς μοχίσας
 πάντας ἔπειθε βίῳ ἠθεσίῳ ἑλλαδικοῖς.

τόν δ' ἔλα μῦθον ἀκρυτον ἐνὶ σομάτῳ ἔχοντα
 πηγός ἐς ἀθανάτους ἦρπασεν ὄκα δ' ὄναξ.

L A E R. I N T E R P.

*Suadebat Scythicas errans Anacharsis in oras**Moribus hos omnes uiuere Cecropidum.**Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem,**Hunc immortales traxit arundo deos.*

B E N T I N V S.

*In Scythiam patriam rediens Anacharsis ad oras,**Orabat Græco uiuere more suos.**Vix ea quum summo infelix uersaret in ore**Verba, senem superis dira sagitta dedit.*

Εἰς Δίωνα τὸν συρκεύσιον.

Πλάτωνος.

Δάκρυα μὲν ἐκάθητε, καὶ ἰλιάδεσσι γυναιξί

μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ἦτε γήνομλων.

σοὶ δὲ Δίωμ ξέξαντι καλὸν ἐπινίκιον ἔργον,

δάμονις εὐρείας ἐλπίδας ἔχεχαιρ.

καῖσα δ' εὐρυχόρῳ ἐνὶ πατρίδι τίμιον ἄσοις,

ὧ ἐμόρ. ἰκμήνας θυμὸν ἔρωϊ Δίωμ.

B E N T I N V S.

*Et lachrymas Hecubæ, & Troianis fata puellis**Decreuere recens ex genitrice satis.**At tibi post partos præclaro Marte triumphos**Spes reliqua est nullis clare Dion superis.**Te patria ampla fouet, cumulat te ciuis honore,**Quo mihi nunc mentem perdis amore Dion!*

Εἰς Θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τὸ το μάλιστον ἔπερ μερόπων τὴν ἐλέχθη,
 Ζήγνου δὲ σοφίας τόξον ἀνιέμενον.
 Δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστον ἔως ἐπόνει μὲν, ἄπκρος
 ἢρ δέμας. εἴτ' ἀνεθεῖς, κατθανε πηρομελής.

L A E R. I N T E R P.

Non arcum frangi sapientis posse remissum
 Vana hæc nullius uerba fuere iuri.

Dum fuit intento Theophrastus corpore uixit,
 Corpora sed postquam fessa remisit obit.

B E N T I N V S.

Haud uane quidam, studij, si forte relaxes,
 Rumpi arcum dixit, quisquis homo ille fuit.

Nam uegetus Theophrastus erat firmusq; labore:
 Laxauit postquam membra labore, obiit.

E R A S M V S.

Ni foret intentus sapientis frangier arcum,
 Veridici sanè uerba fuere iuri.

Namq; opere asiduo ualuit Theophrastus, et idem
 Laxato studio, membra solutus obit.

Εἰς Ηρακλείδην.

Ἡθελες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάλαρ Ἡρακλείδην,
 ὡς ζῆθάνωρ, ἐγένετο ζωὸς ἅπασι δράκων.
 ἀλλὰ διεφύετο σοφίας σοφίας μὲν. Δὴ γὰρ ὁ μὲν θῆρ,
 ἢε δράκων, σὺ δὲ θῆρ, οὐ σοφὸς ὦρ, ἐάλωσ.

L A E R. I N T E R P.

Clarus Heraclide uoluisti uiuere fama,
 Omnibus extinctus quod draco uiuus eras.
 Es male mentitus, fallens fuit aspera serpens
 Bellua, non sapiens tu fera capta iaces.

B E N T I N V S.

Mirum Heraclides quid tantum optaueris amens
 Post mortem nobis ut uiderè draco.
 Falsus at es, mihi crede, fuit nam bellua uere
 Ille draco, sed eras bellua non sapiens.

Εἰς Πυθαγόραν.

(μείβ)

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἀπεχευε χέρας, ἀλλὰ καὶ καὶ
 τίς γὰρ, δεῖ ἐμψύχων ἢ φάτο πυθαγόρην;
 ἀλλ' ὅταν ἐφῆθη ἡ, Ἐὐπῆθη, καὶ ἀλιδοῖ;
 Δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχου, ἐδίωκεν.

L A E R. I N T E R P.

Non refugis solus, sed nos animata uetamus,
 Viuida Pythagoræ fercula nullus edit.
 Ast ubi lixatum uel coctum siue salitum,
 Tunc edimus, quoniam spiritus omnis abit.

B E N T I N V S.

Haudquaquam solus tu animatis abstinuisti,
 Quisnam animata uorat, dic mihi Pythagoræ?
 Verum ubi quid tostum est, elixum, uel sale sparsum,
 Tunc edimus, quoniam spiritus omnis abest.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰ, αἰ, Πυθαγόρῃς τί τόσον κυάμας ἐσεβάσθη;
 καὶ θάνε δὴ ταφυτοῖς ἀμμιγα τοῖς ἰδίοις.
 Χωροῖον ἦν κυάμων. ἴνα μὴ τούτους δὲ πατήσῃ,
 δὴ ἀκρυγαντίνων, κατὰθαμὲν ἐν τριόδῳ.

L A E R. I N T E R P.

Heu heu quid tantum proprio auditore seorsum
 Pythagoras fabas perueneratus obis.
 Ne loca fabarum pedibus calcaret iniquis
 Agragantino mortuus in truiuo est.

B E N T I N V S.

Heu heu Pythagoras quid uile legumen adorat?
 Quem in propijs fama est occubuisse fabis.
 Nam ne forte fabas fugiens calcaret in agro,
 Tandem Agragantino caesus ab hoste perit.

Εἰς Ἐμπεδοκλήν. (θῆρας,

καὶ σὺ ἦτ' ἐμπεδοκλῆς, διερεῖ φλογὶ σῶμα καὶ
 τῶν ἀπὲρ κρητῆρων ἐκπιεῖς ἀθανάτων.
 οὐκ ἐρέω δ' οὐ σαυτ' ἐκὼν βάλεις ἐς ῥόον αἴτηνης,
 ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλωρ, ἐμπιεσες οὐκ ἐθέλωρ.

L A E R. I N T E R P.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma,
 Aeternos ignes fortiter ore trahens.
 Vltroneum taceam, te incendia seuua petisse.
 Incidis inuitus delituisse uolens.

B E N T I N V S.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma,
 Aeternos ignes fortiter ore trahens.
 Non dicam quod te in feruentem miseris Aetnam.
 Lapsus es at nolens, delituisse uolens.

Εἰς τὸν αὐτόν. (ξῆς

καὶ μὴρ' ἐμπεδοκλήα δανεῖρ λόγος, ὡς ἦτ' ἀμὰ
 ἔκπιεσε, καὶ μὴρ' οὐ κλάσαστο διεξιτερὸν.
 εἰ δὲ πωρὸς κρητῆρας ἐσῆλατο, καὶ τῶς, τὸ ξῆρ.
 πῶς ἂμ' ἐτ' οὐ μεγάροις δέικνυτο τῶδε τάφορ;

L A E R. I N T E R P.

Cruribus Empedocles confractis dicitur esse
 Mortuus, e curru quum cecidisset humi.
 Si se flagrantem uicturus iecit in Aetnam,
 Quomodo nunc Megaris structa sepulchra uides?

B E N T I N V S.

Cruribus Empedocles collisis dicitur esse
 Mortuus, e curru quum cecidisset humi.
 Si se flagrantem male sanus iecit in Aetnam,
 Quomodo adhuc Megaris structa sepulchra uides?
 Εἰς ἐπίχασμον.

εἴ τι πρὸς ἀλλόσσι φαέθωρ μέγας ἥλιος ἄσρων,
 καὶ τῶν οὐτος, πταμῶν μείζον' ἐχθρὸν δῶαμιν,
 φάμι τοῦτο μὲγὰ σοδεία προίχαρ ἐπίχασμον
 ὅμ' πατρίε ἐσεφάνωσ' ἄδε συρακοσίωμ.

Quam superat Phaëton ingentis sidera caeli,
 Quanto uis pelago maior inest fluuijs,
 Tantum ego iam dico sophia præstare Epicharmum,
 Cui dedit hæc patria florida ferta comis.

BENTINVS.

Quantum sol uincit sublimis sidera caeli,
 Quanto uis pelago maior inest fluuijs,
 Tantum ego profiteor sophia præstare Epicharmū,
 Cui Syracusa comis patria ferta dedit.

Εἰς Φιλόλαον.

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάστιγα λέγω θεραπέυειν.
 εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλ' ἀδοκῆς, ἀτυχῆεις.
 οὕτως καὶ Φιλόλαον ἀνείλε κρότων ἥ τε πᾶτερη.
 ὥς μὴ ἐδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

LAER. INTERP.

Suspicio dico cunctis est usq; cauenda.
 Nil agis infelix, quum uidearis agis.
 Patria sic Croton Philolaum sustulit olim,
 Regnum affectantes credula habere manus.

BENTINVS.

Suspicio haud res est minimi, mihi crede, pericli,
 Non pecces quicquam, si uideare, facis.
 Sic Philolaë Croton te patria perdidit olim
 Te arbitrata truce[m] uelle tyrannum agere.

MORVS.

Magnam habet in rebus uim ac pondus, opinio. nõ uis
 Ledere

Ledere, uelle tamen si uideare, peris.
 Sic et Philolaum quondam occidère Cretenses,
 Quem falso credunt uelle tyrannum agere.

Εἰς Ηράκλειτον.

Πολλὰ κίε Ηράκλειτον ἐθαύμασσα, πῶς ἦτε τὸ ζῆν
 ᾧ δὲ δειωτλήσας, δύσμορος εἶτ' ἔθανεν.
 Ἔωμα γὰρ ἀρδύσσα κακῆ νόσος ὑδάσι, φέγγος
 ἔσθεσερ ἐκ βλεφάρων, καὶ σκοτόν ἠγάγετο.

LAER. INTERP.

Sæpe ego miratus quondam quonam modo posset
 Heraclitus uite uiuere difficilis.
 Est tamen extinctus, quum corpora nanq; rigasset
 Lympha, diem extinxit, attulit et tenebras.

BENTINVS.

Heraclitum ego miratus sum sæpe, quod olim
 Sic uitam infelix hausit, et inde obiit.
 Nam malus ossa rigans, et aquosus corpore languor
 Extincto inuexit lumine mox tenebras.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ηράκλειτος ἐγώ. τί με ᾧ κάτω ἔλκετ' ἄμωσοι;
 οὐχ ἠμίρ ἐπόνου, τοῖς δὲ μ' ἐπισαμύλοις.
 εἰς ἐμοὶ ἀνθρώπων, ἔισο μύριοι, οἱ δ' ἀνάριθμοι,
 οὐδέ τις, ταῦτ' αὐδ' ᾧ ἔλκετ' ἀφ' ἑρσε φόνη.

LAER. INTERP.

Heraclitus ego, quid me uexatis iniquis?
 Non nos, sed doctos, tam graue querit opus.

Est mihi solus homo triginta millia, plures,
Nullus homo, stygijs hæc quoq; narro deis.
BENTINVS.

Sum Heraclitus ego, quid me uexatis inepti?
Non uos, sed doctos, tam graue querit opus,
Vnus homo est nobis id quod ter mille, sed unus
Vix sunt innumeri, & manibus hæc recito.

Εἰς Ζήνωνα τὸν ἐλεάτηρ.

Ἥθελες ᾧ Ζήνων καλὸν, ἤθελες ᾧδρα τύραννον
κτείναι, ἐλπίσαι δὲ λαθῶν ἐλεᾶν. (μω)
ἀλλ' ἐδάμνη, διὴ γὰρ σε λαθῶν ὁ τύραννος, ᾧ ὅλ
κόψε, τί τὸ τοῦ λέγω; σῶμα γὰρ, οὐχί ᾧ σέ,

LAER. INTERP.

Tu bona quæfisti crudelis scena tyranni,
Eleus ut populus, libera turba foret.
Fractus es ast inter mortaria cæde tyranni
Non ego te Zeno, sed tua membra cano.

BENTINVS.

Fortiter extincto uoluisti Zeno tyranno
Tristi Eleam patriam seruitio excutere,
Victus es infelix seui tamen arte tyranni,
Arreptum qui te contudit ære cauo.

Εἰς Πρωταγόραν.

καί σε Πρωταγόρη, φάτιρ ἐκλυον, ὡς ἄρ' ἀθηνῶν
ἐκ πείρω, καὶ ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανες.
εἶλετο γὰρ σε φνεῖν κέκροτες πόλις, ἔλλα σὺ
(μω 780)

παλλάδος ἄστυ φύγεις, πλάτεια δ' οὐκ ἔφυγες.

LAER. INTERP.

Te quoq; Protagoram redeuntem fertur Athenis
Nigra senem media regna perisse uia.
Cecropis urbs potuit, potuisti Palladis urbem
Linquere, non potuit styx uiolenta fugi.

BENTINVS.

Te quoq; Protagoram redeuntem fertur Athenis
Iam uetulum media mortem obiisse uia.
Cecropis urbs potuit, potuisti Palladis urbem
Linquere, non potuit styx uiolenta fugi.

Εἰς κρέατα ὁμοιόπρωτον

Εἰς Σαρδανάπαλον.

(σῶν)

Τόσ' ἔχω, ὅσ' ἔμαθον, ἢ ἐφρονύνα, ἢ μετὰ μὲ
σε μὲν ἐδάλω, τὰ δ' ὡλλὰ, ἢ ὄλβια τύμβος
σε μὲν ἐδάλω, τὰ δ' ὡλλὰ, ἢ ὄλβια τύμβος

BENT.

(ἔμαρφεμ.)

Tantum habeo quantum didici, quantumq; labore
Percepi, & studio, rapuit sed cætera tumba.
Εἰς ἐπίκτητον, ἰσόφκρον.

Λεωνίδος.

Ἄδλος ἐπίκτητος γλυόμενῳ ἢ σῶμ' ἀνάκτησιν
ἢ πενίῳ ἴσος, ἢ εἰλος ἀδανάτοις.

GAZA.

Seruius Epictetus fueram qui corpore mancus,
Pauperie pressus, charus eram superis.

VOLATER.

Seruius Epictetus genitus sum, corpore claudus,

Paupertate Irus, dijs & amicis ego.

καλλιμάχου.

Βίπέ τις ἠράκλειτε τεορμόρο. ἐξ δέ με δάκρυ
ἤγαγιν, ἐμνήσθη δ' ὁσάνεις ἀμφότεροι
ἦλιον ἐν λέχη κατεδύσαμεν, ἀλλὰ σὺ μὲν ἦς
ξείν' ἀλικαρνασέῳ τεξάπαλαι ποδίη.
αἰ δέ τε αἰ ζῶσιν ἀκρόνευς, ἦσιν ὁ πάντων
ἀρπακτῆς αἰδώς, οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

LAER. INTERP.

Heraclite mihi quidam tua funera dixit,

Et subito lachrymis immadueri genæ.

Venit & in mentem quoties accessimus ambo

Ad solem, ut nobis mutua uerba forent.

Pulvis es exiguus nunc hospes, sed tua Musa

Viuat, Plutonis non timet atq; manus.

BENTINVS.

Heraclite mihi quidam tua funera dixit,

Et subito lachrymis immadueri genæ.

Quum memini longos quoties consumpsimus ambo

Soles, miscentes seria multa iocis.

Pulvis at es tenuis nunc hospes, sed tua Musa

Viuat, Plutonis nec timet illa manus.

Πλάτωνος.

κῦρ ὅτε μὲν ἄλεξις ὄσορ μόνον εἶψ' οὐ καλός,

ἔπειτα καὶ πάντη πᾶσι περιελέπει.

δομῆ τί μὲν ἄρα κυτὴρ ὄσσορ; εἴτ' ἀνίσθη

ὑπερορ.

ὑπερορ, οὐχ οὐτω φαῖδρον ἀπωλέσαμερ;

LAER. INTERP.

Nunc quoniam nihil est quoquò se uerterit omnis,

Solum quod pulcher uisus Alexis ait.

Spiritus os canibus quid monstras, flereq; cogis

Posterius. Phædrum non ita perdidimus.

Posterius distichon sic,

BENTINVS.

Quid mi anime os canibus prodis, mox inde molestus

Detrectus, Phædrum siccine perdidimus?

FINIS EORVM QVAE

EX LIBRO TERTIO.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ
ΑΓΑΘΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Γαβριήλ ὑπάρχου
ἐν Βυζαντίῳ.

Λεοντίου Χολασμικοῦ.

Αἰ φάεθωρ γραφίδεσσιν ἔχθ' ἴω
πρῶτ', ἀλλὰ χαράσσει
ἠέλι' ἵτέχνη, κρυπτομύλων φαέων.
καὶ σὲ σοφὴ πόλις ἔρχε γράφει

Γαβριήλ τε τέχνη,
ἐκ τῶν σώμ' ἀρετῶν, ἐκ τῶν ὄλων καμάρων.

IO. SLEIDANVS.

Artificis Phaëtona manus solemq; serenum

Pingit, non lumen pinxerit illa tamen.

Sic tua describit pictor praeses Gabrieli

Ora, sed haud mentem pingere quibit iners.

Θεατῆρ.

Ἐὖτε Γαλιανὸν νομικῆς φάρος, εἴπερ ἰδῶσα

ῥώμῃ ἢ Βερόν, πᾶσι φῦσι δῶνα γ.

ALCIATVS.

Julianum Beroë, leges mirata docentem

Romaq; dijs possunt, omnia dixit agi.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΚΧΩΝ.

Εἰς Βάκχημ ἐν Βυζαντίῳ

Παύλου Σιλενάριου.

Ἐμφρονα πλὴν Βάκχημ, οὐχ ἠ φύσις, ἀλλ' ἠ τέχνη
θήκατο, ἢ μανίη ἐγκατέμιξε λίθω.

CORNARIVS.

Natura amentem Baccham non cernis, ab arte

Expressa est, furias spirat et ipse lapis.

Σιμωνίδου.

Τίς ἄδ' ἔ; Βάκχα. τίς δ' ἐμυξέσει; Σκόπας.

τίς δ' ἔξέμνη, Βάκχος ἢ Σκόπας; Σκόπας.

ALCIATVS.

Quae haec Baccha? Quis caelo expoliuit eam? Scorpa.

Quis furere fecit, Bacchus an Scorpas? Scorpa.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἰχθε πλὴν Βάκχημ, μὴ λαϊνὴν πρὸ ἔσσο,

οὐδ' ὄρ' ὑπὸ θεμλίη νηὶ ὑπεν προφύγη.

CORNARIVS.

Contineas Baccham, quamuis lapis ipsa, caueto

Ne profuga hinc templi limina desituat.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης.

Ἀσκληπιάδου. οἱ δὲ, Ποσειδόνει.

Ἐν πρῆδος ἄδ' εἰκόν, φέξ' ἰδῶμεθα, μὴ Βερενίκης.

διδάξω ποτέρας φῆ' ἔδμοιοτέρας.

Ambigo an hæc Veneris sit imago, uel Berenices,
Sit mage utri similis, hospes amice refer.

Εἰς εἰκόνα Ἰσινιανῆς βασιλείως.

Ανὴπάτρως.

Ζῶνι, ἢ Ἀπόλλωνι, ἢ Ἄρει, τέκνον ἀνάκτων
εἴκελον εὐκταίῃ μητέρος εὐτοκίῃ.

Ἐάντα τοῖς ἐκ μοιζέων βασιλῆϊα, πάντα τέλεια
ἦλθερ, ἐπεικέθης δ' ἔργον αἰδοπόδωρον. (δὲ
Ζεὺς σκῆπτρον βασιλείου, ἄρκε δ' ὄρου, καλλοσώμιον
φοῖτος ἔχεα. ἥδ' ἄ σοι δ' ἄθρα πάντα κόπυ.

IO. SLEIDANVS.

Cum Ioue, cum Phæbo, par est cum Marte potestas,
Regia progenies Iustiniane tibi.

Maxima quæq; tibi uenerunt numine diuum
Carminè doctiloqui nunc celebrande uiri.

Iuppiter est sceptro insignis, Mars cuspide, Phœbus
Cognitione, sed hæc sunt data cuncta tibi.

Εἰς ζωγραφούς καὶ ἀγάλ-

ματρυγούς ἢ ἀπλῶς εἰκόνας.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλῆς.

Αὐτὸς ἑαυτὸν εὖ εἰκόνι γράφει ἄριστος Ἀπελλῆς.

CORNARIVS.

Optimus expressit seipsum sic pictor Apelles.

Εἰς ἀγάλμα Φιλίππου.

ἢ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γλῶσζ οὐρανῶ εἰκόνα δείξωμ
φφδία

φφδία, ἢ σὺ γ' ἔθηκε τὸν θεὸν δ' ἰόμωρος.

C. VRS. VELIVS.

Aut deus è cœlo Phidie affuit ante uidendus,

Aut hic spectatum uenit in astra deum.

Αδῆλορ.

Οὐκ ἀδανῆς ἔγχεα φε κίμωνι τὰ δε, παντί δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, οὐκ οὐκ ἦρως Δαίδαλοε δ' ἔξφυγερ.

IO. SLEIDANVS.

Est opere in nullo non Momus, teste Cimone,

Hunc nec effugit Dædalus ipse quidem.

Εἰς ἀγάλματα ζωῶν.

Εἰς πλὴν μύρωνος βῆρ.

Βοίδιόν εἰμι μύρωνος, ἐπὶ σήλω δ' ἀνάκημα.

βῆκολε, κεντήσας εἰς ἀγέλω μ' ἀπαγε.

ALCIATVS.

Vacca Myronis opus, super hanc erecta columnam

Punge age me ad reliquum pelle bubulce gregem.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τί πῆε μύρων με δ' βοίδιον εὖ ταυθοῖ ἥδ' ἄ βωμοῖς

ἰδρυσας; οὐκ ἐδέλφει εἰσαγέμνυ μέγαρον;

ALCIATVS.

At tu sacra Myron quid me ante altaria linquis?

Armenti stabulum cur' ue replere negas?

Ανακρέοντος.

βῆκολε τὰρ ἀγέλωμ πόρρω νέμε, μή τῷ μύρωνος

βοίδιον ὡς ἔμπνηρ βῆσι σωμαξελάσῃς.

AVSONIVS.

*Pasce greges procul hinc, ne quæso bubulce Myronis
Aes ueluti spirans cum bubus exagites.*

ALCIATVS.

*Pastor age armentum procul hinc, ne forte Myronis
Sectetur tauros bucula iuua tuos.*

Τὸ αὐτὸ. Εἰς τὸ αὐτό.

*Βοΐδιον οὐ χροάνοις πετηπω μύρω, ἀλλ' ὑπὲρ κήρω
χαλκωθῆν, σφετέρῃ φείσαστο χερσὶ μύρω.*

ALCIATVS.

*Haud ego cocta fœcis, sed abeno nigra colore
Ob senium, ipse sua finxit ut arte Myron.*

Εὐλόου. Εἰς δ' αὐτό.

*Ἡ τὸ δέρας χάλκιδον ὄλου βοῖ τᾶδ' ἐπέκειται
ἔκτοθεν, ἢ ψυχρὸν ἐνδορὸν χαλκὸς ἔχει.*

C. VRS. VELIVS.

*Aut pecudem hanc circum uelauit abenea pellis,
Aut uis huic eri uiuida subtus inest.*

ALCIATVS.

*Ferrea tota boui huic, aut est super illita pellis
Extra, animam aut intus ferrea pellis habet.*

Τὸ αὐτὸ. Εἰς δ' αὐτό. (ταρ

*Αὐτὸς ἐρεῖ τὰ χα τῶ τὸ μύρω. οὐκ ἐπλάσα ταύτ
Τὰρ δ' ἀμαλιμ, ταύτας δ' εἰκόρ ἀπεπλάσάμω.*

C. VRS. VELIVS.

*Ipsè Myron dicet nostræ non bucula dextræ
Ista, sed istius sculpsimus effigiem,*

Λεωνίδος.

Λεωνίδος.

(δε

*Οὐκ ἐπλάσῃ με μύρω, ἐφείσαστο, βοσκομύρω
δὲ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσα λιθίνα.*

C. VRS. VELIVS.

*Non ego mendaci sic sum celata Myroni,
Qui grege depulsam iunxit ad hunc lapidem,
Εἰς δ' αὐτό.*

Αὐτὰ πᾶτες σιδωνίς.

*Εἰ μή με πρὶ τᾶδε μύρω πόδας ἕρμοσε πέτρα,
ἀλλὰ εἰς ἀνεμόμαρ βυσσὶν ὄμδ' ἀμαλις.*

C. VRS. VELIVS.

*Ni mea membra Myron fixisset marmore duro,
Bucula cum reliquo pasceret ipsa grege.*

I O. SLEIDANVS.

*Isti fixa petrae ni starem uacca Myronis,
Pascerè cum reliquis herbida prata uelim.*

ALCIATVS.

*Huic nisi me aptasset saxo ars præclara Myronis,
Essem inter reliquas pascula leta greges.*

Τὸ αὐτὸ.

*Μόχε, τί μοι λαγόνεσι προσέρχεαι; τί πρὸς μου
ἀτέχνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα. (κᾶ,*

AVSONIVS.

*Errasti attendens hæc ilia nostra iuence.
Non manus artificis lac dedit uberibus.*

I O. SLEIDANVS.

Qua spe sic properas modo ad ilia nostra iuence?

X

Non etenim artificis lac mihi dextra dedit.

Εἰς τὸ αὐτό.

(θερ

τὰρ δ' ἄμα λιρ βύφορ βέ παρέρ χειρ. μή δ' ἅπ' ἀνδρῶ
συσείσδ' ης. μασσῶ πός ἄρ ὑπεκδέχετη.

Εἰς δ' αὐτό.

(σεῦ

Ἀ μόλιθος κατέχευε με, καὶ ἄλ' ἰθος. εἶνεκα δ' ἄρ
πλάσα μύρων λωτῶν, καὶ ἰθρίων ἐδρεπόμαρ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀ δάμαλις δοκέω μυκήσεται. ἢρ δὲ βραδύως,
χαλκός ὁ μή νοέωμ' αὐτίθ, οὐχὶ μύρων.

Ἀνιπάτρως.

Ἀ δάμαλις δοκέω μυκήσεται. ἢρ ὁ προμηθεύς
οὐχὶ μόνος. πλάτῃς ἔμπνοα καὶ σὺ μύρων.

C. VRS. VELIVS.

Bucula, opimior, et haec cito mugiet, ipse Prometheus
Haud solus, fingis tu quoque uina Myron.

Ἀδκλον.

Ἐρ' ἰδίαρ ἦρ τε βύσι μύρων μιχθῆσ' ἀρ ἐρεῖνα,
εὔρε μόλις δ' αὐτήρ τους βόας ἰελάσας.

VELIVS.

Mista gregi reliquo sua uestigata Myroni,
Vix alijs pulsus bucula nota fuit.

Ἀδκλον.

Ἀ βύς ἀτίκτος, ἀπ' γαστέρος, ἔπλασε τὰρ βῦρ,
ἀ δὲ μύρωνος χεῖρ, οὐ πλάσεμ, φ' ἔτεκερ.

VELIVS.

Aut hanc forda sua pariens bos finxit in aluo,
Aut non artificis facta, sed orta manu est.

Ἀδκλον.

Καὶ χαλκῆ περ ἐῖσσα, λάλησεμ ἄρ ἢ κεραι βύς,
εἴ οἱ πλάγχχια μύρων ἐνδ' ὄρ' ἔτεχ' ἰάσατο.

VELIVS.

Mugiret, quamuis sit ahenea uacca bicornis,
Viscera sicisset si interiora Myron.

Ἀνιπάτρως.

Ἐκτόρ μοι τίς ἄροσθ' ἔπ' αὐχένι, καὶ ζυγα θεάσθ'
εἶνεκα καὶ τέχνης σέο μύρων, ἀρόσσω.

VELIVS.

Et iuga, et huic aliquis ceruicem imponat aratro.
Artis amore tuae cogor arare Myron.

ALCIATVS.

Si quis aratra ferens mea sub iuga colla reponat
Clare Myron, artem propter arabo tuam.

Δημητρίως.

ἢρ μ' ἐσίδῃ μόχος, μυκήσεται, ἢρ δὲ γε ταῦρος,
βήσεται, ἢρ δὲ νομεύς, εἰς ἀγέλλω ἰλάσει.

AVSONIVS.

Me uitulus cernens immugiet, irruet in me
Taurus amans, pastor cum grege mittet amans.

IO. SLEIDANVS.

Si uitulus me immugiet; at si taurus, imbit:

Studeat pastor, me quoq; falsus aget.

ALCIATVS.

Mugiet aspiciens vitulus me, taurus inibit:

Et pastor proprium coget adire gregem.

Τὸ αὐτὸ.

Ὡς μύρων, μ' ἔθηκε τὸ βοίδιον. οἱ δὲ νομῆες,
βάλλουσι με λίθοις, ὡς ἀπλεῖ απόμυρον.

Εἰς δ' αὐτό.

Μάρκος Αρξυταρίης.

Βουκόλον ἢ ἐσιδήεις τῶν ἐμῶν ξένε, ἴδ' ἔπρ' αὐτῶν
εἶπρ', ὅθ' ὡπλάσθης ὡς μ' ἔδωκε μύρων.

Τὸ αὐτὸ.

Τὰρ βῶν τάνδ' ὁ μύρων ζῆρ' ἐπλασερ. ἢ ὄδε μὲ
ὡς ζῶσαρ σάναε μητέρα δερκομύλων. (Χοε

Διόκριδος. Εἰς τὸ αὐτό.

Ταῦρε μάτλω ἐπὶ πόρῳ ἐπείγεται. ἐσι δ' ἄπνεε,
ἀλλά σ' ὁ βουπλάσας δ' ἀπάτησε μύρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σῆο μύρων δ' ἀμάλει, πῶς ἀκátθανε μὲχος ἀναο
ἢ γάλα πιτεύων χαλκὸν ἔσωθερ ἔχθρ'. (Θεῖς

Εἰς δ' αὐτό. (Κοε

Φεῦ ὁ μύρων πλάσας, οὐκ ἔφθασας. ἀλλά σε χαλ
πῆρ' ψυχῆρ' βαλέειρ, ἔφθασε πικνύμυλος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλκείω τύπῃε δ' ἀμαλιν, μέγα σ' ἠπαφε τέχνη
βουκόλε, πῶν ψυχῆρ' οὐ προσέθηκε μύρων.

Ἰσλιανῶ

Ἰσλιανῶ ἀπ' ὑπάρχων.

Πόρῳ τίνδε μύρωνος ἰδῶμ, τάχα τῶτο βοήσθης
ἢ φύσις ἀπνοός ὄσιρ, ἢ ἔμπνοος ἐπλετο τέχνη.

Τὸ αὐτὸ. Εἰς δ' αὐτό.

Βουκόλε, πῆ προθέει με βιάζειαι, ἴχειο νύσωμ;
οὐ γάρ μοι τέχνη κηλ' τόδ' ἔδωκερ ἔχθρ'.

Τὸ αὐτὸ. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ χαλκὸν ζῶωσε μύρων σοφός, ἢ τάχα πόρῳ
χάλκωσε, ζωὰρ δ' ἀγέλας ἐρύσας.

Τὸ αὐτὸ. Εἰς τὸ αὐτό. (σωμ

Πλάσα μύρων, σέο πόρῳ ὁδοιπόρος ἠλθερ ἐλάσ
χαλκῶ δὲ φάσας, φῶς κενεός δ' ἐφάνη.

Τὸ αὐτὸ. Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰσορόωμ μελίωμ, χαλκῆ σόμα, χερσὶ δ' αἰεῖθ
γεσπόνοε ζεύγλω, ἀχρονόμοε κορῶλω.

C. VRS. VELIVS.

Me leo conspiciens inhiat, sustollit arator

Mox iuga, mox clauam pastor et ipse mouet.

Τὸ αὐτὸ. Εἰς τὸ αὐτό.

Τλῆθι μύρων, τέχνη σε βιάζειτ' ἀπνοορ ἔργωμ.
ἐκφύσεωε τέχνλω. οὐ γὰρ φύσιρ εὔρετο τέχνη.

Τὸ αὐτὸ. Εἰς δ' αὐτό.

Ἐρ βοὶ τῶ δ' ἐμάχοντο φύσις, ἢ πότνια τέχνηα.
ἀμφοτέρωε δὲ μύρων, ἴσαρ ὅπασε γέρας.

δερκομύλοις μὲ γω, φύσις κηράτωε ἠρπασε τέχ
αὐτῶε ἐφαπτομύλοις, ἢ φύσις ἐσι φύσις. (να.

Υ 3

Τὸ αὐτὸ. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ παφὲς Ἐσέ μύωπα μύρωμ, ὅα κέντρον ἐρείδεις
 ὠλθυραῖς χαλκοτύκεις ἀνιτύπιο βοός.
 οὐ νέμισις δὲ μύωπι. τίς τόσον εἶγε κῆ αὐτοῦς
 ὀφθαλμοῖσιν ὀμῶρων ἠερόπυσε μύρωμ;
 Γεμίνω.

Ἡ βάσις ἢ κατέχουσα τὸ βοΐδιον, ἢ πεπέδητη,
 ἢ ἄφε δὴ ταύτης, φεύγει τὴ εἰς ἀγέλιω.
 μυκάτη γὰρ ὁ χαλκός. ἴδ' ὡς ἔμπνοον ὁ τεχνίτης
 δῆκατο. καὶ ζεύξῃς ἄλλωμ, ἴσως ἀρόσφ.

Τὸ αὐτὸ. Εἰς τὸ αὐτό.

(Ἔσομ,

κάλκε Ἐσέ, ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἰλικερ ἄροσ
 ἢ ζυγόδεσμα φέρωμ ἄεσομ λυξ δαμάλλφ.
 ἄλλα μύρωμ τέχνα πανυπύροχος, ὅς σε δῖερωμ
 ἔμπνοον, ὡς ἕνα βῆρ ἐργάζωμ εἰργάσατο.
 Εἰς τὸ αὐτό.

Φιλίππος μακεδόν Ἐσέ.

Ἀπαρέμω τένοντος ὄ γεωπόνε,
 λεπάδνα, καὶ σίδερον αὐλακεργάτω.
 χαλκὸν γὰρ ἄμῶν οὐκ ἐσάρκωσε μύρωμ.
 τέχνα δ' ἐπεπόνισεμ ὄφω ἔμπνοον,
 ὡς πλάκεις με καὶ πμυκάσφ θέλφμ.
 εἰς ἔργα δ' οὐκ εἶασε προδῆσας βάσις.

IANVS LASCARIS.

Ἔσο μύρωμ δάμαλιρ θεκὸν μύρωμ ἔννεπε μῶμοε.
 σεῦ τ' ἀνάθημα μύρωμ. θύμα δ' ἐνφκε θεοῖς.
 ἄπῶ

ἄπῶ μύρωμ δ' ἀνάθημα ὀπότ' ἔδοτο γ', αὐθις ἔφπε
 θύμα μ' οὐ δακρυῶν δ' ἄμμι τὰδε πρόφασις.

AVSONIVS adimitatio-
 nem Græcorum.

Bucula sum caelo genitoris facta Myronis
 Aerea, nec factam me puto, sed genitam.
 Sic me taurus inquit, sic proxima bucula mugit :
 Sic vitulus sitiens ubera nostra petit.
 Miraris quod fallo gregem, gregis ipse magister
 Inter pascentes me numerare solet.

IDEM.

Vbera quid pulsas fringentia matris ahene
 O vitula, et succum lactis habere petis?
 Hunc quoque praestarem, si me pro parte parasset
 Exteriore Myron, interiore deus.

IDEM.

Dædale cur uana consumis in arte laborem?
 Me potius clausæ subijce Pasiphæ.
 Illecebras uere si uis dare Dædale uaccæ.
 Viua tibi species uacca Myronis erit.

IDEM.

Aerea mugitum poterat dare uacca Myronis,
 Sed timet artificis deterere ingenium.
 Fingere nam similem uiuæ, quàm uiuere plus est,
 Nec sunt facta dei mira, sed artificis.

IDEM.

Aerea bos steteram, mactata est uacca Minerva.

Sec̄ dea proflatam transtulit huc animam.

Et modo sum duplex, pars aerea, pars animata,

Hæc manus artificis dicitur, illa deæ.

I D E M.

Quid me tauræ paras specie deceptus inire?

Non sum ego Minœe machina Pasiphææ.

I D E M.

Nec dum caduco sole iam sub uestere

Ageret iuuenas quum domum pastor suas.

Suam relinquens, me mouebat ut suam.

I D E M.

Vnam iuuenam pastor forte amiserat.

Numerumq; iussus reddere,

Me defuisse conquirebatur, sequi

Quæ noluissem cæteras.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΚΑΙ ΗΡΩΩΝ ΤΙΝΩΝ.

Εἰς τάνταλον. Γάλλος.

Οὗτος ὁ πρῶν μακάρεσι σωείσιος, οὗτος ὁ νηδ' αὐ

πρῶτον νεκταρεὺς πηλοσάμνος πόματος,

ναῦ λιβάδος θνητῆς ἰμείρεται. ἢ φθονεῖ δὲ

κρῆσις, αἰ χεῖλευσ ὄσι ταπνοῖερον.

ῶνε λέγει τὸ τόξον μα. ἢ ὄργια μάνθανε σιγῆς.

οἱ γλώσσῃ προπετφς ταῦτα κολαζόμεθα.

C. VRS. VELIVS.

Hic conuina prius superum, cui nectaris almi

Impleta

Impleta est auide sepius ingluuius.

Hic guttam nunc poscit aquæ mortalis, at imis

Defugit à labris inuida lymphæ uiri.

Hæc monet effigies legum bibe gnare tacendi.

Has superis prænas garrula turba damus.

Εἰς τοὺς δῶδεκα ἄθλους

τῶ Ηρακλέους.

Δέρκεο μυριόμοχθε τοὺς ἥρακλεὺς ἀγῶνας

οὓς τλάς, ἀθανάτων οἶκον ὀλυμποῖ ἐβης.

γρηυόντω, κλυτὰ μῆλα. μέγαρ ῶνομο αὐγείας.

ῶλως, ἰππολύτω, πυλυκάρηνον ὄρι.

κάπρον θωύκτις, χάσος κῶνα, θῆρα νεμείας.

οἰωνός, ταῦρον, μαιναλίκη ἔλαφρον.

ναῦ δὲ κατ' ἄκρα ῶόλος ἀπρηθῆτοιο βεβηκῶς

ῶεργαμίνης, μεγάλης ῶτο πλεθίδας.

Εἰς τὸ αὐτό. Ἀθλον.

Πρῶτα μὲν, ἔννεμῆ βιασὸν κατέπεφνε λέοντα.

δεύτερον, ἔν λέρνη πωλυαύχονο ὄλεσερ ἕδρω.

ῶ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς, ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.

ῶ τετάρτον δ' ἔλαφρον μετὰ ταῦτ' ἠγρῶσε τέταρτον.

πέμπτον δ' ὄρνιθα συμφηλίδας δ' ἐδ' ὄξερ.

(ῶ ἕκτον, ἀμαζονίδος κόμιζε ῶσῆρα φαινόν.

ἔβδομον, αὐγείας πρῶτον κόπρον δ' ἐκῆθησερ.

ὄγδοον, ἐκ κρητῆς ῶ πωυρίπυον ἠλάσε ταῦρον.

ἔνατον, ἐκ θρηκῆς Διομήδεος ἠγαγερ ἰππῶς.

ῶ δεκάτον βόας ἠγαγερ δ' ἐρυβήης.

X 5

κέρβερον ἐν δ' ἑκάτομ κύν' ἀνήγαγεν ὄζυ' αἰδέσθαι
 δ' ὠδ' ἑκάτομ δ' ἑκ' ὀμίσειν ἐξ ἑλλάσθαι χρῦσεα μῆλα,
 τὸ τρίστοκα δ' ἑκάτομ, τοῖσιν λυγρὸν ἔχευ' ἄεθλον.
 μινουχι πέντηκοντα ζωιλέξαιτο κέρβερε.

Bibliotheca

V I D I V S. Hercules loquitur.

Ergo ego sædantem peregrino templa cruore
 Busirim domui? seuquæ alimenta parentis
 Antæo eripui? nec me pastoris Hiberi
 Forma triplex, non forma triplex tua Cerbere mouit.
 Vos ne manus ualidi prestistis cornua tauri?
 Vestrū opus Elis habet, nestrum Stymphalides undæ
 Partheniumquæ; nemus, nestra uirtute relatus
 Thermo doontia celatus baltheus auro, &c.

V E R G I L I V S.

Prima Cleonei tolerata erumna leonis.
 Proxima lernæam ferro, & fixæ contudit hydræ.
 Mox erymantheum uis tertia perculit aprum.
 Aëripedis quarto tulit aurea cornua cœrui.
 Stymphalidæ pepulit uolucres discrimine quinto.
 Threiciam sexto spoliavit amazona baltheo.
 Septima in Augeis stabulis impensa laboris.
 Octauo expulso numeratur adorea tauro.
 In Diomedæis uictoria nona quadrigis.
 Geryone extincto decimam dat Iberia palmam.
 Undecimum mala hesperidum distracta triumphum.
 Cerberus extremi suprema est meta laboris.

I D E M.

Compressit Nemeæ prima uirtute leonem,
 Extincta est anguis, quæ pullulat hydra secundo.
 Tertius euictus sus est erymanthius ingens.
 Cornibus auratis ceruum necat ordine quarto.
 Deicit horrissono quinto Stymphalidas arcu.
 Abstulit Hyppoliti sexto sua uincula uitæ.
 Septimus Augei stabulum labor egerit undis.
 Octauo domuit magno luctamine taurum.
 Tum Diomedis equos nono cum rege perempto.
 Geryonem decimo triplici cum corpore uicit.
 Undecimo abstractus uidit noua Cerberus astra.
 Postremo hesperidum uictor tulit aurea mala.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φιλίππ'.

ὠλεσα τὸν νεμέεας θῦρ' ἀπλετομ, ὠλεσα δ' ὑδρῶ,
 καὶ ταῦρον, καὶ πρὸ δ' ἀμφετ' ἰναξά χρῦσιν.
 ζωσὶ δ' ἐλκνύσας πῶλως Διομήδεος εἶλον.
 χρῦσεα μῆλα κλάσας, Γηρυονίω ἔλαβον.
 αὐγαίαν ἐδάτω, κεμάς οὐ φύγεμ' ἕκτανον ὄσνιν.
 κέρβερον ἠγαγόμην. αὐτὸς ὄλυμπερ' ἔχω.

L V S C I N I V S.

Perdomui Nemeæ monstrum, mala bestia Lernæ
 Concidit, & taurus, deinde necatus aper.
 Threiciæ zonam rapui, Diomedis equos, hinc
 Geryonemquæ; premens aurea mala tuli.

Augean noui, cecidit cerua, atq; uolucres,
Cerberus abductus, letus in astra feror.

C. VRS. VELIUS.

Extinxi Nemeesq; feram, Lernamq; peremi,
Et taurum, cecidit dilaceratus aper.

Baltheon abripui, Thracisq; armenta cecidi.
Geryonem strauit, pomaq; fulua tuli.

Augean noui, capta est fera, auesq; fugatæ.

Hinc, cane deducto, premia cœlum habeo.

ALITER.

Infestum Nemees monstrum, Lernamq; cecidi,
Et taurum malas dissecuiq; suis.

Baltheon abstraxi, Diomedis equitia fudi,
Aurea mala ferens, Geryonen domui.

Augean noui, pressa est fera, auesq; necatæ,
Cerberon abduxi, hinc Diuus in astra feror.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ αὐτῶν. (Χινᾶς

καλκὸν ἀποιμῶζοντα τίς ἐπλασε; τίς δ' ἦν τῆς
Ἐ νόμον ἐκ μορφᾶς, ἢ θράσος εἰργάσατο;

Ἐ μ. ψυχὸν τὸ πλάσμα. ἢ οἰκτείρω μογιόντα,

Ἐ φρίτῳ κραπερὸν τὸν θρασὺν ἠρακλέην.

Αὐτῶν γὰρ ἔχῃ περικλυδὸν ἐκ πάλαιάων.
Ἰδὴ θωεῖς δὲ, δὸκῆ Ἐ σοναχὰρ ἰέναι.

IO. SLEIDANVS.

Quis uero lachrymas æri dedit: atq; labores
Robur & arte sua duxit ab ære sumit?

Istud

Istud opus uiuit, dolcoq; in morte labantem.

Viribus Alcides terret & ipse suis.

Hic premit Antæi magno superata labore
Membra, cadensq; miser cœnis ut ille gemit.

Εἰς Ἰκαροῦ χαλκὸν ἐν λιβρῶ ἰσαμυδῶν.
Ἰβλιαυδῶν.

Ἰκαρε, κηρὸς μὲν σε διόλεσε. ναῦ δ' ἐ σε κηρῶ

ἢ γὰ γερ εἰς μορφῆν αὐτῆς ὁ χαλκοτύπος.

ἀλλ' ἄγε μὴ πῆρ ἀπάλλε κατ' ἠέρα, μὴ τὸ λοετῶν

ἠερόθεν ὡπῆσιν, ἰκάρσιον τελέσης.

IO. SLEIDANVS.

Cera tibi uitam prius abstulit Icare, sed nunc
Te cera finxit denuo docta manus.

Immotas liquidum seruato per aëra pennas,
Balnea ne fiant nomine clara tuo.

ALCIATVS.

Icare cera quidem te perdidit, at tua rursus

Egrejius pictor cerea membra facit.

Quare noli etiam librare per aethera pennas,

Aequoreis ne iterum nomina dentur aquis.

τὸ αὐτῶ, εἰς τὸ αὐτό.

Ἰκαρε χαλκὸς ἔωρ, μιμνήσκω, μὴ δ' ἐ σε τέχνην

μὴ δ' ἀπάφῃ πῆρ ὑγῶν ζεῦ γοεῖ πωμάδιον.

εἰ τὸ ζωὸς ἔωρ πῆρ ἔσῃ ἐν πελάγει θάλασσης,

πῶς ἐδέλεις πῆρ ἕναι χάλκον εἶδος ἔχωρ;

ALCIATVS.

Icare Dædalides caue, ars statuaria ne te
Fallat, uel uolueris ala tegens humeros.

In freta si uiuus cecidisti lata uolando,
Aut nunc fictitius posse uolare putas?

Εἰς σῆληρ Ἀλεξάνδρου τῷ μακεδόνου.

Ἀρχελάου. οἱ δὲ, Ἀσκληπιάδου. (φάρ

τόλμαρ Ἀλεξάνδρου, Ἐὐλαρ ἀπεμάξατο μορῶ
Ἀύσιππος, τὶρ ὀδὶ χαλκός ἔχει δάωαμυρ; ἰ
ἀνδρόσωνδ δ' εἰοικερ ὁ χάλκεος, εἰς Δία λείωσων,
γάρ ἐπ' ἐμοὶ τίθειμαι. Ζεῦ, σὺ δ' ὄλυμπερ ἔχε.

CORNARIVS.

Pectus Alexandri inuictum, formamq; uerendam

Lysippus quantis uiribus hic posuit?

Namq; Ioui licet es, dicturus at ipse uidetur,

Afferre tu caelum, nam mihi terra subest.

Εἰς χείρονα τὸν ἱπποκένταυρον.

Ἀνδρόθεμ ἐκκέχυθ' ἵππος, ἀνδρῶν με δ' ἱππόθεμ

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀδκλα. (ἀνήρ.

Ἀνὴρ νόσφι τρωῶν κεφαλῆς δ' ἄπερ. Ἄλολος ἵππος

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἴππος ἐρεύγετ' ἀνδρῶν, ἀνὴρ δ' ἀρηπέρδετ' ἵππον

Εἰς τὸν αὐτόν. Εὐόδου.

Ἴππος ἐκρ' ἀκάρηνος, ἀνὴρ δ' ἀτέλεσος ἔκετο,

ὄμ' γὰ φύσις πάρισσα, δόξ' ἐνὲ κέντρεισιν ἵππων.

ALCIATVS.

Ex uiro descendit equus, ascendit autem uir de equo,
Vir quidem sine cruribus, & equus fuit sine uertice.
Nam equum pedit uir, & uelox equus ructat uirum.
Non habebat finem homo, nec quadrupes exordium,
Sed uirum natura ludens, acri equo commiscuit.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ.

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τῶν ζῶν λίθοι, ἐκ δὲ λίθοιο,
ζωὴν πρᾶξιτέλης ἔμπαλιρ εἰς γάσσατο.

MORVS.

Dij ex uiua lapidem fecere, at quum lapis essem,

Me uiuam fecit denuo Praxiteles.

LILIVS.

Ex uita saxum Dij me fecere, sed ipse

Ex saxo uiuam denuo Praxiteles.

ALCIATVS.

Fecere ex uiua marmor Dij, è marmore uiuam

Est me Praxitelis rursum operata manus.

I O. SLEIDANVS.

Ira deum uiolenta petram me fecit, At ipse

Praxiteles hominis reddidit effigiem.

AVSONIVS.

Viuebam, sum facta silex, quæ deinde polita

Praxitelis manibus uiuo iterum Niobe.

Reddidit artificis manus omnia, sed sine sensu,

Hunc ego quum læsi numina, non habui.

Εἰς εἰκόνα Μήδειας ἐν ῥώμῃ.

Αδύλορ.

Τέχνῃ Τιμομάχῃ σοργίῃ, ἢ Ζήλορ ἔδιδξε
 μηδείῃς, τέκνωρ εἰς μόρορ ἐλκομλίωρ.
 τῆρ, ἢ ἄλλωρ σωνένδυσερ ἐπὶ ξίφος, ἢ δ' ἀνανεύφ,
 σώζερ, ἢ κτείνφρ βυλομλίῃ τέκνα.

POMPO. GAVRICVS.

Quod natos feritura ferox Medea moratur,
 Præstitit hoc magni dextera Timomachi.
 Tardat amor facinus, strictum dolor incitat ensen,
 Vult, non vult, natos perdere et ipsa suos.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ανὰ Βίλῃ Βιζαντίῃς.

Τὰρ ὄλοαρ μήδειαρ ὄτ' ἔγραφε Τιμομάχῃ χειρ
 ζάλω, ἢ κτείνωρ ἀνὰ μεθελκομλίωρ,
 μυρίωρ ἄρατῳ μόχθορ, ἢ ἦθια διασάχαράξῃ.
 ὦρ δ' ἄλλωρ, εἰς ὄργαρ νεύε, τόδ' εἰς ἔλεορ.
 ἄμφω δ' ἐπλήρωσερ, ὄρα τύπρ, ἐν γ' ἀπαλάξ,
 δάκρυορ, ἐν δ' ἔλεω, θυμὸς ἀναστέφειτ.
 ἀρεῖ δ' ἄμέλλησις ἔφα σοφοῦ, ἀμα ἵ τέκνωρ,
 ἔπρεπε μήδειῃ, κού χειρὶ Τιμομάχῃ.

AVSONIVS.

Medeam uellet quum pingere Timomachi mens
 Voluentem in natos crudum animo facinus.
 Immanem exhausit rerum in diuersa labore
 Fingeret affectum matris ut ambiguum.

Ira subest

Ira subest lachrymis, miseratio non caret ira.
 Alterutrum uideas ut sit in alterutro.
 Cunctantem satis est, indigna est sanguine mater
 Natorum, tua non dextera Timomache.

Εἰς τὸ αὐτό. Φιλίππῳ.

Τίς σε κολχίς ἄθεορ με συνέγραφε εἰκόνι θυμῷ
 τίς ἢ ἐν εἰδῶλω βάρβαρορ εἰς γάσσατο;
 αἰεὶ γ' ἢ διφάξ βρεφέωρ φόνορ, ἢ τίς ἰήσωρ
 δεύπερορ, ἢ γλαύκη; τίς πάλισοι πρόφασις;
 ἔξζε ἢ ἐν κηρῷ παίδοκτονε, σῶρ γ' ἄμέτωρ
 Ζήλωρ εἰς ἃ δέλεε, ἢ γραφίς αἰσθάνετ).

Εἰς τὸ αὐτό. Αἰδέωτορ.

Δεῦρ ἴδε παιδολέτρεαρ ἐν εἰκόνι. Δεῦρ ἴδ' ἀγαλμα
 χολκίδα Τιμομάχῃ χειρὶ τυπωσαμλίῃ.
 φάσγανορ ἐν παλάμῃ, θυμὸς μέγας, ἀγχιωρ ὄμμα.
 πασίηρ ἐπ' οἰκτίσει, δάκρυ κατέρχόμνορ.
 πάντα δ' ὁμῶ συνέχθηρ, ἀμικτά τε εἰς ἐρᾷ γίγας,
 αἶμα μὴ γῶσαι φησάμνορ παλάμαν.

AVSONIVS.

Quis te pictorum simulauit pessima Colchis
 In natos crudum uoluerit mente nefas?
 Vsque adeo ne sitis puerorum haurire cruorem,
 Vt ne picta quidem parere cæde uelis?
 Num nam te pelle x stimulat: num' ne alter lason,
 Altera iam Glauce sunt tibi causa necis?
 Quin ne picta quidem sis barbara, nimis tui amens

Z

*Cara tenax cœli concipit immodicam.
Laudo Timomachum, matrem quod pinxit in ensent
Cunctantem prolis sanguine ne maculet.*

Αντιπαῖς Μακεδόνος.

Εἰς αὐτό.

Ἡδ' εἶκε τύπος οὐτός, ἴδ' ὧς τὸ μὲν εἰς χόλον αἴρει
ὄμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίῳ.

CORNARIVS.

*En Medæe oculos uarijs affectibus actos,
Alter amore, alter distribitur furijis.*

Εἰς ἄγαλμα Αἰτιάδης.

Ἔφνοι λαϊνέας μὴ φαίνετε τῶς Αἰτιάδας,
μὴ καὶ ἀναθρόσκῃ θυσία δ' ἰζομυθία.

ALCIATVS.

*Hospes marmoream caue contingas Ariadnen
Theſſea ne quærens hinc iterum exiliat.*

Εἰς τὸ αὐτό.

(505)

Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτῃς, οἶαμ δ' εἰ σε βάνυχος ἔρα
εἶδ' ἐμ, ὑπέξ' ἑξέρας ἔξεσε κελιμυθία.

CORNARIVS.

*Non te sculpsit homo, sed qualem Bacchus amator,
Viderat in petra te expoliens posuit.*

ALCIATVS.

*Non te uir sculpsit, sed qualem Bacchus amator
In saxo pronam uiderat expolijit.*

Εἰς

Εἰς εἰκόνα Διδῶς.

Αδέσποτον.

Ἀρχέπυρρ Διδῶς ἐρικυδέος ὧ ξένη λεύσθῃ,
εἰκόνα θεασσάτω κάλλει λαμπρομυθία.
τοῖν καὶ γλύπῃ, ἀλλ' οὐ νόον, οἶον ἀκρόθῃ,
αἰχρὸν, ἐπ' εὐφύμοις δόξαι εὐνεγκομυθία.
οὐδὲ γὰρ Αἰνείας πότ' ἐσέδρακον, οὐδὲ γόνοισι
τροίης πῆθομυθία, ἠλυθομ' ἐξ λιβύλλῃ.
ἀλλὰ βίαις φεύγασα ἰαβῶων ὑμυθία,
τῆξ αἰὲρ κραδίης φάσγανον ἀμυθία.
περιδίδε, τί μοι ἀγνοῦν ἐφωπλίωσθε μάθων;
τοῖα καὶ ἡμετέρης φεύσασθ' σφωφροσῶν.

IO. SLEIDANVS.

*Olim talis eram uenerando splendida uultu,
Quum populis dixi regia iura meis.
Pectoribus non illa tamen mens insita nostris,
Qualem circumsert publica fama, fuit.
Aeneas etenim nunquam mihi uisus, et illo
Nec Libyæ campus tempore noster erat.
Ancipiti sed ego pectus mucrone peregi,
Quum fugerem lectos improbe Hiarta tuos.
Dicite Pierides, Quis enim furor iste, Maronem
Carmine non meritam sic lacerare suo?
AVSONIVS.*

*Ulla ego sum Dido uultu quam conspicias hospes,
Assimilata modis pulchraq; mirificis.*

Z a

Talis eram, sed non Maro quam mihi finxit erat mens,

Vita nec incestibus lata cupidinibus.

Namque nec Aeneas uidit me Troiuis unquam,

Nec Libyam aduenit clasibus Iliacis.

Sed furias fugiens atque arma procacis Iarbae

Seruaui fateor morte pudicitiam.

Pectore transfixo, castos quod pertulit enses,

Non furor aut leso crudus amore dolor.

Sic cecidisse iuuat, uixi sine uulnere famae,

Ultra iurum, positis mœnibus oppetij.

Inuida cur in me stimulaſti musa Maronem?

Fingeret ut nostrae damna pudicitiae.

Vos magis historicis lectores credite de me,

Quam qui furti deum concubitusque canunt.

Falsidici uates temerant qui carmine uerum,

Humanisque deos assimulant uitij.

MARULLVS.

Tu qui me casusque meos in imagine parua

Aspicis, et digito tristia fata refers.

Vera haec effigies, nec uera est hospes Elyſſe,

Sed non uera necis causa pudendus amor.

Nec mihi Phryx nocuit, nec enim Phryga nouimus ul

Cura sed antiqui casta tenaxque thori. (lum,

Quam ne coniugio Libyci uiolare tyranni

Cogeret, hac cecidi fortiter usa manu.

At uos o uates si sunt haec praemia laudi,

Que

Quae feret incesti foemina adulterij?

Ἔς Αγαλμαῖ χουὲς πρὸ τῶ Πανός.

Ἀθικιανῶ, οἱ δὲ Ἀρχίς.

Ἡχὼ περὶ τῆσασαυ ὄραξ Ἐίλε, πανός ἐταύρημ,

Ἀπὶ τυπορ φθογγὴν ἔμπαλιρ ἄσομιλίμ,

παντοίωμ σομάτωμ λάλον εἰκόνα, περιέσιρ ἠδὲ

παύγιωμ, ὄσα ἀλέγας, ταῦτα κλύωμ, ἄπιθι.

CORNARIVS.

En Echo in petris habitans ego, Panos amica,

Comparibusque sonis omnia quae recino.

Oris imago loquens cuiusuis, agricolis sum

Delitiae, audis quae tu loqueris abiens.

Ἔς τὸ αὐτό. Εὐόδδ.

Ἡχὼ μιμολόγωμ, φωνῆς τρυγά, ξήματαξ οὐελίμ.

SOTET.

Sum sermonis sequa, ac uocis fex, caudaque uerbi.

CORNARIVS.

Fex uocis sum Echo, uerbi cauda, amula dicti.

AVSONIUS.

Vane quid affectas faciem mihi ponere pictor,

Ignotamque oculis sollicitare deam?

Aëris et linguae sum filia, mater inanis,

Indicij uocem quae sine mente gero.

Extremos pereunte modos à sine reducens,

Ludificata sequor uerba aliena meis.

Auribus in uestris, habito penetrabilis Echo,

Z 3

At si uis similem pingere, pinge sonum.

IO. GAZOLDI.

Nunquid in hoc Echo portu comes ipsa moneco est?

Echo est, causa loci num puer est? puer est.

Narcysus forma excellens qui spreuit amores?

Mores, qui dixit praemoriar? moriar.

Si lapis est uos unde uenit, si pectora desunt?

Sunt age quae nam sunt ora tua? ora tua.

Dic? dea te tenet hoc inclusam marmore, Iunon?

Non, tu uana refers: dic, fuit haec? fuit haec.

Ille stupens tandem cognouit imagine falli.

Et comiti dixit nil habet ista sui.

Εἰς τὸ αὐτό. Γαυροῦ δ' α.

Ἀχὼ εἶλα μοι, συγκαταίνεσ' οὐ τί τί;

ἔρω κορίσκας. ἄδ' μ' οὐ θαῖ. θαῖ.

πρᾶξι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν οὐ φέρε. φέρε.

τὴ τοίνυν αὐτᾶ λέξομαι ἔρω. ἔρω.

καὶ τίσι μ' αὐτᾶ κερμάτωρ τὴ δ' ὄς. τὴ δ' ὄς.

ἄχῳ, τίλοιπ' ἢ πῶς τυχῆρ; τυχῆρ.

ALCIATVS.

Amica nobis Echo aliquid refer, refer.

Amo puellam, me ipsa non amat, amat.

Occasionem tempus haud gerit, gerit.

Iad eam amore dic quod eius pereo, eo.

Pecuniarum igitur fidem tu dato, dato.

Echo quid est reliquum, quam amore frui? frui.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΘΕΩΝ

ΚΑΙ ΘΕΑΙΝΩΝ.

Εἰς Ἀθηνᾶν ἔνοπλον ἐν Ἀθήναις.

Ἰλιανδ' ἀπ' ὑπάρχων.

τίπτε τριτοχρῆσα κορύσσει ἄσει μέσθ;

εἰζε ποσειδάων, φείδεο κερκαπίης.

CORNARIVS.

Arma quid in media dea Pallas tu induis urbe?

Cessit Neptunus, parcite Cecropidis.

Εἰς ἄγαλμα ἠφ' αἶψα, ἄθνη

νάς, καὶ ἔρεχθέως.

ἦ

ἠ τέχνη σωτήριον, ἀμὴ φύσις, εἴπερ ὁ πλά

μῆτες νόσφι τόκων, νύμει νόσφι γάμων.

CORNARIVS.

Quae natura nequit, ars finxit, ficta manentis?

Abseq; parens, sponsus, proles, coniugio.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης ἐν Ἀργεῶς.

Ἀρεὰ καὶ παλιῶ ὁ ζωγράφος ἐς μέσορ οἴκω

ἀμειψίπλεγ' ἰλω γέγραφερ ἀμφοτέρω.

ἐκ θυρίδος ἢ μολῶν φαέθων, πλυπάμφορος αἶ

ἔση ἀμικχανοῶρ ἀμφοτέρω σκοπέωρ. (γλκ.)

ἠέλιος βαρεῦμιαις ἔως τίνος; οὐδ' ἐπὶ κηρῶ

ἠβλεμ' ἀψύχω τὸν χόλον δ' ἐλάσσω.

INCERTI.

Artifici fuerant mutuis complexibus unā

Facti Marsq; Venusq; adibus in medijs.

Z 4

Mox ardore suo medias penetravit in aedeis
Sol genitor, quod sic staret uterq; fremens.

Huic odio quis finis erit? nam sol quoq; ceram
Corrumpit, Tanta est insita vis animo.

Εἰς ἄγαλλμα Ἀφροδίτης ἢ ἔν κνίδω.

Τίς λίθον ἐφύχωσε; τίς ἔν χθονὶ κύνειρον ἐσφάδεν;
Ἰμερον ἔν πέτρῃ τίς τόσο μετ' ἄσπετον;

πρᾶξιπέλης χερσὶν ὁδὲ πυτόνοος, ἢ τάχ' ὄλυμπε
χρηεῖα, παλίης ἐς κνίδον ἐρχομένης.

CORNARIUS.

Quisnam animam lapidi infudit? quis Cyprida terris
Intulit? Et decus hoc addidit inq; petram?

Praxitelis manuum labor est, uidebit Olympum,
Inq; Cnido Venerem deum habitare dabit.

Πλάτωνος. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἢ παλίη κυθέρφα, δὲ ὀϊδίματος ἐς κνίδον ἦλθε,
βυλομυλὴ καὶ ἀδερὶ ἐκὼνα πλὴν ἰδίω.

πάντη δ' ἀθρήσασα πρὶσιν ἐπέφ' ἐνὶ χώρῳ,
φθέζατο, πῦ γυμνήν εἶδέ με πρᾶξιπέλης;

πρᾶξιπέλης οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἠθέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεσ' οἶαρ ἄρεος ἦθελε, πλὴν παλίη.

AVSONIVS.

Vera Venus fictam quum uidit Cypria, dixit,
Vidisti nudam me puto Praxiteles.

Non uidi, nec fas, sed ferro opus omne polimus,
Ferrum gradiui Martis in arbitrio.

Qualem

Qualem igitur domino scierant placuisse Cytheren,
Talem fecerunt ferrea caela deam.

CORNARIUS.

Ipsa Venus Cnidios nebula consepata pererrat,
Quae sua concupiens cernere imago foret.

Quumq; loco claro circumspexisset, Vbi, inquit,
Me potuit nudam cernere Praxiteles?

Non uidit, neq; enim fas, extat uis ea ferri,
Expolijst qualem Mars Venerem cupijst.

IO. SLEIDANVS.

Quum propriam effigiem uellet Cytherea uidere,
Per medios fluctus appulit illa Cnidum:

Et simul ex alto partes lustrauerat omnis,
Praxiteles nudam men' quoq; uidit? ait.

Praxiteles nudam non uidit, At aere politam
Tali nunc uellet Mars ferus esse suam.

Εἰς τὸ αὐτό. Τὸ αὐτό.

οὔτε σε πρᾶξιπέλης πεχυνάσασα, οὔθ' ὁ σίδηρος
ἀλλ' οὐ πῶς ἔσκε ὡς πετρεομυλὴν.

CORNARIUS.

Non te Praxiteles, nec ferri uis ea finxit,
Sic steteras quondam iudice sub Paride.

Λακκιωνῶ. Εἰς τὸ αὐτό.

τὴν παλίην γυμνήν οὐδεὶς εἶδεν, εἶδ' ἔλεος εἶδεν,
οὔτος ὁ πλὴν γυμνήν σκιστάμυλος παλίη.

CORNARIUS.

Nemo unquam Venerem uidit, si quis tamen unquam

Vidit, erit nudam hic qui Venerem statuit.

τῷ αὐτῷ. Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθικα πέγες περιεκαλλίης ἄγαλμα
κὺν Πάρι, πέγες μορφῆς φέρεσσι οὐδὲ μὲν χωρ.

CORNARIVS.

Ipse decus formæ posui tibi pulchra Dione,
Hac quum nil sola gratius ipse habeam.

Εὐλύς. Εἰς τὸ αὐτό.

Παλλὰς ἡγή κροναῖο σικωνίδεος εἴ πορῖ δ' ὄσσαι.
τῷ κινιδίῳ, ἀδίκως ἤ φεύγα μεμφομέθα.

CORNARIVS.

Quum Cnidiam Pallas Venerem, Iunoq; uiderent,
Dixerunt, temere carpsimus ecce Parim.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γυμνὴν εἶδε Πάρις με, ἡγή Αἰχίσιος, ἢ Ἀδωνίς
τοὺς τρεῖς οἶδα μόνως. Πραξιτέλης δε, πόθωρ;

CORNARIVS.

Ipse Paris, nudam Anchises, et uidit Adonis,
Tres solum noui, Praxiteles sed ubi?

C. VRS. VELIVS.

Me Paris, Anchisesq; et nudam uidit Adonis,
Hos scio tres tantum, Praxiteles sed ubi?

M. APIARIVS.

Hanc Cythera tibi statuam pulcherrima pono,
Nil mage quod mirer quam tua forma mihi est.

Εἰς

Εἰς τὸ αὐτό. ἢ εἰς τῷ κὺν ἀθί
νας Ἀθλωῶρ.

Ἀφρογυῖες παρὶν εὐάθεον πρὶ δέρεκο κάλλος.
ἢ λέξῃς, ἀνὴ τὸν Πάρι φη κρῖσσεως.
ἀθίδια δεικὸς μύθος πάλι παλλάδα, τὸ τοῦ σοῦ φε,
ὡς βόττης ὁ Πάρις τήνδε πρὸς ἔσχασηρ.

VELIVS.

Spumigenæ Veneris diuinos aspice uultus,
Et Paris, hic dices, arbiter æquus erat.
Ac rursum dices, ubi uisa sit Attica Pallas,
Spreuit ut hanc pastor præterijt; Paris.

CORNARIVS.

Diuinam effigiem Veneris si uideris ipse,
Laudabis Phrygium quam cito iudicium.
Visa tibi at fuerit rursus ueneranda Minerua,
Clamabis, pastor præterit hanc ne Paris è

IO. SLEIDANVS.

Spumigenæ Veneris diuinam conspice formam,
Et Paridem magna tu quoq; laude feres.
Cecropiam uideas contra si Pallada, dices,
Iudice quod fuerit spreta Minerua rudi.

Ερμολώγος. Εἰς τὸ αὐτό.

τὰρ κινιδίῳ κυθέρειαρ ἰδὼρ ξένη, τὸ τὸ κερ εἴρηξ
αὐτὰ ἡγή θνατῶρ ἄρχε, ἢ ἀθανάτωρ.
τὰρ δ' ἔνι κερκροπίδαεις δορυθαρσεία παλλάδα
αὐδάσφες, ὄντως βεκόλος ἢ ὁ Πάρις. (λευσώρ)

CORNARIVS.

Quam Cnidiam cernis Venerem, nū protinus inquis.

Mortales cunctos hæc regit atq; deos?

Inmixtam cernens hasta sed Pallada Athenis

Quam uere dices, ô Pari pastor eras.

Εἰς τίῳ αὐτίῳ Ἀφροδίτῃ ῥώπλι
σμένῳ. Λεωνίδῃ.

Αρεος ἔντα ταῦτα, τίνοε χάριμ ᾧ Κυθήρεια

ἔνδ' ἔσσαι, κενεὸν τοῦτο φέρεσσα βάρος;

αὐτὸν ἄρ' ἠγυμνή γ' ἀφ' ὀπλισσας, εἰ δὲ λέλειπται

ἢ θεός, ἀνθρῶπιε ὄπλα μάτην ἐπάγασ.

ALCIATVS.

Cur Venus armigeri rapuisti spicula Martis?

Inq; humeros cassum quid dea sumis onus?

Si quum nuda fores Marti detraxeris arma,

Exue, iam non est quod uereare homines.

CORNARIVS.

Arma Venus Marti propria in suspensa lacertis

Cur graue dein multum pondus inutile fers?

Nuda etenim Martem spoliasti, at numine uicto

Frustra in nos homines arma tremenda moues.

Εἰς τὸ αὐτό. Ἀλεξάνδρῳ Αἰτωλῷ.

Αὐτὰρ περὶ τὰρ κύπερ' ἀπικριβόστατο παλλὰς

τὰς ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ λαθ' ὀμνύχ κρείσιος.

CORNARIVS.

Ipsam aiunt Venerem percognuisse Minervam,

Oblitam

Oblitam Idæi σ' iudicis esse ferunt.

Εἰς τίῳ ἔν' ἀπάρτη ἔνοπλον Ἀφροδίτῳ.

Γαλιανῷ ἀπ' ὑπάρχωρ' Αἰγυπτίῳ.

Δεῖ μὲν Κυθήρεια φέρερ' δεδάκκε φαρ' ἔξερ,

τόσσα τε, καὶ δολιχῆς ἔργου ἐκβολίης.

αὐδ' ὀμνύχ δ' ἄρα θεσμά μιν ἐπιπέμοιο Λυκδρῶ

εἰλ' ἄ φέρε ἀπάρτη πύχεσιρ' ἀγχι μάχοις

ἡμῆς δ' ἐν θαλάμοιτι Λακωνίδεε, ὄπλα Κυθήρεια

ἄβ' ὀμνύχαι, π' αὐδ' ἀεὶ τίηκετε θασσαλέεε.

CORNARIVS.

Ipsa Venus didicit semper gestare pharetram,

Longa etiam duri spicula Martis opus.

Nuncq; etiam leges fortis uenerata Lycurgi

Sparta grata sciens induit arma sibi.

Vos igitur thalamis suspensa hæc arma Lacenæ

Et colite, σ' fortes gignite deinde uiros.

Εἰς τίῳ αὐτίῳ. Ἀδ' ἔσσοτερ.

Παλλὰς τὰρ Κυθήρεια ἔνοπλον ἔφη περ' ἰδῆσα,

κύπερ', θέλεις οὕτως ἐς κρείσιρ' ἐρχόμεθα;

ἢ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος ἀντίορ' αἶ

εἰ γυμνή νικῶ, πῶε ὅτ' ὄπλα λάβω; ερ;

AVSONIVS.

Armatam uidit Venerem Lacedæmone Pallas,

Nunc certemus ait, iudice uel Paride.

Cui Venus, armatam tu me temeraria temnis?

Quæ quo te uici tempore, nuda fui.

Armatam Pallās Venerem Lacedæmone uisens,
Vis'ne ut iudicium sic incamus? ait.

Cui Venus arridens, quid me galeata laceſis?
Vincere ſi poſſum nuda, quid arma gerens?

CORNARIVS.

Armatam uidit Venerem Ioue nata Minerva,
Iudicium dixit nunc'ne ſubire placet?

Hæc blandum arridens, clypeū quid ferre neceſſe eſt?
Nuda ego ſi uinco, quid faciam arma gerens?

ALCIATVS.

Armatam Venerem cernens Tritonia, Vis'ne
Nunc ad iudicium ſic ueniamus ait?

Molliter hæc ridens, mihi quid ſcuta obuia tollis?
Inquit, ſi uici nuda, quid arma gerens?

Εἰ εἰς πλῆν ἐν κνίδω. Ἀνὰ
πάρεσσιν σιδωνίῃς.

Θάσσεσ' τὰρ μὲν κνίπριμ' ἀνὰ κρηναῶν κνίδ' ἀθροῶν
ἄδέεσσ' ὡς φλέξει κὴ θεῶν εἴσα λίθοισιν. (ἔσορ
ἦ δ' ἐνὶ δευτερίῳ δαίε γλυκύν' ἴμερον, οὐχ ὅτι πρὸς
ἀλλ' ὅτι κὴρ ψυχρῶ πῶς ἀδάμαντ' ἀβαλεῖ.
τοῖσδε προαξιτέλλει κάμει δαίμονας, ἄλλοι ἐπ' ἄλ
γᾶς, ἵνα μὴ δῖος ὄψ' ἀντὶα δέξοιτο πυρῖ. (λασ

CORNARIVS.

Quum uideas Venerem Cnidiorū aspreta tenentem,
Vrit adhuc dices, num deus ipsa lapis?

Et Desiderium uideas si Theſpiadum,

Hiccine

Hiccine ais ignis unde Adamas caleat?

Talia Praxiteles diuersis numina terris

Finxit, ne gemino cuncta sub igne cadant.

POLITIANVS.

Ἐς τίς ἄκος κρατέεις παρθία, λόγγαν τε ἀνάσσει
κὴ θῶρα κ' ἐνέδους, κὴ κόρυμ' ἀμείφαλος;
μείμασ' ὅτ' οὐ σοὶ δέδοται Πλεμνίᾳ ἔργα
τᾶ τρυφερᾶ, δῖε παρ' ἴμερον ἔντα γάμορ.
ἀλλ' οὐκ ἔς δ' ἄξιμ' θεωρήσομαι, ὅπλα δ' ἀρεῖ
ἐνδύομ' ὡς ἡ ἄρξῃς ἐκλελάθοιτο μάχα.
ἐν γὰρ ἐμοὶ μόνῃς τῶν χεῖρα, κὴ κνίπριμ' ἐνδύω
οὐτ' ἢ ἐμῶν βαλάμων' ἔσσειτ' ἀπαυλῶσσορ.

Εἰς πλῆν αὐτῆρ ἀνερχομὲν
ἀπὸ θαλάττης. Τῶ αὐτῶ.

Τὰρ ἀναδυομέναι ἀπὸ ματίσσορ ἄρξ' ἀθαλάττης
κνίπριμ' ἀπελλεῖσσι μόχθοισι ὄρα γυαλίδοισι,
ὡς χεῖρ' ἀσπιδόσσορ ἀσπιδόσσορ ἀπὸ πλοκάμων. (ταρ
ἐκθλίβει νοτιζῶν ἀφροῦ ἀπὸ πλοκάμων. (ταρ
αὐταὶ νῶν ἐρέσσορ, ἀθ' ἠωαῖν τε κὴ ἴμερ,
οὐκ ἔλ' σοὶ μορφοῦ εἰς ἔριμ' ἐρχόμεθα.

AVSONIVS.

Emersam pelagi nuper genitalibus undis
Cypri Apellæ cerne laboris opus.

Vt complexa manu madidos salis æquore crines
Humidulis spumas stringit utraq; comis.

Iam tibi nos Cypri Iuno inquit et innuba Pallas

Cedimus, & formæ præmia deserimus.

CORNARIVS.

Egreditur pontum, materna cubilia linquens

En Venus, egregium cernis Apellis opus.

Complicat ipsa comam magno de fonte madentem,

Inde maris pulchro à corpore spuma cadit.

Ipsa etiam Pallas longè & Saturnia Iuno

Aiunt se formæ cedere iudicio.

HERM. A NOVA AQVILA CO.

Cyprida materno scandentem ex æquore nuper

Præclarum Coi cernis Apellis opus.

Vt manibus stringens resolutum flumine crinem,

Et spumis madidas exprimit illa comas.

Nos modo iudicio tecum contendere formæ,

Dixerunt Pallas Iunoq̄, desinimus.

IO. SLEIDANVS.

Aspice, ut emergit ponto genitrice, uenusta

Cypris Apellea nuper arata manu.

Aspice stringentem madidos de more capillos,

Desuat ut capiti candida spuma suo.

Nunc igitur tacite Pallas Iunoq̄, susurrant,

Cedimus, & formæ iam tibi palma datur.

POLITIANVS.

Κύπριον ἀπελλείας ἐργῶν χερσὶς ὡς ἴδωρ, ἔσαμ

δαρὸν θαμβάλεος, τὰρ ἀναδυομένην.

Ἰᾶς ἀπὲρ πρῶθινικᾶς, ἀπὲρ ἢ Ἐλοπαίγμονος αἰδῶς

τὰρ

τὰρ ὄψιν μίγδαρ ἔλλαχερ, ἠδὲ γέλωσ.

ἢ τᾶ μὲν ῥαθάμιγας ἀλιβερέκτοιο καρᾶν

δειπερᾶ θλίβειρ, Ἐ κελάρυζερ ἀφρῶς.

ἢ μὲν δ' ἄρα τᾶς νοτίδος τις ἐμοὶ φόβος. ἀ δ' ἐγε λαῖα

ἔσκεπε τὰρ ἄβαρ τὰρ ἐδ' ὑπερῦχιον.

ἢ δ' ἔως λαγόνων ὑφαλος πᾶλε, καὶ ἄρ' ἐὺ φρεῖ

μαῖος ἀπ' ὠδ' ἰνωρ ὄμφακα μασὸρ ἔλερ.

εἰτοίαρ πὸν δ' ἄρκος ἔχε δ' ἔσμιος, οὐκ ἀπρῶα

οὐδ' ἀφραεῖαια ἠδὲ λ' ἀλυκτοπέδας.

Αρχίς. Εἰς τὴν αὐτῶν.

Αὐτὰρ ἐκ τῶν οὐτοῖο Ἰδνικτῆρος Ἀπελλῆς

τὰρ κύπριον γυμνὰρ εἶδε λοχονομῶν.

ἢ ἐπὶ τοίαρ ἐτύπωσε διάσροχον ὑδάτος ἀφρῶ,

θλίβουσαμ δαλερᾶς χερσὶν ἐὺ πλόκαμον.

CORNARIVS.

Visa fuit ponto egrediens Venus aurea Apelli,

Quum non perspicuis tota lateret aquis.

Irriguan hanc igitur finxit, spumâq̄ fluentem,

Exprimit albenti quam Venus ipsa manu.

Δημοκρίτης. Εἰς τὴν αὐτῶν.

Κύπρις ὅτε σαλάσσα κόμας ἀλιμυρῶς ἀφρῶ,

γυμνὴ ποσφυρῆς κύματος ἔχε ἀνέδου.

οὐτω πρὸς ἠλθονὰ παρῆϊα χερσὶν ἐλῶσα

βόσρουχον, αὐγαῖν δ' ἐπέτιζεν ἄλα.

εἶνενα μόνον φαίνουσα, τὰ ἢ θέμις, εἶδε τοῖσδε

κίχιν, συγχεῖσθαι θυμὸς ἐνυαλῆς.

Salsa maris toto destillat vertice spuma,
Vt de cœruleo prodijt amne Venus.

Ipsa manu prendens per candida colla iacentem
Caesariem, Aegæum post premit inde salum.
Pectore conspicuo, tantum fas, qualis ubi extat
O quanta in Martis pectore flamma micat.

Ἰθλιανὸς ἀπ' ὑπάρχωρ,

Εἰς πλὴν αὐτῶν.

Ἀεὶ θαλασσοαῖνε παλίν προῦνυφε λοχεῖνε
μαῖαν, ἀπελλοαῖνη εὐραμλίη παλάμηρ.
ἀλλὰ τάχος γραεῖδωρ ἀρχάζεο, μή σε διήνηρ
ἀφροῦς ἀπὸ σάζωρ, θλιβομλίωρ πολοκάμωρ.
εἰ τοῖν ἦρ τε κύπριε ἐγυμνώθη διὰ μῆλορ
πλὴν τροίλω ἀδίκως παλλὰς ἐλπίσατο.

CORNARIVS.

Materno ex thalamo Paphie prospectat, ubi sit
Maia, in Apellæas incidit ergo manus.
Cede celer pictor, calamosq; cito abijce, ne te
Perfundat diuæ spuma repente fluens.
Qualem pastori si se nudasset ob aureum
Pomum, quam iniusta hæc Troica præda foret.

Εὐ εἰς πλὴν κνιδίω. Εὐήνης.

Πρόσθε μὲν ἰδαίοισιρ ἦν οὐρεσιρ ἀνὰ τὸ δόστας
δέρεξατο ἄρ κάλλιθες πρὸ τ' ἀπενεγκαμλίωρ.
πρᾶξιτέλης, κνιδίοισιρ δὲ πανωπύεσσαρ ἐθνημερ,
μάστρα

μάστρα τῆς τέχνης Ἰψορ ἔχωρ πάριδος.
CORNARIVS.

Antea in Idaeis conspexit montibus illam
Pastor, qui formæ prætulit ipse decus.
Rursus Praxiteles Cnidijis posuisse putatur
Hanc firmam testem iudicij Paridis.

Εἰς πλὴν ἦν πάριθι. Ἀνιπάριθι.

καὶ λίθος ὡς παλίν θεωρήσατο. ἢ τάχα μᾶλλον
εἶδε λίθορ παλίν. Ἐὐμοσερ, ἦθελορ εἶναι.

CORNARIVS.

Assimilem Veneri armatæ lapidem uidet ipsum,
Atq; Venus iurat, quod uelit esse lapis.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου πολοκίορ
Ἀθλωῶς ἐσώε.

Εἰπέ τι σοι ξανθὸν καὶ παλλάδι, τῆ γὰρ ἄκοντες,
καὶ πόλεμοι. πρὸ σοι δ' εὐάδορ εἰλαπίναι.
μὴ προπετῶς ὄξινε, θεῶν πῶρε, τοῖα μετ' ἄλλα.
ἴδι δ' ὄσοισι κελοσ δαίμοι τῆδε πέλω.
καὶ εἰ μοι κλέμων ὀλιγορ κλέος, οἶδερ ἅπασ μοι
ἠῶε δ' μηθεῖς ἰνδὸς ἀπ' ὠκεανῶ.
καὶ μερόπωρ δὲ φηρὲρ γε γήρα μιν. ἢ μὲν ἔλαϊν,
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βοῶσσιρ ἡμερῖδ' ὄξιν.
καὶ μὴρ οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδ' ἴνας ὑπέτλη.
λύσα δ' ἐγὼ μνηρὸρ παρῖορ, ἢ δὲ κάρη.

IO. SLEIDANVS.

Dicito, quid commune tibi est cum Palladē: namq;

Spicula sunt illi, sed tibi uina sacra.
 Talia ne temere diuos spectata queras
 Aduena, dicturi quin cape uerba prius.
 Bella mihi curæ, tum belli gloria: Et istud
 India testatur robore uicta meo.

Prodest illa uiris succo frondentis oliuæ,
 Pocula sed nostro munere leta bibis.
 Per me nec genitrix ullos est passa dolores,
 Fœmur ego solui, sed caput illa patris.

Εἰς ἄγαλμα Διούσης ἢ Ηρακλέους.
 Ἄμφοτεροι θίξῃθε, ἢ ἄμφοτεροι φλεμισαί,
 κῆκ Ζῆως θυγατρὸς εἰνός. ὁδὲ, ῥοπάλω.
 Ἄμφοτῆρ δὲ σῆλαι σωτήρες μόνες, εἰκὲλα δ' ὄπλα.
 νεβρός, λαοντῆ. κύμβαλα δὲ, πλατάγῃ.
 ἦρῃ δ' ἄμφοτεροῖς χαλεπῆ θεός. οἳ δ' ἀπ' γαίης
 ἦλθον εἰς ἀθανάτους, ἐκ πυρός ἄμφοτεροι.

C. VRS. VELIVS.

Ortus uterq; Ioue, & Thebis, bellator uterq;
 Hic claua, Thyrsis ille tremendus erat.
 Sudorumq; pares metæ, paria arma. Leonis
 Exuuiò, himuleus, cymbala cum strepitu,
 Iuno dea ambobus grauis: & tellure relicta
 E flamma ad superos uenit uterq; deos.

Εἰς Ἐρμαφρόδιτον ἢ Ἰουλιανὸν
 ἢ Ἰσαύλων.

Ἀνδρῶσιν ἔρμῃς ἴμι. γυναιξὶ δ' ἐκύψῃς ὄρωμαι
 ἄμφοσ

Ἄμφοτέρων δὲ φέρο σύμβολά μοι τοκέων.
 τῶν κερ, οὐκ ἀλόγως μετ' ἔρμαφρόδιτον ἔθεντο
 ἀνδρῶ γάμοις λυξίοις παῖδά τῶν ἀμυβόλων.

SOTER.

Me uir Mercurium, sed dicit fœmina Cyprin,
 Vtriusq; geram symbola quod generis.
 Non temere huc igitur posuerunt Hermaphroditum
 Me ambigui sexus, balneo in ambiguo.

CORNARIVS.

Mas me Mercurium, Venerem me fœmina credit,
 Quum dederit sexus symbola uterq; parens.
 Quare non temere hæc ego balnea calda subintro
 Hermaphroditus, ubi fœmina uirq; lauant.

AVSONIVS.

Mercurio genitore satus, genitrice Cythere,
 Nominis ut mixti, sic corporis Hermaphroditus.
 Concretus sexu, sed non perfectus utroq;
 Ambiguae Veneris, neutro potiundus amore.

OVIDIYS.

Nec duo sunt, sed forma duplex, nec fœmina dici,
 Nec puer ut possit, neutrumq; & utrunq; uidetur.

PVLICIS Poëtæ antiqui.

Quum mea me genitrix grauida gestaret in alio,
 Quid pareret fertur consuluisse deos.
 Mas est Phœbus ait, Mars fœmina, Iunoq; neutrum,
 Quumq; forem natus Hermaphroditus eram.

Querenti leibum sic Iuno ait: occidet armis,
 Mars cruce, Phœbus aquis: fors rata quæq; fuit.
 Arbor obumbrat aquis, ascendo, decidit ensis
 Quem tuleram, casu labor et ipse super.
 Pes hæc iterum, caput incidit anne, tuliq;
 Fœmina, uir, neutrum, flumina, stela, cruce.

POLITIANVS.

Εγκυος οὔσα γυνή, τέκεος πῆρι φοῖβον, ἄρκα,
 ἦελω, τοὺς ἅμα τρεῖς ὄξερες ἔνε θεοῦς.
 ἄρσενά φοῖβος, ἄρκα, θῆλυρ φάτο, κούδ' ἔτερον δε
 ἦεν, πάντ' ὑγιῶς, ἀνδρόγυνος γ' ἔφου.
 εἰζομλίης δὲ μόρον, μόρον οἱ ξίφος ἔρακερ ἦεν,
 σῶρον ἄρκα, φοῖβος κῦμαῖα, πάντ' ἀπέβη.
 δένδρω ἐφ' ἑσκήκη, πέσει δ' οἱ ξίφος, αὐτὸς ἐπ' αὐτῶν
 ἦρι περ εἰς πταμόρ κῦμαχος, ἐκ τ' ἑδοῖμ
 ἦρθη ἀπ' ἄκρεμόνωρ, θ' ἀνε γ' ἄρθευε τε, κ' ἄρξηνρ,
 κούδ' ἔτερον, σαυρ' ἔ, κῦματι, κ' ἔξίφει.

Εἰς ἄγαλμα ἔρωτος.

Χάλκειορ τίς ἔρωτα μετ' ἡγάσερ ἐκ πυρός εἰς πῦρ.
 τήγαγορ ἀρμόζορ τῆ κολάσαι κολατιρ.

CORNARIVS.

Mercus extat amor simili constatus ab igne,
 Sic merita pœna torruit autor opis.
 Εἰς ἄγαλμα ἔρωτος δεδεδωμένου.

Σαπίης.

Ἐδὸρ πῆρεσενία τίς ἦλε; τίς ἔν δεσμοῖσι θεοῦ πῦρ
 ὠχμασ

ὠχμασερ; ἀθολμλίης ἡφατο τίς φαρξένης;
 τὰς ὠκυβόλους πῆρηγέας ἐσφίηωσε
 χῆρας, ἢ π' σιβαρῶ, κίονι δικάμωλος;
 ἦυξ' ἀτάδ' ἀνθρώπις πῆραμύθια, μὴ πρ' ἐκεῖν
 οὔτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδωσε φρένα.

IO. SLEIDANVS.

Pennifero quis uincla deo, flammæq; nocenti
 Indidit? ignitam quis pharetram rapuit?
 Quis iaculatrices tanta sub mole reuinxit,
 Et uinctas uoluit sic quoq; stare manus?
 Parua quidem sunt hæc solamina, nanq; timendum,
 Ne non et mentem uinjerit ille dei.

Αὐτὰ πᾶτερς. Εἰς τὸρ αὐτόρ.

τίς διασᾶς παλάμας πρὸς κίονα δῆσερ ἀφύκτοῖς
 ἄμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, κ' ἔδ' ὄλορ εἰλε δόλω;
 νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κ' ἔγλυκεροῖο προσώπε
 βάλλε. σὺ γ' ἔρπη δάκρυσιρ ἠθέωρ.

ALCIATVS.

Quis palmas uinclis pile connexuit arctis?
 Quis ue ignem cœpit igne? dolumq; dolo?
 Dure puer, lachrymas caue dulci promere uultu,
 Nam tibi grata uirum est lachryma, grata senum.
 Εἰς ἔρωτα ἄροξιοῦτα,
 μόχου.

Δαμπάδα θεῖς, κ' ἰόξα, θεοκλάτλω εἰλετο ἔαδ' ὄρ
 ὄλορ ἔρωτος, πῆρλω δ' εἰχε κατωμαδίλω.

ἤξεν εὐξίας τάλαι εὐγούμῃ ζυγούμ' αὐχένα ταύρωμ,
 ἔπαυσε δ' ἴδ' αὐλακα πυροφόρου.
 εἴπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διὶ. πρῆστομ ἄρδ' ἔρας,
 μή σε τὸμ εὐρώπικε βῆρ ὑπ' ἄροστ' ἀβάλω.

POLITIANVS.

Peram humeris habilem, posito nunc induit arcu.

Et posita baculum lampade sumpsit amor.

Subq; iugum missos stimulo citat ecce iuuenos

Improbos, et cultæ semina mandat humo.

Sufficiensq; polos, imple, inquit, Iuppiter arua.

Ne cogam Europæ te iuga ferre bouem.

MARVLLVS.

Spreuerat Idalium rerum plebs indiga numen.

Iamq; puer Veneris cesserat urbe, fame.

Ergo boues iungit, curuoq; innixus aratro

Pingua ruricolæ suscitât arua modo.

Semina restabat terræ dare, semina dantem

Non expectatis obruit auster aquis.

Ille iræ impatiens agedum omnia Iuppiter inquit.

Sterne, neca, enecto tu boue taurus eris.

Εἰς ἔρωτα ἔσεφ' ἀνω μύθου.

μαριανῶν χολαστικῶν.

πῶ σοι τόξου κέεινο παλιντόνου, οἶτ' ἀπ' σέο

πικρὺ μύθου μεσάτῳ ἐκ κρᾶδίῳ δόνακες;

πῶ π' ἔρας; πῶ λαμπὰς πελυῶ δ' ἡυοε; ἐγὶ δ' ἔγωγά

σέμματα χερσὶν ἔχεις, κρᾶτι δ' ἐπ' ἄλλο φέροισ;

οὐκ

οὐκ ἀπ' ἀνδρῶν ξέεινε κῦριδος, οὐκ ἀπ' ἡγαίης
 εἰμὶ, ἡγοῦ ἡλαίης ἐκ γονος εὐφροσύνης.
 ἀλλ' ἐγὼ ἐς καθαρὴν μερόπωμ φρένα πυροδὸμ ἀνάπτω
 εὐμαθίης. φυχήμ δ' οὐρανὸμ εἰσανάγω.
 ἐκ δ' ἀρετῶμ, σεφάνης πισύρωμ πλέκω. ὦμ ἀφ' ἐκάσῃ
 τοὺς δε φέρωμ, πρῶτῳ τῷ σοθίης σεφομα.

ALCIATVS.

Dic ubi sunt incurui arcus? ubi tela Cupido

Mollia, quis iuuenum figere corda soles?

Fax ubi tristis? ubi pennæ et res unde corollas

Fert manus? unde aliam tempora cincta gerunt?

Haud mihi vulgari est, hospes, cum Cypride quicquid.

Vlla voluptatis nos neq; forma tulit.

Sed puris hominum succendo mentibus ignes

Discipline, animos astraq; ad alta traho.

Quattuor eq; ipsa texo uirtute corollas,

Quarum quæ sophiæ est, tempora prima tegit.

Εἰς ἔρωτα γυμνῶμ.

παλαδῶν.

γυμνὸς ἔρωε, διὰ τῶτο γελᾷ, ἢ μείλιχος ὄστιμ.

οὐ γ' ἔχει τόξου, ἡγοῦ πυροδέντα βέλη.

οὐδ' μάτῳ παλάμας κατέχει δελφίνα, ἢ ἄνθος

τῆ μὲν γὰρ, γαῖαρ, τῆ δε, θάλαττ' ἀρ' ἔχει.

C. VRS. VELIVS.

Nudus amor blandis iccirco arridet ocellis.

Non arcus, aut nunc ignea tela gerit.

A4 7

Nec temere manibus florem. Delphinaq; tractat.

Illā etenim terris, hac ualet ipse mari.

IO. SLEIDANVS.

Nudus amor cur sic ridet, blandusq; uidetur?

Non arcum, iam non ignea tela gerit.

Nec Delphina premit manibus, floremq; nequicquā.

Hac terram, leua sed tenet ille fretum.

ALCIATVS.

Nudus amor uiden' ut ridet, placidumq; tuetur,

Nec ficulas, nec quæ cornua sestetat habet.

Altera sed manuum flores gerit, altera piscem.

Scilicet & terræ iura dat atq; mari.

Εἰς ἔρωτα καθ' εὐδονία ἐν

πιπεροπάση.

Οὐτὸς ὁ τὸν δαλὸν φυσῶν ἵνα λύχνον ἀνάψῃς,

δ' εὖδ' ἀπ' ἐμάς ψυχᾶς ἄτορ. ὄλος φλέγομαι.

ALCIATVS.

Heus torrem sufflans, dum uis accendere lychnum,

A nostro accendas eia age corde, cremor.

CORNARIVS.

Quid torrem insufflas cupiens accendere lumen?

Hanc animam attingas, ardeo totus ego.

Εἰς ἀγάμμαϊα ἐρώπων. Σικδνδς.

Σκυλοχαρῆς ἰδ' ἐρωτας, ἰδ' ὧς θριασοῖσιν ἐπ' ὧ

ὄπλα φέρσσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμυλα. (μοις

τύμπανα, ἢ θύεσον βρομίς, ζωὸς ἢ κεραινον,

ἀπιδ'

ἀπιδ' Εὐναλῆς, καὶ κόρυ μύκομον,
φοῖβος δ' εὐτοξορ φαρῆξω, ἄλις δὲ τρίαναρ,
καὶ θεναρῶν χερῶν ἠρακλῆς ξόπαλον.
τί πλέορ ἀνθρώπισιν, ἔρωος ὅτε ἢ πόλορ εἶλε,
τεύχια δ' ἀθανάτων κύπρις ἐλπίστα;

IO. SLEIDANVS.

Aspice, ut exuiuis diuim latentur Amores,

Vtq; ferant humeris rapta trophæa suis.

Tympana cū Thyrso Bacchi, Tum fulmina summi, as

Splendentem galeam, scutaq; Martis habent.

Instructam Phœbi pharetram, Neptuniq; arma, &

Herculeæ clauæ robora magna gerunt.

Quid faciant homines? quandoq; Cupidine uictis

Tam facili diuis, abstulit arma Venus.

Εἰ τ' αὐτό, φιλίππς.

Συλίσωτες ὄλυμπερ ἰδ' ὧς ὄπλοισιν ἔρω πε

κοσμῶντ' ἀθανάτων σκυλα φρυασόμυλοι.

φοῖβος τόξα φέρσσι, Διὸς δὲ κεραινον, ἀρηθ'

ὄπλορ, & κωίλω ἠρακλῆς ξόπαλον.

Εἰναλῆς τε θεῶ τριβελῆς δόρυ, θύεσσα τε βέκχον.

πῆλω ἀπ' ἐδίλ' ἐρμῶ, λαμπάδα τ' ἀρτέμιδος.

οὐκ ἄχθος θνητοῖς, εἰκην Βιλέεσιν ἐρώπων,

δαίμονες οἷς ὄπλων κόσμορ ἰδ' ὡ κεραινον

Huc pertinet hoc ex Priapeis.

Notas habemus corporis quisq; formas.

Phœbus comesus, Hercules lacertosus.

Trahitq; uirginis tener Bacchus formam.
 Minerva flauo lumine, Venus peto.
 Fronte crinitos Arcadas uides Faunos.
 Habet decentes nuncius deus plantas.
 Tutela Lemni dispares mouet gressus.
 Intonsa semper Aesculapio barba est.
 Nemo est feroci pectorosior Marte.
 Quod si quis inter hæc locus mihi restat,
 Deus Priapo mentulatio non est.

Et hoc.

Cur obscœna mihi pars sit sine ueste requiris?
 Quæro tegat nullus cur sua signa deus?
 Fulmen habet mundi dominus, tenet illud aperte,
 Non datur æquoreo fuscina tecta deo.
 Nec Mauors illum, per quem ualet, occultit ensent.
 Nec latet in tepido Palladis hasta sinu.
 Num pudet auratas Phœbum portare sagittas?
 Clam'ne solet pharetram ferre Diana suam?
 Num tegit Alcides nodose robora clauæ?
 Sub tunica uirgam num deus ales habet?
 Quis Bacchum gracili uestem prætereundæ thyrsos?
 Quis te celata cum face uidit amor?
 Nec mihi sit crimen quod mentula semper aperta est.
 Hoc mihi si telum desit, inermis ero.

QVINTIANVS.

Fulmen retorquet Iuppiter,

Phœbus

Phœbus sagittas aureas,
 Telum Mineruæ est Pallados,
 Arcu ferocit Cynthia,
 Claua minatur Hercules,
 Thyrsos Lyæus concutit,
 Consus tridente confremit,
 Turget Priapus fascino.

Εἰς σὺλλῶ Νεμέσῳ.

Η Νέμισις προλέγει τῷ πῆχῃ, τῷ τε χαλινῷ,
 μήτ' ἀμείζονα πῆρ, μήτ' ἀχάλινα λέγῃ.

ERASMVVS.

Innuit hoc Nemesi cubito, frenoq; gerendis,
 Sit modus in rebus, dictaq; frenum habeant.

CORNARIVS.

Admonet ὅ cubito Nemesi, frenoq; reducit.
 Omnia sunt certo quod faciendæ modo.

Εἰς τὸ αὐτό.

Η Νέμισις πῆχῳ κατέχῳ. τίνος οὐνεκα λέξῃ;
 ὡς ὅτι πῶα γέλλῳ, μηδὲρ ὑπὲρ τὸ μέτρον.

ERASMVVS.

Contineo Nemesi cubitum, quæ causa, requiris?
 Nam cunctis iubeo rebus adesse modum.

CORNARIVS.

Scire placet cubitum Nemesi quæ contraho? dicam.
 Mensuræ cunctos iustæ ego commonco.

ALCIATVS.

Assequitur, Nemesi q; uirum uestigia seruat.

Continet et cubitum durasq; frena manu.

Ne male quid facias, ne ue improba uerba loquaris.

Ei iubet in cunctis rebus adesse modum.

Εἰς ἄγαλμα Πρίκτυ.

Δεωνίδου. οἱ ἦ Πρίκτυ.

Αὐτὸς ἐφ' αἰμασιῶσι τὸν ἀγρυπνῶντα Πρίκτυ

ἔσησερ λαχάνων Δφουμλίνης φύλακα.

Ἄλλ' ἄς σὺ τέταμαι φῶς ἐμβλεπε. τὸ το δ' ἐρωτᾷς

τῆν ὀλίγων λαχάνων εἶνεκα; τῆν ὀλίγων.

IN PRIAPEIS.

Hic me custodem fecundi uillicus horti,

Mandati curam iussit habere loci.

Fur habeas pœnam, licet indignere, feramq;

Propter olus dicas, hoc ego propter olus.

Εἰς σάτυρον.

Ἡ σάτυρος τὸν χαλκὸν ὑπέδραμνυ, ἢ διὰ τέχνης

χαλκὸς ἀναγκασθεῖς, ἀμφεχίθη σατύρω.

LILIVS.

Aut Satyrus fusus circum æs, aut arte coactum

Illud idem circum fusum erat æs Satyro.

MORVS.

Prorsum admiranda dum circumflectitur arte,

Aut Satyrum hoc tegit æs, aut Satyro æs tegitur.

IDEM.

Aut isti Satyrus iam circumflectitur æri,

Aut isto Satyrus iam circumflectitur ære.

Εἰς ἔπερον. Νεῖλος χολασικῶς.

Πάντες μὲν σάτυροι ἐλοκέρουμοι, εἰπέ τ' ἦ σὺ.

τί πρὸς ἑκασον ὄρων τόνδε γέλωτα χέεις;
θάμῃ ἐχωρ, γελῶ, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλο
συμφῶτες, γηρόμω θζαπίνης σάτυρος. (λησ

ALCIATVS.

Sunt Satyri, salciq; petulciq; ast age cur te

Ad nos uertentem lumina, risus habet?

Admiror qua arte ex alijs alijsq; lapillis

Tam citò compositum transierim in Satyrum.

Εἰς ἔρωτα.

Πτανῶ πτανὸν ἔρωτα τὸν ἀντίον ἐπλασ' ἔρωτα

ἃ νέμεις, τὸ ζῶ τὸ ζῶν ἀμωομλίνα,

ὡς κε πᾶθῃ τὰ κ' ἔρεξερ. δ' ἦ θρασύς, ὁ πρὶν ἄταξ

δακρύς, πικρῶν γῆν σάμμιος βελέωρ. (θησ

εἰς βαθύρ ἔρε κὸλπρ ἀπέπῃσερ. ἔ μέγα θαῦμα,

φλέξῃ τίς πωρὶ πῶς; ἦ φᾶτ' ἔρωτος ἔρωσ.

C. VRS. VELIVS.

Pennatum uolucri puero, atq; ultricia telis

Tela Cupidineis opposuit Nemesi.

Vt quæ commisit ferret, qui fortis et audax

Ante, modo expertus spicula amara gemit.

Terq; sinum spuit in medium, proh mira, quis ignem

Igni uret? flammam sensit amoris amor.

ALCIATVS.

Aligerum aligeròq; inimicum pinxit amori

Arcu, arcum, atq; ignes igne domans Nemesie

Vt quæ alijs fecit patiatur, at hic puer olim

Intrepidus, gestans tela miser lachrymat.

Ter spiritusq; sinus unus (res mira) crematur

Ignis ignis, furias odit amoris amor.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ πῦρ ὅς τῳ ψῆνόν τ' ἰδῶν, ἄγνουσι κεραιυδόν.

δ' αἰκνύς ὡς κρείσσον τῶν πυρὸς ὄσιρ' ἔρωος.

ALCIATVS.

Aligerum fulmem fregit deus Aliger, igne

Dum demonstrat uti est fortior ignis amor.

Εἰς Νέμεσιν.

(ὀμ

καί με λίθον πέρσαι δ' εὐρὴ γαγορ, ὄφρα ἔδοπα

σίσωντ' νίκας, εἰ μὴ δὲ νῶν Νέμεσις.

ἄμφοτέροισ δ' ἔσκηκα ἠελί' ἐλλύεσι τροπαιῶν

νίκας, ἢ πέρσαι εἰς κλέμει Νέμεσις.

AVSONIVS.

Me lapidem quondam Perse aduexere, trophæum

Vt fierem bello, nunc ego sum Nemesiis.

At sic ut Grecis victoribus asto trophæum,

Punio sic Persas uaniloquos Nemesiis.

Εἰς εἰκόνας ἱατρῶν.

Εἰς εἰκόνας ἱπποκράτους.

Σωεσις χολασικῆς.

Ὅππ' ὄδωρ δ' σήσας; βυζάνιος, οὐνομα δ' ἦ τις;

εὐσέβη. σὺ δὲ τίς; κώϊος ἱπποκράτης.

τὸ δ' ἐνεκερ γέγραφερ σε; λόγων χάρις, ἢ πόλις

τ' ἔσ' ἐμέ γράφιδων ἀνδ' ἰδῶκε γέρας. (αὐτῶ

ἠελί)

Non me Smyrna creat, non me Colophonia tellus,

Non Pylos, æquoreis non Chios icta minis,

Non Ithace prænobile equis non Argos alendis,

Non quæ de dominæ nomine dicta deæ est.

Non Salamis, non chara suo Rhodos aurea Phæbo,

Aut Ius, aut Pharij fertilis ora soli.

Mortalis sunt ista iuri: me lucidus æther

Parturit, enatum terra fretumq; colunt.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐπ' ἂν ἐρῶ μάνασσι πόλις διὰ ξίζων Ὀμήρου,

κῦμα, σμύρνα, χίος, κολοφῶν, πύλος, ἄργος, ἄ

Εἰς τὸν αὐτόν.

(θῆβαι.

Ἐπ' ἂν πόλις μάρανοντο σοφῆρ διὰ ξίζων Ὀμήρου,

Σμύρνα χίος, κολοφῶν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος,

GELLIVS.

(ἀθῆβαι.

Ἐπ' ἂν πόλις διεξίξωσι περὶ ξίζων Ὀμήρου,

σμύρνα, ῥόδος, κολοφῶν, σαλαμίς, ἰός, ἄργος ἄ

IDEM.

(θῆβαι.

Septem urbes certant de stirpe insignis Homeri,

Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ius, Argos, A

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀνὴρ πᾶσι.

(θῆβαι.

Διεξίωρ Ὀμηρε πῶν κεκαυμνίλω,

φθονῆρ ἀφῆκας τὰς ἀπερθίτους πόλιας.

POLITIANVS.

Troiam canens Homere flammis erutam,

Vrbes graui liuore stantes concutis.

Εἰς εἰκόνα γραμματικῆς.

ζῴωδ' εἰς γραμματικῆς.

Αὐτὴν γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράψαι
βίητορα δὲ γράψας, τ' σκοπεῖν εἴπερ ἔχω.

CORNARIUS.

*Ipsam grammaticam quum uellet pingere pictor,
Victorem pinxit, hic scopus, inquit, erit.*

Εἰς εἰκονὰς Πτολεμαίου.

Εἰς εἰκόνα Πτολεμαίου ἐν Ἀν

ῥωχαίᾳ. Ἀδέσποτορ.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε; λόγοι, τίνος εἶ; Πτολεμαίου.
πρὶν; τὸ κρητὸν, τεῦ χάριν; ἀντ' ἀρετῆς.
τῆς πεδαιγῆς; πάσης, τῆς ἐς τίνος; ἐς διολέκτας,
καὶ ξύλον ἀρετῆς; ναί, χρυσίον οὐδέχεται.

CORNARIUS.

Quis statuam hanc posuit? sermo cuius? Ptolomæi.

Qualis? Cretensis. quare? adeo ob meritum.

Quod meritum? integra tutans uirtute clientes.

Sufficit huic lignum hoc? aurea non cupijt.

Ἀραβίς χρυσαῖα.

Εἰκόνα λογίω χρυσῆν πόλις εἴχερ ὀπάσασα,
εἴ μὴ πόντος δίκην χρυσὸν ἀπεσφέρετο.

CORNARIUS.

Longino auratam urbs posuisset grata columnam,

Iustitiam ast propter aurca spreta iacent.

Πάλλαδ'.

Κωφὸν ἀναυδὸν ὄρωρ τ' ἰέσιον, εἰ λίθος ἔστι
δὴλιν μαυτεῖς, τίς, τίνος ἔστι λίθος.

CORNARIUS.

*Mutus et hinc surdus num fistitur Aelius? est ne
Phœbe lapis? cuius dein lapis ille? refer.*

Εἰς ΣΚΕΪΗ.

Εἰς Θαλάσσιον ἔχουσαν κινεσμένης ἰχθύας.

Ἰσλιανδ' ἀπ' ὑπάρχου.

Οὕτω βάνχορ ἐδέκτο θέλει, ναῦ μῆθος Ομηρῶς
ὄψ' ἐμῶν, ἀλλ' εἴρερ ποίσιρ ἐτητυμίας.

CORNARIUS.

*Sic Bromium ipsa Thetis suscepit, fabula Homeri
Credita, sed sero nunc capit inde fidem.*

Εἰς ἀρχοντὸν πώλεκων. τῶ αὐτοῦ.

Ἡρ' ἄλιθραίνης, πέλεκων βλεφάροισι δοκεύει,
ἦρ δὲ σαοφρονέης, ἀγυρῶς εἰμι μόνου.

CORNARIUS.

Præuaricans leges me cernes stultie bipennem,

Argentum at solum si moderatus ages.

Εἰς ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Διογῆν. Ἀνὴρ ἄλλος βυζαντίος.

Ἐνθάσκει καὶ χαλκὸς ὑπὲρ χρύου. ἀλλὰ σὸρ οὐδ'
κῦδος ὁ πᾶσι αἰῶν Διογῆνες καθιλεῖ.

μῦθος γὰρ βιοτῆς αὐταρκεία δόξαρ ἐδειξας
θνητοῖς, καὶ ζῶντες οἱ μορ' ἐλαφροτάτω.

BENTINVS.

*Aera quidem absumit tempus, sed tempore nunquam
interitura tua est gloria Diogenes.*

*Quandoquidem ad uitam miseris mortalibus aequam
Monstrata est facilis te duce, & ampla uia.*

Εἰς ἀνδρείου Πυθαγόρου.

Ἰβλιανὸν ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὐ τὸν ἀναπήγεοντα φύσιν κλύμην ἀριθμῶν
ἤθελεν ὁ πλάσκει Πυθαγόρου κλέσαι.

ἀλλὰ τὸν σιγῆς πινυτόφρονι. καὶ τὰ χαρὰ φωνῆν
ἐνθερ ἀπὸ κρυπταί, καὶ τὸ δ' ἔχων ὀπάσαι.

CORNARIVS.

Plurimum inexplicitos numeros non ipse docentem

Pictor uerbosum hic Pythagoram statuit.

Sed tacitum posuit meditantem plurima, uocem

Celantem, occlusum quæ citò rumpet iter.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸν Πυθαγόρου ὁ ζωγράφος. ὃν μετὰ φωνῆς

εἶδες ἄρ, εἶγε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρου.

CORNARIVS.

Pythagoram certa pinxisset uoce loquentem

Pictor, sed non uult dicere Pythagoras.

FINIS EORVM QVAE EX
LIBRO QVARTO.

EX LIBRO QVINTO EPI
GRAMMATVM GRAE-
CORVM.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΤΑ ΕΙΣ ΤΟ

δημόσιον γυμνάσιον δ' ἐπικαλούμεα
νομ τῷ Ζηξιππῶ, Χριστοδῶρος
πικτῷ θεβαῖος κοπίτῶ.

Εἰς ἰδῆλιον Κάσρα.

Αἴσας δ' ἐγγυε ἔλαμπερ ἰδῆλιος.
ὃς περὶ βῶμην (αἰς.
ἀνδρίων ἔσειε μ' ἀμεξήτοισι βοεῖ
αἰγίδα μ' βλοσυρῶπιρ ἔπωμα
δὲρ κερ αἰρίων.

δεξιτερῆ δέ, κεραινόμ ἀγάλλετο χερσὶ κομίζωμ,
οἶα Ζεὺς νέθ' ἄλλος ὧ αὐσονίοισιρ ἀκῶμ.

ΙΟ. ΒΑΡ. ΡΙΥΣ.

Iulius insigni radiabat imagine Caesar,

Sæpe coronauit qui Roman hostilibus armis.

Aegida terrificam leua sustollit: at ipsa

Dextra quatit rutilum exultanti robore fulgur.

Hic nouus Ausonij celebratur Iuppiter oris.

Εἰς πλάτωνα.

Εἰσὶ κεί δ' ἐπλάτωρ θεοεικελος, ὁ περὶ Ἀθῆνας

δείξαε κρυπτῶ κελυθθα θεοκρῶντων ἀρτῶων.

CORNARIVS.

Adstat at huic iuxta diuinus Plato in Athenis

Virtutum occultatq; vias uada et ampla gubernans.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΩ ΔΡΟΜΩ

κωνσταντινουπόλεως σίλας τῶν

ἀθλητῶν. Εἰς πορφύριον.

Αὐτὸν Πορφύριον μὲν ἀπηνεριστώσατο χαλκῶ
ὁ πλάσνης, ἔμπονον οἶα τυπωσάμενος.

τίς ὃ χάρις, τίς ἄεθλα, τίς ἔνθεα δῶρεα τέχνης
τύξει, καὶ νίκηρ οὐρετ' ἀμαβομλίω;

CORNARIUS.

*Porphyrinum expressit sic doctus ab arte magister,
Spirare et flatum ducere ut ara putes.*

*Quis decus in pugna, quis fortia praelia Martis
Et uictoria te finxerit emeritam?*

Εἰς τὸν αὐτόν.

(νοιε

πάντα τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχετ', ἀλλ' ἐπὶ μὲν
πορφύρις καμάτοις, ἔλκετ' ὀμμα τύχης.

CORNARIUS.

*Fortuna ipsa suos proiecat in omnia ocellos,
Porphyrj in pugnis contrahit at faciem.*

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πλάσνης χαλκὸν ἔτδνεμ ὀμοίῳ ἠνιοχῆν
εἶδε δὲ καὶ τέχνης ὄγκορ ἀπεργάσατο.
ὄγκορ ὀμδ καὶ κάλλος, ὅπρ φύσις ὀφείκει δῶσα,
ἴμοσερ, ὡδ' ἠνίμ δ' εὐπερορ οὐ δῶαμα.

ἴμοσερ εὐέσκοις ὑπ' χεῖλεσι. Πορφύριω χρῆ
πρώτῳ

πρώτῳ, καὶ μῦθῳ. πᾶσαρ ἔδωκε χάρις.
CORNARIUS.

*Aurigan ere uides expressum, ast o utinam sic
Virtutum atq; artis hic decus additum erat.*

*Virtutum et formæ decus, id natura parens quod
Non iterum gignam, quum reperisset, ait.*

*Iurauit sanctisq; labris pia, Porphyrj ipse
Et primo, et soli, quod decus omne dedit.*

Εἰς τὸν αὐτόν.

Λιοντίς Χολασικῆς.

Αρχίστω κυβέρεα, καὶ Ενδυμίωνα σελῶν
Θίλατο. μυθεῖν τε τοῖα παλαιχρῆες.

ναῦ δὲ νέος τίς μῦθος αἰείσεται, ὡς τάχα νίκη,
ὀμματα, καὶ δίφρεσ Θίλατο πορφύρις.

CORNARIUS.

*Anchise Paphie, Endymionis amore Diana
Flagravit quondam, ut fabula prisca refert.*

*Fabula nunc noua, capta calens Victoria amore,
Currus atq; oculos Porphyrj quod amet.*

Εἰς κωνσταντινον.

Εξότε κωνσταντινον ἔδου δ' ὀμορ αἰίδος εἶσω,
ᾤχετο σαῦ κείνῳ πᾶρ κλέος ἠνιόχωρ.

CORNARIUS.

*Constantinus adit postquam infera regna tyranni,
Aurigarum etiam gloria cuncta abiit.*

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κάλλεος οὐκ ἔσκη βιόωρ ἔα κωνσταντίνε

ἀντὶ γὰρ εὐκλείης ἦρεκεσε βασικανίην.
ὡς δ' ἔθανες, τότε θύσε πόλις ζύμπατα γεραίρη
οἷς δάωατ'. τί δὲ σὺς ἄξιον ἱπποσάνης;

CORNARIVS.

Constantine tibi uino non arca imago est
Erecta, hac maior nanq; erat inuidia.
Mortuus at postquā es, statuā urbs tibi grata locauit.
Nil satis at dignum gloria equestris habet.

FINIS EORVM QVAE EX
LIBRO QVINTO.

ΑΠΟ ΑΔΙΕΩΝ.

Ἰβλιανῶ ἀπὸ ὑπάρχων Δίγυπτις.

Αἶς νύμφαις κινύρης τόδε δῖνπιπ
ορ, οὐ γὰρ αἰεῖδ (λίης,
γῆρας ἀκούσῃ μόχθορ ἐκῆσο
ἰχθύες, ἀλλὰ νέμοιδε γεγηθότις,
ὅτῃ δαλάσῃ

δῶκερ ἔχθη κινύρη γῆρας ἐλθυθερίη.

IO. SLEIDANVS.

Hoc Cinyras nymphis sacrauit rete, Labores
Non etenim tantos ferre senecta potest.
Nunc igitur sub aquis tremuli colludite pisces,
Debilitas Cinyrae nam freta tuta facit.

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Αγαθὸς Χολασκῆς.

Σὸς πόσις ἀγχίσκη, τὸ εἰνικὰ πηλλάκι κῦπρι
το πρὶν ἐς ἰδαίω ἔβριχεσ ἠτόνα.
νῶ μόλις εὔρε μέλαιναρ ἀπὸ κροτάφων τρίχα
θῆκε δέ σοι προτέρης λείψανορ ἠλικίης. (κόψα
ἀλλὰ δεῖ, δάωσασαι γῶ, ἢ ἠβητῆρ ἄ με τεύξορ.
ἢ κελὶ πλὴν γρηίηρ, ὡς νεόπιττα δέχσ.

IO. SLEIDANVS.

Vir tuus Anchifes hic, cuius amore solebas
Littus ad Idaeum saepe redire Venus.

Hunc tibi sic posuit cano de uertice crinem.

Præteritæ uitæ pars tibi crinis adest.

O dea, namq; potes, iuuenilem aut reddito florem,

Aut modo sit curæ nostræ senectæ tibi.

ΑΠΟ ΓΕΟΡΓΩΝ.

Σαβίνω.

(αίφ.)

Πάνι, Βίτων χίμαρον, νύμφαις, ῥόδῳ, θυρσα λυ-

ξίωσῶν ὑπὲρ ἐπιτάλοις δῶρ' ἔθηκε φόβοις. (αἰε),

δαίμονες, ἀλλὰ δέχοιθε κεχαρμύλοι. αὐξέετε δ'

πάν, ἀγέλην, νύμφαι, τίδακα. Βάκχε, γάμος.

C. VRS. VELIVS.

Pani caprum, nymphisq; rosas, thyrsūmq; Lyæo

Arbore sub uiridi dat tria dona Biton.

Æquanimes capite hæc Diui, semperq; fouete

Pan pecudes, Nymphæ flumina, Bacche solum.

ALCIATVS.

Pani capram, nymphisq; rosas, Thyrsosq; Thionæo

Sub leuibus posuit dona Biton folijs.

Quæ Dij fronte alacri capite, atq; augete bicornes,

Pan capras, Nymphæ flumina, Bacche merum.

ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Πλάτωνος.

Ἦσοβαρὸν γέλασσα κατ' ἑλλάδος, ἢ τ' ἐρώντων

ἴσομόν ἐνὶ προθύροις λαίης ἔχουσα νέων,

τῆ παρὶν τὸ κἄτο πῆρον ἐπεὶ τοῖν μὲν ὄρασθ'

οὐκ ἐθέλω. οἶκ δ' ἦν πᾶσι, οὐ δ' ὠνάμα.

MORVS.

Nequiter arrisi tibi, quæ modo Græcia, amantum

Turbam in uestibulis Laïs habens iuuenum,

Hoc Veneri speculum dico, nam me cernere talem

Qualis sum nolo, qualis eram nequeo.

LVSCINIUS.

Pro foribus Graios iuuenes pulcherrima quondam

Arridens Veneri grataq; Laïs habens.

Nunc Anus hoc speculum Diuæ offero. Namq; uidere

Quod modo sum pudet, et quod fueram nequeo.

Ἰβλιανὸς ἀπὲρ ὑπὸς χωρῶν Αἰγυπτῆος.

Λαίης ἀμαλδ' ὠθεῖσα χρόνῳ πῶτα καλλέα μορφὴν,

γῆραλέω συγγεία μαρτυρίω ξυτίδωρ.

ἔνθεν πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθήρασα κατόπῃς,

ἄνθετο δ' ἐσπείνω πῆς πᾶσι γλαίης.

ἀλλὰ σὺ μοι κυθήρα δέχου νεόπρωτος ἑταῖρον

δίσκον, ἐπεὶ μορφὴ σὴ, χρόνον οὐ τρομέει.

τὸ αὐτῷ.

κάλλος μὲν κυθήρα χαρίζεαι, ἀλλὰ μαρταίνα,

ὁ χρόνος ἐρπύσωρ σὴν βασιλέα χάρην.

δῶρ δ' ὑμετέρωιο πῶτα πᾶσι με κυθήρα,

δέχου σοὶ καὶ δῶρ ὅττινα μαρτυρίην.

Λυκιανῶν.

Ἐλλάδα νικίσασαρ ὑπέρβριον ἀπείδα μῆδωρ,

λαίης θῆκερ ἔφ' ἐκείνῃ, ληϊδίω.

μῆδωρ ἐμικθῆν ὑπὲρ γῆρα, καὶ τὸν ἔλεγχον

ἀνθὲν ὄσσαι παύειν, τὸν νεόπνι βίλον.
 ἔσ γὰρ ἰδὲν ἔσφυγέ κελίης παναλιθεῖα μορφῆν,
 πῆρ δὲ σαυεχθαύρει καὶ σκιοῦντα τύπρ.

A V S O N I V S.

Lais anus Veneri speculum dico, dignum habeat se
 Aeterna aeternum forma ministerium.

At mihi nullus in hoc usus, quia cernere talem
 Qualis sum nolo: qualis eram, nequeo.

Θ Η Ρ Ω Ν. Γ Α Ξ Τ Ο.

Πᾶσα πατὴρ ἄλκων ὄλοφ σελχθέντα δρεάκονα
 ἀθρήσας, δφλῆ τὸ ἔσφρ ἐκαμφε χερσί.
 Διερὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε. Διά σόματαρε γρ' οἷσος
 ἠίξερ, τυτθὸ βαυδρ ὑπρθε βρέφσε.
 Πασάμμος ἡ φόνοιο, πρὰ δρυὶ τῆδε φαρξέκρ
 σῆμα καὶ εὐτυχίης δῖκε, ἢ εὐσοχίης.

I O. S L E I D A N V S.

Quum pater aspiceret natum serpente teneri
 Alcon, mox arcum, fidaq; tela capit.

Ictus erat certus, patulo qui laeserat ora
 Vulnere, quod ferme senserat ipse puer.

Hosteq; prostrato, quercu suspendit ab ista
 Mox pharetram, et duplici nomine letus erat.

Ε Ρ Ω Τ Ι Κ Ω Ν.

Α γ α θ ῖ ς χ ο λ α σ η κ ῖ ς.

Δαφνιαῶν βίβλων ἀγαθὶς ἐννεάε εἰμι.
 ἄλλ' ἔμ' ὀκκτῆνας, ἀνθὲν ὄσσαι παύειν.

οδ

οὐ γρ' Πιερίδ' εἰσι τόσορ μέλω, ὄσορ ἔρωα,
 ὄσγια τ' ὀσατίωρ ἀμυέπ' ὄσα π' ὄθωρ.
 αὐτῆ δ' ἀντὶ π' ὄνωρ, ἴνά οἱ δ' ἰά σ' εἶο π' εἶη,
 ἠ' ἴνα μὴ βιλέμρ, ἠ' ταχὺ π' φθομ' ἴμρ.

A L C I A T V S.

Imitatio in Albutij libellos.

Delitiae hic Vatis, flauiq; leguntur amores,
 Haec addicta tibi suscipe scripta Venus.

Non hunc Pierides tantum fecere poetam,
 Sed puer et tristi mitis Amor pharetra.

Tu diua Aureolo concede haec praemia, nullam
 Ardeat, aut captum da cito posse frui.

Κ Υ Ν Η Γ Ω Ν.

Εἰς τρεῖς ἀδελφούς.

Ισλιάνδ' ἀπ' ὑπάρεχων.

Γνωτῶν τρισυατίωρ ἐκ τρισυατίης λίνα θήκη
 δέχυνσο πάρ. Πίγρηε σοὶ γρ' ἀπ' π' ἰγύτων
 Ταῦτα φέρεθ. θηρῶρ, Δάμιε, κλείτωρ ἡ, θαλάσσης
 καὶ σελιδός εὐαγξέμρ, ἠέρεα, γαίαν, ὑδωρ.

C. V R S. V E L I V S.

Accipe tergemini triplicis quae Pan tibi praeda
 Texta ferunt pennis dat tibi facta Biton.

Deq; feræ exuuijs Damis, sed aquatica Cleto.

Hinc capiant quicquid, terra, fretum, aura ferunt.

Εἰς τὸ αὐτό. Α ρ χ ῖ ς.

Τριζυγες οὐρεσίοικε κασίγνητοί τ' ἄδε τίχνας.

ἄλλος ἀπ' ἄλλοιαιε σοὶ τὰ δὲ Πάρ, ἔθεισαρ.
 τὰ μὲν ὄρνιθων Πήγρης, τὰ δ' ἴ, δ' ἰκτινα θεῶν
 δ' ἄμιε, ὃ δὲ κλείτως, εἰναλίωρ ἔρηρη.
 πῶν, ὃ μ, ἐν ζυλόχοισιν. ὃ δ' ἠερίσιν ἐν ἀγρῶν
 αἰέρ, ἐδ' ἐν πελάγῃ εἰσοχορ ἄρσαρ ἔχοι.

VELIVS.

*Tergemini fratres uario montane, paratu
 Pan, tibi quisq; suæ dedicat artis opus.*

*Atq; hæc alituum Pigres, hæc retia Damis
 Quadrupedum, Cleto piscium & ista dedit.*

*Hunc igitur saltus uenatibus, æris illum,
 Hunc maris ubertim commoditate bea.*

Εἰς τὸ αὐτό.

ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΩΑΙΣ.

Πανὶ κασιγνήτῳ ἱερῆ βίαιε, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
 ἄνθετ' ἀπ' οἰκίης σύμβολορ ἔργασίης.

Πήγρης, ὄρνιθων, ἀλίωρ ἀρμοίρια, κλείτως.
 ἔμπαλιρ ἰθυπενῶν Δάμιε ἀπ' σαλίκων.

ἄνθ' ὦρ εὐαγρίω, ᾧ μὲν χθονόε, ᾧ δὲ διδ' οἰκίε
 δ' ἄλόε, ᾧ δὲ νέμοιε ἠέρος ᾧφελίω.

VELIVS.

*Pani sacer fratrum dat ternio munus, ab arte
 Quisq; sua, atq; alius dedicat ex alijs.*

*Dat Pigres auium prædam, dat ab æquore Cleto
 Capta sibi, at Damis retia tensa feris.*

Pro quibus hic diues nemorum uenatibus, ille

Piscatu

Piscatu, diues fiat hic aucupio.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ.

Ἐρατοθένης.

Οἶνοπότας Ξενοφῶρ κενεὸν πίθορ ἄνθετ' Βάκχῳ
 δ' ἔχυσσο δ' εὐμυλιέωε, ἄλλο γὰρ οὐδὲ μ' ἔχα.

VELIVS.

*Bacche cadum, tibi quem Xenophon uinosus inanem
 Donat, habe placide, nil habet hic aliud.*

IO. SLEIDANVS.

*Quem Xenophon tibi sacrauit potator inanem
 Suscipe Bacche cadum, nil habet ille aliud.*

LVSCINVS.

*Bacche cado Xenophon donat te potator inani
 Strennuus, haud spernas, nil habet is reliquum.*

ALCIATVS.

*Bacche bibax Xenophon cuppam tibi donat inanem
 Quam cape fronte alacri, nil habet hic reliquum.*

ΑΠΟ ΝΑΥΤΩΝ.

Μακεδονίε ὑπάτης.

Νῆα Ποσειδάωνι πολὺ πλανοε ἄνθετ' κρᾶντος,
 ἔμπεδορ ἐς νῆεσ' ἐπέλαρ ἔρασε ἄμυλοε.

αἴρηε οὐκ ἀλέγασσαρ ἐπὶ χθονόε, ἥε ἐπὶ κρᾶντος
 εὐρὺε ἀνακλιθίε, ἄρσομορ ὑπνορ ἔχθ.

CORNARIVS.

*Nauem Neptuno Crantus uagabundus adornat
 In mediam templi quam quoq; traxit humum.*

Auentis tutam in terra, qua nunc iacet ipse.

Et pronus somnis intrepidus fruitur.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Ἡβᾶ σοι ὦ πόντος βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίη,
ἀντίθεμα κράντος μηκέτι τεγορμύνη.

Ἡβᾶ, πάλυ πλανέων ἀνέμων πῆξός, ἥξ' ἐπι, θαλός
πολλάκις ὡς ἀμνη εἰσελάρα ἰδὴν.

Ἐάντα δ' ἀπὸ πλάμνος, φόβος, ἐλπίδα, πόντος,
πιστὸν πρὸς γαίης ἰχνιορ ἡδ' ἰσάμνη. (ἀέλλα,

CORNARIUS.

Rex maris & solida dominator maxime terra,

Hanc tibi ego Crantus dedico nauiculam.

Nauiculam, pennas uentorum, qua miser ipse

Vifus, sepe putans me infera regna sequi.

Ἰαμὸς; timor ualeat, ualeat spes, pontus, & unda,

Nanq; super terra firmum ego figo pedem.

ΑΠΟ ΝΑΥΑΓΩΝ.

Δσκιανῶ.

Γλαύκω, Ἐνκεῖ, Ἐννοῖ, καὶ μελικέρτη,

καὶ βυθίω κρονίδη, καὶ σαμόθρησι θεοῖς,

σθεῖς ἐν πελάγος Δσκήλλου, ὧδε κέκαρμα

τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

C. VRS. VELIVS.

Glauce, tibi & Nereo, Inoq; tibi & Melicerte,

Et Neptune tibi, & quos Samothraces habent,

Seruatus pelago Lucillius, hanc ego tonsus

Nil aliud quum sit, dedico caesariem.

ΑΠΟ

ΑΠΟ ΠΑΙΖΟΝΤΩΝ.

Λεωνίδης.

Εὐφημόμῳ τῷ σφάραγμα, εὐκροτάλομ τε φιλοκλῆς

ἐρμείη ταύτην πυξινέμ πλατάγη.

Ἄσφαγάλας δ', οἷς πολλὴ ἐπεμήνατο, καὶ τ' ἐλικτῶν

ῥόμβος, κροτάλης παύγνι ἀνεκρέμαστρο.

ALCIATVS.

Hanc sphaeram in sese redeuntem, haec buxica scamma,

Et quae sine repens torta fremit, platagen.

Hos talos, & inexpliciti solatia rhombi

Versabam magno quosq; trochos strepitu.

Atlantis facunde nepos tibi dedico, nostrae

Tulusus alacer simplicitatis habe.

FINIS EORVM QVAE EX
LIBRO SEXTO.

Dd

GRAMMATVM GRAE-
CORVM.

ΕΤΑΙΡΙΚΑ.

ΖΗΝΟΪΔΑ.

Ντὸς ἑμῆς κρᾶδίης πλὴν εὐλαλορ
ἠλιοδώραμ
ψυχὴν πῆς ψυχῆς ἔπλασερ αὐ-
τὸς ἔρωε.

CORNARIVS.

Pectore fixa sedet nostro Heliodora diferta,

Nostrae animae hanc animā, nam indidit acer amor.

Αγαθὶς χολαστικῶ.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑπεκλασθῆναι χαλάσῃς
θυμῶν, ὀλιτοκρῆς ἔμπλεον ἰκεσίης.

ἀλλὰ ἢ ἢ φρονεῖς σεγαυότερον, ὅσων ἐρύσασαι
ὄφρῦας, ὅσων ἰδῆν βλέμα μάλι φειδομύω.

ἔργον γὰρ ἡ γαυαξίην ὑπερβιάσας ἀθεσίξην,
κατακαγαχάζαρ τῆν ἄγαν οἰκιστοτάτων.

καὶ ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἐρωτικῶς, ὅς τὰ εἰ μίξαι
οἰκτορῆχωρ ὀλίγη ξυωρ ἀγλωροίη.

C. VRS. VELIVS.

Si quis amas, ne sis nimium, caue, pectore fracto,

Nec timidus ritu supplicis esse uelis.

Verum animus tibi sit praesentior, et tua sunt

Lumina

Lumina contracto parca supercilio.

Nanq; puellarum est et fastidire superbos,

Et ludum pauidae mentis habere uiros.

Optimus ille ergo laudabitur inter amantes

Qui fastum timido temperat ingenio.

Αγαθὶς χολαστικῶ.

Εἰς Αἰριαδνικὴν κιθαριστίδα.

Εἴ ποτε μὴ κιθάρας ἐπαφίστατο πλῆκξορ ἔχουσα
κδην τερψιχόρησ ἀντεμέλιζε μίτοισι.

Εἴ ποτε δὲ τραγικῶ χορὴν μάλι ζήξατο φωνῆν,
αὐτῆς μελερ μύθων βόμβορ ἀπεπλάστατο.

Εἴ δὲ ἢ Ἀγλαίης κρῖσις ἴσατο, μᾶλλον ἂρ αὐτῆ
κῦτρη ἐνικήθη, καὶ ἔδικαζε Πάριε.

σιγῆ ἔφῃ μείωρ, ἵνα μὴ Διόνυσος ἀκδύσας,
τῶν Αἰριαδνείων ζῆλορ ἔχοι λεχέωρ.

ALCIATVS.

Si citharam tractas, si chordas pectine pulsas,

Esse tuis poterit amula Musa sonis.

Si querulos elego modularis carmine uersus,

Non similes reddet Lesbis amica modos.

Si de muneribus subeunda est alea formae,

Vel Phrygio fuerit iudice uicta Venus.

Sed tacite haec mecum, auscultans ne talia Bacchus

De propria ob zelum coniuge dicta putet.

Μακεδονίς ὑπάτα.

Αἰξοῦ ἔρωε κρᾶδίης τε, καὶ ἠπικτορ, εἰδῆ ἐπιθυμῆς.

Dd 1

Βαλλίμ, ἀλλοτίμ τῶν μελέων μετᾶβα.
CORNARIUS.

Cor mihi linque, heparq; intactum, figere si uis
Quæ tu cunq; uelis membra Cupido petas.

Arripe Amor quoduis nostro de corpore membrum,
Linque sed illesum corq; icurq; mihi.

Αγαθὸς χολασικῶς.

Ποῖν τις πρὸς ἔρωτας ἴοι τριβρον; ἢ ἀγίαις,
μαχλάδος οἰμῶξες χρυσόμανῆσιν ἀπατάλη.
εἰ δ' ἐπὶ πρῶθηνικῆς πελάσας λέχος, ἐξ γάμορ ἢ
ἐννομορ, ἢ πινὰς τὰς πρὶ τ' φθορέων. (ζειε
αὐριδίαις ἢ γυναιξίμ ἀπερπία κν πριμ ἐγειρίμ,
τίς κερ ὑπὲρ τλάιν, πρὸς χέρος ἐλκόμυλοσ;
μοίχια λένθα κάκισα, κῆ ἐκποθερ εἰσίμ ἐρώτωρ.
ὦρ μέτα, πᾶσι δομανῆς κείσθω ἀλιξοσών.
χῆρη δ' ἢ μὲν ἀκοσμοσ, ἔχει πᾶν δῆμορ ἐρασῆρ.
ἢ δὲ σαοφρονέσσα, μόλις ἐλιόπῃ μιγᾶσα,
δέχνητῆ ἀσόργωσ κένθησ παλιμβολίης,
ἢ συγεία τὸ πελιόθέρ, ἔχσσα δὲ λείφανορ αὐδῶσ,
ἀφ' ἐπι λυσιγάμωσ χάζητῆ ἀμβολίαισ.
ἢ μ δὲ μιγῆσ ἰδίησ ἀδραπαυίδι, τλήθῃ κῆρ αὐτὸσ,
δύλοσ εἰσαλλιάγδῆρ δμωίδι γιγνόμυλοσ.
εἰ δὲ κῆρ ὀθνείησ, τότε σοι νόμοσ αἴχοσ ἀνάφθ,
ἢ βερμ ἀνιχνεύωρ σῶματοσ ἀλλοτρίσ.

πάντ

πάντ ἄρα Διογῆνης ἔφυγε τὰ δὲ τ' δ' ὑμνίου μου
ἢ δὲρ παλάμη, λαΐδος οὐ χατέωρ.

ALCIATVS.

Quis Veneris mihi callis erit, meritoria quæ eram
Scorta? sed his pretium soluat oportet amans.

Virginis affecter ne thorum? ducenda sed uxor
illa erit, aut stupri pœna luenda mihi.

Cum gemitu florem si det uirguncula, duri
Quis ferat hac causa nominis ære premi?

Crimen adulterium est, nec uero insistit amori.
Nequitia in pueros estq; nephanda magis.

Sollicitant uiduam mœchi populariter artes
Illa omnes Veneris callida, mente tenet.

Et si forte semel sapiens te admiserit, inde
Frustratur, causas inuenit usq; moræ.

Quod dedit atq; datum nollet, reliquiq; pudoris
Abs te diuortit deniq; facta memor.

Multa ferenda tibi propriæ ut miscere seruæ,
Esse uolet domini nam domina illa sui.

Externa placeat sectæ si foemina, tum quæ
Hybrida uestigat lege notatus eris.

Recte Diogenes. spreta qui Laide, ductor
Ipse sui, digitis Hymena concinuit.

Μακεδονίης ὑπάτῃ.

Ελκος ἔχω τὸν ἔρωτα, ἔχει δὲ μοι ἔλκεθ' ἢ χῶσ
δ' ἀκροσ, ὡτὰρ ἄσ οὐκ ἔτε προσομλίησ.

Dd 8

εἰ μὴ ἐν κακῷ πτοσ ἀμύχανος. οὐδὲ μαχάωρ
 ἥπια μοι πάσαι φάρμακα δδοιμλίω.
 τήλεφός εἰμι κόρη. σὺ ἧ γίνεο πωιδός ἀχιλλεύς.
 κάλλιπ' σ' αὖ πάσσου γερ πώθου, ὡς ἔβαλες.

Bibliotheca

C. VRS. VELIVS.

Hulus amor nostrum est, lachrymæq; ex hulcere ma
 Ceu sanies, usq; & vulneris ora madet. (nant
 Atq; animum cura despondeo, & ipse Machaon
 Nulla laboranti pharmaca grata ferat.
 Acacides fidus mihi, qui sum Thelephus, esto
 Quam facis, & vultu cura leuanda tuo est.

μακεδονίς ὑπάτης.

Τὴν Νιόβην κλαύσασα ἰδῶρ πτε βεκόλος ἀνίς,
 θάμβεερ, εἰ λείβει δάκρυον σὶ δε λίθοε.
 αὐτὰρ ἐμὲ σενάχοντα τόσσιν κτλ νυκτὸς δμίχλιω
 ἔμπνοος βύι πηγὸς οὐκ ἐλέαρεε λίθοε.
 Αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρωε, ὀχέτη γὸς ἀνίε,
 τῆ Νιόβη τεκέωρ, αὐτὰρ ἐμοί, παθέωρ.

CORNARIVS.

Plorantem pastor Nioben quis forte uidebat,
 Miratus lachrymis irriguum est lapidem.
 O quoties longam traho per suspiria noctem,
 Corytiam uiuum nec moueo lapidem.
 Causa amor est luctus, nam utriq; rigamus ocellos,
 Ob sobolem Niobe, ob sponsam ego Corytiam.

παύλας σιλενάριος.

Ο πρὶν ἀμαλθόκτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἰδῶν ἐν ἦσιν
 οἴστροφός παφίης θεομόρ' ἀπὶ π' ἀμύλιω.
 Γγοβόροισι βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν ἔρωτων,
 ἀνχένασοι κλίω κύπρι, μεσαιπόλιος. (κᾶς
 δέξο με καρχαλόωσα, σοφὴρ ὄυ Παλλάδα νεα
 νῶν πλέωρ, ἢ τοπάς μίλω ἐφ' ἐσπ' ἰδῶρ.

C. VRS VELIVS.

Acer eram & primis inuicta mente sub annis
 Oestriseræ spreui dulcia iura deæ.
 Misibilibi nec eram diris uiolandus amorum,
 Qui tua nunc canus sub iuga uado Venus.
 Suscipe ouans, tetrica uicta tibi Pallade cessit
 Quam prius Hesperidum munere maior honos.

LVSCINIVS.

Qui potui iuuenis sapienter temnere leges
 Quondam prædulces ὀ Venus alma tuas,
 Spicula carniuorum uitare edoctus amorum
 En mea colla senex sub iuga mitto tua.
 Victa iacet Pallas, magis hæc cape leta trophæa,
 Aurea quam pastor quum tibi mala dedit.

τῶ αὐτοῦ.

Διηλίδας ἀμφεΐναξεν ἐμοῖς γαλάτῃα προσώπιε
 ἔσπερος, ὕβρις ἢρ μῦθον ἐπὶ βραμύλιν.
 ὕβρις ἔρωτας ἔλυσε, μάτηρ ὀδε μῦθὸς ἀλάται.
 ὕβρις ἐμὴρ ἔρῶδ' ἢ μᾶλλον ἔρωμανίηρ.

ὦ μορσάξ Λυγάρωντα μλίην ἀπάνθυεμ ἔκειννε.
ὦ πόρι, ἀλλ' ἰκέτως πρώτος εὐθυε ἔβηκ.

CORNARIUS.

Ante meos Galatea fores occlusit ocellos

Vespere, & addebat improba uerba simul.

Solut amore in iuria, falsum sed uetus hoc est

Verbum, nam insanum plus me amor ipse facit.

Annum iuravi me illam contingere nolle,

Adq; illam supplex, heu mihi, mane abij.

Τὸ αὐτῷ.

Ἢ σὸν ἔλ φθινόπωρον ὑπέρεπερον εἶαρος ἄλλης,

χἄμα σὸν ἄλλοτρίς θερμότερον θέρεος.

C. VRS. VELIVS.

Ne tuus alterius autumnus purpureum uer,

Alterius messes & tua uincit hyems.

ΑΣΚΛΗΠΙΔΕΣ.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με σωήσπασερ, ὦ μοι ἐγὼ ἴ

τίκομαι ὡς κηρός πάρ πυρὶ κάλλος δρωρ.

εἰ ἢ μέλαινα, τί τῶτο; ἢ ἄνθηκίς, ἀλλ' ἄρ' ἐκείη

θάλλ' ὦ μιν, λάμπει σ' ὡς ῥόδεα κάλυκίς. (VRS)

LVSCINIUS.

Heu Didyme totum rapuit me, soluior & igni

Ut cera, insignem dum uideo faciem.

Nigra licet sit usq; niger carbo est quosq; dum mox

Luceat, hæc baccas uincit amata rosæ.

ΑΓΑΘΙΣ ΧΟΛΑΣΙΚΩΣ.

Τί σε νάχαις; φιλέω, τίνα; πρὸθένον. ἢ ῥάγε καλήμ;

καλήμ

καλήμ ἢ μετέροισ; ὄμμασι φαινομυλήμ.

πῶ δ' ἐμιν εἰσενόκασας; ἐκ σ' ἦτι δ' εἴπινον ἐπελωρ,

ζωῆ κελιμυλήμ ἔδρακον ἔνσιβάδι.

ἐλπίζεις δὲ τυχεῖρ; ναί, ναί, εὐίλος, ἀμφαδίμ δὲ

οὐ ζητῶς εὐίλημ, ἀλλ' ὑπεκλεπτομυλήμ.

ἢ νόμιμον μάλλον φεύγης γάμον; ἄβρεκίς ἐγα

ὄπ' ἵγε & κτεάνων πυλὺν τὸ ληπόμυλον. (VRS)

ἔγνωσ, οὐ εὐίλεις, ἐφ' εὐσασ, πῶς δ' ὠατῆ γὰρ

ψυχῆ ἐρωμανείμ, ὄρθ' ἀλογίζομυλήμ;

LVSCINIUS.

Quid gemis? Aeger amo. Num te capit oro uenusta et

Intacta? Hæc oculis credita credo meis.

Dic age, quis primum locus obtulit? Accubui iam

Cenans communi iunctus amice thoro.

Et fouet ut habeas spes certa? Quid attinet isthuc

Scrutari? furtim dum licet ecce fruam.

Coniugij leges sic despicias? & male rebus

Consulis, hinc nasci scis quosq; pauperiem?

No ui. Mentiris, non diligis, qui poterit mens

Insanire, sequi dummodo recta uolet?

ΜΑΚΕΔΟΝΙΣ ὑπάτῳ.

Τῷ χρυσῷ τ' ἐρωτά μετέρχομαι, οὐ γὰρ ὄρθ' ἔφ

ἔργα μελιωάων γίγνηται, ἢ σκαπάνη.

ἀλλ' ἔασι δροσερῷ, μέλιτος γέ μιν ἀφρογυεῖς

ὁ χρυσὸς τελέθα πεκίλος ἐργατίης.

Dd s

Mollis amor fuluo melius tentabitur auro,

Mellaq; non uomer, nec ligo staua facit.

At tepor urget apes in roscida prata, sequetur

Mox quoq; prædulces Cypria dulcis opes.

Τὸ αὐτὸ.

(σας,

Παρ μὲν οὐκ ἔργω, δὲ μὲν οὐνομα καλὸν ἀκῶσ
ωί σ' ἀμην, σὺ δ' ἐμοὶ πικροτέρη θανάτῃ.

Ἡρὴ φεύγεις Ἐλιόντα, Ἡρὴ οὐ Ἐλιόντα δ' ἰώκεις,
ὄφρα πάλιν κείνομ Ἡρὴ Ἐλιόντα φύγῃς.

LVSCINIUS.

Nomen habes prædulce quidē mea Parmenis, at mors
Moribus haud fuerit tristior ipsa tuis.

Nam fugis hunc quisquis te deperit, & sequeris non
Curantem, donec mox fugias cupidum.

Φιλοδῆμος, οἱ δὲ Πλάτωνος.

(σομ

Μῆλον ἔγω, βάλλαί με φιλῶν σέ ἕς, ἀλλ' ἐπὶ νῦν
Ξωθίπτην, κἀγὼ, Ἡρὴ σὺ, μαζ' ἀνόμειθα.)

LAER. INTERP.

Malum ego, me mittit, qui te succenditur unus,
Annue Xanthippe, linquit utrumq; decor.

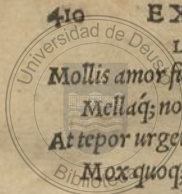
BENTINVS.

Malum ego, me iaculatur, amat qui te: annue queſo
Xanthippe, tibi mox nam & mihi forma perit.

Τὸ αὐτὸ.

Τῶ μὲν ἠὲ βάλλω σε, σὺ δ' εἴ μ' ἐκῶσα φιλεῖς με
δ' ἐξαμῶν τ' σῆς πῶθενίης μετ' ἄδος.

εἰ δ'

εἰ δ' ἄρ', ὃ μὴ γήροιο, νοεῖ, τὸ τ' αὐτὸ λαβῶσα
σκέψαι πῶ ὥραρ ὡς ὀλιγορόνι.

INTERP. LAERTII.

Malo ego te ferio, cape si sum gratus amator,
Et me participem uirginitatis habe.

Si fieri dubitas hoc ipsum, mente reuolue
Sufficiens formæ quàm breue tempus inest.

BENTINVS.

Malo ego te ferio, tu si me diligis, illud
Suscipe, & me imparti uirginitate tua.

Hoc fieri si posse negas, hoc suscipe malum, &
Quàm pereat paruo tempore forma uide.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡράδης πλατῶν σωσίκρατες, ἀλλὰ πένθεις ὦρ,
οὐκ ἔτ' ἐξᾶε, λιμὸς φάρμακορ οἶορ' ἔχῃ.

ἢ ὃ πάρος σε καλῶσα μνησόν, Ἡρὴ περ πνὸρ ἄδω
μῆλω ἔλα, νῦν τοι τούνομα πωθάνετῃ.

(νιρ
τίς; πῶθεν εἰς ἀνδρῶν; πῶθι τοι πῶθις; ἢ μὲν οἷς
τὸ τ' ἔρς, ὡς οὐδεὶς οὐδὲρ ἔχον ἄ ἔλλος. (ἔγνωσ

C. VRS. VELIUS.

Diues amabaris, modo nec Socrates ullam
Pauper amas, uis est qualis in esurie.

Quæ te delitias dulcemq; uocauit Adonim
Menophile, nomen nunc rogat illa tuum.

Vnde hominum? cuias? quæ patria? iam uetus illud
Non nescis, inopi nullus amicus adest.

Aequan amat, & Martis tela cruenta gerit.

LVSCINIUS.

Quid mirum crudelis Amor si spicula uerset
Ignea, nec risu temperet immodico?

Num genitrix Marti communis, Mulciberoq;
Ensis & flammis gaudia magna capit?

Mater huic nunquid fuit & mare flatibus horrens,
Maiorumq; refert stemmata clara puer?

Vulcani est ignis, pelagi furor additus irae,
Telaq; Gradiui sanguinolenta patris.

τὸ αὐτῶ.

Εἰ μὲν γὰρ ἄσκει τὸ καλόν, μετὰ δὲ οὐ περιπέλθῃ.
εἰ δὲ μὴ, τί φοβῆται τὸ δὲ μὴ διδόναι;

C. VRS. VELIVS.

Si perit, impartire prius quam forma senescat.
Sin manet, an dubitas id dare quod remanet?

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΕΥΣ.

Λύχνε, σὲ γὰρ πρῶτα τρεῖς ὤμοσε μῆρά κλέφα
ἠξερ. κούχῃ κη. λύχνε, σὺ δ' εἰ θεός εἶ,
τίω δολίω ἐπάμωρον. ὅταν εὐλορ ἐνδ' ὄρ' ἔχουσα
παύζη, ἀρσβεθεῖς, κκεῖ ἐφῶς παύσεχε.

MORVS.

Lychne reuersuram ter te iurauit amica.

Nec redit, ὁ πρῶτα det tibi, si deus es.

Ludenti quum nocte places, extinguere. & aufert.

Tam sacra tam sacris lumina luminibus.

ΡΥΘΙΝΟΣ.

Παλλὰς ἐσαθρήσατο, καὶ ἦν χρυσοπέδιλος
Μαιονίρ, ἐν κρηδίνῃ ἰαχορῆ μφότρεια,
οὐκ ἔτι γυμνόμεθα, κρείττε μία περιμύτος ἀρετή.
οὐ καλὸν ἢ τῶν δὲ διὰ καλλοσώμε.

C. VRS. VELIVS.

Meonin intuitæ fors Pallas, & aurea Iuno
Hanc imo uocem ē pecclore protulerant:
Sat nudas cecidisse semel, damnante bubulco,
Turpe bis ob speciem succubuisse foret.

ALCIATVS.

Flaua oculos Pallas, & talis aurea Iuno
Nostram conspiciens utraq; dixit heram.
Non est quod nudas nos Phryx dijudicet, actum
De forma, ne lex amplius inquit agas.

τὸ αὐτῶ.

Κάλλος ἔχεις κύριος. παθεῖς σόμα. σῶμα ἔ
εἰσιν ὠρῶν ὠρῶν, φθέρμα δὲ, καλλιόπης.
νοῦ, ἢ σωφροσύνης, θέμιδος, ἢ χεῖρας ἀθῆνης.
σῶ σοὶ δ' αἰ χάριτες, τῆσαστέ εἰσι θελαί.

CORNARIUS.

Forma tibi est Veneris, Suadæ labrū, amabile corpus
Vernarum horarum, sermoq; Calliopes.
Sobrietas & mens Themidis sunt, Palladis artus.
Atq; inter Charites tu mihi quarta Charis.

ALCIATVS.

Forma tibi Veneris, Suadæ facundia, pubes

Vernantis floris, Musa; Calliope est.
Est Themidis probitas et mens, sunt Palladis ulnæ,
Ad sunt quum Charites, quarta uidere Charis.

Τῶ ἀντὶ.

Ὀπίσθια μὲν πρὸς ἔρωτα πρὶ σένοισι λογισμὸν,
οὐδ' ἐμὲ νικήσει μῦθος ἑὸν πρὸς ἕνα.

Θνατὸς δ' ἀθανάτω σωλεύσομαι ἢρ δὲ βοηθὸν
βᾶκχορ' ἔχει, τί τιθεῖν πρὸς οὐ' ἐγὼ δάωμαι.

VELIVS.

Ex animo armatus ratione reluctor amori,
Non unum contra uictor hic unus erit.

Mortalis pugnabo deo, quem sicubi Bacchus
Iuuerit, aduersus quid faciam ipse duos?

LVSCINIVS.

Dum ratione potens, armis inuado puellum
Cypridis, à solo uictor abire parans,

Fallor mortalis cum Numine, cumq; Lyæo
Pugnando, Diuos quis ferat oro duos?

Τῶ ἀντὶ.

Ὀμματ' ἔχεις ἦρεκε μελίτη, τὰς χεῖρας ἀθῶνης,
τοὺς μαζοὺς παύλης, τὰ σφυρὰ φθιθέουδος,
εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, τρισόλβιος ὅς ἔλακτα,
ἡμίθεος δ' ὁ χιλιών, ἀθανάτω δ' ὁ σωών.

VELIVS.

Lumina Iunonis Melite, digitosq; Mimerue,
Pectus habes Paphies, Nereidosq; pedes.

Felix te quicumq; uidet, felicior audit,

Basia

Basia semidei, cætera facta dei.

ALCIATVS.

Quæ dignos Iunone oculos, et Pallade palmas,
Quæ Thetidis plantas, Cypridis ora tenes.

Felix te aspiciens, ter plus cui gratia fundi est.

Vincit amans homines, uincit agens superos.

ΛΣΚΙΛΛΙΣ.

Ἡ τὸ χιλιών περιήρατομ' ἔρωτος ὄλον, ἢ τὸ χιλιών
πρὸς θεο, ἢ ἢ λύσης τὸν πόθου ἢ κερᾶτης.

CORNARIVS.

Fac ut amer rursus, nostrum uel tu aufer amorem,
Vel mixtus, uel sit malo solutus amor.

Τῶ ἀντὶ.

Ἡριστὰρ ἀλλήλας, ῥοδόπη, μελίτη, ῥοδόκλαια,
τῶν τρισών τις ἔχει κάλλος ἀριότερον.

καί με κριτὴρ εἶλοντο. Ὡς θεαὶ αἱ περιβλεπτοί,
ἔσκησται οἶον ἑνὶ τῶν λιπόμενα.

(Ὡς, ἀλλὰ σαφῶς ἂν πέρυθε Πάρις διὰ τὴν κριτὴρ εἶε
τὰς τρεῖς ἀθανάτους εὐθὺ σωσε φάνερ.

LVSCINIVS.

Contendere simul Rhodope, Melite, Rhodaclia,
Quæ decus exuperet pulchrior una trium.

Lectus formarum spectator et arbiter idem,
Ambrosia dignas tunc ego cerno deas.

Disparis et recolens quæ fata acceperit olim
Iudicio, cuncta tempora fronde tribus.

Ee

τὸ αὐτῶν.

Εἰ μὴ ἐπ' ἀμφοτέροισι ῥέως ἴσα τόξα ἕταύναις
εἰ θεός, εἰ δὲ ζέπεις πρὸς μένος, οὐ θεός εἰ.

CORNARIUS.

Scio puer credere deus, si tela in utroq;

Emittis, sed non si petis alterutrum.

ΟΝΕΣΣ.

Οὔτέ με προθεϊνικῆς τέρπει γάμος, οὔτε γεραιῆς.
πλὴν μὲν, ἐπικτεῖρω. πλὴν δὲ καταδέομαι.
εἴη μὴ τ' ὄμφαξ, μὴ τ' ἀσαλεύς, ἢ δὲ πέπυρος,
ἔς κύπριδος θαλάμους ὡρία καλλοσάνη.

VELIVS.

Non ego uel uctule tangor, uel amore puellæ,

Illius miseret prorusus, at hanc ueneror.

Vua nec agrestis, nec passa, sed aueta iuuabit,

Maturæ Paphies aptaq; forma thoro est.

ΒΑΣΣ.

Οὐ μέλλω ξεῦσθαι, χρυσός πεπε. Βῆς ἢ γλύσιτο
ἄλλος, χῶ μελίθρες κύκνος ἐπ' ἠϊόν.

Ῥωὶ φυλασσέσθω ἰάδε παύγνια. τῆ ἢ Κορίνη
τοὺς ὀβολοὺς δώσω τοὺς δύο, κοῦ πέτομα.

VELIVS.

Non aurum in pluuium uertar, bos alter et udo

Dulciter argutus littore fiat olor.

Ista Ioui curæ sint ludicra, non opus alis

Est mihi, quum cœpit ara Corynna duo.

LVSCINIUS.

Esto alius pluuium sit qui uertatur in aurum,
Induat inde bouem, littore cantet olor.

Ludicra sunt Iouis hæc, doceat me nemo uolare

Quando obolis constat blanda Venus geminis.

ΑΔΗΛΟΡ.

(Θερ

Νῶ μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σε τὸ πρόσωπρον ἀπὸ
κἄνο τὸ φθιλυγδὸς βέσκωνε λαότερον.

νῶ μοι προσπαύξεις, ὅτε ἰὰς εἶχα ἀφάνικὸς σε
τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πωλαζομύας.

μικρὰ μοι μετέωρε προσέρχου, μὴ ἢ σωάντα.
ἀντιρῶδες γὰρ ἐγὼ πλὴν βᾶτορ οὐ δέχομαι.

VELIVS.

Nunc tua quum perijt facies ingrata salutas,

Illam quidem Lygdo tersa nitensq; magis.

Nunc ultro arrides, postquam ceruice superba

Olim quassata deperiere comæ.

Ne mihi nunc elata ueni, ne ue obuius ito.

Horrida decerptis quò mihi spina rosif?

ΑΔΗΛΟΡ.

Χαῖρε κῶρη, κὴ δὴ σὺ. τίς ἢ προσίῃσα; τί πρὸς σέ;
οὐκ ἀλόγως ζητῶ. διαπόλις ἡμετέρη.

ἐλπίζω ἔξεισι; ζητῆς ἢ τί; νύκτα. φέρις τί;

χρυσίον. εὐθύμει. καλὸ τόσον; οὐ δάναμα.

CORNARIUS.

Salve uirgo, et tu, quæ est huc ueniens? quid id ad te?

Non temere id rogo nunc, est domina illa mea.

Ec 2

Nam sperare licet? quid? noctem tu mihi fers quid?

Aurum confidas tantum etiam? id nequeo.

Παύλος Σιλειδανός,

Χρυσέας ἀφάνσιο διέτμα γερύμα κορζίας
Ζεὺς, δαδύς Δανάας χαλκιδάτρες θαλάμους.

Φαμί λέγει τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε, χάλκεια νικᾷ
δάπεια κῆδεσμούς χρυσός ὁ πανδαμάτωρ.

Χρυσός, ὄλος ἐμπήρας, ὄλος κληίδας ἐλέγχει.

Χρυσός ἐπιγνάμψα τὰς σοβαροβλεφάρους.

Ἡὲ Δανάας ἐλύγωσεν ὅδε φρένα, μή τις ἐραστὰς
λιπέσθω Παρίαρ, ἀργύριον πῶδέχων.

IO. SLEIDANVS.

Jupiter illapsus per ferrea tecta, puellam

Aureus intactam fregit amore sui.

Fundamenta potest aurum perrumpere fulvum

Ferrea, quod rerum perdomat omne genus.

Aurum dissoluit duro connexa labore.

Flectitur atq; auro foemina compta dato.

Sic Danaë cecidit, ualeat Cytherea, precēs q̄.

Fidito, nummatus quisquis amator eris.

Αὐτὰρ τρεῖς θεῶσιν ὀνεικίως.

Ὁ Ζεὺς τίλιν Δανάην, χρυσὸν κὰ γὰ δέ σε, χρυσὸν.

πλείονα γὰρ δῶκε τῷ Διὶ οὐ δῶκεμα.

IO. SLEIDANVS.

Jupiter ut Danaën, sic te quoq; fallimus auro,

Nam Ioue non possum splendidiora dare.

Ἰουλιανός

Ἰουλιανὸς ἀπὸ ὑπάρχων Δίγυπτις.

Στέφανος πλέκων πόθον, εὖρος

ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα.

Ἡὲ τῶν πτερόν καταχών,

ἔβαπτισθεῖς τὸν οἶνον.

λαβών δ' ἐπιθορ αὐτόν.

Ἡὲ νῦν ἔσω μελῶν μου,

πτεροῖσι γαρ γαλίβη.

PHILIPPVS MELAN.

Quum nectere corollam,

Inter rosas repertum

Cupidinem prehendi

Ala, merog; mergens

Vnà imbibi procacem.

Nunc ille seuit mis

Puer mihi in medullis.

Ἀδελφον.

Μισῶ τίλιν ἀφελῆ, μισῶ τίλιν σῶφρον ἀλίαν.

ἢ μὲν γὰρ βραδέως, ἢ δὲ δέλει ταχέως.

CORNARIVS.

Simplicem ego nolo, expertam quoq; nolo puellam.

Alter a festina est, altera tarda nimis.

Μάρκος ἀργυραγίς.

Ἰσας.

Φασθένον Ἀλκίπτην ἐτίλιν μέγα, καί ἦρτε πεί.

αὐτὴν λαθεῖσθαι εἴχορ ἐπὶ κλισίῃ.

ἄμφοτέρων δὲ σέξνον ἐπάλλετο μή τις ἐπέλθῃ,

Ec 3

μη ἀγιδέητα πόθων κρυπτή προσιότερον.
μητέρα δ' οὐκ ἔλαθον κείνης λάλ'. ἀλλ' ἔσιδ' ἄσα
Ἰταπίνης, ἐρμῆς κ' ἰνὸς ἔρηθν' ἄγατες.

ALCIATVS.

*Persuasam eloquio nostra inter fulcra puellam
Corripuit magno tacta dolore parens.
Mox conuersa ad me, nec tu impunitus abibis,
Dixit, communis sit face Mercurius.*

ΑΔΗΛΟΝ.

Φεύγαρ δ' ἢ τ' ἔρωτα, κείνος πόθος. οὐ γὰρ ἀλύξω
πρόξος ὑπὲρ πηνῶν, πικρὰ δ' ἰωκόμηνος.

CORNARIVS.

*Irritus ille labor, fugere ab quid nitor amorem,
Nam peditem alatus strenuus insequitur.*

ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰ τὸν ἐν πελάγῃ σώσεις κύπρι κάμει τ' ἐν γὰρ
ναυηγὸν εἰλίης, σῶσον ἀπὸ λυμῶν.

CORNARIVS.

*Si in pelago seruas pereuntes, me quoq; terris
Alma precor serua naufragum amore Venus.*

FINIS EORVM QVAE EX
LIBRO SEPTIMO.

BASILEAE APVD IO.
BEBELIVM. AN.
M. D. XXIIX.

LECTIONEM VITIATAM
SIC CORRIGE.

Pag. 16. linea 6. lege ὁ κύων.

Pag. 36. linea penult. lege Cornarius.

Pag. 37. linea antepenultima, lege Luscinus.

Pag. 36. post lineam sextam deest uersus hic,

Paruula fax ollis, sed & ipsum hyperiona uincit.

Pag. 103. lin. 16. lege,

E tauro nascuntur apes, uespæq; caballo.

Pag. 104. lin. penult. pro Ede, bibe, lege Viue, bibe,

Pag. 139. lin. 15. pro huic, lege hunc.

Pag. 170. linea 13. lege,

Nesimus arte pugil, consultum adeunt ad Olympiā.

Pag. 175. post lineam 19. insere hoc distichon,

CORNARIVS.

Marce Iouem saxū tetigisti here clinice, quidnā hoc?

Ecce hodie effertur Iuppiter atq; lapis.

Pag. 206. lin. 5. lege,

Omnis, cernuntur nauiculam ante tuam.

Pag. 209. lin. 16. pro disspares, lege hinc excipis.

Pag. 279. lin. 2. lege, audet Achiuus inertem.

Universidad de Duisburg

Biblioteca

Palma 101 * 101 9. Mus. Hist. A. 112

